

การสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ
และการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย

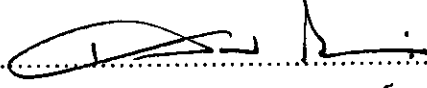
ปริญญานิพนธ์
ของ
พิทักษ์ ศิริวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์
มีนาคม 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

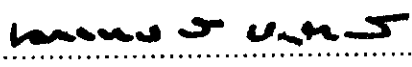
ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ
และการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย

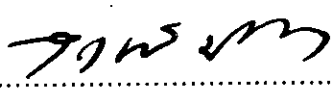
ของ
นายพิทักษ์ ศิริวงศ์

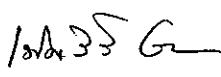
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

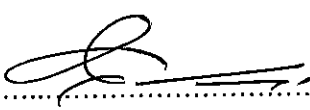
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 10 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2543

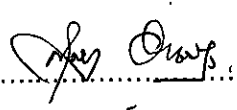
คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพรณ์ หะวานนท์)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรวุฒิ ปัดไธสง)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา อาชนิจกุล)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยพระกรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ของ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า พระราชทานพระอนุญาตและพระราชทานทุนการศึกษาในระดับปริญญาเอกในครั้งนี้ และด้วยความกรุณา อย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรวุฒิ ปัดไธสง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศิริ จิระเดชากุล คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาทุ่มเทเวลา แรงใจ แรงกายอย่างมากในการให้ความรู้ ให้คำแนะนำสั่งสอน ให้การดูแล เป็นกำลังใจ ช่วยในการชี้แนะปรับปรุงแก้ไขด้วยความเมตตาของครูที่มี ต่อศิษย์อยู่ตลอดเวลา จนงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ จึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาด้วยความสำนึก ความทราบซึ่งและความประทับใจของผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล และ รองศาสตราจารย์ ดร.กฤตยา อาชวนิจกุล ในความกรุณาและได้เสียสละเวลามาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์เพิ่มเติมเพื่อให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และให้ความกรุณาอย่างยิ่งต่อผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณ คุณจิรพันธ์ ไตรทิพจรัส คุณไพโรจน์ วิไลนุช คุณวิภาภรณ์ อิศระกุลฤทธิ์ธา คุณอรัญญา สายหมี คุณฐิติมา นพนาธิพงษ์ คุณอำนาจชัย ไพรงาม คุณภาณุพันธ์ โอพารกิจไพบูลย์ คุณศุภชัย กองกฤตยาพันธ์ คุณนิรุช ปิ่นเกตุ คุณเสกสรร อุดลยฤทธิกุล คุณสันติภาพ คำสะอาด คุณกรุณา กองกล้า คุณนิเศศโสม พุ่มหิรัญ คุณอมรรัตน์ มีทรัพย์สิทธิชัย ผ.ศ.บุษบา กนกศิลป์ธรรม อาจารย์ศจีพร สมบูรณ์ทรัพย์ และเพื่อน ๆ พัฒนศึกษา รุ่น 11 รุ่น 12 ทุกคน

ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งให้ความกรุณาอย่างสูง ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในการรวบรวมข้อมูล

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่ออภิชัย ศิริวงศ์ น.ต.อนุรักษ์ ศิริวงศ์ น.ต. อนุรัตน์ ศิริวงศ์ ร.น. น้องชาย และ พี่น้องทุกๆ คน ผู้ให้ความรัก และความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และด้วยความระลึกถึง คุณแม่น้อย ศิริวงศ์ บุพการีที่ล่วงลับผู้สอนสั่งดี ๆ ในชีวิตแก่ผู้วิจัย

พิทักษ์ ศิริวงศ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ความสำคัญของปัญหา.....	1
	ปัญหาการวิจัย	5
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
	ขอบเขตการศึกษา.....	5
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2	แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	แนวคิดเรื่องเพศสภาพ (Gender).....	8
	ความเป็นเพศ (Sexuality)	9
	เอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity).....	12
	อุดมคติ (Ideology).....	14
	ความเป็นเพศชาย (Masculinity).....	15
	แนวทางในการวิเคราะห์เรื่องการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ.....	18
	วัยรุ่น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น.....	22
	การจินตนาการทางเพศ (Sexual fantasies)	24
	คำจำกัดความและวิธีวัดจินตนาการทางเพศ	27
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	28
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	33
	สนาม.....	33
	การเข้าสู่สนาม.....	33
	การเลือกบุคคลหลักในการสัมภาษณ์ และการเก็บข้อมูล.....	34
	การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4	บริบทของวิทยาลัย	39
	ความเป็นมาของวิทยาลัย.....	39
	ที่ตั้ง อาณาเขต สภาพแวดล้อม.....	39
	หลักสูตรการเรียนการสอน.....	40
	การให้บริการและสวัสดิการ.....	41
	สภาพการเรียนการสอน.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 เริ่มรับแบบแผนแห่งตน : สุวาทกรรมความเป็นเด็กช่าง.....	43
ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นปฏิบัติการจริง.....	45
ตัวบทในระยะเริ่มเข้าสู่สถาบันของเด็กช่าง.....	45
คุณลักษณะของความเป็นเพศชาย.....	46
ลักษณะทางสรีระ.....	46
ลักษณะทางจิตใจ.....	46
การแสดงออกในบทบาทของผู้ชาย.....	47
การแต่งกาย.....	47
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ.....	48
การคบเพื่อน.....	48
การจีบหญิง.....	48
การมีนัด.....	48
การล่วงเกินทางเพศ.....	49
การมีเพศสัมพันธ์.....	49
การตั้งครรภ์.....	49
การตีจาก.....	49
การเรียนรู้.....	49
การเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์.....	50
การเอาตัวรอดจากคู่อริ.....	50
ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรม.....	51
ภาคปฏิบัติการทางสังคมของนักเรียน ปวช. หนึ่ง.....	60
ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นจินตนาการ.....	61
การจินตนาการทางเพศ.....	61
เอกลักษณ์.....	64
ระบบความสัมพันธ์.....	65
ระบบความรู้ความเชื่อในความเป็นเพศชาย	65
6 ปรับแต่งให้เข้มข้น : อีกระดับหนึ่งของวาทกรรมความเป็นเด็กช่าง	66
คุณลักษณะของความเป็นเพศชาย.....	66
ลักษณะทางสรีระ.....	66
ลักษณะทางจิตใจ.....	67
การแสดงออกในบทบาทของผู้ชาย.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
6 (ต่อ) การแต่งกาย.....	69
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ.....	70
การคบเพื่อน.....	70
การจีบหญิง.....	70
การมีนัด.....	71
การล่วงเกินทางเพศ.....	72
การมีเพศสัมพันธ์.....	72
การตั้งครรภ์.....	74
การตีจาก.....	74
การเรียนรู้	75
การเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์	75
การเอาตัวรอดจากการถูกทำร้าย.....	76
ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นจินตนาการ.....	76
การจินตนาการทางเพศ.....	76
เอกลักษณ์.....	79
ระบบความสัมพันธ์.....	79
ระบบความรู้ความเชื่อในความเป็นเพศชาย.....	79
7 เอกลักษณ์ของเด็กชาย.....	81
คุณลักษณะของความเป็นเพศชายของนักเรียนปัสุดท้าย.....	81
ลักษณะทางสรีระ.....	81
ลักษณะทางจิตใจ.....	82
การแสดงออกในบทบาทของผู้ชาย.....	82
การแต่งกาย.....	83
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ.....	84
การคบเพื่อน.....	84
การจีบหญิง.....	84
การมีนัด.....	85
การล่วงเกินทางเพศ.....	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
7 (ต่อ) การเรียน.....	86
การเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์.....	86
การเอาตัวรอดจากคู่อริ.....	87
ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นจินตนาการ.....	88
การจินตนาการทางเพศ.....	88
เอกลักษณ์.....	90
ระบบความสัมพันธ์.....	90
ระบบความรู้ความเชื่อในความเป็นเพศชาย.....	90
8 ข้อสรุปเชิงทฤษฎีและข้อเสนอแนะ.....	92
ข้อสรุปเชิงทฤษฎี.....	98
ข้อเสนอแนะ.....	98
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	99
ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ.....	99
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	100
บรรณานุกรม.....	101
ภาคผนวก.....	106
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	112

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงรายละเอียดผู้ให้สัมภาษณ์.....	37
2 แสดงข้อสรุปจากผลการวิจัย.....	97

บทที่ 1

ความสำคัญของปัญหา

“ความสุขของบุคคล ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว และความสามารถในการช่วยเหลือกันของสังคมจะมากขึ้นหรือลดลงขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการปรับตัวทางเพศ และการแสดงบทบาทที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ทั้งนี้เพราะเรื่องเพศเป็นพลังสร้างสรรค์ที่ยิ่งใหญ่ของตัวบุคคลสามารถบันดาลให้หลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้นได้”

เกอร์ก เดลตัน (ปรากฏ พงษ์ประเสริฐ, 2539)

นับตั้งแต่วัฒนธรรมแห่งการวิพากษ์ได้เกิดขึ้นในสังคมของเราจนกระทั่งมาถึงในปัจจุบันนี้วัฒนธรรมแห่งการวิพากษ์ของสังคมได้สร้างแนวคิดของความหลากหลายรวมทั้งแนวคิดแบบพหุนิยมที่ได้เน้นบทบาทของภาษาและการให้ความหมายกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อทำให้เกิดประโยชน์และเกิดความสัมพันธ์เชิงอำนาจต่อผู้ให้ความหมายและผู้ที่ถูกให้ความหมายโดยการใช้ภาษา ดังเช่น เรื่องของการสนับสนุนในความเสมอภาคของสตรี ความเสมอภาคของกลุ่มรักร่วมเพศ ความเสมอภาคทางเชื้อชาติ ชนชั้น วรณะ สังคมเราเริ่มสร้างแนวคิดในการช่วงชิงต่อสู้ เกิดแนวคิดที่ทำหลายสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดให้เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ ถูกกำหนดให้เป็นเป็นบรรทัดฐานของสังคม เช่น การทำทนายและ การวิพากษ์ลัทธิผู้ชายเป็นใหญ่โดยได้เริ่มมีการกระทำในหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น การจัดการศึกษาถึงเพศสภาพ (Gender) และชนกลุ่มน้อยในมหาวิทยาลัย การมีงานเขียน นวนิยาย การใช้สื่อต่าง ๆ ที่แสดงถึงลักษณะของการสนับสนุนหรือการคัดค้านแบบแผนของความ เป็นเพศหญิงหรือเพศชาย กลุ่มรักร่วมเพศ เป็นต้น

ความเป็นเพศชาย (Masculinity) เป็นสิ่งที่สังคมทางตะวันตกได้เริ่มให้ความสนใจในการศึกษาเรื่องดังกล่าวเมื่อ 20 ปีที่ผ่านมาโดยได้พัฒนาแนวคิดมาจากนักวิชาการทางสตรีนิยมที่มีชื่อว่า คิมเมล และ เมสส์เนอร์ (Kimmel & Messner, 1992) โดยที่พวกเขาได้เริ่มศึกษาถึงผู้ชาย และความเป็นเพศชายมาตั้งแต่ทศวรรษ 1970 ในระยะแรกนั้นเป็นที่เข้าใจกันว่าความเป็นเพศชายเป็นคุณลักษณะที่เป็นมาตรฐานสากลที่มีรูปแบบเหมือนกันในทุกหนทุกแห่งแต่ในปัจจุบันมุมมองหรือทฤษฎีที่เกี่ยวกับผู้ชายและความเป็นเพศชายได้ถูกปรับเปลี่ยนแนวคิดว่าความเป็นเพศชายเป็นสิ่งที่มีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปตามบริบทของวัฒนธรรม (Brod, 1978) ปัจจุบันนี้ความเป็นเพศชายเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งที่นักคิดในยุคใหม่ได้นำมาวิพากษ์เนื่องจากความเป็นเพศชายเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อนเป็นวาทกรรม (Discourse) ที่ถูกกำหนดโดยสังคมและวัฒนธรรมและมีความแตกต่างกันออกไป

จากการศึกษาของการ์เร็ต (Garrette, 1987 : 20-21) พบว่าการพัฒนาความเป็นเพศ (Sexuality) ของมนุษย์เริ่มขึ้นตั้งแต่แรกเกิดเป็นทารกโดยที่มนุษย์ได้ถูกกำหนดเพศให้เป็นเพศหญิงหรือเพศชายตามลักษณะของอวัยวะสืบพันธุ์ ความเป็นเพศทั้งเพศชายและเพศหญิงที่ถูกพัฒนาขึ้นมานั้นพบว่ามีลักษณะเฉพาะในแต่ละวัฒนธรรมซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของสิ่งที่เรียกว่าเอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) เด็กหญิงและเด็กชายได้พัฒนาเอกลักษณ์ของความเป็นเพศของพวกเขาจากความรู้สึกของแต่ละบุคคลเป็น การตระหนักว่าพวกเขาเป็นเพศหญิงหรือเพศชายและเรียนรู้ถึงการแสดงบทบาทนั้น ในการแสดงบทบาท

ดังกล่าวมักเป็นบทบาทที่มีความเหมาะสมกับเพศสภาพของตนโดยผันแปรไปตามสภาพแวดล้อมและปัจจัยทางสังคมซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยทางชีววิทยาและนำไปสู่การพัฒนาเอกลักษณ์ทางเพศ

ในแนวคิดของนักคิดกลุ่มภาพสร้าง (Social constructionist) ได้มีแนวคิดว่าเอกลักษณ์ความเป็นเพศเป็นสิ่งที่รวมถึงพัฒนาการทางจิตใจในเรื่องเพศ การเรียนรู้บทบาททางสังคม การหล่อหลอมความชอบในเรื่องเพศ การเลี้ยงดู การขัดเกลาทางสังคม สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญต่อการสร้างเอกลักษณ์ทางเพศซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับเพศสภาพ ตัวอย่างเช่น ในเด็กผู้ชายเมื่อพิจารณาว่าตนเองมีความเป็นเพศชายแล้วพวกเขาจะมีการแสดงบทบาท พฤติกรรม และการปฏิบัติทางเพศในฐานะที่เป็นเพศชาย

สำหรับเอกลักษณ์นั้นเป็นเรื่องของการที่บุคคลมีความรู้สึกนึกคิดในการจำแนกแยกแยะตนเอง และได้แสดงบทบาท และมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มต่าง ๆ ตามความหลากหลายของกลุ่มในสังคม เช่น การแบ่งชนชั้น เชื้อชาติ ศาสนา ชาติพันธุ์ เพศสภาพ ในขณะที่เอกลักษณ์ทางเพศ หรือ แนวคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองในเรื่องเพศ (Sexual self-concept) เป็นประสบการณ์ส่วนตัวของบุคคลในเรื่องของเพศสภาพ เป็นสิ่งที่บุคคลได้รับความเป็นเพศชายหรือเพศหญิงในสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม รวมทั้งทางความสัมพันธ์ในเรื่องเพศ ความเป็นเพศชายเป็นเอกลักษณ์ทางเพศที่ถูกสร้างมาจากกฎเกณฑ์ของวาทกรรม (Order of Discourse) กล่าวคือมีตัวบท หรือภาษาเป็นสิ่งที่สร้างความหมายจนทำให้เกิดเป็นปรากฏการณ์ของความเป็นเพศชายในแต่ละบริบทของสังคมและวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันออกไป กฎเกณฑ์ของวาทกรรมนี้เป็นภาคปฏิบัติการของวาทกรรมภายในสถาบันและภายในสังคม รวมทั้งเป็นความสัมพันธ์ เป็นระบบความรู้และความเชื่อโดยรวมของสังคม

ภายในโครงสร้างของอุดมคติในวัฒนธรรมที่ผู้ชายเป็นใหญ่เราพบว่าในกลุ่มชายที่มีความรักต่างเพศ (Heterosexual) นั้นได้ถูกมองจากสังคมว่าเป็นกลุ่มที่มีความเป็นเพศตามบรรทัดฐาน เป็นแบบอย่างที่ดีที่สังคมโดยรวมควรยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งในความคิดของนักคิดในยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernist) ไม่ได้มองตามแนวคิดดังกล่าว แต่นักคิดในกลุ่มนี้ได้มองถึงความหลากหลายความแตกต่างของเอกลักษณ์กับวิถีทางที่สังคมได้สร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาภายในสังคม ความหลากหลายของตำแหน่งในสังคม สถาบันทางสังคม สิ่งเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่าเพศสภาพเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาจากความซับซ้อนของอิทธิพล และวัฒนธรรม สังคม ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ศาสนา วาทกรรมทางสังคม และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าความเป็นเพศไม่ได้เกิดขึ้นตามลักษณะทางชีววิทยาหรือลักษณะทางกลไกของร่างกายแท้จริงแล้วความเป็นเพศชายที่ได้ถูกกำหนดว่าเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความเป็นเพศหญิงนั้นถูกสร้างขึ้นมาจากสังคมและดำรงอยู่ในสังคมนั้นอย่างฝังรากลึก ดังนั้นคำถามการวิจัยที่ว่าความเป็นเพศชายถูกสร้างและถูกปรับเปลี่ยนอย่างไรจึงเป็นประเด็นหนึ่งที่สามารถสร้างความเข้าใจในเรื่องความเป็นเพศที่ดำรงอยู่ในสังคมนีได้เป็นอย่างดี

ฟูโกนักปราชญ์ผู้มีชื่อเสียงได้เสนอแนวคิดในเรื่องของอำนาจว่าเป็นมิติที่สำคัญในการทำความเข้าใจถึงเรื่องเพศสภาพที่สังคมเป็นผู้สร้างขึ้นมา เพศสภาพเป็นสิ่งที่ถูกทำให้เป็นแบบแผน มาตรฐาน ธรรมเนียมปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ถูกนำไปใช้ในสังคมและสถาบันทางสังคม เช่น ทางด้านการแพทย์ กฎหมาย นักโทษ ศาสนา เป็นต้น วาทกรรมเป็นกระบวนการที่มีความเคลื่อนไหวมีการเปลี่ยนแปลงและเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดถึงเอกลักษณ์ ความสัมพันธ์ และโลกทัศน์ของสังคม (Faircough, 1992) รวมทั้งการสร้างตำแหน่งต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การให้คำจำกัดความของความบ้าในศตวรรษที่ 19 สู่ความเป็นตัวบท และการกระทำซึ่งสร้างให้บุคคลถูกจัดประเภทว่าเป็นคนบ้าและถูกกีดกันออกจากสังคมฟูโกเรียกสิ่งนี้ว่า Regime of Truth โดยมีความรู้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างอำนาจจนกระทั่งเกิดเป็นวาทกรรมที่เป็นที่ยอมรับของคนโดยรวม

เอกลักษณ์ทางเพศนั้นเป็นสิ่งที่ไม่คงที่และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่ความเป็นเพศชายไม่ได้ยึดติดอยู่กับหลักวิชาการใดวิชาหนึ่งไม่ว่าในเรื่องของเพศสภาพ เชื้อชาติ หรือเรื่องของความเป็นเพศโดยตรงแต่เป็นสิ่งที่ได้ถูกบูรณาการขึ้นมาจากสิ่งที่เรียกว่ากฎเกณฑ์ของวาทกรรมภายใต้ระบบปรัชญาที่ต้องการตอบคำถามว่าเพศชายคืออะไร ความเป็นเพศชายถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร เป็นต้น

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นด้วยกับข้อเสนอที่ว่าความเป็นเพศชายไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดจากระบบกลไกทางชีววิทยาที่เกิดขึ้นภายในร่างกายของมนุษย์ แต่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยสังคมและวัฒนธรรม สังคมและวัฒนธรรมได้ทำการผลิต จัดการ ดำรงรักษา และเปลี่ยนแปลง ในขณะที่เดียวกันความเป็นเพศได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางต่าง ๆ ทั้งในเรื่องความหลากหลาย ความแตกต่าง ความเท่าเทียมกัน เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในเรื่องการวิเคราะห์วาทกรรมกับการเปลี่ยนแปลงสังคมของแฟร์คลอฟ (Fairclough, 1992) มาเป็นกรอบแนวคิดในการอธิบายถึงการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ และจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย เนื่องจากวัยรุ่นเป็นระยะเวลาสำคัญของชีวิตที่บุคคลเริ่มเปลี่ยนจากวัยเด็กเข้าสู่ผู้ใหญ่เป็นเวลาที่บุคคลมีการเจริญเติบโตมากกว่าระยะใด ๆ ของชีวิต ช่วงเวลานี้บุคคลมีความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ภายในร่างกาย และจิตใจ เช่น ในเพศชายจะมีเสียงแตก นมแตกพาน มีหนวดเครา มีน้ำอสุจิตลอดจนการมีความรู้สึกทางเพศ ในผู้หญิงเริ่มมีหน้าอก มีสะโพก มีประจำเดือน (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2525) นอกจากเป็นการเจริญเติบโตของร่างกายตามธรรมชาติแล้วยังมีการเจริญเติบโตทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย ช่วงของวัยรุ่นเป็นช่วงที่ร่างกายมีแรงขับทางเพศสูง มีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศเป็น ช่วงเวลาที่สังคมเริ่มมีการขัดเกลาเพื่อให้พวกเขาแสดงบทบาทเพศอย่างชัดเจน มีเอกลักษณ์ และมีอุดมคติทางเพศตามแนวทางของสังคม

ในขณะที่ความเป็นเพศชายของวัยรุ่นถูกสร้างและปรับเปลี่ยนโดยภาคปฏิบัติการของวาทกรรม อีกมิติหนึ่งของพฤติกรรมทางเพศที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาจากการสร้างและปรับเปลี่ยนความเป็นเพศคือ การศึกษาถึงการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย การจินตนาการหรือการฝันกลางวัน (Daydream) เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ทุกคน การจินตนาการเป็นการที่เราคิดถึงสิ่งต่าง ๆ โดยหันความสนใจจากร่างกายและจิตใจที่มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่กำลังเกิดขึ้นจากภายนอกในขณะนั้นไปสู่การตอบสนองบางสิ่งที่ถูกกระตุ้นจากภายในจิตใจ (Singer, 1966) เช่น การนึกว่าตนเองท่องเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ การนึกถึงความร่ำรวย การมีเงินทองมีทรัพย์สินสมบัติ การนึกถึงการผจญภัยในที่แปลกมหัศจรรย์ แต่เมื่อใดก็ตามที่ความคิดหรือการจินตนาการของคนเราเป็นการคิดถึงเรื่องของความรักใคร่ที่ส่งผลให้เกิดมีความปรารถนาทางเพศหรือการกระตุ้นอารมณ์เพศเราเรียกพฤติกรรมดังกล่าวว่าเป็นการจินตนาการทางเพศ (Plaud & Bigwood, 1997 : 221-230)

การจินตนาการทางเพศเป็นพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเพศของคนเรา การที่เราสร้างความเข้าใจถึงการจินตนาการทางเพศทำให้เราเข้าใจถึงความกลัว และความปรารถนาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ (Giambra, 1973 : 115-140) จินตนาการทางเพศเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติอย่างหนึ่งที่คนเราถูกกระตุ้นจากการอ่าน การดู การฟัง รวมทั้งการสร้างภาพขึ้นเองภายในจิตใจ หรือจากการผสมผสานสิ่งที่ถูกกระตุ้นจากภายนอก และภายในจิตใจเข้าด้วยกัน (John & Barlow, 1990 : 269-279) จินตนาการทางเพศเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศโดยช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศตลอดชีวิตของคนเรา (เอนก อารีพรรค และ สุวัทนา อารีพรรค, 2525) และส่งผลกระทบในเรื่องของความพึงพอใจทางเพศ (Singer, 1966) ข้อมูลจากการวิจัยพบว่าการมีจินตนาการทางเพศที่ไม่ถูกต้องเป็นสาเหตุหนึ่งของความบกพร่องทางเพศ (Cado &

Leitenberg.1990 : 49-63) หรือความผิดปกติทางเพศ ความเบี่ยงเบนทางเพศ การกระทำผิดทางเพศ เช่น การชอบใช้หรือวัยวะเพศ การข่มขืน การทำอนาจารกับเด็ก

แคทชาโดเรียน (Katchadourian. 1977) ได้แบ่งพฤติกรรมทางเพศตามลักษณะคู่สัมพันธ์เป็นสองลักษณะ คือ พฤติกรรมทางเพศกับตนเอง และพฤติกรรมทางเพศกับคู่สัมพันธ์ จินตนาการทางเพศเป็นแบบแผนพฤติกรรมทางเพศกับตนเอง (Autoerotic or solitary sexual behavior) โดยที่ไม่ต้องอาศัยคู่สัมพันธ์ทางเพศ (Katchadourian.1977) เมื่อมีอารมณ์และความต้องการทางเพศเรามักสร้างจินตนาการทางเพศขึ้นภายในจิตใจ การจินตนาการทางเพศเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ที่เกิดขึ้นมากที่สุด การจินตนาการทางเพศนับว่าเป็นประสบการณ์ทางเพศของมนุษย์ จินตนาการทางเพศเกิดขึ้นอย่างเป็นส่วนตัวและมีความเป็นอิสระ คนเกือบทุกคนมีจินตนาการทางเพศในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปแต่ไม่ได้หมายความว่าสิ่งที่เรามีจินตนาการทางเพศที่แปลกนั้นเนื่องจากมีสติที่ไม่ดีหรือเป็นเรื่องที่ไม่มีความสำคัญ การสร้างจินตนาการทางเพศของเราอาจเกิดขึ้นได้ทุกเวลา เช่น ในขณะที่กำลังเดินกลับบ้าน ขณะสำเร็จความใคร่ ขณะที่มีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

การถูกกระตุ้นอารมณ์เพศของคนเรานั้นสามารถเกิดได้จากอิทธิพลของการจินตนาการทางเพศ และในทางกลับกันการจินตนาการทางเพศทำให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์เพศด้วยเช่นกัน มิงานวิจยที่สนับสนุนว่าการที่บุคคลแสดงออกทางเพศกับบุคคลอื่นนั้นเป็นอิทธิพลที่เกิดจากจินตนาการทางเพศของเขาเองและในทางกลับกันการจินตนาการทางเพศก็เป็นผลจากสิ่งที่เราได้ทำ ได้ดู ได้อ่าน ได้ฟัง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางเพศ (Leitenberg. H. and Henning. K, 1992 : 469-496) จากการศึกษาของอลิซาเบท (Elizabeth, 1996) พบว่าโดยส่วนมากแล้วจินตนาการทางเพศเป็นการคิดถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในรูปแบบที่ไม่ปกติมากกว่าคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในรูปแบบที่เป็นปกติ บางครั้งจินตนาการทางเพศเป็นเรื่องที่ตื้นตื้นโอดโวนเกินจริงเป็นเรื่องที่แทบไม่น่าเชื่อ เช่น การจินตนาการว่ามีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนหลายคนในเวลาเดียวกัน การจินตนาการว่าตนกำลังข่มขืนผู้อื่นหรือถูกผู้อื่นข่มขืน การจินตนาการว่าตนเองกำลังร่วมเพศกับคนสนิทใกล้ชิด ในขณะที่มีจินตนาการทางเพศนั้นเราจะเกิดความตื่นเต้นและหลังจากนั้นแล้วความรู้สึกของเราจึงกลับคืนสู่โลกแห่งความเป็นจริง การจินตนาการทางเพศเป็นประสบการณ์ส่วนตัวที่มีความสลับซับซ้อนภายในบุคคลซึ่งเป็นการสร้างจินตนาการในการมีกิจกรรมทางเพศตามความต้องการของตนกับคู่สนทนา

จินตนาการทางเพศเป็นประสบการณ์ที่ยอมรับว่ามีความเป็นสากลเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นอารมณ์เพศของบุคคล (Plaud. & Bigwood.1997 : 221-230) เราสามารถสร้างเรื่องราวขึ้นภายในจิตใจเราทุกเรื่องที่เราต้องการซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจริงหรือไม่ก็ตาม เรื่องราวที่สร้างขึ้นอาจเป็นเรื่องราวที่สังคมไม่ยอมรับ เป็นเรื่องที่ขัดต่อกฎหมาย ศีลธรรม จรรยา วิถีประชา การจินตนาการทางเพศของคนเรานั้นมีเนื้อหาเรื่องราวที่เน้นถึงพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกันออกไปตาม เพศ อายุ ประสบการณ์ จินตนาการทางเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศที่มีความสำคัญ ในบางครั้งมีการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่เราได้เคยจินตนาการถึง เช่น การกระทำผิดทางเพศ การล่วงละเมิดทางเพศ การที่คนเราขาดการจินตนาการทางเพศจะส่งผลต่อความผิดปกติทางเพศ การจินตนาการทางเพศจึงเป็นพฤติกรรมทางเพศที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศในอนาคต และสะท้อนกลับไปยังพฤติกรรมทางเพศในอดีต (Malamuth. 1891 : 33-47)

ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการศึกษาในเรื่องการจินตนาการทางเพศอย่างเป็นระบบในหลายมิติ เช่น ในเรื่องของเนื้อหาของจินตนาการทางเพศ (Amdt. W.B., Foehl. J. C. & Good. F.E.,1985, Smith,D. & Over, R.1991 : 472-480) ความถี่ของการจินตนาการทางเพศ (Jone & Barlow.1990 : 269-

279) ความแตกต่างระหว่างเพศหญิงเพศชาย (Wilson, & Lang. 1981 : 343-346) การศึกษาว่าบุคคลมีการจินตนาการทางเพศครั้งแรกเมื่อไหร่และเมื่ออายุเปลี่ยนไปความถี่และเนื้อหาเปลี่ยนไปหรือไม่ (Gardner. 1969 : 121-134) ความเหมือนหรือความแตกต่างของจินตนาการทางเพศที่มีวัฒนธรรมต่างกัน (Price & Miller. 1984 : 1007-1040) จินตนาการทางเพศสามารถคาดการณ์พฤติกรรมของคนหรือไม่ (Grendlinger & Byrne. 1987 : 1-11) เป็นต้น

เมื่อการศึกษาเรื่องความเป็นเพศเป็นวิธีการหนึ่งในการทำความเข้าใจสังคม การศึกษาถึงการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศของวัยรุ่นชายจึงเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่สังคมไทยยังขาดองค์ความรู้ในเรื่องนี้ โดยสนับสนุนแนวคิดที่ว่าความเป็นเพศเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นไม่ใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่แรกเกิดแต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างจากวาทกรรม การศึกษาถึงกระบวนการที่ด้วยบท ภาวปฏิบัติ การของวาทกรรม ภาวปฏิบัติการณ์ของสังคมได้ทำให้เกิดเอกลักษณ์ทางเพศ ความสัมพันธ์ โลกทัศน์เรื่องเพศของวัยรุ่นชายเป็นวิธีการหนึ่งในการตอบคำถามในการวิจัยและเป็นสิ่งที่ท้าทายต่อการศึกษาในเรื่องเพศในบริบทของสังคมไทย การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ในการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ในเรื่องความเป็นเพศจากมิติการสร้างความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศของวัยรุ่นชายโดยศึกษาผ่านกระบวนการของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศจากสถาบันการศึกษาในฐานะที่เป็นตัวหล่อหลอมความเป็นเพศซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นชายที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มที่ถูกจัดว่ามีเอกลักษณ์ของความเป็นเพศที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว และเนื่องจากปรากฏการณ์ในการสร้างความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชายเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการวิจัยที่เรียกว่าการสร้างทฤษฎีฐานราก (Grounded theory) เป็นวิธีการแสวงหาความจริงจากปรากฏการณ์ในเรื่องของความเป็นเพศซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถสร้างองค์ความรู้จากกระบวนการการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศของวัยรุ่นชายได้อย่างดียิ่ง

ปัญหาการวิจัย

การสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชายเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาว่าความเป็นเพศชายถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร และสถาบันทางสังคมมีกระบวนการในการผลิตซ้ำหรือสร้างความเป็นเพศชายและการจินตนาการทางเพศอย่างไร

ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษากับวัยรุ่นชายที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาในชั้นปีแรก ระยะเวลา และชั้นปีสุดท้ายของการศึกษา ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth interviews) และการสังเกตการสนทนาจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ผู้วิจัยเลือกตามวิธีการเลือกตัวอย่างเชิงทฤษฎี (Theoretical sampling) ในที่นี้คือนักเรียน ครู นักเรียนผู้หญิง ศิษย์เก่า นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากเอกสาร ระเบียบ ข้อบังคับ และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลในระดับรองลงมา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาสามารถสร้างองค์ความรู้เรื่องการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชายในบริบทของสังคมไทย
2. ผลการศึกษาทำให้เกิดองค์ความรู้ในเรื่องของกระบวนการทางวาทกรรมของความเป็นเพศจากกฎกติกาที่กำหนดความเป็นของวัยรุ่นเพศชาย
3. ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางและกำหนดและปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเรียนการสอนเพศศึกษาสำหรับสถานศึกษาต่าง ๆ และองค์กรทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้เรื่องเพศให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับทิศทางที่เหมาะสมกับธรรมชาติของของวัยรุ่น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการในการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศเป็นปรากฏการณ์ทางเพศที่สำคัญ และเกิดขึ้นตลอดชีวิตของเรา ในสังคมแต่ละสังคมมีกระบวนการในการสร้างความเป็นเพศและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ มีระบบความสัมพันธ์ โลกทัศน์ และการให้ความหมายเรื่องเพศที่แตกต่างกันออกไป การที่บุคคลมีอุดมคติในเรื่องเพศ มีเอกลักษณ์ทางเพศ มีระบบความรู้ ความเชื่อ มีการให้ความหมายให้คำจำกัดความในเรื่องเพศ มีการแสดงออกในบทบาทและพฤติกรรมทางเพศ และแนวทางในการปฏิบัติในเรื่องเพศที่แตกต่างกันออกไปนั้นขึ้นอยู่กับ การที่วัฒนธรรมในแต่ละสังคมได้สร้างและให้ความหมายในเรื่องเพศ (Gagnon.1990 : 1-43) แก็กนอนได้มีแนวคิดสอดคล้องกับแนวความคิดของฟูโก (Foucault. 1981 : 17-35) ที่ว่าความเป็นเพศนั้นไม่ได้เกิดจากลักษณะทางชีววิทยา หรือเกิดจากแรงขับจากภายในของมนุษย์แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างและถูกให้ความหมายโดยสังคม และวัฒนธรรม ฟูโกเป็นนักทฤษฎีที่มีชื่อเสียงในเรื่องเพศ เขาเป็นนักคิดในแนวยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernist) ผู้ซึ่งขยายแนวคิดของนักคิดในแนวภาพสร้างทางสังคมได้สร้างแนวคิดในเรื่องเพศในความหมายของความรู้และอำนาจ ความหมายของความเป็นเพศเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดจากภาษา หรือวาทกรรม (Discourse) โดยที่แต่ละสังคมจะสร้างวาทกรรม ภาวปฏิบัติการของวาทกรรม (Discursive practice) ภาวปฏิบัติการของสังคม (Social practice) ที่เกี่ยวกับความคิด คำพูด และการแสดงออกในเรื่องเพศตามอุดมคติของสังคม ในสังคมแต่ละสังคมจึงมีระบบคำที่ใช้สำหรับผลิตซ้ำถึงเอกลักษณ์ การถ่ายทอดความสัมพันธ์ และระบบความรู้และความเชื่อตลอดจนมีการสร้างและตรึงความเป็นเพศและดำรงเอกลักษณ์ของความเป็นเพศที่แตกต่างกัน การพัฒนาเรื่องความเป็นเพศจึงเป็นขั้นตอนที่มีความซับซ้อน และเป็นไปตามระบบกลไกของวัฒนธรรม ระบบของสังคม อุดมคติ ค่านิยม ระบบความรู้ ความเชื่อ บรรทัดฐานของสังคม โดยเฉพาะในการสร้างและการถ่ายทอดความเป็นเพศในวัยรุ่นซึ่งเป็นระยะเวลาที่บุคคลมีความเจริญเติบโตเต็มที่ เป็นเวลาที่เริ่มมีความสนใจในเรื่องเพศ และกิจกรรมต่าง ๆ ทางเพศวัยรุ่นจึงเป็นช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับการสร้าง และปรับเปลี่ยนความเป็นเพศของมนุษย์

ในการทบทวนแนวคิดและองค์ความรู้ในมิติของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ และการจินตนาการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นชาย ผู้ศึกษาขอเสนอแนวคิดและทฤษฎี ดังนี้

ความเป็นเพศ (Sexuality) เพื่อเชื่อมโยงให้เห็นว่าทัศนคติต่าง ๆ ของคนเรานั้นได้ถูกกำหนดคุณค่าจากสังคม ความเป็นเพศเป็นผลผลิตของสังคม เป็นความรู้สึก ค่านิยม และบรรทัดฐาน เป็นพฤติกรรม เป็นลักษณะทางร่างกาย ลักษณะทางสังคม และทางจิตใจ ความเป็นเพศของมนุษย์รวมถึงความรู้สึกในความเป็นเพศสภาพ และเอกลักษณ์ทางเพศ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น ในฐานะที่เป็นเพศสภาพรวมทั้งการแสดงบทบาทและการทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นเพศชายหรือเพศหญิงในชีวิตส่วนตัวและส่วนรวม

เพศสภาพ (Gender) ความคิดเรื่องเพศสภาพเป็นเรื่องของความรู้สึกและแรงกระตุ้นในเรื่องเพศของหญิงและชาย การตอบสนองในเรื่องเพศ และความสัมพันธ์ที่หญิงและชายมีต่อกัน เพศสภาพเป็นสิ่งที่ผ่านกระบวนการการขัดเกลาทางสังคมจากครอบครัว โรงเรียน เพื่อน สื่อต่าง ๆ

เอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual Identity) การพัฒนาเอกลักษณ์ทางเพศในเพศหญิงและเพศชาย เป็นกระบวนการที่เกิดจากอิทธิพลทางวัฒนธรรมและอุดมคติทางเพศ สังคมแต่ละสังคมมีเอกลักษณ์ของความเป็นเพศหญิงและเพศชายที่แตกต่างกันออกไป เอกลักษณ์ทางเพศเป็นการแสดงออกถึงคุณลักษณะของความเป็นเพศ เช่น เพศชายเป็นเพศที่รักอิสระ ตัดสินใจเด็ดขาดมีความหนักแน่น ชอบแสดงอำนาจ ฯลฯ ในขณะที่ เพศหญิงเป็นเพศที่ถูกมองว่ามีคุณลักษณะที่ต้องถูกถนอมรักษา มีความเอื้ออารี เข้าอกเข้าใจผู้อื่น ฯลฯ

อุดมคติทางเพศ (Ideology) เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการกระทำและการแสดงบทบาททางสังคมที่ถูกให้ความหมายโดยวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือ เพศชาย ในแต่ละสังคมจะมีมาตรฐานและการแสดงออกในของความเป็นเพศหญิงเพศชายที่แตกต่างกัน อุดมคติเป็นความเชื่อที่เกิดจากการประพฤติปฏิบัติของคนในสังคมเป็นเครื่องอธิบาย และเป็นหลักยึดและใช้ในการปฏิบัติเป็นประจำ อุดมคติเป็นความเชื่อหรือทฤษฎีที่มีลักษณะชักจูง อธิบายตัดสิน สนับสนุน บังคับให้ความหวังแก่คนเราในการทำความเข้าใจสังคม และแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ทางสังคม การสั่งสอน อบรม สื่อมวลชน การให้รางวัล การลงโทษทางสังคม เป็นการขัดเกลาทางสังคมให้คนเรายอมรับในอุดมคติของสังคม อุดมคติจึงเป็นความคิด ความเชื่อ หรือทัศนคติที่กลุ่มคนในสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งยึดถือ และความคิดความเชื่อเหล่านี้ต้องนำไปปฏิบัติในสังคม

ความเป็นเพศชาย (Masculinity) เป็นการทบทวนวรรณกรรมจากทฤษฎีการพึ่งพิงเอกลักษณ์ของกลุ่มอ้างอิงของผู้ชาย (Male reference group identity dependence theory) ของ เวด (Wade, 1998 : 349-389) ทฤษฎีนี้ได้อธิบายถึงความแตกต่างในอุดมคติของความเป็นเพศชาย และการสร้างความเป็นเพศชายให้เป็นไปตามมาตรฐานของความเป็นเพศชายโดยได้เน้นว่าทำไมผู้ชายถึงมีกระบวนการภายในเกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องของความเป็นเพศชายที่หลากหลาย และทำไมพวกเขาจึงมีความแตกต่างในการสร้างมาตรฐานของเพศสภาพ (Gender) ทั้งที่เป็นประเพณีปฏิบัติ และไม่เป็นประเพณีปฏิบัติ ทฤษฎีนี้ได้พยายามอธิบายว่าทำไมผู้ชายถึงมีความแตกต่างกันในอุดมคติทางเพศ กระบวนการทางจิตแบบไหนที่สร้างมาตรฐานทางวัฒนธรรมของความเป็นเพศชาย และทำไมผู้ชายถึงได้สร้างอุดมคติของความเป็นเพศชาย และยึดติดกับอุดมคตินั้น

การจินตนาการทางเพศ (Sexual fantasies) เพื่อทำความเข้าใจถึงวิธีการศึกษาเรื่อง การจินตนาการทางเพศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจินตนาการทางเพศ

วัยรุ่น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

แนวทางการวิเคราะห์เรื่องการสร้างและปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศ เพื่อทำความเข้าใจถึงแนวคิดในเรื่องการวิเคราะห์ว่าทฤษฎีตามแนวทางของแฟรคิลฟ

ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดและทฤษฎีตามลำดับดังนี้

แนวคิดเรื่องเพศสภาพ (Gender)

เพศสภาพนั้นหมายถึงความเป็นตัวตนของบุคคลหรือเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมในฐานะที่เป็น ผู้หญิงหรือผู้ชาย ในแต่ละสังคมจะมีการสอนความหมายของความเป็นผู้หญิงหรือความเป็นผู้ชายเป็นการ สอนบทบาททางเพศซึ่งในแต่ละสังคมมีความแตกต่างกัน เด็กจะเรียนรู้ว่าตนเองเป็นผู้หญิง หรือผู้ชาย และ พยายามแสดงบทบาทให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมและเอกลักษณ์ของตนและจะเรียนรู้ว่าพฤติกรรมใดถูกคาดหวังให้เป็นพฤติกรรมของผู้หญิง หรือเป็นพฤติกรรมของผู้ชาย แมคโคบาย (Maccoby, 1987 : 227-239) กล่าวว่าเมื่อเราพูดถึงบุคคลในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือเพศชายเราหมายความว่าแสดงลักษณะที่บ่งชี้

ความแตกต่างทางเพศ การแสดงคุณค่าในบทบาทของผู้หญิง หรือผู้ชาย การแสดงลักษณะที่ดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม นักสังคมวิทยาใช้คำว่าเพศสภาพ (Gender) ในความหมายที่กว้างกว่าคำว่า เพศ (Sex)

ในสังคมตะวันตกเพศสภาพเริ่มต้นเมื่อทารกผู้หญิงถูกห่อด้วยผ้าสีชมพู และผู้ชายถูกห่อด้วยผ้าสีฟ้า สีชมพูและสีฟ้าเป็นเครื่องชีวิตอย่างแรกๆ ที่แสดงให้เห็นถึงการแบ่งแยกเพศสภาพออกจากกัน เด็กผู้หญิงจะถูกให้เล่นตุ๊กตา เล่นการทำอาหาร ในขณะที่เด็กผู้ชายจะเล่นของเล่นที่มีโครงสร้าง เช่น การสร้างตึก หรือของเล่นที่เกี่ยวกับสงคราม เช่น ทหาร รถถัง ในช่วงวัยรุ่นเด็กชายจะใช้เงินเพื่อซื้อเครื่องเสียง เครื่องกีฬา เด็กผู้หญิงใช้เงินเพื่อซื้อเครื่องสำอางค์ เป็นต้น

เพศสภาพถูกสร้างขึ้นมาจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมทำให้ทั้งหญิงและชายมีบทบาท ถูกคาดหวังและมีพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ทางเพศของตนเอง ในเรื่องของเพศสภาพที่เกี่ยวกับเรื่องความเป็นเพศ (Sexuality) นากาฮารุ (นากาฮารุ ทะวานนท์, 2541) ได้กล่าวว่าหมายถึงความรู้สึกและแรงกระตุ้นในเรื่องเพศสภาพ การตอบสนองในเรื่องเพศ และความสัมพันธ์ที่หญิงและชายมีต่อกัน เพศสภาพเป็นสิ่งที่ผ่านกระบวนการการขัดเกลาทางสังคมจากครอบครัว โรงเรียน เพื่อน สื่อต่าง ๆ

ในเรื่องเอกลักษณ์ของเพศสภาพ (Gender identity) ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นจากกฎเกณฑ์ของสังคม กระบวนการการตีความ กระบวนการของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เอกลักษณ์ทางเพศเป็นผลผลิต ผลกระทบตลอดจนการให้ความหมายต่อสถานการณ์ กฎเกณฑ์ทางวัฒนธรรม และเป็นกระบวนการทางสังคมที่ทำให้เกิดมาตรฐานของเพศสภาพ (Weigert, A.J.; Teitge, J.S. & Teitge, D.W. 1986) เอกลักษณ์ในเพศสภาพเป็นบทบาทที่ถูกคาดหวังให้เป็นไปตามวิถีทางในการปฏิบัติตามตำแหน่งของสังคม เอกลักษณ์ของเพศสภาพจึงมีความหมายเช่นเดียวกับการเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย เอกลักษณ์เพศสภาพจึงเป็นนิมิตที่ว่าเป็นกระบวนการรับรู้ตนเองในฐานะที่เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายตามมาตรฐานของความเป็นเพศ โดยทั่วไปแล้ว เอกลักษณ์ของเพศสภาพมีความสัมพันธ์กับลักษณะทางชีววิทยาทางเพศ การพัฒนาบุคลิกภาพ การคาดหวังทางสังคม ทางวัฒนธรรม ปัจจัยของมิติทางวัฒนธรรม เช่น วิถีประชาเป็นสิ่งที่สร้างแนวคิดในความเป็นเพศหญิงเพศชายโดยกระบวนการถ่ายทอดผ่าน ภาษา ศาสนา ระบบการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการสร้างเอกลักษณ์เพศสภาพของบุคคลปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่สร้างความหมายในเรื่องเพศซึ่งส่งผลต่อความเป็นเพศของบุคคล (Weitz.1977)

ความเป็นเพศ (Sexuality)

ความเป็นเพศหมายถึงความรู้สึก และแรงกระตุ้นในเรื่องเพศของหญิง และชาย การตอบสนองในเรื่องเพศ ความสัมพันธ์ที่หญิงและชายมีต่อกัน เรื่องที่เกี่ยวกับเพศไม่ว่าจะเป็นการรับรู้ของหญิงและชายในเรื่องเพศ เจตคติ และพฤติกรรมทางเพศ ทั้งผู้หญิงและผู้ชายจะเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับเพศที่แตกต่างกันจึงทำให้มีการแสดงบทบาทในฐานะเพศตรงข้ามต่างกัน มีความคาดหวังในพฤติกรรมทางเพศต่างกัน มีการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกัน เรื่องเพศเป็นสิ่งที่มีความหมายกว้างโดยรวมถึงสิ่งที่เป็นค่านิยม ทศนคติ ความคิดที่เกี่ยวกับความรู้สึกทางเพศ การตอบสนองความต้องการทางเพศ รวมถึงพฤติกรรมและความต้องการทางเพศ (นากาฮารุ ทะวานนท์, 2541)

ในมุมมองของนักคิดในแนวทางสร้างพบว่าความเป็นเพศชายเป็นพัฒนาการภายใต้บริบททางวัฒนธรรมไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวเรามาแต่กำเนิด สังคมมีกระบวนการในการสร้างความเป็นเพศชายโดยสังคมได้สร้างอุดมคติความเป็นเพศชายจากสิ่งที่เรียกว่า วาทกรรมของความเป็นเพศชาย ซึ่งมีความแตกต่างกัน

ออกไปตามกลุ่มวัฒนธรรมและตามระยะเวลา และเกิดขึ้นครอบคลุมในทุก ๆ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์เรา เช่น จากมิวสิกวิดีโอ ดนตรี กีฬา การโฆษณา การค้า เป็นต้น

ความเป็นเพศของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่พัฒนาในทุกขั้นตอนของชีวิตและจะถูกกระทบโดยประสบการณ์ทั้งหมดของมนุษย์ ความเป็นเพศของมนุษย์จะถูกกระทบโดยการขัดเกลาทางสังคมตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาของบุคคลในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือเพศชายที่มีความซับซ้อนหลายชั่วอายุ และหลากหลายระบบสังคมซึ่งมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

เบอโควิทซ์ (Berkovitz.1985 : 34-39) ได้กล่าวว่าความเป็นเพศเป็นขั้นตอนหนึ่งในการพัฒนาความเป็นมนุษย์ซึ่งรวมถึงลักษณะทางร่างกาย พฤติกรรมทางเพศ ลักษณะทางสังคม จิตใจ ความรู้สึก ค่านิยม บรรทัดฐาน ความเป็นเพศนี้รวมถึงความรู้สึกรู้สึกในเรื่องของเพศสภาพ (Gender) และเอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับความจิตรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง (Self-concept) และผู้อื่นในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือเพศชาย รวมทั้งการมีบทบาท และการทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นหญิงหรือชายทั้งในเรื่องที่เป็นส่วนตัวและเรื่องที่เป็นส่วนรวม เพื่อเป็นการสร้างสุขภาพทางเพศที่ดีวัยรุ่นจะต้องมีความเข้าใจต่อการการปรับตัวต่อและเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ และมีการแสดงบทบาทที่ถูกต้องในเรื่องเพศ เคอร์ก เดลตัน (ปรางพร พงษ์ประเสริฐ. 2539) ได้กล่าวไว้ว่า

“ความสุขของบุคคล ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว และความสามารถในการช่วยเหลือกันของสังคมจะมากขึ้นหรือลดลงขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการปรับตัวทางเพศ และการแสดงบทบาทที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ทั้งนี้เพราะเรื่องเพศเป็นพลังสร้างสรรค์ที่ยิ่งใหญ่ของตัวบุคคลสามารถบันดาลให้หลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้นได้”

ซิลแมน (Chilman. 1990 : 123 -132) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นเพศว่าความเป็นเพศของมนุษย์เป็นลักษณะทางร่างกายและพฤติกรรมทางเพศ ลักษณะทางสังคม ทางจิตใจ ความรู้สึก ค่านิยม และบรรทัดฐานความเป็นเพศของมนุษย์รวมถึงความรู้สึกรู้สึกในความเป็นเพศชายเพศหญิงและ เอกลักษณ์ทางเพศ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับความจิตรวบยอดเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นในฐานะที่เป็นเพศชายเพศหญิงรวมทั้งการแสดงบทบาทและการทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นเพศชายหรือเพศหญิงในชีวิตที่เป็นส่วนตัวและส่วนรวม

ความเป็นเพศสามารถแบ่งได้เป็นสองระดับคือในระดับทางชีวภาพ ความเป็นเพศเป็นลักษณะการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์เป็นสิ่งที่บอกให้ทราบว่าร่างกายมีการเติบโตมีการบรรลุภาวะทางเพศ และมีความพร้อมในการแสดงบทบาทของความเป็นเพศหญิงและเพศชายมีความพร้อมในการสืบพันธุ์ และในอีกระดับหนึ่งคือระดับชีวสังคม (Sociobiological) เป็นช่วงที่ร่างกายมีการปรับทิศทางทางเพศเป็นการที่เราสามารถมีความเป็นอิสระสามารถดำเนินชีวิตด้วยตัวของตัวเองได้

ความเป็นเพศนั้นจะกำหนดเอกลักษณ์ของเพศสภาพ เป็นตัวกำหนดเพศสภาพ ความรู้สึกและแรงกระตุ้นในเรื่องเพศสภาพ การตอบสนองในเรื่องเพศ การคิดจินตนาการทางเพศ ในเรื่องความเป็นเพศของมนุษย์นั้น ลีจห์ (Leight.1988) กล่าวว่า ความเป็นเพศเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์ เป็นเรื่องของความเชื่อ ความรู้สึก และการตอบสนอง ความสัมพันธ์ รวมทั้งวิถีทางซึ่ง ศาสนา ศิลธรรม ครอบครัว เพื่อน จุดมุ่งหมายของชีวิตของตนที่หล่อหลอมความเป็นเพศ โดยแสดงออกมาในวิธีการพูด ยืน นั่ง การแต่งกาย

ฯลฯ ความเป็นเพศเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดชีวิตของคนเรา แม้ว่าการมีทัศนคติและค่านิยมทางเพศ เป็นสิ่งที่มีการเรียนรู้ในช่วงแรกของชีวิตจากแบบอย่างในครอบครัว แต่เนื้อหาสาระเรื่องเพศจะมีการเรียนรู้ จากเพื่อน บรูซ และ กรีนเบิร์ก (Bruss and Greenburg. 1988) ได้แบ่งมิติในเรื่องความเป็นเพศไว้ดังนี้

มิติทางวัฒนธรรม ในเรื่องความเป็นเพศนั้นจะรวมถึงอิทธิพลทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความคิด และการกระทำทั้งสิ่งที่ผ่านมาในอดีตและสิ่งที่ในปัจจุบัน อิทธิพลในอดีตเป็นเหตุการณ์ที่บุคคลคิดถึงบทบาท ของเพศหญิงและเพศชาย รวมทั้งธรรมเนียมปฏิบัติ ในขณะที่แหล่งที่มีอิทธิพลในปัจจุบันคือสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สถาบันทางสังคม เช่น ครอบครัว องค์กรทางสังคม โรงเรียน ตลอดจนความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคล วัฒนธรรมและสังคม เป็นวิถีทางซึ่งบุคคลควรคิดในฐานะที่เป็นเพศหญิงเพศชาย และ เป็นสิ่งซึ่งนำให้เราแสดงบทบาททางเพศ

มิติทางจิตวิทยา เป็นสิ่งที่สร้างความชัดเจนในการเรียนรู้ลักษณะของความเป็นเพศ ทัศนคติ อารมณ์ของบุคคลจะถูกพัฒนาในช่วงแรกของชีวิต ตั้งแต่เกิดเราได้รับสัญญาณจากสิ่งรอบ ๆ ตัวเรามากให้เรา คิดและทำอะไร เราเรียนรู้ว่าคำบางคำเป็นคำลามกไม่ควรพูดถึง เราเรียนรู้ที่จะระมัดระวังในการสนทนาใน หัวข้อต่าง ๆ การพูดและการคิดถึงเรื่องเพศนั้นไม่ใช่ความคิดที่ดีในทุกวิถีทาง บางคนอาจโชคดีที่เติบโตขึ้น มาพร้อมกับประสบการณ์เรื่องเพศที่ดี แต่ถ้าปราศจากความระมัดระวังว่าประสบการณ์จะเป็นไปในแง่ที่ดี การตอบสนองการเรียนรู้เรื่องเพศจะกลายเป็นส่วนสำคัญของความเป็นเพศของคนเรา

มิติทางจริยธรรม มิติดังนี้เป็นเรื่องของความถูกผิด ควรไม่ควร ใช่ไม่ใช่ ลักษณะทางจริยธรรมนั้น จะมีพื้นฐานในเรื่องของปรัชญาและศาสนา หรือเป็นเรื่องมนุษยนิยม และเรื่องความเป็นเหตุเป็นผล

มิติทางชีววิทยาจะเกี่ยวกับลักษณะที่ปรากฏของร่างกายโดยเฉพาะในเรื่องของการพัฒนาลักษณะ ทางร่างกาย การตอบสนองต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ความสามารถในการมีบุตร การเติบโตและ การพัฒนาทางเพศ หน้าที่ทางชีวภาพนั้นสัมพันธ์กับเรื่องเพศและเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ตามธรรมชาติ ของมนุษย์ มิติทางชีวภาพมีความสัมพันธ์กับมิติอื่น ๆ และทุกมิติมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และทำงาน ร่วมกันในการสร้างความเป็นเพศของมนุษย์

ในปัจจุบันนี้ได้พบว่าการพัฒนาของบุคคลในฐานะที่เป็นเพศหญิงเพศชายเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน และมีความหลากหลายตามระบบของสังคม การสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศของมนุษย์จึงนับได้ว่าเป็นพัฒนาการที่มีความต่อเนื่องอย่างเป็นขั้นตอน จากงานวิจัยพบว่าในมนุษย์แต่ละเพศจะให้ความหมายกับ สิ่งต่าง ๆ ในเรื่องเพศแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของฮัมฟรี (Humpherys. 1970) เขาได้ศึกษาถึง การให้ความหมายต่อห้องน้ำสาธารณะของกลุ่มรักร่วมเพศในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าห้องน้ำสาธารณะ เป็นสถานที่ที่กลุ่มรักร่วมเพศใช้พบปะกันอย่างไม่เป็นทางการ เป็นการให้ความหมายที่แตกต่างจากกลุ่ม บุคคลโดยทั่วไปที่เห็นว่าห้องน้ำสาธารณะเป็นแหล่งที่ใช้ในการขับถ่ายของเสีย แต่ในขณะที่กลุ่มรักร่วมเพศ ให้ความหมายว่าห้องน้ำสาธารณะเป็นสถานที่เพื่อใช้ในการสร้างความสุข สร้างความพึงพอใจทางเพศ การ สร้างความหมายที่ต่างกันทำให้เกิดการสร้างเอกลักษณ์ความสัมพันธ์ และโลกทัศน์ ของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ขึ้นโดยรวมถึงการต่อรอง การสร้างบทบาท การแสดงบทบาท แก็กนอน (Gagnon.1990 : 1-43) ให้ความ เห็นว่าบุคคลให้ความหมาย และแสดงออกซึ่งค่านิยมที่แตกต่างกันในเรื่องของปรากฏการณ์ทางเพศ การถ่าย ทอดข่าวสาร ข้อมูลในเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในแต่ละวัฒนธรรม และสังคมนั้นเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด เวลา การพัฒนาและดำรงเอกลักษณ์ในฐานะเพศหญิงหรือเพศชายเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อนในหลายมิติ ทั้งใน ระบบครอบครัว สังคม และในระบบอื่น ๆ ที่มีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล ดังนั้น

การศึกษาเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องของกระบวนการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศของวัยรุ่นจึงมีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจวัยรุ่นเป็นอย่างดี

เอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity)

โดยทั่วไปแล้วการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ โดยรวมของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่ถูกควบคุมจากสังคม และวัฒนธรรมซึ่งเป็นไปตามบรรทัดฐาน ค่านิยม ธรรมเนียมปฏิบัติ และความเชื่อของสังคม ในแต่ละสังคมได้สร้างลักษณะ และพฤติกรรมที่เป็นแบบปฏิบัติตามความเหมาะสม ซึ่งกลายเป็นเอกลักษณ์ของบุคคล และของสังคม เอกลักษณ์ของบุคคลคือการที่บุคคลมีความรู้สึกนึกคิดในการการจำแนกตนเอง มีการแสดงบทบาท และมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มต่าง ๆ ตามความหลากหลายของกลุ่มในสังคม เช่น การแบ่งชนชั้น เชื้อชาติ ศาสนา ชาติพันธุ์ เพศสภาพในเวลาเดียวกันบุคคลแต่ละคนจะเป็นสมาชิกของกลุ่มหลายกลุ่มการแสดงตนเองนั้นขึ้นอยู่กับเอกลักษณ์ที่สร้างขึ้นและการจัดลำดับความสำคัญตามความโดดเด่นของกลุ่ม (Styker 1991. : 871-876)

เอกลักษณ์ทางเพศ หรือ แนวคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองในเรื่องเพศ (Sexual self-concept) เป็นประสบการณ์ส่วนบุคคลของมนุษย์ในเรื่องของเพศสภาพ เป็นสิ่งที่บุคคลได้รับความเป็นเพศชายหรือเพศหญิงในสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมรวมทั้งทางความสัมพันธ์ในเรื่องเพศ นักวิจัยบางท่านเสนอว่าเอกลักษณ์ทางเพศนั้นไม่ได้ถูกสร้างมาตั้งแต่แรกเกิดแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและไม่อาจลบล้างได้หลังจากบุคคลมีอายุประมาณ 18 เดือน (Money, 1972) ความรู้สึกที่ว่าตนเองเป็นเพศชาย หรือเป็นเพศหญิง นั้นเป็นสิ่งที่สังคมและวัฒนธรรมทำให้เกิดการแสดงบทบาทของเพศสภาพโดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสร้างอุดมคติในเรื่องเพศ การขัดเกลาทางสังคมในเรื่องเพศ เด็กจะถูกคาดหวังให้เกิดการพัฒนาพฤติกรรมทางเพศของพวกเขาให้เป็นไปตามบทบาทเพศหญิงเพศชาย และมีการพัฒนาแนวโน้มโดยการสร้างเอกลักษณ์ทางเพศขึ้น การพัฒนาเอกลักษณ์ทางเพศของบุคคลจะตรงกับการเพิ่มขึ้นของความสนใจในเรื่องเพศ และ กิจกรรมทางเพศในช่วงวัยรุ่นตอนปลายซึ่งเป็นช่วงที่ก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ การพัฒนาเอกลักษณ์ทางเพศของบุคคลเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการแสวงหาความรู้และและการสร้างวุฒิภาวะของตน ประสบการณ์ต่าง ๆ การค้นพบตนเอง กลุ่มอ้างอิง อุดมคติ วาทกรรมทางเพศ การขัดเกลาทางสังคมเรื่องเพศจะนำมาสู่การตัดสินใจ หรือนำมาสู่ความต้องการทางเพศ การมีเอกลักษณ์ในเพศที่ตนต้องการ เช่น ในเรื่องของการรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ ซึ่งคำดังกล่าวเป็นวาทกรรมที่แยกกลุ่มเบี่ยงเบนออกจากกลุ่มปกติโดยที่กลุ่มปกติจะได้รับรางวัลจากสังคม ในขณะที่กลุ่มรักร่วมเพศเป็นกลุ่มที่ถูกลงโทษจากสังคม เป็นต้น การมีความชอบในคู่รัก ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกัน ต่างเพศ หรือการชอบในความสัมพันธ์กับบุคคลทั้งสองเพศที่สอดคล้องกันอย่างเหมาะสม การเข้าใจเอกลักษณ์ทางเพศทำให้เราเข้าใจในลักษณะและกระบวนการในการสร้างความเป็นเพศได้อย่างดียิ่ง

จากงานวิจัยของ ลองเจวิน สเตนเนอร์ และ สโลเลอร์ (Longevin,1983; Steiner,1985; Stoller,1968) พบว่าองค์ประกอบของเอกลักษณ์ทางเพศของเพศชายในกลุ่มต่าง ๆ มีดังนี้

กลุ่ม	เอกลักษณ์ทางโครงสร้าง ของร่างกาย	บทบาทเพศหญิงเพศชาย	แนวโน้มของ คู่รัก (เพศ)
มีจิตใจเป็นเพศ ตรงข้าม	ปกติ	ไม่ปกติ	ไม่ปกติ
มีความสุขจากการ ใส่ชุดเพศตรงข้าม	ปกติ	ไม่ปกติ	ปกติ
มีความรักร่วมเพศ	ปกติ	ปกติ	ไม่ปกติ
มีความรักต่างเพศ	ปกติ	ปกติ	ไม่ปกติ
มีความรักสองเพศ	ปกติ	ปกติ	ปกติ

โดยทั่วไปแล้วลักษณะของความเป็นเพศชายจะถูกแบ่งตามลักษณะทางกายภาพ และลักษณะจากพฤติกรรมในลักษณะทางกายภาพ เช่น การมีร่างกายที่แข็งแรง มีหนวด มีเครา มีอวัยวะเพศชาย มีกล้ามเนื้อที่ใหญ่ มีเอวได้สัดส่วน มีอวัยวะที่สมส่วน เป็นต้น ในลักษณะจากพฤติกรรม เช่น มีความหนักแน่น รักความเป็นอิสระ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความก้าวร้าว มีความเป็นผู้นำ (Feinman and Gill. 1978 : 43-52) นอกจากนี้แล้ว ไรซ์ (Rice. 1990) ได้กล่าวถึงแบบแผนดั้งเดิมของความเป็นเพศชายไว้ว่าได้แสดงออกในลักษณะเฉพาะอย่าง เช่น ความก้าวร้าว การมีอำนาจควบคุมผู้อื่น ความตรงไปตรงมา มีความกล้าหาญ แข็งแกร่ง กระด้าง รักการผจญภัย รักอิสระ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะที่จำเป็นสำหรับสังคมในยุคโบราณเนื่องจากผู้ชายต้องใช้คุณสมบัติเหล่านี้เพื่อป้องกันคุ้มครองหาอาหารด้วยมือเปล่า และลักษณะบางอย่างนั้นเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

กรีน (Green. 1969) นักประวัติศาสตร์ทางด้านความเป็นเพศกล่าวว่าเอกลักษณ์ความเป็นเพศเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาจากความเป็นตัวตนของบุคคล หรือถูกสร้างจากปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม การทำความเข้าใจในเรื่องของการสร้างเอกลักษณ์ทางเพศของวัยรุ่นในความคิดของกรีนนั้นสามารถพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ คือการพิจารณาว่าวัยรุ่นมองตนเองอย่างไร บุคคลภายนอกมองวัยรุ่นอย่างไร วัยรุ่นแสดงความเป็นตัวตนต่อผู้อื่นอย่างไร การที่บุคคลพบว่าตนเองมีความเป็นเพศของตนอย่างไร และจัดประเภทของตนอยู่ในประเภทไหน เช่น การเป็นเพศชาย หรือเพศหญิงที่มีความรักต่างเพศ (Heterosexual) การเป็นเพศชายหรือเพศหญิงที่มีความรักในเพศเดียว (Homosexual) ความเป็นเพศเป็นสิ่งสำคัญต่อการเจริญเติบโต และการมีสุขภาพที่ดีทางเพศ นอกจากนี้แล้วการมีค่านิยมและมีการแสดงบทบาทของความเป็นเพศที่วัยรุ่นได้เลือกและดำรงอยู่ซึ่งเอกลักษณ์ในความเป็นเพศของตนเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการพัฒนาความเป็นเพศของมนุษย์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง และผู้อื่นในฐานะที่เป็นเพศชายหรือเพศหญิงรวมทั้งบทบาทและการทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นผู้ชายหรือผู้หญิง

อุดมคติ (Ideology)

คำว่าอุดมคติตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2536 : 953) ให้ความหมายไว้ว่าอุดมคติคือสิ่งอันสูงส่งที่จูงใจมนุษย์ให้พยายามบรรลุถึง ผู้ที่ใช้คำว่าอุดมคติเป็นครั้งแรกคือนักวิชาการชาวฝรั่งเศสชื่อ Antoine Louis Claude Destutt de Tracy ซึ่งมีชีวิตอยู่ในระหว่าง ค.ศ.1754-1836 (Baradat. 1996.: 32-34.) โดยเขาใช้เรียกการศึกษาอย่างมีระบบของพวก Enlightenment ที่เชื่อว่าความรู้ที่แท้จริงสามารถหาได้โดยอาศัยประสบการณ์ อุดมคติเป็นการศึกษากระบวนการของการสร้างความคิด และความคิดเป็นสิ่งที่ได้รับจากสิ่งต่าง ๆ ที่ล้อมรอบคนเราอยู่ ดังนั้นการเรียนรู้อย่างประจักษ์จึงเป็นวิธีการที่จะ ได้รับความรู้อย่างแท้จริง

ซาร์เจนท์ (Sargent.1972) ได้ให้ความหมายของอุดมคติว่าอุดมคติเป็นพื้นฐานของระบบค่านิยมที่มีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละสังคมนั้น ๆ ในสังคมยุคใหม่เป็นสังคมที่มีความสลับซับซ้อน และบุคคลมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นบุคคลในสังคมจะไม่ยอมรับอุดมคติเดียวแต่เขาจะเลือกรับในอุดมคติหลาย ๆ อุดมคติ อุดมคติเป็นสิ่งที่แก้ปัญหาและสามารถแสดงให้เห็นว่าสิ่งไหนน่าจะเป็น น่าจะทำ ในสังคม และอุดมคติจะจัดการสิ่งที่เป็นปัญหาทำสิ่งที่มีความยุ่งยากให้ง่ายแก่การเข้าใจความหมายของอุดมคติ มีมากมายหลายความหมาย บางคนเน้นถึง อุดมคติทางสังคม บางคนเน้นลักษณะทางจิตใจ ลักษณะทางวัฒนธรรมจึงไม่มีผู้ใดที่ให้ความหมายของอุดมคติได้ดีกว่าคนอื่น ๆ (Rejai.1991) เรายัง ได้แบ่งแนวคิดเรื่องอุดมคติไว้ 5 มิติ ดังนี้

1. มิติทางพุทธิภาวะ เป็นเรื่องของความรู้และความเชื่อที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ
2. มิติทางจิตใจ เป็นเรื่องของอารมณ์และความรู้สึก
3. มิติทางคุณค่า เป็นเรื่องของบรรทัดฐานและการตัดสินสิ่งต่าง ๆ
4. มิติทางแผนงาน เป็นเรื่องของการวางแผนและการกระทำต่าง ๆ
5. มิติทางสังคม เป็นเรื่องของกลุ่มสนับสนุนและกลุ่มชน

เขากล่าวว่าอุดมคติทำหน้าที่ที่สำคัญสำหรับบุคคลและกลุ่มบุคคลโดยประการแรกอุดมคติจะให้เกิดมุมมองถึงสภาพความเป็นจริงของสังคมให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ล้อมรอบเราอยู่ และให้มาตรฐานในการประพฤติ ให้ความเป็นเหตุเป็นผลสำหรับพฤติกรรมต่าง ๆ รวมทั้งสร้างความเชื่อแก่บุคคล และกลุ่มบุคคล ประการที่สองอุดมคติได้สร้างความรู้สึที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์ ประการที่สามอุดมคติช่วยให้สังคมเกิดความเข้มแข็งและมีความร่วมมือกัน อุดมคติสามารถปรับปรุงภาพจน์ของกลุ่มทั้งภายในและภายนอกและภายในประการสุดท้ายอุดมคติได้สร้างความหวังและสร้างจุดมุ่งหมายให้แก่มนุษย์

แมกซ์ เวเบอร์ นักสังคมวิทยายอมรับว่าอุดมคติทำให้เกิดพฤติกรรมทางสังคม และสามารถศึกษาอุดมคติกับพฤติกรรมทางสังคมด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เขาได้มีความคิดในเรื่องอุดมคติที่ว่าอุดมคติไม่ใช่วิหาคำความรู้ และไม่ใช้ความคิด ความเชื่ออันเป็นจุดหมาย (End) ในการดำเนินชีวิต แต่เป็นความคิดความเชื่อที่คนเรากำหนดขึ้นเพื่อเป็นวิถีทาง (Means) ในการอธิบายโลก สังคม และพฤติกรรมรวมทั้งความคิดความเชื่อต่าง ๆ ของมนุษย์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับอุดมคติที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อความคิดในเรื่องอุดมคติกับวาทกรรมนั้นเป็นทฤษฎีของอัลทุสเซอร์ (Althusser. 1971) เขาได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญ 3 ประการของอุดมคติไว้ดังนี้

1. ในสถาบันมีการปฏิบัติอย่างที่เป็นวิธีการในการค้นหาถึงภาคปฏิบัติการของวาทกรรมในฐานะที่เป็นเครื่องมือของอุดมคติ

2. อุดมคติจะตั้งคำถามต่อสิ่งต่าง ๆ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่นักภาษาศาสตร์จะเลยถึงเรื่องราวกรรมในฐานะที่เป็นสิ่งที่สร้างสิ่งต่าง ๆ

3. อุดมคติเป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้าง การผลิตซ้ำการถ่ายทอดวาทกรรม

ชัยอนันต์ (ชัยอนันต์ สมุทรวาณิชย์. 2523 : 9) ได้สรุปว่าอุดมคตินั้นเป็นความเชื่อที่ได้รับการยอมรับในกลุ่มชน ความเชื่อนั้นต้องเกี่ยวกับเรื่องที่มีความสำคัญต่อกลุ่มชน เช่น หลักในการปฏิบัติตน อุดมคติเป็นความเชื่อที่คนใช้เป็นแนวทางในการกำหนดความประพฤติ และมีการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทั้งช่วยยึดเหนี่ยวคนในกลุ่ม หรือใช้เป็นข้ออ้างอิงในการกระทำกิจกรรม อุดมคติเป็นการถ่ายทอด และมีการสะสม มีการแนะนำข้อปฏิบัติต่าง ๆ ทั้งทางตรง และทางอ้อม และไม่จำเป็นต้องเป็นความเชื่อที่ถูกต้องด้วยเหตุผล

แนวคิดในเรื่องของอุดมคติความเป็นเพศชายนั้นเป็นโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความสำคัญของผู้ชายจากการที่วัฒนธรรมได้ให้ความหมายถึงมาตรฐานทางวัฒนธรรมของผู้ชายโดยการวัดทัศนคติจากบทบาทของความเป็นเพศชาย (Pleck.1993 : 85-110) โดยทั่วไปนักวิจัยใช้ตัวแปรในการศึกษาถึงอุดมคติความเป็นเพศชายคือใช้ตัวแปรประชากรที่เกี่ยวกับ อายุ ช่วงชีวิต เชื้อชาติ สถานภาพสมรส และความชอบในเรื่องเพศ แต่ข้อจำกัดที่พบคือตัวแปรบางตัวแปรไม่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างความหมายที่ผู้ชายในสังคม เช่น การยึดทัศนคติของความเป็นชายตามแบบประเพณีดั้งเดิมที่ยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมาในกลุ่มคนผิวดำ ในขณะที่กลุ่มคนผิวขาวไม่ได้มีทัศนคติในเรื่องดังกล่าว ประการต่อมาคือการที่บุคคลสามารถนำตนเองไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มวัฒนธรรมหลายกลุ่ม ตัวแปรทางด้านประชากรจะไม่สามารถให้ข้อมูลเพื่อทำให้เกิดการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจว่าทำไมบุคคลถึงต้องมีกระบวนการภายในในแนวคิดเรื่องความเป็นชายแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มวัฒนธรรม และปัญหาประการสุดท้ายคือการขาดความสนใจในกระบวนการของการพัฒนาทางจิตใจซึ่งยังไม่มียานวิจัยในเรื่องตัวแปรของอุดมคติของความเป็นชาย และการเผชิญกับมาตรฐานของความเป็นชาย ประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาเรื่องอุดมคติคือ อุดมคติจะหล่อหลอมความคิด ความเชื่อให้เกิดการสร้างกฎของวาทกรรมได้อย่างไร

ความเป็นเพศชาย (Masculinity)

ความเป็นเพศชายนั้นหมายถึงคุณลักษณะของบุคคลในการแสดงออกถึงความเป็นผู้ชาย เวลาที่เรากล่าวถึงผู้ชายที่เป็นชายเราจะตัดสินจากพื้นฐานของคุณลักษณะ พฤติกรรมของเพศชายจากความหมายที่วัฒนธรรม และสังคมนั้น ๆ ได้สร้าง และให้ความหมายถึงมาตรฐานของความเป็นเพศชาย

โมนิฮาน (Moynihan.1998) ได้เสนอว่าวิธีในการศึกษาความเป็นเพศชายคือการมีแนวคิดในเรื่องของความเป็นเพศหญิงและเพศชายซึ่งคิมเมล และเมสเซอร์ (Kimmel & Messer. 1992) มีแนวคิดที่ว่าเพศสภาพเป็นสิ่งที่ถูกสร้างโดยสังคมให้มีบทบาทและการแสดงออกตามแนวทางของเพศสภาพโดยผ่านกระบวนการการขัดเกลาทางบทบาทของความเป็นเพศหญิงเพศชาย (Gender role socialization) โดยที่นักคิดในแนว Normative approach (Thompson, et al. 1992 : 573-607) ได้แบ่งแนวทางศึกษาความเป็นเพศชายไว้สองแนวทางดังนี้ แนวทางแรกเป็นความสัมพันธ์ทางทัศนคติของความเป็นเพศสภาพในฐานะที่เป็นเครื่องวัดอุดมคติของความเป็นเพศชาย และในอีกแนวทางหนึ่งคือแนวความคิดที่ว่าผู้ชายมีประสบการณ์ของความเป็นเพศชายตามมาตรฐานของความเป็นเพศได้อย่างไร สมมุติฐานของการศึกษาในแนวทางนี้คือความคาดหวังและการบังคับควบคุมของสังคมจะเป็นมาตรฐานที่เป็นปกติในการดำเนินชีวิตของผู้ชายซึ่งพบว่ามี ความแตกต่างกันของความเป็นผู้ชายในแต่ละวัฒนธรรม

ในระยะเวลาสองทศวรรษที่ผ่านมา การศึกษาถึงความเป็นเพศชาย (Masculinity) ในประเทศต่าง ๆ ได้ขยายขอบเขตการศึกษาอย่างรวดเร็ว และมีการเคลื่อนไหวในทิศทางใหม่ ๆ ซึ่งมีรูปแบบแนวคิดในเรื่องความเป็นเพศชายที่มีความแตกต่างจากความคิดแบบเก่าในเรื่องของบทบาทของผู้ชาย และแตกต่างจากความคิดที่ว่าความเป็นชายเป็นเรื่องของธรรมชาติ เวด (Wade.1998 : 349-389) ได้กล่าวถึงงานวิจัยต่าง ๆ ที่พบเกี่ยวกับเรื่องของความเป็นเพศชายไว้หลายประการดังนี้

ประการแรก ความเป็นเพศชายมีความหลากหลาย นักประวัติศาสตร์และนักมานุษยวิทยา ได้แสดงให้เห็นว่าความเป็นเพศชายในทุกแห่งนั้นไม่ได้มีรูปแบบที่เหมือนกันในทุก ๆ ที่ แต่จะแตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรม และแตกต่างกันไปตามช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ ความเป็นเพศชายเป็นสิ่งที่แตกต่างกัน ในบางวัฒนธรรมสร้างวีรบุรุษจากทหาร และมองว่าความรุนแรงเป็นเครื่องทดสอบความเป็นเพศชาย ในขณะที่บางวัฒนธรรมมองว่าทหารเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ และมองว่าความรุนแรงเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ ในบางวัฒนธรรมมองว่ารักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งที่ขัดกับความเป็นเพศชาย ในขณะที่บางกลุ่มคิดว่าการที่เป็นเพศชายที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีประสบการณ์ในเรื่องความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ ความเป็นชายนั้นแตกต่างกันไป แม้กระทั่งในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เช่น ในสหรัฐอเมริกามีความแตกต่างกันในการแสดงความเป็นเพศชาย หรือในความเป็นเพศชายของกลุ่มแรงงานกับกลุ่มชนชั้นกลางก็มีความแตกต่างกัน

ประการที่สอง ลำดับชั้นและความเหนือกว่า ความเป็นเพศชายไม่ได้ตั้งอยู่อย่างเป็นระเบียบ มีข้อจำกัดทางความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาเอง ในความเป็นเพศชายบางอย่างได้รับเกียรติมากกว่าความเป็นเพศชายแบบอื่น ๆ และบางอย่างนั้นความเป็นเพศชายกลับเป็นสิ่งที่ถูกดูหมิ่นดูแคลน เช่น ความเป็นเพศชายในวัฒนธรรมตะวันตก ในบางกลุ่มความเป็นเพศชายของพวกเขาได้ถูกจัดให้อยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เช่น ในกลุ่มคนผิวดำ ในชนกลุ่มน้อย ในขณะที่ความเป็นเพศชายบางอย่างได้รับการยกย่องเชิดชู เช่น ความเป็นชายของนักกีฬาที่เป็นที่นิยมชมชอบ รูปแบบของความเป็นเพศซึ่งถูกครอบงำโดยวัฒนธรรมนั้นเราเรียกว่า Hegemonic masculinity ตัวอย่างเช่น ในระบบโรงเรียนเราพบว่ามีกลุ่มนักเรียนชายที่ได้รับการยอมรับมากกว่ากลุ่มนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่ได้สร้างความเด่นชัดของตนเองให้ปรากฏแก่สาธารณะ การจัดชั้นของความเป็นชายนั้นเป็นสิ่งที่แสดงถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิพิเศษที่สร้างขึ้นโดยกลุ่มผู้ชายที่มีความแตกต่างกัน

ประการที่สาม กลุ่มของความเป็นเพศชาย เราพบว่าโครงสร้างของเพศสภาพของสังคมนั้นได้ถูกให้ความหมายของแบบแผนพฤติกรรมในสิ่งที่เรียกว่าความเป็นเพศชายและความเป็นเพศหญิง แบบแผนนี้ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของปัจเจกบุคคล เราจะกล่าวว่าลักษณะอย่างไรเป็นลักษณะของผู้ชายที่เรียกว่ามีความเป็นชายและปฏิบัติตนในวิถีทางของความเป็นเพศชาย และแบบแผนนี้มักดำรงอยู่ในระดับกลุ่ม ความเป็นเพศชายเป็นสิ่งที่ถูกให้ความหมายในระดับกลุ่ม เช่น กลุ่มทหาร นอกจากนี้ยังปรากฏอยู่อย่างไม่มีตัวตน เช่น ในวิดีโอเกมส์ นอกจากนี้แล้วการศึกษาความเป็นเพศชายในกลุ่มกีฬาซึ่งศึกษาถึงพฤติกรรมก้าวร้าวในผู้ชายว่าถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร ผลการศึกษาพบว่าความก้าวร้าวที่ถูกสร้างขึ้นมาจากแบบแผนของการแข่งขัน แบบแผนของการฝึกฝน และระดับของการให้รางวัล ภาพพจน์ของความเป็นเพศชายนั้นได้ถูกยกให้อยู่ในระดับสูงโดยสื่อทางกีฬา

ประการที่สี่ การสร้างรูปแบบกิจกรรมและการกระทำ ความเป็นเพศชายเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ในฐานะของการกระทำ การแสดงออกของบุคคล การวิจัยทางชาติพันธุ์วรรณนาได้แสดงถึงงานวิจัยที่ว่าเราแสดงความเป็นเพศสภาพอย่างไรในชีวิตประจำวัน ตัวอย่างเช่น วิธีการในการสร้างการสนทนา จากการเพาะ

ภายในสถานพะกาย จากเด็กผู้ชายในโรงเรียนประถม จากกลุ่มคนที่กำลังแสดงออกเพื่อจะสร้างสิ่งที่เขาเชื่อว่าเหมาะสมกับความเป็นเพศชาย

ประการที่ห้า การเปลี่ยนแปลง จากความเป็นจริงที่ว่าความเป็นเพศชายมีความแตกต่างและดำรงอยู่ภายใต้วัฒนธรรมที่แตกต่างกันในการพูดถึงการเปลี่ยนแปลงของความเป็นเพศชายคือการรับรู้ องค์ประกอบของความเป็นเพศชาย ประวัติศาสตร์ และ การสร้างองค์ประกอบ การตรวจสอบ และ การแทนที่ เราพบว่าในชีวิตประจำวันการแสดงบทบาทหญิงชายนั้นเป็นเรื่องของการเมือง

การศึกษาเรื่องความเป็นเพศชายนั้นเป็นสิ่งที่นักวิชาการได้สร้างความเข้าใจในเรื่องของแม่แบบของความเป็นเพศชาย (Kimmel & Messnes. 1992) ในหลายประเด็น เช่น การศึกษาแบบข้ามชาติ ข้ามชนชั้น การศึกษาในหลายประเทศ การศึกษาในอายุที่แตกต่างกัน การศึกษาในกลุ่มที่มีแนวโน้มเรื่องเพศ และศึกษาในตัวแปรต่าง ๆ หลายตัวแปร แต่ขาดการศึกษาถึงความแตกต่างของความเป็นเพศชายซึ่งคนเรา มักคิดว่าความเป็นเพศชายเป็นแบบแผนเดียวกันทั้งหมด ผู้ชายในทุก ๆ ที่มีลักษณะที่เหมือน ๆ กันทั้งโลก คิมเมล กล่าวไว้ว่าผ่านมาการศึกษาถึงผู้ชายประสบความล้มเหลวในการอธิบายถึงอุดมคติ และมาตรฐานของการสร้างความเป็นเพศชายของแต่ละปัจเจกบุคคล เขาได้วิจารณ์ว่าตัวแปรทางประชากรนั้นไม่ได้อธิบายถึงความแตกต่างของผู้ชายแต่ละประเภทในสังคม ไม่ได้อธิบายว่าทำไมผู้ชายถึงมีกระบวนการที่แน่นอนในเรื่องเกี่ยวกับความคิดของความเป็นเพศชายจากวัฒนธรรมหนึ่งและในวัฒนธรรมอื่น ๆ ไม่ได้อธิบายว่ากระบวนการทางจิตวิทยามีวิธีปฏิบัติอย่างไรเมื่อผู้ชายยอมรับหรือไม่ยอมรับแบบแผนธรรมเนียมของผู้ชายที่ยึดปฏิบัติ สืบต่อกันมา และไม่ได้อธิบายว่าทำไมผู้ชายจะแยกหรือไม่แยกตัวจากกลุ่มผู้ชายด้วยกัน จนกระทั่ง เวด (Wade.1998 : 349-389) ได้แก้ปัญหานี้โดยเขาได้ค้นพบทฤษฎีการพึ่งพิงเอกลักษณ์กลุ่มของผู้ชาย "Male reference group identity dependence theory" ทฤษฎีนี้ได้อธิบายถึงความแตกต่างในอุดมคติของความเป็นเพศชาย และการสร้างความเป็นเพศชายให้เป็นไปตามมาตรฐานของความเป็นเพศชายโดยได้เน้นว่าทำไมผู้ชายถึงมีกระบวนการภายในเกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องของความเป็นเพศชายที่หลากหลาย และทำไมพวกเขาจึงมีความแตกต่างในการสร้างมาตรฐานของบทบาทเพศ (Gender) ทั้งที่เป็นประเพณีปฏิบัติ และไม่เป็นประเพณีปฏิบัติ ทฤษฎีนี้ได้พยายามอธิบายว่าทำไมผู้ชายจึงมีความแตกต่างในอุดมคติทางเพศ กระบวนการทางจิตใจแบบไหนที่สร้างมาตรฐานทางวัฒนธรรมของความเป็นเพศชาย และทำไมผู้ชายถึงได้สร้างอุดมคติของความเป็นเพศชาย และยึดติดกับอุดมคตินั้น

เวด (Wade. 1998 : 349-389) ได้นำเสนอข้อเสนอทางทฤษฎี 2 ข้อเสนอ ข้อเสนอแรกคือข้อเสนอที่ว่าบทบาททางเพศชายนั้นได้ถูกให้ความหมายจากบทบาทของคุณลักษณะ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศของบุคคล และมีความสัมพันธ์กับระดับของการพัฒนาเอกลักษณ์ของความเป็นตัวตนของบุคคล ข้อเสนอที่สอง ความคิดในเรื่องบทบาทของเพศของผู้ชายเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับการที่ผู้ชายใช้กลุ่มอ้างอิงของเขาอย่างไร จากมุมมองนี้บทบาทของเพศหญิงชายของบุคคลจะไม่ถูกสร้างหรือมีข้อขัดแย้งต่าง ๆ เกิดขึ้น ถ้าไม่มีกลุ่มอ้างอิง หรือการที่ผู้ชายไปขึ้นอยู่กับกลุ่มอ้างอิงอื่น ๆ หรือไม่ขึ้นกับกลุ่มอ้างอิงใดเลย

ทั้งสองข้อเสนอทางทฤษฎีของเขาได้เสนอแนวทางใหม่ในการทำความเข้าใจเพศชาย เขาได้พัฒนาข้อเสนอทางทฤษฎีจากแนวคิดของบลอคโดยที่บลอคได้พัฒนาแนวคิดของเขาจากโรวีนเจอร์ (Longevin.1966 : 195-206) แนวคิดดังกล่าวไม่ใช่เรื่องใหม่ สำหรับข้อเสนอทางทฤษฎีข้อสองเขาได้เชื่อมโยงการพึ่งพิงเอกลักษณ์ของกลุ่มอ้างอิงกับแนวคิดรวบยอดในบทบาทเพศของเพศชาย ข้อเสนอดังกล่าวนับว่าเป็นสิ่งที่เปิดหูเปิดตาในการศึกษาเรื่องการสร้างความเป็นเพศชาย เขามีข้อเสนอทางทฤษฎีที่ว่าความเป็นเพศหญิงเพศชายสามารถถูกกระทบโดยการที่บุคคลไม่มีกลุ่มอ้างอิง การที่บุคคลต้องพึ่งกลุ่ม อ้างอิง และการที่บุคคลไม่

ฟังกลุ่มอ้างอิงใด ๆ ซึ่งที่ผ่านมายังไม่มีผู้ใดนำแนวคิดเรื่องความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง (Self concept) มาเชื่อมโยงกับการฟังหรือการไม่ฟังฟังกับกลุ่มอ้างอิงมาก่อน เราพบว่าแนวคิดเรื่องเอกลักษณ์ในบทบาทของเพศหญิงเพศชายและแนวคิดรวบยอดของตนเองในเรื่องเพศนั้นมีอยู่อย่างจำกัด การบูรณาการในเรื่องเอกลักษณ์ทางเพศซึ่งเป็นกระบวนการภายในกับอุดมคติทางเพศซึ่งเป็น กระบวนการภายนอกจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

แนวทางการวิเคราะห์เรื่องการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศ

ในการพิจารณาเพื่อเลือกถึงแนวคิดและวิธีการที่จะนำมาใช้ในการศึกษาเรื่องของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ และการจินตนาการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นชายซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสนใจในการศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมในเรื่องเพศนั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาเปรียบเทียบถึงแนวคิดในยุคทันสมัย เช่น ทฤษฎีปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ (Symbolic interaction) กับแนวคิดของนักคิดยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) พบว่าในแนวคิดปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์มีแนวคิดที่ว่ามนุษย์จะมีปฏิสัมพันธ์กับบรรทัดฐานของสังคม การกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์เป็นการกระทำผ่านกระบวนการการตีความ มนุษย์จะสร้างความเป็นตัวตน และมีข้อโต้แย้งต่อรอง มนุษย์จะทำตามบรรทัดฐานของสังคม โดยที่แนวคิดปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ จะทำความเข้าใจในโลกของคนที่ไม่ทำตามบรรทัดฐานของสังคม เช่นการศึกษาถึงกลุ่มเบี่ยงเบน กลุ่มที่ใช้ความรุนแรง กลุ่มติดยาเสพติด กลุ่มรักร่วมเพศ เป็นต้น ในขณะที่แนวคิดของนักคิดยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernist) ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ของการก่อรูปของสังคมโดยเป็นแนวคิดแห่งความหลากหลาย เป็นแนวคิดที่ว่าบุคคลมีอิสระในการแสดงออกของในเอกลักษณ์ ในความเป็นตัวตน มีอิสระในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ การมีส่วนร่วม และการให้ความสำคัญต่อความเท่าเทียม และสิทธิมนุษยชน สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในโลกนั้นอยู่ภายใต้โครงสร้างของอำนาจ การวิเคราะห์สังคมต้องวิเคราะห์ว่าใครเป็นคนสร้างกฎกติกา ความเป็นตัวตนของบุคคลเป็นการช่วงชิงอำนาจระหว่างกลุ่มที่ได้เปรียบและเสียเปรียบในสังคม เช่นในกลุ่มรักร่วมเพศ และรักร่วมเพศ กลุ่มรักร่วมเพศจะถูกมองว่าเป็น ผู้ที่อยู่ในบรรทัดฐานของสังคมในขณะที่กลุ่มรักร่วมเพศจะพยายามสร้างความหลากหลายเพื่อที่จะเป็นฝ่ายที่พยายามช่วงชิงการนำโดยการล้มล้างกฎกติกาของกลุ่มรักร่วมเพศเป็นการช่วงชิงการนำในวาทกรรม หรือในการสร้างความเป็นเพศชายในขณะที่แนวคิดปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ มองว่าผู้ชายมีการตีความตนเองอย่างไรในการต่อรองกับบรรทัดฐานของสังคม แต่แนวคิดของนักคิดหลังสมัยใหม่มองว่าใครเป็นคนสร้างกฎกติกาที่ทำให้ผู้ชายสร้างความเป็นตัวตนในลักษณะนี้การสร้างความเป็นตัวตนในลักษณะนี้สร้างขึ้นมาจากอย่างไร กระบวนการทางวาทกรรมใดที่เป็นตัวกำหนดว่าผู้ชายต้องมีโครงสร้างของความเป็นเพศในลักษณะนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวของนักคิดยุคหลังสมัยใหม่ซึ่งเป็นแนวคิดเชิงวิพากษ์โดยใช้วิธีการการวิเคราะห์

วาทกรรมของ แฟร์คลาฟ (Fairclough, 1992) ที่เรียกว่า Textual oriented discourse analysis เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ถึงปรากฏการณ์ในการศึกษาในครั้งนี้

แฟร์คลาฟได้เสนอทฤษฎีทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวาทกรรมในเรื่องของตัวบทและปฏิสัมพันธ์ซึ่งเป็นการวิเคราะห์วาทกรรมโดยใช้ตัวบทเขาได้แบ่งมิติเป็น 3 มิติดังนี้

1. มิติของตัวบท ตัวบทเป็นมิติหนึ่งของวาทกรรมซึ่งแสดงออกมาทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียน ตัวบทจะเป็นการสื่อสารทางเดียว หรือการสื่อสารสองทางก็ได้ ตัวบทเป็นผลจากภาคปฏิบัติการวาทกรรมที่ผ่านมาในอดีตจนกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ ตัวบทเป็นสิ่งที่มีความหมายที่หลากหลาย และเปิดโอกาสให้มีการตีความหมายจากผู้ที่อยู่ในสังคมนั้น โดยผู้ที่ตีความหมายมีแนวโน้มที่จะลดความคลุมเครือ

ของตัวบทลงเพื่อเป็นทางเลือกในการตีความด้วยการลดความหลากหลายของความหมายโดยการเลือกตีความตัวบทเฉพาะอย่างเท่านั้น ตัวบทจะถูกสร้างให้มีความหมายที่แตกต่างกันในเวลา และสถานที่ซึ่งมีความแตกต่างกัน ในกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกัน ในบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน เช่น

1.1 การเลือกใช้คำ ตัวอย่างเช่นคำว่าพระราช กับคำว่าผู้ต่อสู้เพื่ออิสรภาพ ซึ่งเป็นคำคำเดียวกันเมื่อใช้ในสถานการณ์ สถานที่ เวลา และใช้กับบุคคลที่ต่างกัน คำว่าพระราช จะเป็นสิ่งที่ให้ผลทางด้านลบในขณะที่คำว่านักต่อสู้เพื่ออิสรภาพให้ผลทางด้านบวก

1.2 การพยายามสร้างโครงสร้างของภาษาเพื่อให้คำบางคำมีความหมายบางอย่างเกิดขึ้น เช่น ทหารต้องให้เกียรติกับผู้หญิง

1.3 การเน้นไปที่การเปรียบเทียบโดยนำความคิดทางอุดมคติและการเมืองจากอุปมาอุปไมยเฉพาะอย่าง และจากข้อขัดแย้งระหว่างอุปมาอุปไมย

2. มิติของภาคปฏิบัติทางวาทกรรม เป็นกระบวนการของการสร้าง เผยแพร่ และการใช้ตัวบท ตัวบทจะถูกสร้างและถูกใช้แตกต่างกันออกไปตามบริบทของสังคม กฎต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้น ตัวบทที่ถูกบันทึก คำพูดที่มีการถ่ายทอดออกมาเป็นตัวบทซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะขององค์กร หรือสถาบันของกระบวนการถ่ายทอดตัวบท ตัวบทนั้นจะนำมาซึ่งภาคปฏิบัติทางวาทกรรมที่แตกต่างกัน ตัวบทบางชนิดนำมาซึ่งสันติภาพ บางชนิดนำมาซึ่งสงครามหรือนำมาซึ่งความขัดแย้ง ตัวบทสามารถทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ความคิด ความเชื่อ การกระทำ แต่ละตัวบทจะมีแบบแผนการใช้ มีการกระทำในการผลิตซ้ำ และถ่ายทอดตัวบท ตัวบทจะถูกผลิตขึ้นต่างบริบทและต่างจุดมุ่งหมาย โดยมีรูปแบบ และมีหน้าที่ในการสร้างและถ่ายทอดที่แตกต่างกันออกไป ในมิติของภาคปฏิบัติทางวาทกรรมจะรวมถึงกระบวนการในการผลิตตัวบท การเผยแพร่ตัวบท และการตีความโดยกระบวนการดังกล่าวมีความแตกต่างกันตามปัจจัยของสังคม เช่น การผลิตตัวบทจะมีความแตกต่างในวิธีการและบริบทของสังคม เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ เป็นกระบวนการผลิตที่มีความซับซ้อน โดยผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทุกขั้นตอนของการผลิต ตัวบทมีการใช้ที่ต่างกันบางตัวบทถูกได้ถูกบันทึกถูกผลิตซ้ำถูกถ่ายทอด ถูกเผยแพร่ตัวบทเช่นกัน ในบางครั้งเป็นเรื่องง่ายบางครั้งเป็นเรื่องยาก เช่น การสนทนาทั่ว ๆ ไป ตัวบทที่สร้างขึ้นโดยผู้นำทางการเมือง หรือในการเจรจาอาวุธ ซึ่งเป็นตัวบทที่ถูกสร้างขึ้นในระดับที่มีความแตกต่างของสถาบัน และแต่ละแห่งได้มีแบบแผนในการใช้ตัวบทที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง มีวิถีทางในการผลิตซ้ำ เผยแพร่ และใช้ตัวบท ในกระบวนการผลิต และกระบวนการของการตีความ เป็นสิ่งที่ถูกควบคุมโดยกระบวนการภายในโครงสร้างของสังคม บรรทัดฐานแบบธรรมเนียมปฏิบัติ รวมทั้งกฎเกณฑ์ของวาทกรรมซึ่งถูกสร้างจากภาคปฏิบัติทางวาทกรรม และภาคปฏิบัติทางสังคมในปัจจุบัน และที่ผ่านมาในอดีต

กระบวนการสร้างและการตีความเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยสังคมจากเหตุผลสองประการ

ประการแรกถูกกำหนดโดยทรัพยากรของสมาชิก ได้แก่ ความเชื่อ กฎเกณฑ์ ซึ่งมีผลต่อกระบวนการภายในของโครงสร้างทางสังคม บรรทัดฐาน และธรรมเนียมปฏิบัติ รวมถึงกฎเกณฑ์ของวาทกรรม และธรรมเนียมปฏิบัติในการผลิต เผยแพร่ และใช้ตัวบท ซึ่งถูกสร้างจากภาคปฏิบัติทางสังคม และการช่วงชิงการนำที่ผ่านมา ภาคปฏิบัติทางวาทกรรมไม่สามารถทำงานได้เต็มที่เนื่องจากบรรทัดฐานของสังคมส่วนใหญ่ถูกกำหนดโดยสิ่งนี้

ประการที่สองภาคปฏิบัติทางวาทกรรมเป็นสิ่งที่ได้รับอิทธิพลบางส่วนมาจากระบบโครงสร้าง บรรทัดฐาน ธรรมเนียมปฏิบัติ ที่คนแต่ละคนมีติดตัวมาก่อน ภาคปฏิบัติทางวาทกรรมจะเป็นเรื่องของการ

ตีความ ตัวบทเป็นสิ่งที่ได้รับอิทธิพลมาจากภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ เช่น เพศสภาพ ฐานะทางสังคม อายุ เอกลักษณ์ทางเพศ

เมื่อใดก็ตามที่กระบวนการปฏิบัติการของวาทกรรมทำให้เกิดการดำรงอยู่เรียกว่ามีการผลิตซ้ำ (Reproductive) ทางวาทกรรมคือการทำให้เหมือนเดิมแต่เมื่อใดที่มีการปรับเปลี่ยน (Transformation) จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวาทกรรมขึ้นมาใหม่

มิติหนึ่งของวาทกรรมซึ่งเป็นผลของกระบวนการสร้างวาทกรรมคือเหตุการณ์ของวาทกรรม (Discursive event) ในหนึ่งเหตุการณ์ที่เป็นปรากฏการณ์ของสังคมหนึ่ง ๆ นั้นจะประกอบไปด้วย

1. ชิ้นของตัวบท (Piece of text)
2. การตีความตัวบทในฐานะที่เป็นภาคปฏิบัติการของวาทกรรม (Instance discursive practice)
3. สังคมในฐานะที่เป็นตัวหล่อหลอมภาคปฏิบัติการของวาทกรรมคือสังคมเป็นผู้ถ่ายทอดอุดมการณ์

ของสังคมสู่สถาบันทางสังคม (Instance social practice)

การดูเหตุการณ์ของวาทกรรมนั้นเราสามารถดูได้จาก มิติของตัวบท ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบทกับผู้ผลิตตัวบท และการตีความตัวบท

สิ่งสำคัญในการวิเคราะห์ตัวบทคือ ปฏิสัมพันธ์ภายในตัวบท (Intertextuality) ตัวบทจะซึมซับ และสร้างตัวบทใหม่จากตัวบทที่ผ่านมาในอดีตโดยการตอบสนอง มีการลดความคลุมเครือ และมีการสร้างตัวบทขึ้นมาใหม่ มีความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ภายในตัวบทกับการช่วงชิงการนำ (Hegemony) ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญ ปฏิสัมพันธ์ภายในตัวบทจะเน้นให้เห็นถึงการสร้างตัวบท และการเปลี่ยนแปลงของตัวบท และธรรมเนียมปฏิบัติของตัวบทที่ผ่านมาเพื่อสร้างตัวบทใหม่

3. มิติของภาคปฏิบัติการทางสังคม อุดมคติ และการช่วงชิงการนำ

วาทกรรมมีความสัมพันธ์กับอุดมคติและอำนาจวาทกรรมเป็นมิติของอำนาจในเรื่องของการช่วงชิงการนำและเป็นวิวัฒนาการของอำนาจที่สัมพันธ์กับการช่วงชิงการนำ การช่วงชิงการนำ (Hegemony) เป็นอำนาจที่อยู่เหนือสังคมโดยรวม ในแต่ละสังคมการช่วงชิงการนำนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ได้ทั้งหมด แต่สามารถทำได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ในบางครั้งทำให้เกิดดุลยภาพที่ไม่เสถียรภาพ กระบวนการช่วงชิงการนำเป็นความพยายามในการหาพันธมิตร และดึงพันธมิตรเข้ามาร่วมมากกว่าการสั่งการ หรือการเข้าครอบงำ โดยใช้อำนาจบังคับ การกระทำได้กล่าวเป็นการใช้เครื่องมือทางอุดมคติ ในเรื่องของอุดมคตินั้นอุดมคติเป็นสิ่งที่สร้างความหมาย และสร้างความจริงทั้งโลกทางกายภาพ ความสัมพันธ์ทางสังคมเอกลักษณ์ทางสังคม โดยสร้างขึ้นในหลายรูปแบบและหลายมิติรวมทั้งการสร้าง ผลิตซ้ำ และถ่ายทอดความสัมพันธ์เชิงอำนาจ อุดมคติจะผูกติดกับภาคปฏิบัติการของวาทกรรม อุดมคติเป็นสิ่งที่สร้างเหตุการณ์ที่ผ่านมา และเป็นเงื่อนไขที่ใช้สำหรับเหตุการณ์ในปัจจุบัน โดยเป็นสิ่งที่ผลิตซ้ำ ถ่ายทอดสร้างเงื่อนไขของสังคม อุดมคติมีความสำคัญสามประการคือ ประการแรกเป็นภาคปฏิบัติการของวาทกรรม ประการที่สองเป็นสิ่งที่สร้างผู้กระทำในสังคม ประการสุดท้ายเป็นเครื่องมือของการต่อสู้ระหว่างชนชั้น ในขณะที่การช่วงชิงการนำคือการนำมาซึ่งอำนาจที่เหนือเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และอุดมคติของสังคม การช่วงชิงการนำเป็นอำนาจที่อยู่เหนือสังคม

รูปแบบและเนื้อหาของตัวบทจะแสดงถึงกระบวนการทางอุดมคติ ในตัวบทนั้นจะถูกเปิดให้มีการตีความที่แตกต่างกัน ซึ่งจะมีความแตกต่างในการแสดงออกถึงอุดมคติ และกระบวนการทางอุดมคติจะเกี่ยวข้องกับวาทกรรมในฐานะที่เป็นเหตุการณ์ทั้งหมดของสังคม

การใช้แนวคิดในการวิเคราะห์วาทกรรมของ แฟร์คลาฟ (Fairclough, 1992) เพื่อเป็นวิธีการในการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมนั้นมีข้อดีคือ

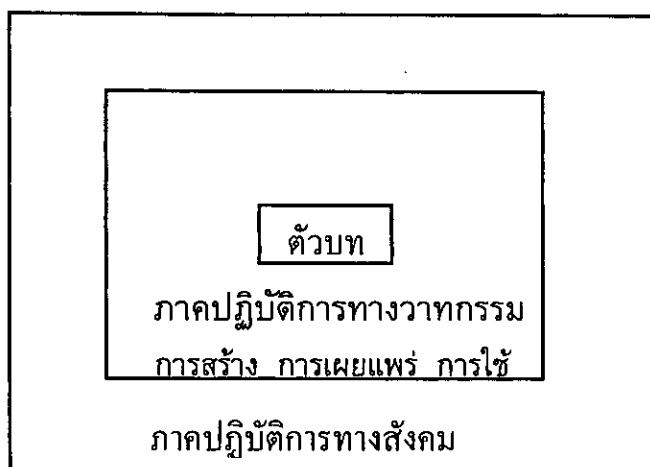
1. มีวิธีการวิเคราะห์ที่หลากหลาย (Multidimensional analysis) โดยเขาได้เสนอมิติต่าง ๆ ที่สำคัญ 3 มิติ คือมิติของตัวบท ภาวปฏิบัติการของวาทกรรม และภาวปฏิบัติการทางสังคม ทั้งสามมิติสามารถนำมาซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างวาทกรรมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

2. มีวิธีการในการวิเคราะห์หน้าที่ที่มีความหลากหลาย (Multifunctional analysis) เขากล่าวว่าการเปลี่ยนแปลงวาทกรรมนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงความรู้ ความเชื่อ สามัญสำนึก ความสัมพันธ์ทางสังคม และเอกลักษณ์ทางสังคม โดยที่มีตัวบทเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการแสดงความจริง การกระทำทางสังคม และสร้างเอกลักษณ์ขึ้นมา

3. เป็นวิธีการวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์ (Historical analysis) การวิเคราะห์วาทกรรมจะเน้นถึงโครงสร้างและความชัดเจนของกระบวนการในการสร้างตัวบท และช่วงเวลาระยะยาวในการสร้างกฎเกณฑ์ของวาทกรรมซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นภาพรวมทั้งหมดของภาวปฏิบัติการของวาทกรรมในสถาบันเฉพาะแต่ละสถาบันหรือในสังคมโดยรวม ในระดับของตัวบทกระบวนการนี้เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบทที่เรียกว่า Intertextuality ตัวบทจะถูกสร้างขึ้นโดยตัวบทอื่น ๆ ซึ่งมีความชัดเจนในวิถีทางเฉพาะซึ่งขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลง และสภาพแวดล้อมของสังคม ในระดับของกฎเกณฑ์ของวาทกรรม ความสัมพันธ์และขอบเขตระหว่างภาวปฏิบัติการของวาทกรรมในสถาบันหรือในระดับสังคมนั้นเปลี่ยนแปลงไปตาม การเปลี่ยนแปลงของสังคม

4. เป็นวิธีการในการวิพากษ์ (Critical method) การวิพากษ์เป็นการสร้างทรัพยากรสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในสังคม นำมาซึ่งทางออกของผู้เสียเปรียบทางสังคมในการต่อสู้กับผู้ที่ได้เปรียบหรือผู้ที่อยู่เหนือกว่าในสังคม เป็นกระบวนการต่อสู้ระหว่างโครงสร้างของตัวบทกับกฎเกณฑ์ของวาทกรรมซึ่งบุคคลอาจมีการต่อต้านหรือยอมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม

วิธีวิเคราะห์วาทกรรมของแฟร์คลาฟนั้นมีจุดเด่นอยู่ที่การเน้นถึงการวิเคราะห์ถึงคำพูดและภาษาเขียนซึ่งเป็นคำพูดและการเขียนที่เป็นจริง (Real text) ซึ่งมีลักษณะเป็นกระบวนการโดยที่เมื่อเปรียบเทียบกับแนวคิดในการวิเคราะห์วาทกรรมของฟูโกเขาได้เน้นถึงภาวปฏิบัติการของวาทกรรมกับอำนาจ และความรู้ที่ถูกสร้างขึ้นมาจากกฎเกณฑ์ จุดเน้นของฟูโกจึงเป็นแบบแผนของวาทกรรมในฐานะที่เป็นกฎเกณฑ์ในการสร้างความรู้ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับอำนาจ แต่จุดร่วมของแนวคิดที่เขามีเช่นเดียวกับฟูโกคือการมองว่าวาทกรรมเป็น Active constituting เป็นสิ่งที่สร้างสังคมในมิติต่าง ๆ วาทกรรมจะสร้างความรู้ ก่อรูปความเป็นตัวตน ความสัมพันธ์ทางสังคม และในทัศนต่าง ๆ แนวคิดของแฟร์คลาฟแสดงเป็นแบบจำลองดังนี้

วัยรุ่น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นคำที่มีรากศัพท์จากภาษาละติน *Adolescere* ซึ่งมีความหมายว่าความเจริญวัย หรือการเข้าสู่ภาวะ วัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาของชีวิตที่บุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ภาวะ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม จิตใจ โดยทั่วไปแล้ววัยรุ่นจะเริ่มตั้งแต่อายุ 10-13 ปี และสิ้นสุดประมาณ 18-21 ปี จากงานเขียนของ G. Stanley Hall ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่เขียนในเรื่องของวัยรุ่นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1904 (Hall, G.S., 1904) เขากล่าวว่าช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาของ Storm & Stress แต่ในงานวิจัยของ มิด (Mead, 1928) ได้ศึกษาวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในเกาะ Samoan ทางตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิกพบว่าวัยรุ่นในเกาะดังกล่าวนั้นชีวิตของการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นเป็นไปอย่างสงบราบรื่น มิด กล่าวว่าในวัฒนธรรมที่มีการอนุญาตให้เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องเพศอย่างเปิดเผย ตลอดจนมีความรู้อย่างชัดเจนในบทบาทของผู้ใหญ่มีส่วนลดความตึงเครียดในการดำเนินชีวิต

จากการศึกษาถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นในประเทศไทยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่ศึกษาถึงวัยรุ่นในเรื่องของทัศนคติเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การใช้ยาคุมกำเนิด (Amara Soonthornthada, 1996; ณัฐดี วิจิธรรม, 2539; นิศารัตน์ ทองอุปการ, 2537; สุรศักดิ์ เอื้องเก็บ, 2540) ผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าวัยรุ่นมีทัศนคติเรื่องเพศในเชิงบวก และได้รับความรู้เรื่องเพศจากสื่อมวลชนต่าง ๆ รวมทั้งการสื่อสารในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศ และทัศนคติของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งมีความแตกต่างกันตามลักษณะของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา ฐานะของนักศึกษา และมีงานวิจัยที่ศึกษาในเรื่องของการการทำแท้ง (คณิดา โพธิ์ชนะพันธ์, 2537) ในเรื่องของการยอมรับในการทำแท้งพบว่านักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพยอมรับการทำแท้งในระดับปานกลาง การมีเพื่อนหรือญาติที่เคยทำแท้งมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการยอมรับการทำแท้ง

การวิจัยที่มุ่งความสนใจในเรื่องของการควบคุมทางเพศ (นิภา จีรภัทร์, 2539) ในวัยรุ่นของหญิงไทยผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการควบคุมทางเพศของหญิงไทยมีมาช้านาน และมีการปรับตัวเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การควบคุมทางเพศที่ผ่านมาในสังคมไทยเป็นการลดคุณค่าของผู้หญิงตั้งแต่เรื่องการเมืองการปกครอง การเป็นกุลสตรี เป็นแม่บ้าน งานเลี้ยงลูก จนกลายเป็นมาตรฐานของสังคมโดยรวมของประเทศ ผ่านการศึกษา ผ่านครอบครัว และสื่อต่าง ๆ ในขณะที่มีเสียง

วิพากษ์ว่าวัยรุ่นกำลังทำให้สังคมล่มสลายเพราะเครื่องมือที่ใช้ควบคุมกำลังหมดความสามารถ งานวิจัยนี้พบว่าวัยรุ่นไม่ได้เคร่งครัดในการควบคุมร่างกาย ไม่ได้มองเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอาย กล้าที่จะแสดงออกถึงความพึงพอใจ ความรัก เรื่องเพศอย่างเปิดเผย มีความสัมพันธ์ทางเพศเร็วขึ้น ง่ายขึ้น แต่อย่างไรก็ตามกรอบที่เป็นกลไกในการควบคุมทางเพศก็ยังดำรงอยู่ และเปลี่ยนมาเป็นรูปแบบของการขัดแย้งทางความคิดของวัยรุ่นแทน นอกจากนี้แล้วยังมีงานวิจัยที่สนใจศึกษาถึงลักษณะความเป็นเพศชายและความเป็นเพศหญิง (ผ่องพักตร์ จิ่งวิมุตติพันธ์. 2540) โดยศึกษาถึงองค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นเพศชายและความเป็นเพศหญิงจากการศึกษาพบว่าทัศนคติของบิดามารดาต่อบทบาทเพศรักร่วมเพศเกี่ยวข้องกับเพศสภาพ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของบิดามารดาเกี่ยวข้องกับเพศสภาพ การคบเพื่อน และเอกลักษณ์ในตนเองเกี่ยวข้องกับสัดส่วนของเพศสภาพ

งานวิจัยที่สนใจศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น (สายสุนีย์ อุดมนา. 2540; พรทิพย์ ศิริภัทราชัย. 2539) พบว่าความรู้ในเรื่องเพศ รายได้ของครอบครัวและสื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ และเจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้แล้วยังมีงานวิจัยในระดับปริญญาเอกของนิมิตร มั่งมีทรัพย์ (2541) ที่ได้ศึกษาวัยรุ่นในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานในวัยรุ่น งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่ออธิบายถึงกระบวนการในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเงื่อนไขที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานในวัยรุ่นหญิง ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านค่านิยมและบรรทัดฐานสังคมที่ดำรงความไม่เสมอภาคในเพศสภาพ การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่ทำให้วัยรุ่นชายและหญิงดำรงชีวิตอย่างเป็นอิสระมากขึ้นนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม การขัดเกลาทางสังคมที่ทำให้ผู้ชายมีอิสระในเรื่องเพศส่งผลให้วัยรุ่นชายเกิดความเข้าใจที่สมบูรณในเรื่องเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ทำให้วัยรุ่นหญิงเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักก่อนการแต่งงาน และนำไปสู่การเอาตัวแปรียบทางเพศโดยไม่รับผิดชอบ และบรรทัดฐานทางเพศที่กำหนดเงื่อนไขของเพศสภาพทำให้ผู้หญิงตกเป็นฝ่ายตัดสินใจที่จะเลือกหรือยอมหรือไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน การที่สังคมกำหนดบทบาทเพศให้กับผู้ชายเป็นผู้เริ่มต้นลงมือกระทำทางเพศทำให้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเกิดขึ้นโดยไม่คาดหมายซึ่งส่งผลให้เกิดการเอาตัวแปรียบและความไม่รับผิดชอบต่อทางเพศ

กฤติยา อาชวนิจกุล และวราภรณ์ แซ่มสนธิ (2528) ได้ศึกษาถึงวัยรุ่นชายไทยกับการซื้อประเวณี และศึกษาแนวทางการเปลี่ยนแปลงค่านิยมการซื้อประเวณี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นไทยมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับเพื่อนมากกว่าการซื้อประเวณี และการมีประสบการณ์กับเพื่อนเป็นเรื่องที่เป็นปกติธรรมดา สื่อและกลุ่มเพื่อนทำให้วัยรุ่นมีการเรียนรู้เรื่องเพศ ทั้งวัยรุ่นหญิงและชายมีทัศนคติในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์โดยผู้ชายมองว่าตนเองเป็นฝ่ายได้เปรียบและผู้หญิงมองว่าตนเองเป็นฝ่ายเสียเปรียบ ประสบการณ์ทางเพศในผู้ชายเป็นเรื่องที่น่าภูมิใจน่าเปิดเผย วัยรุ่นชายไม่ตระหนักถึงปัญหาที่ตามมาของการมีเพศสัมพันธ์ และวัยรุ่นชายมีกระบวนการเรียนรู้ทางเพศและพฤติกรรมทางเพศเสริมมากขึ้น แต่มีวิธีคิดเรื่องความสัมพันธ์กับผู้หญิงเหมือนเดิม

การศึกษาวิจัยในเรื่องของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศในสังคมไทยนั้นยังไม่มีผู้ศึกษามาก่อน การศึกษาเรื่องการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศของวัยรุ่นตามแนวทางของแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ซึ่งมีข้อโต้แย้งกับแนวคิดทางสังคมแบบเก่าที่ว่าสังคมมีหน้าที่ในการจัดทุกสิ่งทุกอย่างให้อยู่ภายในโครงสร้างของสังคม แต่กลับมองว่าใครเป็นผู้ได้เปรียบ ใครเป็นผู้เสียเปรียบ และความคิดที่ครอบงำในเชิงอุดมคติที่ถูกหล่อหลอมมาจากภาคปฏิบัติการ

ของสังคม หรือจากสถาบันทำให้เราสามารถตอบคำถามถึงสถาบันในฐานะที่เป็นตัวหล่อหลอมความเป็นเพศ ในฐานะของการเป็นผู้สร้างตัวบทของความเป็นเพศชาย วัตถุประสงค์ของการสร้างตลอดจนการหาคำตอบที่ว่าเพราะอะไรวาทกรรมจึงสามารถกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงความเป็นเพศในวัยรุ่นชายจนเกิดสิ่งที่เรียกว่า กฎเกณฑ์ของวาทกรรมขึ้นมา

การจินตนาการทางเพศ (Sexual fantasies)

มนุษย์ทุกคนมีการจินตนาการ (Imagine) หรือการฝันกลางวัน (Daydreaming) จินตนาการเป็นการนึกถึงสิ่งต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวไปในที่สวยงาม ที่ ๆ แปลก นึกถึงความร่ำรวย ทรัพย์สิน เงินทอง แต่เมื่อเราคิดถึงเรื่องเพศซึ่งกระตุ้นให้เราเกิดอารมณ์ทางเพศ เช่น มีการแข็งตัวของอวัยวะเพศเราเรียกสิ่งนั้นว่าการจินตนาการทางเพศ จินตนาการทางเพศนั้นเป็นพฤติกรรมทางเพศที่มีความสำคัญเนื่องจากบางครั้งสิ่งที่คนเราคิดจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรม เช่น การล่วงละเมิดทางเพศ การชอบใช้ว็อยเวะเพศ การข่มขืน การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก (Abel and Blanchard, 1974 : 467-475) หรือการที่คนเราขาดการจินตนาการทางเพศหรือขาดความรู้สึกสำนึกผิดต่อการจินตนาการทางเพศอาจส่งผลต่อความผิดปกติทางเพศได้ (Cado & Leitenberg, 1990 : 49-63)

เนื่องจากจินตนาการทางเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ยอมรับว่าเป็นสิ่งสากล (Universally) ลักษณะของจินตนาการทางเพศนั้นเป็นกระบวนการคิดถึงเรื่องเพศที่เกิดจากการเรียนรู้ และส่งผลให้ปัจเจกบุคคลสร้างภาพขึ้นภายในจิตใจ ภาพเหล่านี้จะประกอบด้วยสัญลักษณ์เชื่อมโยงกันเป็นบท (Script) ผู้ที่สร้างภาพมีบทบาทที่ชัดเจนที่แสดงในเหตุการณ์คล้ายกับการแสดงละครตอน (Carlson & Havelock, 1977 : 528-541) การจินตนาการทางเพศนั้นเป็นภาพที่ปรากฏออกมาในรูปของการทำกิจกรรมทางเพศ เช่น การมีความสุขของการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างหญิงชาย หรือคู่สัมพันธ์แบบอื่นที่เรียกว่าการเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น การร่วมเพศกับเด็ก การร่วมเพศครั้งละหลาย ๆ คน (Group sex) การร่วมเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน (Homosexual) การร่วมเพศกับญาติใกล้ชิด เป็นต้น

การจินตนาการทางเพศ อาจเป็นการนึกคิดถึงสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ สิ่งที่ผิดต่อบรรทัดฐานของสังคม เป็นเรื่องเสียหายร้ายแรงหากได้ทำจริง เป็นการผิดกฎหมาย และไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม จินตนาการทางเพศเป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์เพศอย่างหนึ่งที่สร้างความบันเทิงในชีวิตอาจเป็นการย้อนนึกถึงเหตุการณ์เรื่องเพศในอดีตจากประสบการณ์ หรือจากการสร้างภาพขึ้นมาเอง การทำความเข้าใจถึงจินตนาการทางเพศ เป็นการทำความเข้าใจถึงลักษณะความเป็นเพศ (Sexuality) ของมนุษย์ (Leitenberg & Henning, 1995 : 469-496) แต่เนื่องจากการอธิบายถึงจินตนาการทางเพศมักทำให้เกิดความอาย และคนส่วนมากคิดว่าการจินตนาการทางเพศไม่มีคุณค่าเพียงพอที่จะศึกษาอย่างจริงจัง

ประเด็นในการพิจารณาถึงการศึกษาเรื่องจินตนาการทางเพศว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญคือความเป็นจริงที่ว่าจินตนาการทางเพศเป็นประสบการณ์ทางเพศอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีความเป็นสากล (Universally experience) ที่สามารถส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของคนในอนาคตได้ และมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ย้อนกลับไปยังประสบการณ์ทางเพศที่ผ่านมา (Malamuth, 1983 : 33-47) หรือกล่าวอย่างง่าย ๆ ว่าสิ่งที่คนเราทำเกี่ยวกับเรื่องเพศจะมีอิทธิพลต่อ จินตนาการทางเพศของพวกเขา และในทางกลับกันการจินตนาการทางเพศจึงเป็นผลที่เกิดจากจากการคิดถึงพฤติกรรมทางเพศที่ผ่านมา

ลีเทินเบิร์ก และ เฮนนิ่ง (Leitenburg & Henning, 1995 : 469-496) ได้กล่าวถึงการศึกษาเรื่องจินตนาการทางเพศที่ผ่านมาว่ามีการศึกษาในประเด็นต่าง ๆ เช่น มีคนเท่าไรที่มีจินตนาการทางเพศ

ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ หรือระหว่างการทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเพศในชีวิตประจำวัน บ่อยครั้งเท่าไรที่คนมีจินตนาการทางเพศ จินตนาการทางเพศที่เกิดขึ้นมากที่สุด จินตนาการทางเพศที่เป็นที่นิยมมากที่สุด ความแตกต่างในเหตุการณ์ ความถี่ เนื้อหาของจินตนาการทางเพศของเพศหญิง และเพศชาย คนเรามีจินตนาการทางเพศครั้งแรกในช่วงไหนของชีวิต ความถี่และเนื้อหาจะเปลี่ยนไปหรือไม่เมื่ออายุ และประสบการณ์แตกต่างกันออกไป วัฒนธรรมที่แตกต่างกันทำให้จินตนาการทางเพศมีความแตกต่างกันหรือไม่ บ่อยครั้งเท่าไรที่คนเรามีความรู้สึกผิดกับจินตนาการทางเพศ ทำไมคนเราถึงรู้สึกผิดบางคนไม่รู้สึก จินตนาการทางเพศจะผันแปรไปตามแนวโน้มเรื่องเพศหรือไม่ สื่อลามกต่าง ๆ จะส่งผลต่อจินตนาการทางเพศอย่างไร การศึกษาถึงจินตนาการทางเพศที่ผ่านมาได้มีประเด็นการศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมของ ลีเทนเบิร์ก และ เฮนนิ่ง (Leitenburg & Henning, 1995 : 469-496) แบ่งงานวิจัยได้สามประเด็นคือ

1. ความแตกต่าง ความเหมือนของเหตุการณ์ ความถี่ เนื้อหา ของจินตนาการทางเพศของเพศหญิง และชาย (Gender) และมีความสำคัญต่อวัฒนธรรม และชีวสังคมของพฤติกรรมทางเพศอย่างไร

จอห์น และ บาร์โลว์ (John & Barlow, 1990 : 269-279) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากผู้ชาย 49 คน ผู้หญิง 47 คน โดยตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ผู้ตอบแบบสอบถามได้ถูกสอนให้มีการบันทึกในทุกครั้งที่เขามีจินตนาการทางเพศในระหว่างการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ทุกครั้งที่เขามีจินตนาการทางเพศหรือมีการกระตุ้นจากสิ่งเร้า ภายนอก และทุกครั้งที่พวกเขาสร้างจินตนาการทางเพศขึ้นมาเองภายในจิตใจหรือคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้มีรายงานว่าในเพศชายมีการถูกกระตุ้นจากภายนอกแล้วเกิดจินตนาการทางเพศประมาณ 4.5 ครั้ง ในหนึ่งวัน และจากการสร้างขึ้นภายในจิตใจประมาณ 2.7 ครั้ง ต่อหนึ่งวัน และน้อยกว่าหนึ่งครั้งในขณะที่มีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิงมีรายงานว่าเพศหญิงมีการถูกกระตุ้นจากภายนอกแล้วเกิดจินตนาการทางเพศประมาณ 2 ครั้ง ในหนึ่งวัน และจากการสร้างขึ้นภายในจิตใจประมาณ 2.5 ครั้ง ต่อหนึ่งวัน และน้อยกว่าหนึ่งครั้งในขณะที่มีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เมื่อนำข้อมูลมารวมกันพบว่า เพศชายมีจินตนาการทางเพศ 7.2 ครั้งใน 1 วัน ในขณะที่เพศหญิงมีจินตนาการทางเพศ 4.5 ครั้งใน 1 วัน ทั้งนี้การวิจัยในครั้งนี้ไม่รวมถึงการจินตนาการทางเพศในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน

งานวิจัยอื่นที่ได้รายงานไว้ว่าเพศชายนั้นโดยประมาณแล้วใน 1 วันมีจินตนาการทางเพศมากกว่าเพศหญิง เอลลิส และ ซิมมอน (Ellis and Symons, 1990 : 527-555) ได้ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามตัวอย่างที่เป็นเพศชาย 182 คน และเพศหญิง 125 คน ในระดับปริญญาตรี พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วเพศชายมีจินตนาการทางเพศ 1 ครั้งใน 1 วัน ส่วนเพศหญิงมีจินตนาการทางเพศ 1 ครั้งใน 1 อาทิตย์

โนด บอย และ ซิงเจอร์ ((Leitenberg and Henning, 1995 : 469-496; Citing Knoth, Boyd & Singer, 1988.) ได้ศึกษาเด็กชายวัยรุ่นเพศชายอายุเฉลี่ยประมาณ 15.7 ปี และวัยรุ่นเพศหญิงอายุเฉลี่ย 15.8 ปี พบว่า 45 % ของเด็กชาย และ 6% ของ เด็กหญิงตอบว่ามีจินตนาการทางเพศหลายครั้งใน 1 วัน ในทางตรงกันข้ามคำตอบที่เลือก 1 ครั้งใน 1 สัปดาห์ นั้น เด็กหญิง 35 % และเด็กชาย 8 % ที่เลือกตอบข้อนี้

คิงเซ โปเมอร์อย และ มาร์ติน (Leitenberg and Henning, 1995 : 469-496; Citing Kingsey, Pomeroy & Martin, 1953. Sexual behavior in the human male.) พบว่าเพศชายและเพศหญิงที่มีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพศชายร้อยละ 72 ตอบว่าเขาใช้จินตนาการทางเพศในระหว่างการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ในขณะที่เพศหญิง 50 % ตอบว่าตนเองใช้จินตนาการทางเพศในระหว่างการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ หรือเนื้อหาของจินตนาการทางเพศ และตัวแปรต่าง ๆ เช่น อายุ การปรับตัวทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ ความสำนึกผิดทางเพศ แนวโน้มเรื่องเพศ บุคลิกลักษณะ และประสบการณ์ทางเพศ มีรายงานการวิจัยดังนี้

ซู (Sue, 1979 : 294-305) เพศหญิง และเพศชาย ร้อยละ 5.4 และ 6.0 ตามลำดับตอบว่า มักจะทำเป็นประจำและร้อยละ 53.2 และ 55.4 ตอบว่าเป็นบางครั้ง

ครีฟูล์ท และ คูเจอร์ (Crepault & Couture, 1980 : 565-581) พบว่ามีการจินตนาการทางเพศระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 49 ของเพศชายกล่าวว่า เป็นประจำและบ่อย ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิงพบว่าร้อยละ 53

ในแนวทางการศึกษาที่แตกต่างกันในเรื่องของความถี่ของจินตนาการทางเพศนั้น คาเมรอน (Leitenberg and Henning, 1995 : 469-496) ได้สอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเพศชาย 103 คน และเพศหญิง 130 คน ถึงร้อยละของเวลาที่พวกเขาคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ร้อยละ 55 ของเพศชาย และร้อยละ 42 ของเพศหญิงตอบว่ามากกว่าร้อยละ 10 ของเวลาในหนึ่งวัน และการศึกษาที่เกี่ยวข้องกัน คาเมรอน และ ไบเบอร์ ได้สัมภาษณ์บุคคล 4,420 คนโดยถามว่าพวกเขามีความคิดในเรื่องเพศในห้านาทีที่ผ่านมาหรือไม่ และทำการสัมภาษณ์ในช่วง เช้า ปาย เย็น บุคคลที่มีช่วงอายุระหว่าง 14-25 ร้อยละ 52 ของเพศชายตอบว่ามีเมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิง ร้อยละ 39 ตอบว่ามีในช่วงอายุ 26-55 ปี นั้นพบว่าผู้ชาย ร้อยละ 26 และผู้หญิงร้อยละ 14 ตอบว่า มี เมื่อถามว่าเรื่องที่เขานึกในขณะจินตนาการช่วงที่ผ่านมาเมื่อห้านาทีที่ผ่านมาเป็นเรื่องอะไร ร้อยละ 9 ของผู้ตอบที่เป็นเพศชาย อายุ 14-55 ปี และร้อยละ 5 ของ ผู้ตอบที่เป็นเพศหญิงตอบว่าเป็นการจินตนาการเรื่องเพศ และจากการสำรวจในระดับชาติที่เกี่ยวกับเรื่องความเป็นเพศของมนุษย์โดยวิธี Random Probability Sampling จากเพศชายและเพศหญิง 3,432 คน พบว่าร้อยละ 54 ของเพศชาย และร้อยละ 19 ของเพศหญิง ตอบว่าพวกเขาคิดถึงเรื่องเพศทุกวัน หรือวันละหลาย ๆ ครั้ง จึงเป็นที่แน่ชัดจากผลการศึกษาเหล่านี้ว่าเพศชายมีรายงานการคิดถึงเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง

ยังมีรายงานเป็นจำนวนมากว่าเพศชายมีการจินตนาการทางเพศมากกว่าเพศหญิง เช่น วิลสัน และ แลง (Wilson and Lang, 1981 : 343-346) ได้สำรวจว่าเพศชายและเพศหญิง 45 คู่ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคงให้ประมาณความถี่โดยเลือกจากรายการจินตนาการทางเพศ 40 รูปแบบที่แตกต่างกันออกไป รายงานผลได้ผสมผสานระหว่างคำถามที่ว่าจินตนาการทางเพศที่แตกต่างกันเท่าไร และบ่อยครั้งแค่ไหนที่มีการจินตนาการทางเพศ ผลการศึกษาพบว่าเพศชายในกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเป็นสองเท่าของเพศหญิง

สิ่งที่การศึกษาได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของเพศสภาพในความถี่ของจินตนาการทางเพศนั้น แม้คุณลักษณะที่เท่าเทียมกันของเพศชายและเพศหญิงในการมีจินตนาการทางเพศระหว่างการมีกิจกรรมทางเพศ และกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่าเพศชายมีจินตนาการทางเพศในระหว่างการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมากกว่าเพศหญิง รวมทั้งเพศชายมีการจินตนาการทางเพศตลอดเวลาทั้งวันมากกว่าเพศหญิง เพศชายจัดอันดับในการจินตนาการทางเพศว่าสร้างความพึงพอใจทางเพศหรือกระตุ้นอารมณ์เพศได้มากกว่าผู้หญิง

3. จินตนาการทางเพศที่เบี่ยงเบนมีอะไรบ้างและจินตนาการเหล่านี้แสดงบทบาทในเรื่องอาชญากรรมทางเพศหรือไม่ และจินตนาการทางเพศที่เบี่ยงเบนนั้นมีทางแก้ไขหรือปรับ พฤติกรรมหรือไม่ การวิจัยที่ผ่านมามีคำถามทางทฤษฎีเกิดขึ้นดังนี้

คำถามทางทฤษฎีแนวทางแรก จินตนาการทางเพศสามารถถูกกระตุ้นจากสิ่งที่เราได้อ่าน ได้เห็น หรือสิ่งที่เกิดจากการสร้างขึ้นภายในจิตใจ หรือเกิดจากการผสมผสานของทั้งสองสิ่งเข้าด้วยกัน จินตนาการ

ทางเพศสามารถทำให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์เพศ และการมีอารมณ์ทางเพศสามารถกระตุ้นให้เกิดจินตนาการทางเพศได้อย่างไร (Jones & Barlow. 1990 :269-279)

คำถามทางทฤษฎีแนวทางที่สองโดยทั่วไปแล้วจินตนาการทางเพศเป็นความคิดที่คนเรามีความตั้งใจเพื่อกระตุ้นหรือเพื่อเพิ่มความรู้สึกพึงพอใจทางเพศโดยไม่คำนึงถึงว่าจินตนาการทางเพศจะเกี่ยวกับประสบการณ์ในอดีตหรือจินตนาการทางเพศมีส่วนต่อกิจกรรมทางเพศในอนาคต แต่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับแนวคิดที่ว่าเป็นฝันกลางวันเพื่อสร้างความตื่นเต้นซึ่งไม่จำเป็นต้องมีการปฏิบัติจริง (Freud. 1962 : 142-152) มีการโต้แย้งว่าจินตนาการทางเพศจะส่งผลต่อความพึงพอใจทางเพศ และจะเกิดขึ้นเพื่อชดเชยจากการขาดความสุขจากการกระตุ้นทางเพศ ซิงเกอร์ (Singer.1996) ได้โต้แย้งในทางกลับกันว่าจินตนาการทางเพศจะส่งผลต่อความสุขทางเพศ และเป็นรูปแบบอย่างง่ายในการกระตุ้นทางเพศที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปเพื่อสร้างและกระตุ้นให้เกิดความสนุกทางเพศ

คำถามทางทฤษฎีแนวทางที่สาม เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของความแตกต่างของบุคคลในการจินตนาการทางเพศ ทำไมคนเราจึงถูกกระตุ้นมากขึ้นจากจินตนาการทางเพศในลักษณะบางอย่างมากกว่าคนอื่น ๆ อะไรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในกระบวนการเรียนรู้ซึ่งจะเสริมความแตกต่างของจินตนาการทางเพศ

แนวคำถามทางทฤษฎีแนวทางสุดท้ายที่ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ให้ความหมายของจินตนาการทางเพศที่เบี่ยงเบน และกระตุ้นอารมณ์เพศ และจินตนาการทางเพศจะทำนายถึงพฤติกรรมทางเพศอย่างไร จินตนาการทางเพศที่เบี่ยงเบนทำให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์เพศและการประกอบอาชญากรรมทางเพศหรือไม่ และจะมีผลถึงการรักษาเพื่อเปลี่ยนแปลงจินตนาการทางเพศที่เบี่ยงเบนอย่างไร

คำจำกัดความและวิธีการการวัดจินตนาการทางเพศ

จากงานเขียนของ ของ ลีเทนเบิร์ก และ เฮนนิ่ง (Leitenburg & Henning. 1995 : 469-496) มีรายละเอียดในเรื่องของคำจำกัดความและวิธีการวัดจินตนาการทางเพศดังนี้

จินตนาการทางเพศนั้นเป็นการยากที่จะให้ความหมายหรือถูกวัดจินตนาการทางเพศเป็นการกระทำโดยการสร้างภาพโดยสามารถเป็นเรื่องที่มีความละเอียด หรือเป็นเรื่องคร่าว ๆ ที่ไม่มีรายละเอียดที่เกี่ยวกับความรัก หรือกิจกรรมทางเพศ อาจรวมถึงการสร้างภาพที่แปลก ๆ หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงสามารถรวมถึงความจำในเหตุการณ์ที่ผ่านมาในอดีต หรือเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการจินตนาการขึ้นเองทั้งหมด จินตนาการทางเพศสามารถเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หรือเกิดจากการตั้งใจให้เกิดขึ้น หรือเกิดจากการถูกกระตุ้นโดยประสาทรับความรู้สึกต่าง ๆ จินตนาการทางเพศสามารถเกิดขึ้นภายนอกกิจกรรมทางเพศ หรือสามารถเกิดขึ้นในระหว่างมามีกิจกรรมทางเพศสามารถเกิดขึ้นในระหว่างความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หรือเกิดขึ้นในระหว่างมามีกิจกรรมทางเพศ

กล่าวโดยสรุปจินตนาการทางเพศหมายถึงภาพที่สร้างขึ้นภายในจิตใจทั้งหมดที่กระตุ้นอารมณ์เพศ หรือเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องรักใคร่ที่เกิดขึ้นกับบุคคล องค์ประกอบที่สำคัญของจินตนาการทางเพศคือความสามารถในการควบคุมการจินตนาการ การศึกษาถึงจินตนาการทางเพศจะกระทำในขณะที่คนเราตื่นอยู่ และมีการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์เพศ และเป็นความคิดในเรื่องเนื้อหาทางเพศ

เนื่องจากจินตนาการทางเพศเป็นสิ่งที่ปกปิดซ่อนเร้นเป็นเรื่องของความคิด สิ่งที่จะวัดได้คือวัดในสิ่งที่คนรายงานในสิ่งที่เขาคิด เราไม่มีอิสระในการสังเกตจินตนาการทางเพศของบุคคลอื่นแต่เราสามารถวัดลักษณะการกระตุ้นของอารมณ์เพศเพื่อการรายงานถึงจินตนาการทางเพศ วิธีที่ดีคือการวัดโดยแบบรายงานตนเอง (Self- Report) โดยมีวิธีทั่วไป 3 วิธีการที่ใช้ในการวัดจินตนาการทางเพศ

1. การใช้ Check list ของจินตนาการทางเพศ โดยการไม่ถามชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีคำถามเพื่อให้ตอบถึงจินตนาการทางเพศที่เขามีประสบการณ์ เนื้อหา และความถี่ของจินตนาการทางเพศ
 2. การใช้คำถามปลายเปิด (Open ended questionnaires) โดยการถามแบบไม่เปิดเผยชื่อผู้ตอบ เพื่ออธิบายถึงรูปแบบของจินตนาการทางเพศที่เขาชอบมากที่สุด
 3. การให้ผู้ตอบได้บันทึกจินตนาการทางเพศที่เกิดขึ้นในประสบการณ์จริงช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (On going Self Monitoring) ใช้ Check list หรือคำถามปลายเปิด
- ข้อบกพร่องที่พบใน 3 วิธีการที่ใช้ในการวัดจินตนาการทางเพศ
- ในวิธีที่หนึ่งการใช้ Checklist เนื้อหาอาจไม่ครอบคลุม เป็นการคิดย้อนหลังซึ่งอาจทำให้ขาดความเที่ยง อาจเกิดอคติ ในรูปแบบที่แตกต่างกันโดยเฉพาะการศึกษาข้ามวัฒนธรรม
- ในวิธีที่สอง การใช้คำถามปลายเปิด จะหลีกเลี่ยงปัญหาในวิธีที่หนึ่ง แต่บางครั้งการไม่มีรายการของการจินตนาการทางเพศทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามพลาดจินตนาการในหลายแบบที่เขามี การใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด นั้นผู้ตอบอาจไม่ต้องการเขียนอะไรมากมายลงในแบบสอบถาม แต่ในการตอบแบบสอบถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถให้รายละเอียดของอิทธิพลทางสังคมได้มากกว่าการใช้ Checklist
- วิธีที่สามการใช้ On going Self Monitoring ซึ่งน่าจะเป็นวิธีการที่ดีกว่าสองวิธี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการสร้างและการถ่ายทอดความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย ในครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาปรากฏการณ์ตามแนวคิดของนักคิดหลังยุคสมัยใหม่ที่มีแนวคิดในเชิงวิพากษ์แทนที่จะมองว่าการกระทำของมนุษย์มนุษย์เป็นการกระทำผ่านการตีความ มนุษย์ต้องทำตามบรรทัดฐานที่สังคมวางไว้ ผู้วิจัยต้องการมองปรากฏการณ์ในครั้งนี้ว่าใครเป็นคนสร้างกฎกติกาของความเป็นเพศชาย กฎกติกาของความเป็นเพศชายทำให้เกิดการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ และการจินตนาการทางเพศอย่างไร กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้จึงเสนอกรอบคิดในการวิเคราะห์วาทกรรมของความเป็นเพศชาย โดยการวิเคราะห์วาทกรรมจากมิติทางวาทกรรมสามมิติคือมิติของตัวบท (Text) ภาวปฏิบัติทางวาทกรรม (Discursive practice) และภาวปฏิบัติทางสังคม (Social practice) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาจากปรากฏการณ์การสร้างและถ่ายทอดความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศจากกลุ่มวัยรุ่นชายที่ศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษา เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความเฉพาะและมีลักษณะที่โดดเด่นในการสร้างและถ่ายทอดความเป็นเพศ รวมทั้งเป็นกลุ่มที่น่าสนใจในการศึกษาถึงมิติของการจินตนาการทางเพศเป็นอย่างดี เพื่อตอบคำถามในการวิจัยในเรื่องความเป็นเพศนั้นต้องอาศัยองค์ความรู้แบบองค์รวมที่เรียกว่าสหวิทยาการ (Interdisciplinary) โดยมีกรอบการวิจัย แนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้ที่เหมาะสมและจำเป็นในการศึกษา มาเป็นเครื่องมือในการมองปัญหาการวิจัยดังนี้

แนวทางการวิเคราะห์การสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศ

วาทกรรมเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นโดยผ่านการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เป็นการกระทำทางสังคมและเป็นวิถีทางของการแสดงออกโดยวิธีการวิภาษวิธี (Dialectic) ระหว่างการกระทำทางสังคม และ

โครงสร้างทางสังคม (กฎเกณฑ์ของวาทกรรม) วาทกรรมจะแสดงถึงเอกลักษณ์ ตำแหน่งทางสังคม ความสัมพันธ์ทางสังคม และระบบความรู้ความเชื่อการวิเคราะห์วาทกรรมทำได้โดยการศึกษาใน 3 มิติ ดังนี้

1. มิติของตัวบท (Text) เป็นการศึกษา และวิเคราะห์ถึงวาทกรรมที่แสดงออกมาทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียน เช่นการสื่อสารกับรุ่นพี่ การประชุม ทั้งการสื่อสารที่เป็นทางเดียว และการสื่อสารสองทาง โดยศึกษาผลจากภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมที่เกิดขึ้นในอดีตจนกระทั่งกลายมาเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่มีความหลากหลายรวมทั้งศึกษาถึงการที่วัยรุ่นการลดความคลุมเครือของตัวบทที่ได้รับจากสถาบันทางสังคม จนกระทั่งกลายเป็นตัวบทที่ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เช่น ดูจากการใช้ศัพท์ในฐานะที่เป็นผู้ที่มีอำนาจ หรือผู้ที่ถูกรอบงำ เช่นการพูดถึงผู้หญิง หรือกลุ่มรักร่วมเพศ ในฐานะที่เป็นผู้ที่ถูกให้ความหมายเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ให้ความหมาย(Signify) หรือเป็นผู้ที่ให้ความหมายเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ถูกให้ความหมาย (Signifier)

2. มิติของภาคปฏิบัติการของวาทกรรม (Discursive practice) ในมิตินี้เป็นการศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบทกับผู้ใช้ตัวบทโดยศึกษาจาก การผลิตตัวบท การเผยแพร่ตัวบท และการใช้ตัวบท ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีลักษณะเฉพาะตามสภาพแวดล้อมของสังคม ในภาคปฏิบัติการของวาทกรรมของการสร้างความเป็นเพศชายนั้นตัวบทจะมีความสำคัญในการแสดงถึงความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และการแสดงออกของพฤติกรรม เช่นการศึกษาว่านักเรียนชั้นปีที่หนึ่งได้ตีความตัวบทในเรื่องของการจีบผู้หญิงอย่างไร นอกจากการตีความแล้วการศึกษาถึงเหตุการณ์ทางวาทกรรม (Discursive event) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมจะประกอบไปด้วยเหตุการณ์ทางวาทกรรมหลายเหตุการณ์ เช่น เหตุการณ์ของการมีนัด (Dating) นั้นศึกษาได้จาก

1. ตัวบทของการมีนัดโดยศึกษาจากกฎกติกาที่นักเรียนอาชีวะสร้างขึ้น
2. ศึกษาว่าวัยรุ่นมีการตีความตัวบทอย่างไร
3. ศึกษาจากภาคปฏิบัติทางสังคม กฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่อยู่นอกสถาบันการศึกษาว่ามีผลต่อการตีความตัวบทอย่างไร

ตัวอย่างการศึกษาถึงเหตุการณ์ทางวาทกรรมอื่น ๆ เช่น การมองความหมายของความเป็นเพศชายของเขาในฐานะที่เป็นนักเรียนอาชีวะ การคบกับเพศตรงข้าม คุณลักษณะทั่ว ๆ ไป เช่น ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน การให้ความหมายถึงผู้หญิง การพูดถึงเรื่องเพศ การมีจินตนาการทางเพศ เป็นต้น

ในการศึกษาถึงภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมนั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดเรื่องของปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบทมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ด้วยเนื่องจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบท จะทำให้เราทราบถึงตัวบทที่ผ่านมาในอดีตที่ถูกหล่อหลอมจนเป็นตัวบทใหม่ เช่น ความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ติดตัวมาก่อนก่อนเข้ามาสู่สถาบันการศึกษา

3. มิติของภาคปฏิบัติการทางสังคม มิตินี้เป็นเรื่องของอุดมคติทางเพศ และการช่วงชิงการนำซึ่งการช่วงชิงการนำเป็นอำนาจที่อยู่เหนือสังคม และมีวิวัฒนาการของอำนาจที่สัมพันธ์กับการช่วงชิงความเหนือกว่า รวมทั้งสิ่งที่ไม่ใช่ภาคปฏิบัติการของวาทกรรม ความสำคัญในการศึกษาอุดมคติคือ ประการแรกเป็นการศึกษาภาคปฏิบัติการทางสังคมในเรื่องเพศของวัยรุ่น โดยการศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่มีต่อสังคมภายนอกสถาบัน ประการที่สองเป็นสิ่งที่สร้างความเป็นเพศของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นจะยึดแนวทางของอุดมคติซึ่งได้ช่วงชิงความเป็นเจ้ามาเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในเรื่องเพศ ประการสุดท้ายเป็นเรื่องมือในการต่อสู้เพื่อชิงการนำ โดยศึกษาว่าวัยรุ่นชายมีการช่วงชิงการนำในเรื่องเพศอย่างไร อุดมคติเป็นสิ่งที่ให้ความหมาย

สร้างความจริงทั้งทางกายภาพ ความสัมพันธ์ทางสังคมเอกลักษณ์ทางสังคม รวมทั้งมีการสร้าง การผลิตซ้ำ และถ่ายทอดความสัมพันธ์เชิงอำนาจ อุดมคติจะถูกติดกับภาคปฏิบัติการของวาทกรรม รูปแบบและเนื้อหาของตัวบทจะแสดงถึงกระบวนการทางอุดมคติ

ในขณะที่การสร้างและการถ่ายทอดความเป็นเพศ และการจินตนาการทางเพศเป็นกระบวนการทางสังคมที่มีความต่อเนื่อง และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยมีสิ่งที่เรียกว่าวาทกรรมทำหน้าที่ในการสร้าง ถ่ายทอด และผลิตซ้ำถึงเอกลักษณ์ ความสัมพันธ์ โลกทัศน์ ในโลกของวัยรุ่น และจากการยอมรับของนักวิชาการเรื่องเพศในปัจจุบันที่พบว่าความเป็นเพศชายไม่ได้เป็นแบบแผนที่เป็นมาตรฐานสากลที่ผู้ชายมีพฤติกรรมเหมือนกันในทุก ๆ ที่แต่เป็นสิ่งที่มีความแตกต่างกัน จากแนวคิดของนักคิดยุคหลังสมัยใหม่ (Post-modernist) ที่มองสังคมแตกต่างจากนักคิดในยุคทันสมัย (Modernist) เช่น ในเรื่องความเป็นเพศใน ขณะที่นักทฤษฎีในยุคทันสมัย เช่น นักทฤษฎีในแนวปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์มีแนวคิดที่ว่ามนุษย์จะมีปฏิสัมพันธ์กับบรรทัดฐานของสังคมตั้งนั้นการกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์จะกระทำผ่านการตีความ มีการต่อรอง และกระทำตามบรรทัดฐานของสังคม นักคิดในแนวคิดสมัยใหม่มองว่ากลุ่มรักต่างเพศเป็นแบบแผนที่เป็นบรรทัดฐานของเพศชายสังคมโดยในแนวคิดนี้จะทำความเข้าใจโลกของคนที่ไม่ทำตามบรรทัดฐานของสังคม ในขณะที่แนวคิดของนักคิดยุคหลังสมัยใหม่มองถึงความหลากหลาย ความแตกต่าง ความเท่าเทียมกันโดยมองว่าใครเป็นคนสร้างกฎกติกาในเรื่องต่าง ๆ การสร้างความเป็นตัวตนของบุคคลสร้างขึ้นมาได้อย่างไร กฎเกณฑ์ทางวาทกรรมใดที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ตัวอย่างเช่นในเรื่องความเป็นเพศ กฎเกณฑ์ของวาทกรรมใดที่เป็นตัวกำหนดว่าผู้ชายต้องมีโครงสร้างของความเป็นเพศ การถ่ายทอดความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในลักษณะนี้

นอกจากกรอบความคิดในการวิเคราะห์วาทกรรมแล้วผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้
แนวคิดของความเป็นเพศ (Sexuality) แนวคิดดังกล่าวเป็นการทำความเข้าใจวัยรุ่นชายในเรื่องความเป็นเพศที่เป็นลักษณะทางกาย และทางสังคม ความรู้สึกค่านิยม บรรทัดฐาน เอกลักษณ์ ความสัมพันธ์ โลกทัศน์ตลอดจนพัฒนาการของความเป็นเพศในมิติทางวัฒนธรรม ทางจิตใจ จริยธรรม และทางชีววิทยา

แนวคิดเรื่องเพศสภาพ (Gender) ทำให้เกิดความเข้าใจในความคิดเรื่องเพศสภาพซึ่งเป็นเรื่องของความรู้สึกและแรงกระตุ้นในเรื่องเพศของหญิงและชาย การตอบสนองในเรื่องเพศ และความสัมพันธ์ที่หญิงและชายมีต่อกัน ความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายเป็นสิ่งที่ผ่านกระบวนการในการขัดเกลาทางสังคมมาจากครอบครัว โรงเรียน เพื่อน สื่อต่าง ๆ

แนวคิดเรื่องเอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual Identity) ทำให้เข้าใจถึงการพัฒนาเอกลักษณ์ทางเพศในเพศหญิงและเพศชาย ในลักษณะที่เป็นกระบวนการที่เกิดจากอิทธิพลทางวัฒนธรรมและอุดมคติทางเพศ สังคมแต่ละสังคมมีเอกลักษณ์ทางเพศของเพศสภาพที่แตกต่างกันออกไป เอกลักษณ์ทางเพศเป็นการแสดงออกถึงคุณลักษณะของความเป็นเพศ เช่น เพศชายเป็นเพศที่รักความเป็นอิสระ มีการตัดสินใจที่เด็ดขาด มีความหนักแน่น ชอบแสดงอำนาจ ฯลฯ ในขณะที่เพศหญิงเป็นเพศที่ถูกมองว่ามีคุณลักษณะที่ต้องถูกถนอมรักษา มีความเอื้ออารี เข้าอกเข้าใจผู้อื่น ฯลฯ

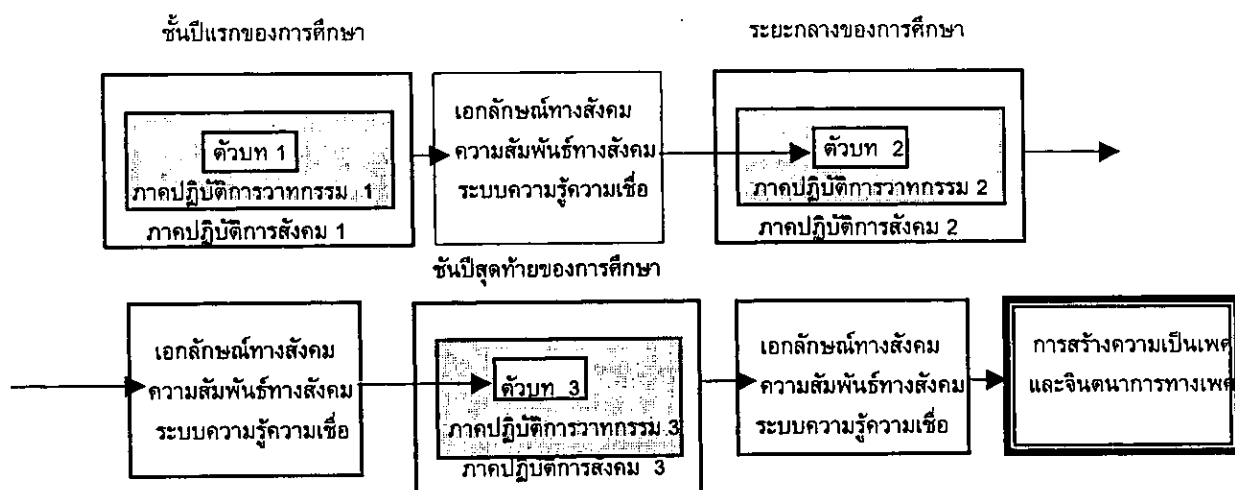
แนวคิดเรื่องอุดมคติทางเพศ (Sexual Ideology) การเข้าใจถึงอุดมคติทางเพศ ทำให้เราสามารถเข้าใจถึงการกระทำและการแสดงบทบาททางสังคมของบุคคลที่ถูกให้ความหมายโดยวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือเพศชาย สังคมแต่ละสังคมได้มีมาตรฐานและการแสดงออกในของความเป็นเพศหญิงเพศชายที่แตกต่างกัน อุดมคติเป็นความเชื่อที่เกิดจากการประพฤติปฏิบัติของคนในสังคมเป็นเครื่องอธิบาย และเป็นหลักยึดและใช้ในการปฏิบัติเป็นประจำ อุดมคติเป็นความเชื่อหรือทฤษฎีที่มีลักษณะชักจูง อธิบายตัดสิน

สนับสนุน บังคับให้ความหวังแก่คนเราในการทำความเข้าใจสังคม และแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ทางสังคม การสั่งสอน การอบรม สื่อมวลชน การให้รางวัล การลงโทษทางสังคม เป็นการการขัดเกลาทางสังคมให้คนเรายอมรับในอุดมคติของสังคม อุดมคติจึงเป็นความคิด ความเชื่อ หรือทัศนคติที่กลุ่มคนในสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งยึดถือ และความคิดความเชื่อเหล่านี้ต้องนำไปปฏิบัติในสังคม

กรอบคิดเรื่องความเป็นเพศชาย (Masculinity) เป็นการทบทวนวรรณกรรมจากทฤษฎี Male reference group identity dependence theory" ของ เวด (Wade. 1998) ทฤษฎีนี้ได้อธิบายถึงความแตกต่างในอุดมคติของความเป็นเพศชาย และการสร้างความเป็นเพศชายให้เป็นไปตามมาตรฐานของความเป็นเพศชายโดยได้เน้นว่าทำไมผู้ชายถึงมีกระบวนการภายในเกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องของความเป็นเพศชายที่หลากหลาย และทำไมพวกเขาจึงมีความแตกต่างในการสร้างมาตรฐานของบทบาทเพศ (Gender) ทั้งที่เป็นประเพณีปฏิบัติ และไม่เป็นประเพณีปฏิบัติ ทฤษฎีนี้ได้พยายามอธิบายว่าทำไมผู้ชายถึงมีความแตกต่างในอุดมคติทางเพศ กระบวนการทางจิตแบบไหนที่สร้างมาตรฐานทางวัฒนธรรมของความเป็นเพศชาย และทำไมผู้ชายถึงได้สร้างอุดมคติของความเป็นเพศชาย และยึดติดกับอุดมคตินั้น

แนวคิดเรื่องจินตนาการทางเพศ (Sexual fantasies) การจินตนาการทางเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศที่มีผลมาจากกระบวนการในการสร้างความเป็นเพศ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลให้เกิดการสร้างภาพขึ้นภายในจิตใจ การทำความเข้าใจในเรื่องการจินตนาการทางเพศทำให้เกิดความเข้าใจในลักษณะความเป็นเพศ และพฤติกรรมทางเพศ กิจกรรมทางเพศ ของวัยรุ่น

ในการศึกษาเรื่องการสร้างและการถ่ายทอดความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย ผู้วิจัยขอเสนอกรอบแนวคิดดังนี้

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์วาทกรรมเรื่องการสร้างและการถ่ายทอดความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศในสามขั้นตอนคือขั้นแรกของการศึกษา ระยะกลางของการศึกษา และขั้นสุดท้ายของการศึกษาในกลุ่มนักเรียนเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เป็นนักเรียนในชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 โดยทำการศึกษาในมิติของตัวบท ภาคปฏิบัติการวาทกรรม ภาคปฏิบัติการสังคม รายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยวิเคราะห์วาทกรรมในมิติของตัวบท ภาคปฏิบัติการของวาทกรรม ภาคปฏิบัติการของสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษาในชั้นปีที่หนึ่ง ปีที่สอง และปีที่สาม เพื่อทราบถึงกระบวนการสร้างและการถ่ายทอดความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศด้วยวิธีการวิเคราะห์ในระดับกลุ่มของสังคมที่เพิ่งเข้ามาในสถาบันศึกษาอยู่

ในช่วงกลางของหลักสูตร และช่วงก่อนจบจากสถาบันด้วยวิธีการวิภาษวิธี (Dialectic) ดังนี้ จากการวิเคราะห์ วาทกรรมในมิติของตัวบท ภาคปฏิบัติการของวาทกรรม ภาคปฏิบัติการของสังคม เป็นสิ่งที่ทำให้ทราบถึง เอกลักษณะ ความสัมพันธ์ทางสังคม และระบบความรู้และความเชื่อของความเป็นเพศชายของวัยรุ่นชาย เมื่อวิเคราะห์วาทกรรมของความเป็นเพศชายในนักเรียนในชั้นปีที่หนึ่ง เอกลักษณะ ความสัมพันธ์ทางสังคม และระบบความรู้และความเชื่อของความเป็นเพศชายจะถูกสร้างขึ้นมา สิ่งเหล่านี้ได้กลายเป็นตัวบท สำหรับนักเรียนในช่วงกลางของหลักสูตร ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์วาทกรรมของนักเรียนอาชีวะในชั้นปีที่สอง และตัวบทเหล่านี้ได้สร้างภาคปฏิบัติการของวาทกรรมและภาคปฏิบัติการของสังคมจนเกิดเป็นเอกลักษณะ ความสัมพันธ์ ระบบความรู้ และความเชื่อ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์วาทกรรมของนักเรียนอาชีวะในชั้นปีที่สามซึ่งเป็นปีสุดท้ายของการศึกษาจนกระทั่งได้ความแท้จริงของเอกลักษณะ ความสัมพันธ์ทางสังคม และระบบความรู้และความเชื่อของความเป็นเพศชายในกลุ่มของนักเรียนซึ่งมีการสร้างและถ่ายทอดความเป็นเพศ ตลอดจนการจินตนาการทางเพศตั้งแต่แรกเข้าจนจบการศึกษา ในขณะที่วาทกรรมของความเป็นเพศชายของนักเรียนได้ถูกสร้างขึ้นด้วยกฎเกณฑ์ของวาทกรรมและปิดกั้นไม่ให้วาทกรรมชุดอื่นเข้ามาช่วงชิงความเหนือกว่าเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการหาคำตอบในการศึกษาในครั้งนี้ด้วย

จากกรอบคิดและทฤษฎีซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาเรื่องการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศ ดังกล่าวข้างต้นนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสร้าง ทฤษฎีฐานรากและการวิเคราะห์วาทกรรม การวิเคราะห์วาทกรรมเป็นวิธีการที่ทำให้เราเข้าใจถึงระบบ และกระบวนการของการสร้างหรือผลิต (Constitute) เอกลักษณะ (Identity) การสร้างความสัมพันธ์ การให้ความหมาย (Significance) และโลกทัศน์ในเรื่องเพศและจินตนาการทางเพศในมิติหมายของวัยรุ่นซึ่งวาทกรรมที่เกิดขึ้นในเรื่องเพศได้ทำหน้าที่ตรึงสิ่งที่สร้างขึ้นให้ดำรงอยู่รวมทั้งภาคปฏิบัติของวาทกรรมในเรื่องความเป็นเพศว่ามีความเป็นมาอย่างไร เกี่ยวข้องกับใครบ้าง ส่วนการสร้างทฤษฎีฐานรากนั้นเป็นวิธีวิทยาทางวิทยาศาสตร์วิธีหนึ่งที่ใช้ในการวิจัยอย่างเป็นระบบทั้งในเรื่องของกระบวนการและการออกแบบการวิจัย โดยวิธีวิทยาดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายในการสร้างทฤษฎีจากปรากฏการณ์

จากการนำเสนอแนวคิดต่างๆ ดังกล่าวนั้น ทำให้ทราบถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ และเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความไวทางทฤษฎีสำหรับผู้วิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยตอบคำถามในการวิจัยและสามารถสร้างทฤษฎีฐานรากอันเป็นองค์ความรู้ในเรื่องของการสร้างและการถ่ายทอดความเป็นเพศ และการจินตนาการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นชายในบริบทของสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณค่าต่อการทำความเข้าใจปรากฏการณ์เรื่องความเป็นเพศของสังคม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์ถึงการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชายผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse analysis) ตามแนวทางของ นอร์แมน แฟร์คลาฟ (Norman Fairclough) และการสร้างทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) ของเกลเซอร์ สเตรสส์ แอนซีลล์ม และคอร์บิน (Glaser & Strauss. : 1967; Anselm & Corbin. 1990) เป็นวิธีการศึกษาปรากฏการณ์ในการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์วาทกรรมเป็นวิธีการที่ทำให้เข้าใจถึงระบบกฎเกณฑ์ของวาทกรรมระบบความรู้และความเชื่อในเรื่องเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มของวัยรุ่นซึ่งวาทกรรมที่เกิดขึ้นในเรื่องเพศได้ทำหน้าที่ในการสร้าง ผลิตซ้ำ เผยแพร่และตรึงสิ่งที่สร้างขึ้นให้ดำรงอยู่ ในมิติของตัวบทมิติของภาคปฏิบัติของวาทกรรมและมิติของภาคปฏิบัติทางสังคมของความเป็นเพศว่าเป็นอย่างไร มีกฎเกณฑ์อย่างไร มีการยอมรับหรือปฏิเสธอย่างไร มีการช่วงชิงการนำอย่างไร ใครเป็นผู้ได้เปรียบและผู้เสียเปรียบ ส่วนการสร้างทฤษฎีฐานรากนั้นเป็นวิธีวิทยาที่ได้รับการยอมรับกันว่ามีความเป็นวิทยาศาสตร์ที่นำมาใช้เพื่อการวิจัยได้อย่างเป็นระบบทั้งในเรื่องของกระบวนการและการออกแบบการวิจัยโดยวิธีวิทยาดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายในการสร้างทฤษฎีจากปรากฏการณ์นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้ในเรื่องของการจินตนาการทางเพศที่ได้มีการศึกษาวิจัยในบริบทของประเทศทางตะวันตกมาเป็นพื้นฐานในการสร้างองค์ความรู้ใหม่โดยใช้ในการตั้งคำถามการวิจัย การเข้าถึงข้อมูลเพื่อให้สามารถอธิบายถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และยังเป็นการสร้างความรู้ไวต่อทฤษฎี (Theoretical Sensitivity) เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างทฤษฎี ฐานรากของผู้วิจัย ดังมีรายละเอียดดังนี้

สนาม (Field)

สนามของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ “วิทยาลัยเทคนิคแสงอรุณ” (นามสมมุติ) เป็นวิทยาลัยที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปัจจุบันมีนักศึกษาประมาณ 3,000 คน ครู อาจารย์ 150 คน การคัดเลือกโรงเรียนแห่งนี้เป็นการคัดเลือกด้วยวิธีการเจาะจงโดยยึดหลักการที่สำคัญในการเลือกว่าเป็นวิทยาลัยเทคนิคขนาดใหญ่ มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย แบบแผนพฤติกรรมของนักศึกษาแห่งนี้มีความเป็นเอกลักษณ์ของนักเรียนอาชีวะที่ชัดเจนเหมาะสมสำหรับใช้เป็นพื้นที่ในการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

การเข้าสู่สนาม

หลังจากเลือกวิทยาลัยที่ต้องการใช้เป็นพื้นที่ในการศึกษาที่มีความเหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยได้สร้างแนวคำถามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์โดยการยึดปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นแนวทางในการกำหนดคำถามเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย หลังจากสร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์และได้นำปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทแล้วผู้วิจัยจึงนำแนวคำถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบเพื่อดูความชัดเจนและความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวิจัยแล้วจึงนำกลับมาแก้ไขข้อบกพร่องที่พบก่อนนำไปใช้จริง

ในการเข้าสู่สนามนั้นผู้วิจัยต้องนำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปขออนุมัติใน

การเก็บข้อมูลจากอธิปติกรมาชีวิตศึกษาก่อนซึ่งขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ต้องใช้เวลาในการอนุมัติพอสมควรเนื่องจากกรมาชีวิตศึกษาต้องตรวจสอบโครงร่างปริญญานิพนธ์รวมทั้งแนวคำถามในการวิจัยก่อน หลังจากอนุมัติให้การเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิคที่ต้องการศึกษาแล้วทางกรมาชีวิตศึกษาจึงมีหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัยมาถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพื่อความรวดเร็วผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปพบผู้อำนวยการวิทยาลัยด้วยตนเอง

ขั้นตอนต่อมาคือการสร้างความสัมพันธ์กับครูและนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิคแห่งนี้ ผู้วิจัยได้เข้าแนะนำตัวเองต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยอาจารย์ผู้สอนและหัวหน้าสาขาวิชาเพื่อให้ทางวิทยาลัยทราบว่ามีผู้วิจัยเข้ามาทำไม ในครั้งแรกนั้นผู้วิจัยได้ขอความกรุณาอาจารย์แนะนำนักเรียนในที่ปรึกษาให้รู้จัก หลังจากนั้นแล้วผู้วิจัยเริ่มสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนด้วยการพูดคุย ชวนไปรับประทานอาหาร เล่นกีฬา เช่น ปิงปอง ในระหว่างการทำกิจกรรมดังกล่าวผู้วิจัยได้ใช้โอกาสในการสังเกตการณ์สนทนาและพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อตนเองและมีต่อผู้อื่นรวมทั้งสำรวจสภาพแวดล้อมของโรงเรียนไปด้วยเมื่อมีความคุ้นเคยกับนักเรียนมากขึ้นแล้วผู้วิจัยจึงได้ขอสัมภาษณ์นักเรียน ในการสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์นักเรียนด้วยตนเอง และได้ขออนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียงพร้อมจดประเด็นสำคัญในการสนทนาผู้ให้ข้อมูลหลักทุกคน

การเลือกบุคคลหลักในการสัมภาษณ์ (Key informants) และการเก็บรวบรวมข้อมูล

บุคคลหลักในการสัมภาษณ์ในครั้งนี้คือนักเรียนชายในระดับ ปวช. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพ) ชั้นปีที่หนึ่ง ถึงชั้นปีที่สาม นักเรียนผู้หญิงที่เป็นนักเรียนภาคปกติ ศิษย์เก่า และ อาจารย์ ผู้วิจัยเลือกผู้ให้สัมภาษณ์โดยใช้หลักของการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) โดยการเลือกเชิงทฤษฎี (Theoretical Sampling) ลักษณะของวิธีการนี้ผู้วิจัยไม่กำหนดคุณลักษณะเฉพาะของผู้ให้สัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า ผู้วิจัยได้ขอสัมภาษณ์นักเรียนรายแรกที่เต็มใจให้สัมภาษณ์แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ทันทีเพื่อให้ความหมาย (Conceptualizing) ที่เป็นเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงในเรื่องของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศ ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดชื่อของมโนทัศน์ (Concept) แล้วจัดมโนทัศน์ให้เป็นหมวดหมู่ (Categories) โดยการเปรียบเทียบมโนทัศน์ที่สะท้อนปรากฏการณ์ที่คล้ายคลึงกัน แล้วจึงสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลนักเรียนเทคนิครายอื่นต่อไปที่สามารถให้ข้อมูลแตกต่างไปจากมิติ (Dimension) และคุณสมบัติ (Properties) จากผู้ให้ข้อมูลที่ผ่านการเลือกผู้ให้สัมภาษณ์จะดำเนินการสัมภาษณ์ต่อไปจนกว่าแบบแผนต่าง ๆ ของกลุ่มมโนทัศน์เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ทั้งในเรื่องของบริบทและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน และไม่มีข้อมูลใหม่เกิดขึ้นอีกที่เรียกว่าทฤษฎีถึงจุดอิ่มตัว (Theoretical Saturation) จึงหยุดการสัมภาษณ์และนำข้อมูลที่ได้อาไปวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์โดยวิธีนี้จึงไม่สามารถที่จะระบุจำนวนผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ที่แน่นอนล่วงหน้าได้

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเลือกใช้การสัมภาษณ์ในระดับลึก (In-depth Interview) และการสังเกตการณ์สนทนา เนื่องจากจินตนาการทางเพศเป็นเรื่องที่อยู่ภายในจิตใจและไม่เป็นที่เปิดเผย ความยืดหยุ่นในการสนทนาจึงมีความสำคัญการสัมภาษณ์ในระดับลึกช่วยให้ผู้สัมภาษณ์สามารถอธิบายให้ผู้ตอบเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสามารถซักถามรายละเอียดต่าง ๆ เพิ่มเติมได้อย่างลึกซึ้ง สามารถตรวจสอบความเข้าใจกันกับผู้สัมภาษณ์ยังมีโอกาสสังเกตท่าทีและสามารถลำดับความคิด และสามารถปรับปรุงวิธีการในการระดมให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ยอมเปิดเผยความจริงให้มากที่สุดโดยที่ผู้สัมภาษณ์ได้ระวังในเรื่องของคำถามที่เป็นการชี้นำการเสนอความเห็นส่วนตัว ผู้วิจัยได้ใช้แนวคำถามที่ได้มีการพัฒนาขึ้นมาจากกรอบความคิดพื้นฐานการวิจัยและเป็นแนวคำถามผ่านความเห็นชอบจากกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมถึงคำถามการวิจัยที่ว่าการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชายเป็นอย่างไร

ในการสัมภาษณ์นักเรียนนั้นหลังจากที่ผู้วิจัยได้นัดนักเรียนเพื่อสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ไปรอพบกับนักเรียนตามสถานที่นัดหมายซึ่งเป็นบริเวณภายในโรงเรียนโดยเป็นสถานที่บริเวณโรงอาหาร ห้องเรียนที่ว่างไม่มีการเรียนการสอน หรือบริเวณที่นั่งหน้าอาคารเรียน เนื่องจากเป็นการสัมภาษณ์ระดับลึกการสัมภาษณ์นักเรียนต้องใช้เวลานานประมาณสามถึงสี่ชั่วโมง ในการสัมภาษณ์นักเรียนแต่ละคนจนกระทั่งหมดคำถาม ซึ่งในวันหนึ่ง ๆ สามารถสัมภาษณ์นักเรียนได้ไม่เกิน 3 คน เนื่องจากมีข้อจำกัดที่ว่านักเรียนที่ให้สัมภาษณ์เป็นนักเรียนภาคปกติที่มีช่วง การเรียนระหว่างเวลา 8.00 ถึง 15.00 น. เมื่อเริ่มการสัมภาษณ์นักเรียนคนแรกจากเวลา 8.00 น. และจบการสัมภาษณ์เวลาประมาณ 12.00 น. แล้วจึงเริ่มสัมภาษณ์นักเรียนคนที่สองตั้งแต่เวลา 13.00 น. ถึง 16.00 น. โดยประมาณ เนื่องจากนักเรียนชอบไปไหนกันเป็นกลุ่มเมื่อเลิกเรียนแล้วนักเรียนส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดมักรีบออกจากโรงเรียนทันที ในกลุ่มเด็กเรียนมักรีบกลับบ้าน ในกลุ่มเด็กเที่ยว เด็กเกเร มักรวมกลุ่มไปเที่ยวกันต่อ เช่น ไปเล่นเกมส้อมพิวเตอร์ ไปเดินเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า, ไปหาที่ชวหาญ นัดแฟน การสัมภาษณ์นักเรียนคนที่สามจึงต้องมีการขอความร่วมมือนักเรียนให้อยู่รอจนกระทั่งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนคนที่สองจนเสร็จก่อนซึ่งผู้วิจัยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ทั้งนี้ นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือในการตอบคำถามแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีในทุกเรื่องทุกประเด็น โดยเฉพาะคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องเพศนักเรียนได้ให้คำตอบที่ชัดเจนตรงไปตรงมา ทำให้ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง ในการสัมภาษณ์อาจารย์ คิษย์เก่า และนักเรียนผู้หญิงนั้นใช้เวลาน้อยกว่านักเรียนผู้ชายคือใช้เวลาโดยประมาณ 1 – 2 ชั่วโมง ซึ่งทุกคนได้ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ด้วยความเต็มใจเป็นอย่างยิ่ง

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลในครั้งแรกทันทีที่ได้มีการสัมภาษณ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างมโนทัศน์จากข้อมูลแล้วจึงเชื่อมโยงมโนทัศน์ต่างๆ ตามที่ปรากฏในข้อมูลแล้วจึงสร้างเป็นสมมุติฐานชั่วคราว เพื่อใช้เป็น แนวทางในการเลือกสัมภาษณ์ในรายต่อไป การเก็บข้อมูลในครั้งต่อ ๆ ไปจึงเกิดจากคำถามที่เกิดจากข้อสรุปเชิงทฤษฎีชั่วคราวที่ได้มาตอนแรกโดยเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของมโนทัศน์ที่ได้สร้างขึ้นจากความไวทางทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้รับมาจากประสบการณ์ส่วนตัวและจากการได้อ่านงานวิจัย ในการเลือกผู้ให้สัมภาษณ์บุคคลที่ถูกเลือกมานั้นผู้วิจัยคาดว่าสามารถให้ข้อมูลและมโนทัศน์ที่แตกต่างไปจากที่ได้มาแล้ว (Negatives Case) การเก็บข้อมูล การสร้างมโนทัศน์ และการเชื่อมโยงระหว่างมโนทัศน์ดำเนินไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งทฤษฎีถึงจุดอิ่มตัวเมื่อได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลอื่น ๆ แล้วผู้วิจัยไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติมในการนำมาใช้ปรับเปลี่ยนมโนทัศน์และข้อสรุปเชิงทฤษฎีได้อีก การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่เรียกว่า “The Ethnograph” ในขั้นตอนของการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลและผู้วิจัยได้ใช้แนวทางของการวิเคราะห์หาทฤษฎีของแฟร์คลาฟในการวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้คำนึงถึงความถูกต้องของข้อมูลและใช้การตรวจสอบหลายทาง (Triangulation) เพื่อให้ข้อมูลที่รับมามีความน่าเชื่อถือและผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาที่ได้มาขอคำปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิด เพื่อสร้างทฤษฎีฐานรากในการอธิบายปรากฏการณ์ของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศของวัยรุ่นชายในบริบทของสังคมไทย

ในการนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการวิเคราะห์มาใช้อธิบายปัญหาการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาและนำเสนอผลการวิจัยเป็น 8 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการศึกษา

บทที่ 4 บริบทของวิทยาลัย

- บทที่ 5 เริ่มรับแบบแผนแห่งตน : สุวาทกรรมของเด็กช่าง
- บทที่ 6 ช่วงเวลาแห่งการปรับเปลี่ยนเพื่อความเป็นเด็กช่าง
- บทที่ 7 เอกลักษณ์ของเด็กช่าง
- บทที่ 8 ข้อสรุปเชิงทฤษฎี และข้อเสนอแนะ

ตาราง 1 แสดงรายละเอียดผู้ให้สัมภาษณ์

คนที่	เพศ	อายุ (ปี)	สถานภาพ
1	ชาย	15	ปวช.1
2	ชาย	15	ปวช.1
3	ชาย	15	ปวช.1
4	ชาย	15	ปวช.1
5	ชาย	16	ปวช.1
6	ชาย	16	ปวช.1
7	ชาย	16	ปวช.1
8	ชาย	16	ปวช.1
9	ชาย	16	ปวช.1
10	ชาย	16	ปวช.1
11	ชาย	16	ปวช.1
12	ชาย	16	ปวช.1
13	ชาย	16	ปวช.1
14	ชาย	16	ปวช.1
15	ชาย	16	ปวช.2
16	ชาย	16	ปวช.2
17	ชาย	17	ปวช.2
18	ชาย	17	ปวช.2
19	ชาย	17	ปวช.2
20	ชาย	17	ปวช.2
21	ชาย	18	ปวช.2
22	ชาย	17	ปวช.2
23	ชาย	18	ปวช.3
24	ชาย	18	ปวช.3
25	ชาย	18	ปวช.3
26	ชาย	18	ปวช.3
27	ชาย	18	ปวช.3
28	ชาย	18	ปวช.3
29	ชาย	18	ปวช.3
30	ชาย	18	ปวช.3

ตาราง 1 (ต่อ)

31	ชาย	22	ศิษย์เก่า
32	ชาย	24	ศิษย์เก่า
33	ชาย	50	อาจารย์
34	ชาย	30	อาจารย์
35	ชาย	52	อาจารย์

สรุปรายละเอียดผู้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้

1. นักเรียนชาย	รวม	28 คน
2. นักเรียนเรียนหญิง	รวม	2 คน
3. ศิษย์เก่า	รวม	2 คน
4. อาจารย์	รวม	3 คน
รวมทั้งสิ้น		35 คน

บทที่ 4

บริบทของวิทยาลัย

การศึกษานโยบายของวิทยาลัยเทคนิคมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจถึงความเป็นมาและลักษณะสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยที่ผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาถึงปรากฏการณ์ในการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวัยรุ่นชายระดับ ปวช. ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้เลือกศึกษานักเรียนวัยรุ่นชายที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค เนื่องจากเป็นสถานศึกษาที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์ระดับลึกผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นนักศึกษาชายที่มีลักษณะและมีแบบแผนพฤติกรรมในความเป็นเพศชายที่มีความเฉพาะและมีความโดดเด่น ประกอบกับวิทยาลัยแห่งนี้เป็นวิทยาลัยขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนผู้ชายจำนวนมากประกอบกับมีความแตกต่างและมีความหลากหลายของนักเรียนจึงเป็นสถานที่ที่มีคุณค่าในการทำ ความเข้าใจในปรากฏการณ์จากการศึกษาครั้งนี้ โดยผู้วิจัยขอเสนอถึงความเป็นมาของวิทยาลัย ที่ตั้ง อาณาเขต และสภาพแวดล้อม หลักสูตรการเรียนการสอน การให้บริการและสวัสดิการ สภาพการเรียนการสอน ตามลำดับดังนี้

ความเป็นมาของวิทยาลัย

ภายหลังจากที่มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อให้ประเทศทันสมัยทำให้มีความต้องการของตลาดแรงงานระดับช่างเทคนิคและกึ่งฝีมือประเภทช่างอุตสาหกรรมทั้งภายนอก และภายในประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการของตลาดแรงงานในตะวันออกกลางเป็นสาเหตุให้ช่างฝีมือในประเทศได้หันไปหางานต่างประเทศส่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมและการประกอบกิจกรรมทางด้านช่างอุตสาหกรรมในประเทศขาดแคลนแรงงาน รวมทั้งนโยบายในการขยายความเจริญของรัฐออกสู่ชนเมือง ซึ่งพื้นที่ในบริเวณของวิทยาลัยแห่งนี้กำลังขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมทอผ้าสำเร็จรูป อุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์ อุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมยารักษาโรค ซึ่งมีความต้องการช่างเทคนิค วิศวกร ช่างฝีมือ และกึ่งฝีมืออย่างมาก ประกอบกับในอำเภอดังกล่าวมีประชากรหนาแน่น และมีสถานศึกษาในระดับมัธยมต้นมากมายเด็กเหล่านี้จะมุ่งเข้าสู่เมืองใหญ่ เป็นการสร้างปัญหาต่าง ๆ ให้เมืองใหญ่เพิ่มมากขึ้นในหลายปัญหาด้วยกันและในช่วงเวลาดังกล่าวการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเป็นที่นิยมเพราะโรงงานอุตสาหกรรมมีความต้องการในแรงงานเหล่านี้เป็นอย่างมากทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งวิทยาลัยเทคนิคแห่งนี้ขึ้นมาซึ่งนับว่าเหมาะสมโดยได้เปิดแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรมตามความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งบริเวณใกล้เคียง เพื่อสนองนโยบายของรัฐในการผลิตช่างฝีมือสู่ตลาดแรงงานเพื่อป้องกันการหลั่งไหลของนักเรียนนักศึกษาสู่ใจกลางเมือง และเป็นการสร้างโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาส และพัฒนาฝีมือ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการศึกษาให้กว้างเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นับตั้งแต่นั้นมาวิทยาลัยแห่งนี้จึงได้จัดตั้งขึ้นในอำเภอแห่งนี้สืบมา

ที่ตั้ง อาณาเขต และสภาพแวดล้อม

วิทยาลัยแห่งนี้ตั้งอยู่ไม่ไกลจากเมืองหลวงของประเทศมากนัก เป็นวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในอำเภอที่มีความเจริญแห่งหนึ่งในภาคกลางของประเทศไทย อำเภอแห่งนี้มีพื้นที่ติดต่อกับตัวจังหวัด และติดกับอำเภออีกหลายอำเภอในจังหวัดใกล้เคียง นับว่าเป็นศูนย์กลาง การเดินทางเป็นไปได้ด้วยความสะดวก วิทยาลัยมีอาณาเขตกว้าง

ขวาง มีเนื้อที่กว่า 50 ไร่ เนื่องจากเป็นวิทยาลัยขนาดใหญ่ มีครู อาจารย์นับร้อยคน มีนักศึกษาประมาณ 3,000 คน ประกอบกับเป็นโรงเรียนที่มีผลงานที่สร้างชื่อเสียงมากมาย เช่น มีเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ ได้รับรางวัลสิ่งประดิษฐ์รุ่นไหมในระดับชาติหลายครั้งจึงทำให้วิทยาลัยแห่งนี้มีชื่อเสียงนักเรียนในจังหวัดใกล้เคียงจึงได้หลั่งไหลเข้ามาเรียนในวิทยาลัยแห่งนี้มากมาย สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของวิทยาลัยร่มรื่นมีพระวิหารที่นักเรียนเรียกว่า “พ่อ” และพระพุทธรูปเป็นศูนย์รวมใจ มีสระน้ำ มีอาคารเรียน และอาคารปฏิบัติงานเรียงรายอย่างไม่ค่อยเป็นระเบียบมากนัก เนื่องจากขาดการวางแผนที่ดี มีสนามฟุตบอล สนามตะกร้อ ตลอดเวลาที่เข้ามาที่วิทยาลัยแห่งนี้สนามฟุตบอลไม่เคยว่างเว้นจากผู้เล่นเลย เนื่องจากเป็นกีฬาที่นิยมในวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าวิทยาลัยจะไม่มียุทธศาสตร์ในการแข่งขันกีฬาโดยเฉพาะกีฬาที่ห้ามเนื่องจากในระหว่างการแข่งนักเรียนมักทะเลาะวิวาทกัน ผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นอาจารย์สอนที่วิทยาลัยแห่งนี้มา 25 ปี ท่านหนึ่งเล่าว่านักกีฬาที่เข้าแข่งขันมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากแต่กองเชียร์นั้นกีฬาแพ้แต่กองเชียร์ไม่แพ้มีดีกันบ่อย ๆ ทางวิทยาลัยจึงต้องยกเลิกกีฬาสีภายในไปในที่สุด แต่ทั้งนี้ทางโรงเรียนยังได้จัดสร้างสนามฟุตบอลเพื่อเป็นทางเลือกให้นักเรียนสามารถใช้เวลาวางให้เป็นประโยชน์ อาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่าดีกว่าให้นักเรียนของตนออกไปติดกับนักเรียนที่อื่น หรือเอาเวลาไปมั่วสุมอยู่กับยาเสพติดให้โทษ ทางวิทยาลัยมีการอนุญาตให้แข่งขันฟุตบอลภายในได้เป็นสาขาวิชาไปเพื่อเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง แต่ทั้งนี้ถ้าหากมีการทะเลาะวิวาทกันเมื่อไหร่จะไม่มีการอนุญาตให้แข่งขันกันอีกต่อไป ซึ่งในขณะนี้ก็ผ่านมาด้วยดียังไม่ปรากฏว่ามีการทะเลาะวิวาทกันเกิดขึ้น

สภาพแวดล้อมภายนอกวิทยาลัยโดยทั่วไปนับว่าดี ถนนหนทางสะดวก มีหน่วยงานราชการอยู่ใกล้เคียงที่น่าเป็นห่วงคือมีร้านวิดีโอเกมส์ ที่อยู่ติดกับวิทยาลัยและอยู่ในบริเวณชุมชนใกล้เคียงกับวิทยาลัยหลายร้านด้วยกัน อาจารย์และนักเรียนผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่านักเรียนส่วนมากของที่นี่ชอบเล่นเกมเป็นชีวิตจิตใจ และมักใช้เงินทองและเวลาส่วนใหญ่ในการเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ นักเรียนชอบหนีเรียนมาเล่นเกม หรือเมื่อเลิกเรียนแล้วไม่กลับบ้านมักชวนกันไปเล่นเกม นักเรียนสามารถเอาชุดที่ใส่มาจากบ้านมาฝากไว้โดยเปลี่ยนชุดนักเรียนเข้าโรงเรียนเพื่อป้องกันการถูกทำร้ายจากวิทยาลัยเทคนิคคูร์และต้องการแต่งตัวในชุดที่กำลังเป็นที่นิยมจึงต้องเสียค่าฝากชุดที่ใส่มาจากบ้านกับทางร้านด้วย บางครั้งแม้ว่าไม่มีการเรียนหรือในเวลาที่วิทยาลัยปิดภาคการศึกษาจะมีนักเรียนแต่งชุดนักเรียนมาเล่นเกมสร้างความลำบากใจให้กับครูอาจารย์เป็นอย่างมากโดยอาจารย์กล่าวว่าถ้าไปว่าหรือห้ามลูกศิษย์ก็กลัวจะไปกระทบร้านเกมส์ปัญหาดังกล่าวจึงยังไม่มีทางออก

หลักสูตรการเรียนการสอน

วิทยาลัยได้เปิดการเรียนการสอนโดยแบ่งเป็นประเภทวิชา 2 ประเภทวิชาด้วยกัน ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม และพาณิชยกรรมและบริหารธุรกิจ โดยแบ่งหลักสูตรเป็น 2 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งรับนักศึกษาเป็น

- 1.1 ภาคปกติโดยรับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือเทียบเท่าใช้เวลาในการศึกษา 3 ปี มี 10 สาขาวิชา ได้แก่ ช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง ช่างกลโรงงาน ช่างเคหภัณฑ์ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างเทคนิคสถาปัตย์ ช่างเทคนิคแวนตาและเลนส์ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างไฟฟ้า แผนกพาณิชยกรรม
- 1.2 ระบบทวิภาคี (D.V.T.) เป็นระบบที่รับผู้จบการศึกษาระดับชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือเทียบเท่าที่มีสถานประกอบการรับรองในการฝึกงาน และต้องมีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อกำหนดของอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี เปิดสอน 4 สาขาวิชา คือ แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างก่อสร้าง แผนกช่างกลโรงงาน แผนกวิชาพาณิชยกรรม กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งรับนักศึกษาในหลายระบบดังนี้

- 2.1 ภาคปกติโดยรับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับชั้น ปวช. สาขาต่างๆ ใช้เวลาศึกษา 2 ปี โดยวิทยาลัยได้เปิดสอนหลักสูตรต่างๆ 11 สาขา ได้แก่ สาขาเทคนิคยานยนต์ สาขาเทคนิคการผลิต สาขาเทคนิคโลหะ สาขาเทคนิคอุตสาหกรรม สาขาช่างก่อสร้าง สาขาช่างไฟฟ้า สาขาช่างเคหภัณฑ์ สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สาขาเทคนิคสถาปัตยกรรม สาขาเทคโนโลยีโทรคมนาคม สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 2.2 ภาคปกติ (ม. 6) โดยรับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับชั้น ม.6 ใช้เวลาศึกษา 2-3 ปี โดยเปิดสอนสาขาต่าง ๆ 6 สาขา ได้แก่ สาขาเทคนิคโลหะ สาขาช่างก่อสร้าง เทคนิคการผลิต สาขาเทคนิคสถาปัตยกรรม สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป
- 2.3 ภาคสมทบ โดยรับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับชั้น ปวช. ตรงตามสาขาที่เปิดสอน และมีงานทำแล้ว ใช้เวลาในการศึกษา 2 ปีครึ่ง โดยเรียนวันธรรมดา และวันเสาร์ เปิดสอนสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป
- 2.4 ระบบทวิภาคี โดยรับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับชั้น ปวช. ปกติ หรือ ปวช. ทวิภาคี ใช้เวลาในการศึกษา 2 ปี เปิดสอน 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาช่างไฟฟ้า และสาขางานเทคนิคยานยนต์

การให้บริการและสวัสดิการ

วิทยาลัยมีบริการห้องสมุดเพื่อให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ แต่จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่า ห้องสมุดของวิทยาลัยมีหนังสือบริการไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา หนังสือที่จำเป็นแต่ละในสาขาวิชา มีน้อยเนื่องจากวิทยาลัยมีงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงอย่างจำกัด ในขณะที่บางสาขาไม่ได้กำหนดให้นักเรียนซื้อหนังสือเรียน เพราะหนังสือเรียนบางเล่มสามารถใช้เรียนได้เพียงหนึ่งหรือสองบทเท่านั้นจึงไม่คุ้มค่าที่จะซื้อดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงได้กำหนดหัวข้อในการศึกษา และให้นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุดเป็นส่วนใหญ่ จนถึงทุกวันนี้ปัญหาการขาดแคลนหนังสือในห้องสมุดยังไม่ได้รับการแก้ไขแม้ว่าวิทยาลัยแห่งนี้มีนักศึกษาเป็นจำนวนมากและห้องสมุดเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการค้นคว้าของนักเรียนก็ตาม

นอกจากบริการห้องสมุดแล้ววิทยาลัยยังมีบริการในเรื่องทุนการศึกษาโดยมีเงินกู้เพื่อการศึกษาตามโครงการสนับสนุนของรัฐ มีกีฬาและกิจกรรมนักศึกษา การประกันชีวิต และอุบัติเหตุ การแนะแนวอาชีพและจัดหางาน การศึกษาวิชาทหาร ตลอดจนการผ่อนผันทหารขณะที่ยังเป็นนักศึกษาอยู่ มีการตรวจสุขภาพประจำปี และการรักษาพยาบาล

สภาพการเรียนการสอน

วิทยาลัยจัดการศึกษาเป็นภาค เช้า และภาคบ่าย โดยภาคเช้าเริ่มเรียนตั้ง 8.00 ถึง 14.00 น. ภาคบ่ายเริ่มเรียนตั้งแต่ 14.00 ถึง 19.00 น. ใช้ระบบเดินเรียนคือเป็นระบบที่ไม่มีห้องเรียนประจำนักเรียนต้องเปลี่ยนห้องเรียนเมื่อหมดวิชาเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ของวิทยาลัยเป็นผู้ชายโดยเฉพาะในแผนกช่างนักเรียนผู้หญิงมีน้อยซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับแผนกพาณิชยการที่นักเรียนส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเป็นผู้หญิงโดยมีนักเรียนที่เป็นผู้ชายเพียงเล็กน้อยข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์พบว่าวิทยาลัยมีการเรียนการสอนที่ให้อิสระให้นักเรียนค้นคว้า และเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนต้องรู้จักรับผิดชอบตนเองจะเรียนหรือไม่เรียนก็ได้ ทำการบ้านหรือไม่ทำก็ได้ แต่ในกรณีที่นักเรียนขาดเรียนเกินตามที่ผู้สอนกำหนดนักเรียนจะได้รับ ขร ซึ่งต้องเรียนวิชานี้ใหม่ ระเบียบของวิทยาลัยแห่งนี้

กำหนดว่านักเรียนทุกคนจะต้องมาเข้าแถวหน้าเสาธง ถ้าไม่มาเข้าแถวจะตักวิชากิจกรรม และเมื่อพบว่านักเรียนมีการแต่งเครื่องแบบที่ผิดระเบียบของโรงเรียนจะมีการตัดคะแนนซึ่งการตัดคะแนนมีผลต่อการได้รับพิจารณาสิทธิในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ให้โควตาพิเศษแก่นักศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ทำให้นักศึกษาที่ต้องการเรียนต่อระวังในเรื่องนี้มาก การเรียนจะมีการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัตินักเรียนเล่าให้ฟังว่าไม่ชอบอาจารย์ที่สอนเต็มชั่วโมงเพราะรู้สึกเบื่อ โดยเฉพาะการเรียนวิชาพื้นฐาน เช่น ภาษาอังกฤษ แม้ว่าอาจารย์จะสอนดีน่าสนใจแต่เบื่อไม่อยากจะเรียนหรือไม่เข้าใจในบทเรียนนักเรียนบางคนบอกว่าอาจารย์บางท่านสอนเพียงเล็กน้อยแล้วปล่อย หรือไม่ชอบสอนมักใช้เวลาไปทำอย่างอื่น ทำให้ตนไม่ได้รับความรู้ทั้งที่อยากเรียน ในบางครั้งเพื่อน ๆ ได้ชวนกันไม่เข้าเรียนทั้งห้องทำให้นักเรียนที่สนใจเรียนต้องตามใจเพื่อน ๆ โดยการไม่เข้าชั้นเรียนจากการสนทนากับผู้สอนพบว่าการกระทำดังกล่าวสร้างความหนักใจให้กับผู้สอนบางท่านที่ตั้งใจสอนเช่นเดียวกัน

บทที่ 5

เริ่มรับแบบแผนแห่งตน : สู่วาทกรรมความเป็นเด็กช่าง

การศึกษาถึงการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชายที่ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปรากฏการณ์ทางสังคมครั้งนี้ตามแนวทางการวิเคราะห์วาทกรรมของนอร์แมน แฟร์คลาฟ (Fairclough, 1992) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดไว้แล้วในบทที่สอง การศึกษาถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นจากความหมายของภาษาหรือวาทกรรมเป็นแนวคิดของนักคิดยุคหลังสมัยใหม่ (Post-modernism) ที่มุ่งทำความเข้าใจโลกของมนุษย์ที่มีความหลากหลายและอยู่ภายใต้ของโครงสร้างของอำนาจด้วยการวิเคราะห์ถึงกฎเกณฑ์กติกา ความเป็นตัวตนของบุคคล ความสัมพันธ์ทางอำนาจ การช่วงชิงการนำโดยการช่วงชิงอำนาจระหว่างกลุ่มที่ได้เปรียบกับกลุ่มที่เสียเปรียบในสังคม การศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงกฎเกณฑ์กติกาที่นำมาสู่ความเป็นตัวตนของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคที่รู้จักกันในนามของ เด็กช่าง ว่าถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร วาทกรรมใดเป็นตัวกำหนดว่านักเรียนอาชีวะต้องมีโครงสร้างและดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของความเป็นเพศชายของพวกเขา ดังเช่นที่เป็นอยู่

การวิเคราะห์วาทกรรมในแนวทางที่เรียกว่า Oriented Textual Discourse Analysis ของแฟร์คลาฟ ได้เสนอแนวทางในการวิเคราะห์วาทกรรมในมิติของตัวบท ภาคปฏิบัติทางวาทกรรม ภาคปฏิบัติการทางสังคมโดยที่มิติของตัวบทนั้นเป็นผลที่เกิดจากจากภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมในอดีตจนกระทั่งกลายมาเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่มีความหลากหลาย นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคในชั้นปีต่าง ๆ จะตีความตัวบทและเลือกสรรจนกระทั่งกลายมาเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่มีความหลากหลายและได้ยึดตัวบทนั้นมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ มิติของภาคปฏิบัติทางวาทกรรมเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบทและผู้ใช้ตัวบทโดยศึกษาจากการผลิต การเผยแพร่ และการใช้ตัวบทซึ่งเป็นกระบวนการที่มีลักษณะเฉพาะตามสภาพของสังคม โดยที่ในภาคปฏิบัติทางวาทกรรมนั้นตัวบทจะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อเอกลักษณ์ ความสัมพันธ์ ระบบความรู้และความเชื่อของความเป็นเพศชาย มิติของภาคปฏิบัติการทางสังคม เป็นการศึกษาถึงอุดมคติที่ได้ถูกถ่ายทอดจากสังคมสู่วัยรุ่นชายโดยผ่านระบบของสถาบันการศึกษาที่นักเรียนศึกษาอยู่ในที่นี้คือวิทยาลัยเทคนิค เพื่อต้องการขัดเกลาให้นักเรียนมีบรรทัดฐาน ค่านิยม ธรรมเนียมปฏิบัติตามอุดมการณ์ของสังคมด้วยวิธีการสร้างระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสถาบันขึ้นมาใช้ในการควบคุมนักเรียน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงเหตุการณ์ทางวาทกรรมในหลาย ๆ เหตุการณ์ของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคจากคุณลักษณะของความเป็นเพศชาย ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศ การเรียน การเอาตัวรอดในสังคม โดยนำแนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ มาบูรณาการเป็นกรอบความคิดในการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่แนวคิดเรื่องเพศสภาพ แนวคิดเรื่องความเป็นเพศ แนวคิดเรื่องเอกลักษณ์ทางเพศ แนวคิดเรื่องอุดมคติทางเพศ แนวคิดเรื่องความเป็นเพศชาย แนวคิดเรื่องจินตนาการทางเพศ ซึ่งจะได้นำเสนอในลำดับต่อไป ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอการศึกษากระบวนการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคโดยจะนำ

เสนอตั้งแต่ระยะแรกของการเข้าสู่วิทยาลัย ระยะกลางของการศึกษา และระยะสุดท้ายของความเป็นนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

เนื่องจากความเป็นเพศสิ่งที่เกิดจากความซับซ้อนทางประวัติศาสตร์ของเพศสภาพซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ในสองลักษณะด้วยกัน ลักษณะแรกเป็นการกระทำจริงผู้วิจัยจะนำเสนอในมิติของตัวบท ภาควิถีปฏิบัติทางวาทกรรม ภาควิถีปฏิบัติทางสังคม และในลักษณะที่สองเป็นเรื่องของความรู้สึกนึกคิดโดยที่วัยรุ่นชายได้แสดงออกมาในพฤติกรรมทางเพศที่เรียกว่าการจินตนาการทางเพศ

“เด็กช่าง” เป็นชื่อเรียกนักเรียนของวิทยาลัยเทคนิค ความเป็นเอกลักษณ์ของเด็กช่างนับว่ามีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนกับผู้ชายกลุ่มอื่นดังเช่น กลุ่มนักเรียนมัธยม กลุ่มนักเรียนทหาร กลุ่มนักเรียนพาณิชย์ เป็นต้น ภาพลักษณ์ของเด็กช่างที่ปรากฏอยู่ในสังคมส่วนใหญ่แล้วมักเป็นภาพในเชิงลบซึ่งพบเห็นหรือได้ยินจากข่าวที่เสนอโดยสื่อต่าง ๆ เช่น ข่าวการยกพวกทะเลาะวิวาทระหว่างสถาบัน ข่าวการทำร้ายร่างกายกัน ข่าวการฆ่ากันด้วยอาวุธโดยที่นักเรียนไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ข่าวการข่มขืน หรือการที่นักเรียนใช้สินจ้างโดยมีข้อความว่าสถาบันนี้เป็นพ่อของสถาบันนั้น สถาบันนี้เป็นพ่อของทุกสถาบัน บางครั้งมีการทำร้ายกันโดยการการฉีดยาพิษกันไปทับกันมา เราสามารถพบข้อความเหล่านี้ได้ทั่วไปในสื่อต่าง ๆ เช่น ป้ายหยุดรถโดยสารประจำทาง ตามผนังกำแพง ผนังอาคาร เป็นต้น ในความเป็นจริงแล้วภาพในทางบวกของนักเรียนเทคนิคได้มีปรากฏให้เห็นอยู่บ้าง เช่น การสร้างสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ แต่นักเรียน ผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่าข่าวที่เป็นด้านบวกของนักเรียนมักปรากฏเป็นข่าวเล็ก ๆ ในขณะที่ข่าวด้านลบนั้นเป็นข่าวใหญ่ที่ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์จึงทำให้การศึกษาเพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศรวมทั้งการจินตนาการทางเพศของนักเรียนเทคนิคจึงมีความท้าทายในการค้นหาคำตอบเป็นอย่างยิ่ง

เราพบว่าในสังคมแต่ละสังคมได้สร้างบรรทัดฐาน แบบแผน ธรรมเนียมปฏิบัติ ต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อใช้ในการควบคุมคนในสังคมให้อยู่ภายในระเบียบ กฎเกณฑ์ กติกาเดียวกันภายใต้อุดมคติหรืออุดมการณ์ของสังคม ในกลุ่มของนักเรียนเทคนิคก็เช่นเดียวกันสังคมได้สร้างแบบแผน กฎเกณฑ์ ธรรมเนียมปฏิบัติต่าง ๆ ถ่ายทอดสู่สถาบันกล่าวคือผ่านทางวิทยาลัยโดยกำหนดให้ผู้บริหารและครูอาจารย์เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับและถ่ายทอดอุดมคติของสังคมโดยการสร้างกฎกติกา ระเบียบต่าง ๆ ในการบังคับควบคุมนักเรียนให้อยู่ในกรอบตามที่สังคมได้กำหนดแนวทางไว้แล้ว ในขณะที่นักเรียนเทคนิคเองได้สร้างแบบแผนความเป็นเพศของตนขึ้นมาจากเป็นแบบแผนของเพศภาพ (Gender Stereotype) และเกิดเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นเพศที่เรียกว่า เด็กช่าง แบบแผนดังกล่าวได้ถูกยอมรับจากนักเรียนเองว่าเป็นการปฏิเสธกฎเกณฑ์กติกาที่สถาบันวางไว้ให้ปฏิบัติแต่ทั้งนี้ยังมีนักเรียนที่ยอมรับและประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของวิทยาลัยทั้งหมดหรือยอมรับมาปฏิบัติเป็นบางส่วนซึ่งนักเรียนเหล่านั้นจะกลายเป็นคนกลุ่มน้อยของสถาบันและไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเด็กช่าง แต่กลับถูกเรียกว่า พวกขี้อวด บางครั้งถูกเรียกว่าเป็นผู้ชาย نیم

วิถีชีวิตของวัยรุ่นชายที่เรียกตัวเองว่าเด็กช่างได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อนักเรียนเข้าสู่วิทยาลัยเทคนิคไม่ว่าจากการได้รับโควตาพิเศษที่รับนักเรียนในบริเวณโรงเรียนใกล้เคียง การสอบเข้ามาด้วยความรู้ความสามารถของตนเอง หรือการเข้ามาเรียนโดยใช้ระบบเส้นสายหรือระบบอุปถัมภ์ฝากเข้ามาเรียน อาจารย์ผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่านักเรียนที่เลือกเรียนเทคนิคส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ที่มีฐานะยากจนถึงปานกลาง การที่พวกเขาเลือกเข้ามาเรียนที่วิทยาลัยเทคนิคมีเหตุผลที่ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วนักเรียนจะมีความรู้สามารถเฉพาะทางในการนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ทันทีในขณะที่ถ้าเลือกเรียนสายมัธยมจบมาแล้วยังไม่สามารถนำความรู้จากชั้นมัธยมปลายมาประกอบอาชีพได้

ในการทำความเข้าใจวัยรุ่นชายกลุ่มนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ระดับลึกในมิติของความเป็นเพศโดยการวิเคราะห์ถึงความเป็นเพศในส่วนที่เป็นการปฏิบัติจริง และความเป็นเพศส่วนที่เป็นความรู้สึกนึกคิดที่เรียกว่าการจินตนาการทางเพศซึ่งเป็นวิธีที่ผู้วิจัยมีความมั่นใจว่าทำให้สามารถเข้าใจถึงชีวิตเด็กชายได้อย่างลึกซึ้งโดยที่ผู้วิจัยจะแสดงรายละเอียดของการศึกษาในมิติของตัวบท ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรม และภาคปฏิบัติการทางสังคมของชีวิตของพวกเขาตั้งแต่ระยะที่เริ่มเข้าสู่สถาบันไว้ในบทที่ 5 ระยะของการผสมผสานความเป็นเด็กชายของพวกเขาในบทที่ 6 และระยะที่เขามีความเป็นเด็กชายอย่างเต็มตัวในเวลาช่วงสุดท้ายของการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในบทที่ 7 ตามลำดับ ดังนี้

เริ่มต้นความเป็น “เด็กชาย”

ก. ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นการปฏิบัติจริง

การศึกษาถึงการสร้างความเป็นเพศชายของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคที่เรียกว่า เด็กชาย นั้นเป็นการทำความเข้าใจถึงมิติหนึ่งของความเป็นเพศชายที่ถูกสร้างขึ้นจากการที่นักเรียนได้บูรณาการสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความเป็นเพศของตนด้วยกระบวนการในการการสร้าง ผลิตซ้ำ และถ่ายทอดเอกลักษณ์ของกลุ่มขึ้นมาซึ่งพบว่าเป็นการปฏิเสธการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์กติกาสังคมเรียกว่าบรรทัดฐานของสังคม การศึกษาปรากฏการณ์ในครั้งนี้วิธีการวิเคราะห์วาทกรรมเป็นวิธีการหนึ่งในการทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความเป็นผู้ชายของนักเรียนกลุ่มนี้ซึ่งสามารถทำได้จากการศึกษาถึง ตัวบท ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรม ภาคปฏิบัติการทางสังคมของวัยรุ่นในเรื่องความเป็นเพศ ดังนี้

1. คุณลักษณะของความเป็นเพศโดยศึกษาถึงลักษณะทางสรีระ ลักษณะทางจิตใจ การแสดงออกในบทบาทของผู้ชายและการแต่งกาย
2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศโดยศึกษาถึงวัยรุ่นในด้านการคบเพื่อน การจีบหญิง การมีนัด การล่องเินทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ และการตีจาก
3. ระบบการเรียนการสอนในโรงเรียน
4. การเรียนรู้เรื่องเพศ
5. การเอาตัวรอดในสังคม

ตัวบทในระยะเริ่มเข้าสู่สถาบันของเด็กชาย

ตัวบทเป็นมิติหนึ่งของการวิเคราะห์วาทกรรม การทำความเข้าใจตัวบทคือการทำความเข้าใจถึงกฎเกณฑ์ธรรมเนียมปฏิบัติต่าง ๆ ทั้งที่ผ่านมาในอดีตและที่เป็นปัจจุบันโดยได้ถูกคัดเลือกและตีความตัวบทเพื่อนำมาใช้เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ เมื่อนักเรียนเข้าสู่สถาบันแล้วนักเรียนมีความจำเป็นต้องรับรู้ถึงตัวบทในแต่ละเรื่องและเลือกที่จะนำตัวบทไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงความเป็นนักเรียนวิทยาลัยเทคนิค ตัวบทที่นักเรียนได้รับนั้นอาจเป็นตัวบทจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในอดีต ตัวบทจากนักเรียนรุ่นพี่ หรือตัวบทจากสถาบันโดยตัวบทของสถาบันนั้นได้ถูกสร้างขึ้นมาจากภาคปฏิบัติการทางสังคม ในกรณีที่นักเรียนเลือกรับตัวบทของความเป็นเด็กชายซึ่งเป็นตัวบทที่ปฏิเสธบรรทัดฐานของสังคมนักเรียนจะมีภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมของเด็กชายในรูปแบบหนึ่งและถ้านักเรียนเลือกปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคมนักเรียนผู้นั้นถือว่าไม่มีคุณสมบัติของเด็กชาย และกลายเป็นคนกลุ่มน้อยของสังคมของพวกเขา ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและสถาบัน

เป็นรูปแบบของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มีการช่วงชิงการนำซึ่งกันและกันกล่าวคือในขณะที่โรงเรียนได้พยายามใช้ระเบียบ กฎเกณฑ์ กติกา ต่างๆ เป็นวิธีควบคุมนักเรียนให้ปฏิบัติตามอุดมการณ์ของสังคม ในขณะที่นักเรียนบางส่วนมีการยอมรับกฎระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน และในความเป็นจริงแล้วนักเรียนส่วนใหญ่มีการปฏิเสธ และได้สร้างความเป็นตัวตน สร้างสิ่งที่เรียกว่าเอกลักษณ์ของตนขึ้นมารวมทั้งมีการผลิตซ้ำ และใช้เอกลักษณ์ของตนโดยที่เป็นลักษณะของการกระทำที่ตรงกันข้ามกับอุดมคติของสังคมในแทบทุกเรื่อง ด้วยของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศของนักเรียนเทคนิคจึงปรากฏดังนี้

1. คุณลักษณะของความเป็นเพศชาย

จากแนวคิดที่ว่าคุณลักษณะของความเป็นเพศชายเป็นสิ่งที่บุคคลแสดงออกถึงความเป็นผู้ชาย จากความหมายที่สังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มได้สร้างขึ้นมาโดยการตัดสินจากคุณลักษณะความเป็นเพศ เช่น ลักษณะทางสรีระ ลักษณะทางจิตใจ การแสดงท่าทางต่าง ๆ การแต่งกาย ในการศึกษาถึงตัวบทซึ่งเป็นแบบแผน เป็นแผนที่หรือเป็นพิมพ์เขียวของคุณลักษณะความเป็นเพศชายของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิค ทำให้เราเข้าใจว่าทำไมนักเรียนเทคนิคจึงมีแบบแผนของความเป็นเพศชายที่มีรูปแบบของตนเองและยอมรับในการกระทำให้ตนเองเป็นไปตามรูปแบบดังกล่าว

1.1 ลักษณะทางสรีระ

แบบแผนลักษณะทางสรีระของนักเรียนเทคนิคส่วนใหญ่แล้วเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากคำบอกเล่าโดยนักเรียนรุ่นพี่ จากการสังเกตด้วยตนเอง จากเพื่อนในห้องเรียน หรือจากบุคคลที่เรียนเทคนิคที่อยู่บ้านใกล้เคียงกันมาก่อน นักเรียนเทคนิครู้กันดีว่าพวกเขาต้องทำตัวให้เป็นที่น่าเกรงขามในสายตาของนักเรียนจากสถาบันอื่นเพื่อเป็นการสร้างเกียรติยศและศักดิ์ศรีของวิทยาลัย การที่นักเรียนมีรูปร่างและบุคลิกที่เรียบร้อยเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำให้นักเรียนโรงเรียนอื่นเกิดความเกรงกลัวได้ ดังนั้นการมีลักษณะของรูปร่างที่ดูแล้วหยาบ ดุแล้วเหมือนผู้ร้ายจึงเป็นลักษณะที่ดี ด้วยเหตุนี้ตัวบทของลักษณะทางสรีระของเด็กช่างคือการต้องพยายามทำตัวให้ดูไม่ค่อยสะอาด ต้องไว้เล็บ ไว้ผมยาว หน้าตบ ร่ายกายผอม รวมทั้งการมีลักษณะท่าทางการเดินของตนที่เป็นเอกลักษณ์คือเดินส่ายไปส่ายมาเดินแบบหาเรื่องที่นักเรียนเรียกกันว่า “เดินกวนดิน” และผู้ที่มีสีผิวที่คล้ำช่วยทำให้ดูเข้มมีคุณลักษณะความเป็นเด็กช่างเต็มตัวมากยิ่งขึ้น นักเรียนผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่าสาเหตุประการหนึ่งที่นักเรียนเทคนิคมีรูปร่างที่ผอมและหน้าตบนั้นเนื่องจากนักเรียนมีการใช้ยาบ้าเป็นประจำการกระทำดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้พวกเขามีลักษณะของเด็กช่าง

1.2 ลักษณะทางจิตใจ

ลักษณะทางจิตใจเป็นตัวบทที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของเด็กช่าง นักเรียนส่วนใหญ่ทราบดีว่าหากต้องการเป็นเด็กช่างอย่างเต็มตัวแล้วต้องมีจิตใจที่กล้าหาญต้องมีใจเต็มร้อยไม่กลัวใคร การมีร่างกายที่ใหญ่โตและแข็งแรงขนาดไหนไม่ใช่สิ่งที่สำคัญ แต่การมีจิตใจที่กล้าหาญสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด ความกล้าหาญของนักเรียนเทคนิคต้องเป็นความกล้าในทางที่ไม่ดี ตัวอย่างเช่นความกล้าในการไปหาเรื่องทะเลาะวิวาทกับนักเรียนจากวิทยาลัยแห่งอื่น เช่น การเดินเข้าไปสอบถามหรือค้นตัวนักเรียนเทคนิคโรงเรียนอื่นที่มีโอกาสได้พบกันในที่สาธารณะต่างๆ บริเวณห้างสรรพสินค้า ป้ายหยุดรถโดยสารประจำทาง หรือการแสดงความใจกล้าในการทำทายนักเรียนจากโรงเรียนอื่นให้ยกพวกมาทะเลาะหรือต่อสู้กัน

นอกจากความกล้าหาญแล้วนักเรียนเทคนิคจะต้องรักในศักดิ์ศรีของสถาบัน รักและเคารพบูชา พ่อ ของพวกเขาในที่นี้คือพระวิษณุกรรม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวิทยาลัย นักเรียนได้รับรู้ถึงตัวบทที่ว่า

วิทยาลัยเทคนิคของตน เช่น วิทยาลัยเทคนิคแสงอรุณ ชื่อนี้ย่อมมีแห่งเดียวมีศักดิ์ศรีที่ใครจะมาลบหลู่ดูหมิ่นหรือมาแตะต้องไม่ได้ การสร้างศักดิ์ศรีในสถาบันเป็นสิ่งสำคัญมากศักดิ์ศรีที่ว่านั้นมักเป็นศักดิ์ศรีในทางที่ไม่ดี เช่น การสร้างชื่อเสียงจากการทะเลาะวิวาท การยกพวกไปทะเลาะกับนักเรียนโรงเรียนอื่น เป็นต้น เมื่อนักเรียนจากวิทยาลัยแห่งไหนสามารถทำชื่อเสียงทางด้านไม่ดีของสังคมได้มากที่สุดจะได้รับการยอมรับและถูกจัดลำดับในกลุ่มนักเรียนเทคนิคด้วยกันว่าเป็นวิทยาลัยที่ เจ๋ง คือเป็นวิทยาลัยที่มีความโดดเด่นเป็นที่ยอมรับเป็นที่กล่าวขานของวิทยาลัยเทคนิคอื่น ๆ

ตัวบทการแสดงความกล้าในทางที่ไม่ดีของนักเรียน เช่น ความกล้าในการแต่งตัวแบบแปลก ๆ กล้าเจาะ กล้าลักตามอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย กล้าในการหาเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น กล้าทำอะไรที่ผิดกฎผิดระเบียบของโรงเรียน เช่น การใส่กางเกงยีนส์มาโรงเรียน การใส่กางเกงขาแคบ ๆ การไว้ผมยาว หรือไว้ผมทรงแปลก ๆ การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ การเสพยาบ้า การดื่มสุราในโรงเรียน การใส่เครื่องแบบต่าง ๆ ที่มีสัญลักษณ์ของโรงเรียน เช่น เสื้อยืด เข็มกลัด เข็มขัด แหวน เป็นสิ่งที่โรงเรียนห้ามในการปฏิบัติ การไม่มาเข้าแถวในชั่วโมงแรกของโรงเรียน รวมทั้งความกล้าในการทำผิดกฎหมายบ้านเมือง เช่นการทะเลาะวิวาทกันในที่สาธารณะ การทำร้ายร่างกายผู้อื่น การกระทำความผิดจะถูกเรียกว่ามีความ สด หากถูกเรียกว่าสดจะทำให้ให้นักเรียนมีความเด่นเป็นที่ยอมรับของนักเรียนโดยทั่วไป

1.3 การแสดงออกในบทบาทของผู้ชาย

นักเรียนเทคนิคเป็นนักเรียนที่รักความเป็นอิสระอย่างยิ่งพวกเขามีความคิดว่าเขาเป็นเด็กชางนั้นมีความเป็นศิลปิน ชีวิตต้องมีความเป็นอิสระ ไร้ขอบเขตไร้พรหมแดนทำให้เกิดตัวบทของความ เป็นอิสระขึ้นในจิตใจของพวกเขา ความรู้สึกในความเป็นอิสระจะเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งการแสดงออกในบทบาทของผู้ชาย

ตัวบทในความเป็นเพศชายของนักเรียนเทคนิคคือการมีอิสระในการการแสดงออกในทุก ๆ เรื่อง เช่น การมีอิสระในการการใช้คำพูดและการกระทำต่าง ๆ ตัวบทการใช้คำพูดแบบแผนของคำพูดของนักเรียนเทคนิค เช่น การพูดคำว่า ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ หรือ คอย ในทุกประโยคและถือกันว่าเป็นคำพูดที่เป็นปกติ นักเรียนต้องการแสดงออกถึงความเป็นอิสระในการกระทำด้วยการดื่มสุรา และการสูบบุหรี่ ในเรื่องของ การดื่มสุรานั้นทั้งนักเรียนผู้หญิงและผู้ชายถือว่าเป็นเรื่องปกติส่วนใหญ่แล้วมักดื่มสุรากันในโอกาสต่าง ๆ เช่น ในวันเกิด วันขึ้นปีใหม่ ฉลองปิดภาคเรียน เป็นต้น ส่วนการสูบบุหรี่นั้นเป็นการสูบเพื่อผ่อนคลายความเครียด และเพื่อให้ดูเป็นผู้ชาย ดูเป็นเด็กชาง ตัวบทของการใช้ยาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นการใช้ยานั้นเพื่อต้องการแสดงถึงความสดและทำตามเพื่อน ทำตามความนิยมในกลุ่ม ตัวบทในเรื่องของการพูดคุยกันด้วยเสียงดังของนักเรียนนั้นมีขึ้นเพื่อสร้างความสนใจและแสดงถึงความเป็นนักเรียนเทคนิค นอกจากนี้แล้วต้องมีการพูดคุยเรื่องผู้หญิง เรื่องไปมีอะไรกับผู้หญิงมาเพื่อแสดงถึงความเท่ เป็นต้น การแสดงความสามารถทางด้านกีฬา และการเล่นดนตรีเป็นสิ่งที่นักเรียนอาชีวะใช้แสดงออกในความเป็นผู้ชาย รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือในการแสดงความสามารถเมื่อมีการจับผู้หญิง

1.4 การแต่งกาย

ตัวบทในเรื่องการแต่งกายของนักเรียนอาชีวะนับว่าเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถเป็นเด็กชางที่มีความเข้มข้นได้มากขนาดไหน การเป็นนักเรียนอาชีวะต้องมียุทธศาสตร์ของการแต่งตัวที่เป็นเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร เช่น การใส่กางเกงขายาวรัดรูปทรงเดฟ การใส่เสื้อลายสีสด หรือเสื้อลาย

สก๊อต การใส่รองเท้าหุ้มข้อผ้าใบสีต่าง ๆ (ยี่ห้อคอนเวอร์ส) นักเรียนจะเรียกว่า เวิร์ส ไร้ผมยาว สักตามร่างกาย เจาะตามอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น เจาะหู เจาะจมูก เจาะลิ้น เจาะสะดือ รวมทั้งการใส่เสื้อชนิดต่าง ๆ ที่แสดงออกถึงสัญลักษณ์ความเป็นเด็กช่าง เช่น เสื้อยืด เสื้อปฏิบัติการ ที่มีรูปพระวิษณุ ใส่หัวเข็มขัดแขวน หรือเข็มกลัดที่มีชื่อวิทยาลัย นักเรียนที่แต่งตัวได้เพี้ยว และสด คือแต่งตัวได้มีระเบียบ และเทห์เป็นที่ดึงดูดความสนใจจึงเป็นที่ยอมรับทั้งของรุ่นพี่ และเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในห้องแม้ว่าโรงเรียนจะมีกฎระเบียบที่ห้ามไว้อย่างเข้มงวดก็ตาม

2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

การทำความเข้าใจในตัวความสัมพันธ์ระหว่างเพศในเรื่องต่างๆ เช่น การคบเพื่อน การจีบหญิง การมีนัด การล่วงเกินทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ และการตีจาก ซึ่งเป็นวิถีชีวิตในเรื่องเพศของนักเรียนช่างจะเป็นสิ่งที่จะช่วยในการสร้างความเข้าใจในเรื่องความเป็นเพศชายได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเนื่องจากกลุ่มต่าง ๆ ให้ความหมายในเรื่องเพศที่แตกต่างกันออกไป นักเรียนเทคนิคหรือเด็กช่างก็เช่นเดียวกัน การศึกษาในเรื่องตัวบทของความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนในระยะแรกของการเข้ามาในสถานศึกษามีดังนี้

2.1 การคบเพื่อน เพื่อนเป็นสิ่งสำคัญมีความหมายและมีคุณค่าสำหรับนักเรียนเทคนิคเป็นอย่างมากเพราะเพื่อนคือผู้ที่คอยช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขด้วยตัวของตัวเอง หรือแก้ไขได้ยากลำบากมากปัญหาทั่ว ๆ ไป เช่น การใช้เงินประกันตัวเมื่อถูกตำรวจจับในกรณีของการพกพาอาวุธ หรือในกรณีของการทะเลาะวิวาทกัน ค่าใช้จ่ายในการพาผู้หญิงไปทำแท้งเมื่อเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น รวมทั้งเมื่อเกิดปัญหาในเรื่องการเรียน เช่น นักเรียนที่เรียนเก่งต้องคอยช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนไม่เก่งโดยในวิชาเรียนที่อาจารย์มอบหมายงานกลุ่มให้ทำการในการทำรายงานรวมทั้งหมดรวมทั้งการรายงานหน้าชั้นเรียนต้องอยู่ในความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มที่เรียนเก่งโดยนักเรียนที่เรียนไม่เก่งเป็นฝ่ายสนับสนุนในเรื่องของค่าใช้จ่ายเพื่อซื้ออุปกรณ์ ค่าจ้างพิมพ์รายงาน และค่าเช่ารูปเล่มรายงาน นอกจากการทำรายงานแล้วยังช่วยในเรื่องของการให้ลอกข้อสอบหรือลอกแบบฝึกหัดต่าง ๆ ตัวบทของเพื่อนคือคนที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันรักกันไปไหนไปกันไม่ทิ้งกัน

2.2 การจีบหญิง การจีบหญิงเป็นการแสดงให้เห็นถึงความ เจ่ง หรือต้องการแสดงว่าเรา ีแห่งเหมือนกัน การจีบหญิงเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสามารถอย่างหนึ่งของเด็กช่างถ้าหากจีบผู้หญิงที่สวยน่ารัก เรียบร้อยได้มากเท่าไรย่อมเป็นสิ่งที่ได้รับการชื่นชมในกลุ่มเพื่อนได้มากเท่านั้น ในการจีบหญิงของนักเรียนเทคนิคมีการจีบหญิงแบบจีบเล่น ๆ และ การจีบจริง ๆ การจีบหญิงต้องจีบนักเรียนมัธยมจึงนับว่าดี นับว่าเก่ง นักเรียนเทคนิคมีภาพลักษณ์ที่ต่อผู้หญิงที่เป็นนักเรียนมัธยมว่าเป็นผู้ที่มีความสดใสมีความซื่อและมีความน่ารัก มีความเป็นธรรมชาติ การจีบนักเรียนมัธยมเป็นสิ่งที่ให้ความรู้สึกแตกต่างกับการจีบนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคด้วยตนเอง การจีบหญิงนั้นต้องแสดงความสุภาพ และรู้จักการปรับตัวในการใช้คำพูดหรือการแต่งกาย

2.3 การมีนัด ตัวบทในเรื่องการมีนัดของนักเรียนเทคนิคคือการมีนัดเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าเราสามารถพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้หญิงได้ในอีกระดับหนึ่งหรือพูดง่าย ๆ ว่าหากนัดได้สำเร็จแสดงว่าผู้หญิงที่เราสนใจมีใจให้หรือเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า “เสร็จเราแน่” ซึ่งเป็นรูปแบบของการใช้ความรุนแรงแบบหนึ่งของนักเรียนเทคนิค การมีนัดเป็นขั้นตอนแรกในการสร้างความสัมพันธ์เพื่อเป็นแฟนกันต่อไปถ้านัดแล้วผู้หญิงไม่ตอบตกลงในการนัดจะเรียกว่า “แห้ว” ขั้นตอนของการ การนัดเป็นขั้นตอนของการทำความใกล้ชิด

เพื่อสร้างความสนิทสนมสร้างความสัมพันธ์ในระดับที่ลึกซึ้งกันมากขึ้น นักเรียนมีความคิดว่าการมีนัดเป็นการเปิดโอกาสให้ได้เจอกันมีเวลาอยู่ด้วยกัน พุดคุยกัน

2.4 การล่องเเกินทางเพศ การล่องเเกินทางเพศถือเป็นเรื่องปกติธรรมดาของนักเรียนเทคนิคเมื่อได้มีการคบหาเป็นแฟนกับผู้หญิงจนเกิดความสนิทสนมกันได้สักระยะหนึ่งแล้วควรมีการจับมือถือแขน มีการโอบกอด การหอมแก้ม หรือการมีเพศสัมพันธ์ การถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิงนั้นต้องค่อยเป็นค่อยไปซึ่งขึ้นอยู่กับ การที่ว่าเป็นผู้หญิงแบบไหน ถ้าเป็นผู้หญิงที่เป็นแฟนการถูกเนื้อต้องตัวกันต้องทำด้วยความสุภาพหรือต้องขออนุญาตก่อน เช่นการขออนุญาตจับมือ หรือหอมแก้มซึ่งขึ้นอยู่กับการที่ผู้หญิงจะยอมอนุญาตหรือเปล่านั้น บางครั้งต้องอาศัยโอกาสหรือการจู๋จุ่ม ในกรณีที่ผู้หญิงมาให้ความสนใจก่อนการจับมือถือแขนกันเป็นเรื่องที่ง่ายเพราะผู้หญิงเป็นใจและเป็นที่รู้กันว่าในกรณีที่ผู้หญิงให้ทำแล้วผู้ชายไม่มีอะไรด้วยเป็นเรื่องที่เสียเหลี่ยม

2.5 การมีเพศสัมพันธ์ ตัวบทในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงของนักเรียนเทคนิคนั้นส่วนใหญ่แล้วเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติธรรมดาหากมีความยินยอมพร้อมใจจากฝ่ายหญิง การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมักเกิดขึ้นในโอกาสต่าง ๆ เช่น การไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วยกัน การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง การไปงานเลี้ยงบ้านเพื่อนและมีการดื่มสุรา โดยทั่วไปแล้วนักเรียนรู้จักดีในกลุ่มว่าสามารถมีเพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิงคนไหนในวิทยาลัย หรือมีวิธีหาผู้หญิงมาร่วมหลับนอนได้จากที่ไหน ได้อย่างไร ที่ไหนเป็นสถานที่เหมาะต่อการพาผู้หญิงไปมีเพศสัมพันธ์ ในบางกรณี เช่น เมื่อนักไปเที่ยวตามสถานบันเทิงต่าง ๆ เช่น ผับในถนน อาร์ ซี เอ เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงทั้งที่ไปหามาได้หรือผู้หญิงมาแสดงความสนใจก่อนวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์คือการใช้วิธีหลังภายนอกซึ่งเป็นความคิดที่ผิดและไม่เคยมีในสังคมไทยมาก่อน และในเรื่องของการใช้ถุงยางอนามัยนักเรียนคิดว่าการใช้ถุงยางอนามัยนั้นถึงแม้ว่ามีปลอดภัยแต่ให้ความรู้สึกที่ไม่เป็นธรรมชาติ

2.6 การตั้งครรภ์ เมื่อนักเรียนได้มีเพศสัมพันธ์กันอาจเกิดจากความไม่ตั้งใจ หรืออารมณ์พาไป เนื่องจากการมีโอกาสดูอยู่ด้วยกันสองต่อสอง หรือการไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วยกัน และเมื่อมีเพศสัมพันธ์ไม่ได้มีการป้องกันด้วยการใช้ถุงยางอนามัย หรือมีวิธีป้องกันที่ผิดที่ใช้วิธีหลังภายนอกเมื่อผู้ชายถึงจุดสุดยอด ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ขึ้น การตั้งครรภ์เป็นสิ่งที่สร้างปัญหาสำหรับนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง การตั้งครรภ์ในที่นี้เป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ตัวบทในการตั้งครรภ์ของนักเรียนคือหากเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นมาทางออกที่ดีที่สุดคือการพาผู้หญิงไปทำแท้งถึงแม้ว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องและต้องมีค่าใช้จ่ายมากแต่จะเป็นวิธีการแก้ปัญหาได้ดีและรวดเร็วที่สุด

2.7 การติจาก เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่คิดจีบเล่น ๆ ไม่ได้จริงจังเพียงเพื่อต้องการแสดงให้เพื่อน ๆ เห็นว่าเป็นความสามารถในการพาผู้หญิงมามีเพศสัมพันธ์ด้วย หรือเบื่อนในการคบเป็นแฟนกันนานพอสมควรแล้วผู้หญิงยังไม่ยินยอมให้ล่องเเกินทางเพศการติจากจึงเกิดขึ้นเป็นเรื่องที่ธรรมดาของนักเรียน การติจากสามารถทำได้โดยการกล่าวหาว่าเห็นผู้หญิงไปกับผู้ชายคนอื่นหรือให้ใช้วิธีการบอกเลิกโดยตรง การหย่าหน้าหย่าตาไปโดยที่ไม่มีสาเหตุ เช่น ไม่โทรศัพท์ไปหา หรือไม่นัดมาพบกันเป็นระยะเวลานาน ๆ จนกระทั่งเรียนจบหรือเลิกกันไป

3. การเรียน

เนื่องจากลักษณะการเรียนการสอนของนักเรียนเทคนิคมีความแตกต่างจากการเรียนการสอนของนักเรียนในกลุ่มอื่น ๆ วาทกรรมในเรื่องการเรียนนี้เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการบูรณาการความเป็นเพศของนักเรียนเทคนิค ตัวบทของการเรียนของนักเรียนเทคนิคเป็นดังนี้

การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศในการใช้ชีวิตในอีกรูปแบบหนึ่ง เป็นการได้มาพบเพื่อนได้มาพูดคุยสนุกสนานเฮฮาในกลุ่มเพื่อนฝูง ได้มาเสพยาบ้า, สูบบุหรี่, ดื่มสุรา ได้มาแสดงความสด ความเพี้ยว ความเก๋ ความเจ๋ง ได้มาจีบหญิง

การเป็นนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคนั้นมีความเป็นผู้ใหญ่โดยสังเกตเปรียบเทียบได้จากเครื่องแบบ ในขณะที่นักเรียนมัธยมมุ่งทางเก่งขาสั้นแต่นักเรียนเทคนิคมุ่งทางเก่งขายาว รวมทั้งมีสื่อปฏิบัติการใส่เด็กช่างมีระบบการเรียนที่ไม่เหมือนนักเรียนมัธยม ในขณะที่การเรียนของนักเรียนมัธยมต้องตั้งใจเรียนต้องเข้าชั้นเรียนทุกรายวิชาอาจารย์จะสอนเต็มเวลา แต่การเรียนของเด็กช่างนั้นอาจารย์ผู้สอนจะบอกถึงหัวข้อหรือประเด็นสำคัญแล้วให้นักเรียนไปค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองการเรียนการสอนเป็นรูปแบบที่ไม่เต็มเวลา อาจารย์ที่สอนเต็มเวลาเรียนจะเป็นอาจารย์ที่น่าเบื่อ ในกรณีที่เกิดความเบื่อควรมหากิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการฆ่าเวลา เช่น การพูดคุย การเล่นกันในห้องเรียน การเล่นเกมพนัน เป็นต้น และในวิชาที่มีอาจารย์ฝึกสอนนักเรียนไม่จำเป็นต้องมีความกระตือรือร้นต้องการทำอะไรก็ได้ เช่น การพูดคุยกัน การเล่นเกมในห้องเรียน บางครั้งมีการสูบบุหรี่ในห้องเรียนเนื่องจากอาจารย์ต้องเป็นฝ่ายเกรงใจนักเรียนด้วยเหตุผลที่ว่านักเรียนเป็นส่วนสำคัญต่อคะแนนวิชาฝึกสอนของอาจารย์เมื่อทางมหาวิทยาลัยที่อาจารย์ฝึกสอนมาเฝ้าการสอนถ้านักเรียนทั้งห้องร่วมใจกันไม่ตั้งใจเรียนอาจารย์ฝึกสอนจะได้คะแนนฝึกสอนไม่ดี การขาดเรียนนั้นอย่าขาดให้เกินกำหนดเพราะจะทำให้ได้ มข ทำให้ต้องเรียนวิชานั้นใหม่ถ้าขาดครบกำหนดแล้วควรมานั่งเรียนทุกครั้ง แม้ว่าจะตั้งใจเรียนหรือไม่ก็ตาม

4. การเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์

เนื่องจากนักเรียนเทคนิคเป็นวัยรุ่นช่วงกลางซึ่งเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์เป็นอย่างยิ่ง รูปแบบของการใช้ชีวิตของนักเรียนในแต่ละวันเป็นชีวิตที่คลุกคลีและใช้เวลาอยู่รวมกันในกลุ่มของเพื่อน ตัวบทของการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ของนักเรียนส่วนใหญ่จึงเกิดจากการพูดคุยกับเพื่อน การที่เพื่อนเล่าให้ฟังถึงเรื่องประสบการณ์ทางเพศ การดูสื่อที่มีภาพการร่วมเพศต่าง ๆ เช่น หนังสือหรือ วิดีโอ ในการดูวิดีโอนักเรียนมักรวมกลุ่มกันไปดูบ้านเพื่อนในขณะที่ผู้ปกครองไม่อยู่ หรือดูตอนที่มีการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ต่าง ๆ ที่บ้านเพื่อน วิดีโอการร่วมเพศนั้นนักเรียนหาได้โดยการไปซื้อแถวตลาดคลองถม การเช่าจากร้านเช่าวิดีโอใกล้บ้านหรือการยืมจากเพื่อน การเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนซึ่งมีทั้งเป็นเรื่องที่เปิดเผย เช่น การดูด้วยกันในกลุ่มเพื่อน หรือเป็นเรื่องที่มีความเป็นส่วนตัว เช่นการนำกลับไปดูที่บ้านคนเดียวในห้องนอนของตนเองในกรณีที่นักเรียนมีเครื่องเล่นวิดีโอส่วนตัว หรือในกรณีที่ไม่มีเครื่องเล่นวิดีโอส่วนตัวจะใช้วิธีการดูเวลาที่ผู้ปกครองไม่อยู่บ้าน ทำให้รู้ถึงเทคนิควิธีการในการมีเพศสัมพันธ์ รู้จักการใช้ท่าทางต่าง ๆ การหาวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้หญิงติดใจ และรู้ว่าจะทำอย่างไรกับผู้หญิงถ้ามีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ด้วย เช่น การหลังภายนอกเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ เป็นต้น

5. การเอาตัวรอดจากคู่อริ

นักเรียนเทคนิคเป็นนักเรียนที่รักศักดิ์ศรีของความเป็นวิทยาลัยของตนทำให้เกิดความหวาดระแวงความไม่ไว้วางใจและคิดว่าวิทยาลัยเทคนิคแต่ละที่เป็นศัตรู การข่มขู่ การลบหลู่สถาบัน การทำร้ายร่างกายกันจึงมีปรากฏให้เห็นเป็นเรื่องปกติ การรู้จักเอาตัวรอดในสังคมของนักเรียนเทคนิคที่ไม่ต้องการมีเรื่องกับผู้อื่นจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นตัวบทในเรื่องของการเอาตัวรอดมีดังนี้

เพื่อความปลอดภัยของตัวเองนักเรียนต้องไม่ไปไหนมาไหนคนเดียว การไปไหนมาไหนควรไปเป็นกลุ่ม หรือมีรุ่นพี่นำ การไปไหนมาไหนคนเดียวอาจโดนเช็คจากนักเรียนโรงเรียนคูริได้ การที่ต้องออกไปทะเลาะวิวาทกับนักเรียนสถาบันอื่นควรให้รุ่นพี่ชั้นปีที่สูงกว่าเป็นแนวหน้า ขณะที่นักเรียนนอกนอกโรงเรียนต้องมีความระมัดระวังตัว ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรใส่สิ่งต่างๆ ที่มีสัญลักษณ์ของวิทยาลัยออกไปข้างนอกตามลำพัง ในกรณีที่ไปเป็นกลุ่มสามารถสามารถแสดงความสะดวกด้วยการใส่สิ่งต่างๆ ที่มีสัญลักษณ์ของวิทยาลัยได้การที่จะไปหาเรื่องกับนักเรียนสถาบันอื่นต้องพิจารณาแล้วว่าเป็นฝ่ายใดเปรียบจึงลงมือได้ถ้าเห็นว่าเป็นฝ่ายเสียเปรียบไม่ควรจะไปหาเรื่องทะเลาะวิวาท และควรต้องพกพาอาวุธที่จำเป็น เช่น ปืนปากกา มีด เพื่อไว้ใช้ในการป้องกันตัว

ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรม

ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมเป็นขั้นตอนหลังจากที่นักเรียนได้ตีความตัวบทที่ได้รับมาแล้วนำมาใช้การกระทำดังกล่าวเป็นการสร้าง การผลิตซ้ำ และเผยแพร่ความเป็นเอกลักษณ์ของเด็กช่าง จากการศึกษาพบว่าในภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมนักเรียนส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดจะปฏิเสธบรรทัดฐานที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติ ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมของนักเรียนเทคนิคเป็นสิ่งที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้งเพิ่มมากขึ้นเมื่อนักเรียนเรียนในชั้นปีที่สูงขึ้น ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมของนักเรียนเทคนิคในระยะแรกของการศึกษา ดังนี้

คุณลักษณะความเป็นเพศของเด็กช่าง

จากตัวบทที่รับรู้มาก่อนหรือถูกถ่ายทอดโดยเพื่อนหรือรุ่นพี่และจากการสังเกตด้วยตนเองในเรื่องคุณลักษณะของความเป็นเด็กช่างพบว่าในระยะเริ่มแรกนักเรียนได้เรียนรู้และมีแนวทางในการปฏิบัติตนที่แตกต่างกันออกไปโดยแบ่งเป็นกลุ่มดังนี้ กลุ่มเด็กเรียน กลุ่มเด็กเกเร และกลุ่มที่เข้ากันได้กับเด็กทั้งสองกลุ่ม ภาคปฏิบัติการทาง วาทกรรมของนักเรียนทั้งสามกลุ่มจึงแตกต่างกันออกไปดังนี้

ลักษณะทางสรีระ

เมื่อนักเรียนรับรู้ว่าตัวบททางสรีระของนักเรียนช่างเป็นอย่างไรแล้วนักเรียนในส่วนที่ต้องการทำตามตัวบทของนักเรียนกล่าวคือการเป็นนักเรียนเทคนิคจะต้องมีความสด ความเพียว ดุ น่าเกรงขาม นักเรียนกลุ่มนี้เป็นนักเรียนกลุ่มเกเรและเป็นนักเรียนส่วนมากของห้องเรียน นักเรียนต้องพยายามทำตัวให้มีร่างกายที่เป็นบุคลิกลักษณะของเด็กช่างโดยทำตัวให้ดูสกปรกเข้าไว้ การไว้ผมยาว มีการพูดคุยด้วยเสียงที่ดังกว่าปกติ การแสดงลักษณะท่าทางการเดินที่ไม่เกรงกลัวใครโดยจะเลือกกระทำเมื่อไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม ส่วนกลุ่มที่ไม่ยอมรับตัวบทในเรื่องการแต่งกายตามแบบของเด็กช่างซึ่งเป็นนักเรียนในกลุ่มเรียนที่เป็นนักเรียนลุ่มน้อยในห้องเรียน วิธีการปฏิบัติตนที่เกี่ยวกับสรีระของนักเรียนกลุ่มนี้ไม่มีความแตกต่างจากสมัยที่เรียนอยู่ชั้นมัธยม เช่น การทำให้ร่างกายดูสะอาด การตัดผมทรงตามระเบียบของโรงเรียน การไม่ไว้เล็บ การมีลักษณะท่าทางการเดินเป็นปกติ มีความสุขภาพและถ้อยคำให้ร่างกายแข็งแรงจะใช้วิธีการออกกำลังกาย เช่น การเล่นสำหรับกลุ่มนักเรียนที่เข้ากันได้กับกลุ่มทั้งสองกลุ่มนั้นมีการปฏิบัติในสิ่งที่ดีและไม่ดีไปพร้อม ๆ กัน เช่น การไว้ผมยาว การดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย ไม่แต่งตัวสกปรก การพูดคุยด้วยเสียงดัง เป็นต้น

การแต่งกาย

การแต่งกายเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการแสดงออกถึงความเป็นเพศ เอกลักษณ์ และ ธรรมเนียมของบุคคล ในกลุ่มของนักเรียนเทคนิคเช่นกันพวกเขาก็ถือกันว่าการแต่งกายเป็นสิ่งสำคัญต่อลักษณะ แบบแผนของความเป็นเด็กช่างของพวกเขาเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเข้าสู่วิทยาลัยแล้วนักเรียนชั้นปีที่หนึ่งเริ่มดูแบบใน การแต่งกายของรุ่นพี่ชั้นปีที่สูงกว่าโดยดูแบบว่านักเรียนปีสอง และ ปีสามนิยมแต่งตัวอย่างไร การแต่งตัว อย่างไม่จริงจังรู้สึกตัวรู้สึกเด่นและมีความเป็นเอกลักษณ์ของนักเรียนเทคนิคจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่านัก เรียนปีหนึ่งยอมรับการแต่งตัวชุดเดฟผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมดกล่าวว่า ส่วนมากใส่กางเกงยีนส์ขาเดฟ เสื้อ ลายสก๊อต รองเท้าเวอร์ส (ไก)

เมื่อนักเรียนชั้นปีที่หนึ่งมองดูรุ่นพี่ใส่ชุดดังกล่าวนี้จะมีความรู้สึกว่ารุ่นพี่ที่ใส่ชุดเดฟนั้นดูเป็นเด็กช่าง ดูเด่น ดูเท่ ดูสดจึงไปซื้อหามาใส่บ้าง เมื่อมีเพื่อนในห้องใส่มาให้ดูเป็นตัวอย่างแล้วเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ จะใส่ตามกัน มีการแนะนำหรือพาไปซื้อถ้าต้องการใส่ชุดที่มียี่ห้อทั้งหมด เช่น กางเกงลีวาย เสื้อจากอเมริกา รองเท้าต้องเป็นยี่ห้อคอนเวอร์สนักเรียนเล่าให้ฟังในเรื่องยี่ห้อของรองเท้าว่า “รองเท้าต้องเป็นเวอร์ส เพราะเป็นแฟชั่นของเด็กเทคนิคมิไฮเทคบ้าง” เนื่องจากเข้ากันกับชุดเดฟและเป็นแฟชั่นของนักเรียน เทคนิค

การแต่งการดังกล่าวต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากเนื่องจากเสื้อผ้า และรองเท้ามีราคาแพง การใช้ ของราคาแพงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเท่ ดูดี ดูมีรสนิยมในสายตาของพวกเขา นักเรียนที่ต้องการแต่ง ตัวดังกล่าวมักไปเลือกหาซื้อเสื้อผ้าที่สวนจตุจักรเนื่องจากมีของให้เลือกมากกว่ารวมทั้งมีของเลียนแบบที่มีราคา ถูกไม่ว่าจะเป็นเสื้อ รองเท้า กางเกง นักเรียนปีหนึ่งส่วนใหญ่ที่ชอบแต่งชุดเดฟมักเป็นเด็กที่อยู่ในกลุ่มไม่สน ใจเรื่องการเรียนรู้ นักเรียนกลุ่มนี้เป็นนักเรียนส่วนใหญ่ของห้องเรียน การใส่ชุดเดฟต้องมีทุนดีไม่อ้วนหน้า ตาให้คือน้ำตาไม่เหมือนเด็กเรียนต้องมีหน้าตาที่ดูแล้วเข้มนี่จะเป็นเด็กช่าง นักเรียนมักใส่ชุดเดฟเมื่อ มีนัด ไปเที่ยว เช่นไปเดินห้างสรรพสินค้า หรือไปเที่ยวต่างจังหวัด หรือใส่มาโรงเรียนในวันหยุด เนื่องจากในวัน ธรรมดาวิทยาลัยไม่มีการอนุญาตให้นักเรียนใส่กางเกงยีนส์หรือชุดไปรเวทเข้ามาในวิทยาลัยนักเรียนจึงต้อง นำชุดไปรเวทมาเปลี่ยนหลังเลิกเรียน ในกรณีที่นำชุดมาเปลี่ยนนักเรียนจะนำเสื้อผ้าไปฝากไว้ร้านวิดีโอเกมส์ บริเวณใกล้เคียงก่อนเข้าวิทยาลัย หรือฝากไว้ในกระเป๋าเพื่อนที่แต่งตัวเรียบร้อยเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจค้น จากอาจารย์ฝ่ายปกครอง มีบ้างนักเรียนบางคนใส่ชุดไปรเวทไว้ข้างในชุดนักเรียนมาจากบ้าน

ในการใส่ชุดเดฟจะเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ และรุ่นพี่ภายในสถาบันแต่ทั้งนี้การแต่งตัวดังกล่าว ไม่มีการแนะนำจากรุ่นพี่ว่ามีรายละเอียดในการแต่งตัวอย่างไรนักเรียนต้องมีรายละเอียดหรือสไตล์ที่เป็นของ ตัวเองและเมื่อนักเรียนรุ่นน้องแต่งแล้วดูดี ดูสด ดูเพียว ในสายตาของพวกเขา รุ่นพี่จะแสดงความชื่นชม

“ใส่เดฟ แต่งตัวเท่ๆ เสื้อสก๊อต รองเท้าสีแดง ๆ ถ้าแต่งตัวผิดระเบียบ รุ่นพี่บอกว่าไอ้มันดี แต่งตัวแหกกฎ ชื่นชม ... ขาลิบเข้าสังคมเทคนิคได้” (นักเรียน ปวช.1 อายุ 16 ปี)

การใส่ชุดเดฟนั้นนับว่าเป็นการสร้างเอกลักษณ์ของเด็กช่าง นักเรียนปวช. หนึ่ง กล่าวว่า “รู้เลย ถ้าใส่กางเกงขาเดฟ เสื้อสก๊อต ถ้าเป็นเด็กมัธยมผมไม่ยาว ขาสั้น” (โน้ต) เนื่องจากลักษณะการแต่งกาย

แบบนี้จะไม่เหมือนกับการแต่งกายของนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ และนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ไม่นิยมการแต่งกายแบบนี้เช่นกันเนื่องจากรู้สึกว้าแสบไม่เหมาะกับตนเองและใส่แล้วรู้สึกเหมือนเด็กเกร เหมือนพวกนักเลงอันธพาลมากกว่า

นอกจากกลุ่มที่ใส่เตฟแล้วยังมีบางกลุ่มที่ใส่กางเกงขาบาน ใส่รองเท้าแพง ๆ เสื้อตัวใหญ่ ๆ ที่เรียกกันว่าแร็ป หรือฮิปฮอป ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่านักเรียนปีหนึ่งชอบแต่งตัวแบบเตฟมากกว่าแบบฮิปฮอปเนื่องจากมีความเห็นว่าการแต่งตัวดังกล่าวเป็นเอกลักษณ์ของเด็กช่างแต่เมื่อไปเที่ยวข้างนอกหรือไปเที่ยวผับหรือมีนัดกับผู้หญิงก็จะแต่งตัวโดยใส่กางเกงตัวใหญ่ ๆ ใส่เสื้อยืดตัวใหญ่ ๆ เนื่องจากมีความคิดทำให้ดูดีพวกสังคมชั้นสูงเขาใส่กัน การใส่เตฟไปข้างนอกจะไม่สามารถเรียกร้องความสนใจในทางที่ดีจากผู้หญิงอาจถูกมองด้วยความรังเกียจได้เนื่องจากคิดว่าพวกที่แต่งตัวเตฟเป็นพวกนักเรียนช่างเป็นนักเรียนตึกกันนักเรียนผู้หญิงหนึ่งเล่าว่า “ ใส่แร็ป หน้าเปลี่ยนไปเลยดูดีกว่า พี่ลองดูซิใส่เตฟจะไม่มีใครมองเลยผู้หญิง ไม่มองไม่แลเลย” (แหม่ม)

ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการแต่งตัวแบบเตฟทำให้นักเรียนต้องแอบนำชุดเตฟมาเปลี่ยนที่โรงเรียนหรือบางครั้งใส่ชุดนักเรียนทับมาเมื่อเลิกเรียนแล้วจึงถอดชุดนักเรียนออกแล้วใส่เตฟไปเที่ยวกันกับเพื่อนฝูง

ในเรื่องของการแต่งกายชุดนักเรียนนั้นวิทยาลัยได้กำหนดให้นักเรียนชายแต่งกายตามระเบียบดังนี้ เสื้อเชิ้ตคอตั้ง แขนสั้น ผ้ายาวไม่บาง มีสาบ กางเกงสีกกรมท่า ทรงสุภาพ เข็มขัดหนังสีดำหัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีเงินไม่มีตราสถาบัน ผมทรงนักเรียน รองเท้าสีดำ เมื่อนักศึกษาเข้ามาปีหนึ่งนั้นการแต่งตัวที่ผิดระเบียบจากกฎเกณฑ์ของพวกเขาคือใส่กางเกงผ้ายีนส์ใส่ถุงเท้ารองเท้าที่มีสีไม่ใช่สีขาวเสื้อไว้ในกางเกง การแต่งตัวดังกล่าวนี้เนื่องจากต้องการให้มีความเด่น นักเรียนจะเรียกตนเองว่าพวกขยาวยและเรียกนักเรียนมัธยมว่าพวกขาสั้น “พวกขยาวยจะบ้าสถาบันชอบสกรีนเสื้อ ชอบอยู่แถวป้ายรถเมล์ ส่วนพวกขาสั้นก็บ้าเรียนเค้าหวังจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยกันครับ” (กบ)

ในช่วงนี้เป็นช่วงที่นักเรียนเริ่มไฉ่ผมยาวถึงแม้ว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎของโรงเรียนเพราะถือว่าเป็นเรื่องที่ทำหยาบและทำให้ตนเป็นผู้ใหญ่ไม่เป็นเด็กเหมือนนักเรียนมัธยม ส่วนนักเรียนกลุ่มเรียนถือว่าพวกเขาทำผิดระเบียบของโรงเรียน “ปีหนึ่งเขาไฉ่ผมสั้นแต่บางคนดื้อรั้นผิดกฎระเบียบเขา ไฉ่ผมยาวปล่อยยาวไปเลย ครูว่าเขาก็ไม่ฟัง เขาดื้อรั้น” (แก่ง)

ในกรณีการแต่งกายที่มีเครื่องหมายของสถาบันซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดระเบียบเนื่องจากทางวิทยาลัยได้มีระเบียบห้ามนักเรียนใส่อย่างเด็ดขาด เพื่อป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา แต่จะมีนักเรียนรุ่นพี่เป็นผู้จัดทำออกมาจำหน่าย หรือนักเรียนก็จะจัดทำหรือไปหาซื้อกันเองตามสวนจตุจักร เช่น เข็มเครื่องหมายสถาบัน หัวเข็มขัด แหวน เป็นต้น นักเรียนชั้นปีหนึ่งเล่าให้ฟังว่า “ไปซื้อกันมาจากสวนบ้าง สั่งทำกันเองในโรงเรียนไม่มีขายใครอยากได้ ต้องสั่งทำกันเอง บางทีก็สั่งทำแหวนประจำรุ่น” (หนึ่ง)

นักเรียนกลุ่มเกรมักชอบใส่สิ่งที่มีสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายวิทยาลัยเพื่อแสดงถึงความสดเมื่อนักเรียนออกไปนอกวิทยาลัยและไปด้วยกันน้อยคนคือไม่ไปเป็นกลุ่ม สถาบันอื่นที่มีคนมากกว่ามาพบเข้าจะถูก เช็ก ถามว่าเรียนที่ไหน แล้วจึงค้นร่างกายว่ามีอะไรที่เป็นเครื่องหมายของสถาบันหรือไม่ ถ้ามีการขัดขืนจะถูกทำร้าย ถ้าหากถูกทำร้ายบางครั้งก็มาบอกรุ่นพี่ หรือเล่าให้เพื่อนฟัง บางครั้งก็ปล่อยให้เรื่องจบไป บางครั้งรุ่นพี่จะออกไปแก้แค้นทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทยกพวกตีกันตึกกันขึ้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

การศึกษาถึงตัวบทและภาคปฏิบัติทางวาทกรรมของความสัมพันธ์ระหว่างเพศจะทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องความเป็นเพศของนักเรียนวัยรุ่นชาย โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาถึงการคบเพื่อน การจีบหญิง การมีนัด การเป็นแฟน การล่วงเกินทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ การติฉิน

การคบเพื่อน

ในระยะแรกนักเรียนชั้นปีที่หนึ่งจะจับกลุ่มกันโดยเพื่อนที่มาจากโรงเรียนเดียวกันจะนั่งอยู่ด้วยกัน ไปไหนมาไหนด้วยกัน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เมื่อเริ่มเรียนได้สักระยะหนึ่งนักเรียนจะเริ่มแบ่งกลุ่มใหม่ โดยจะแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ตั้งใจเรียน กลุ่มผู้หญิง และกลุ่มเกเร ในห้องเรียนกลุ่มเรียนและกลุ่มผู้หญิงจะนั่งด้านหน้าของชั้นเรียน กลุ่มเกเร จะนั่งด้านหลัง จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่มเป็นดังนี้

กลุ่มเด็กเรียน กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความตั้งใจเรียนหนังสือไม่ขาดเรียนเมื่อมีเวลาว่างมักเข้าห้องสมุดอ่านหนังสือ หรือนั่งทำการบ้านกัน นั่งคุยกันในเรื่องเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วนักเรียนในกลุ่มนี้มักรีบกลับบ้านทันทีไม่ไปเที่ยวเตร่ที่ไหนเหมือนกับนักเรียนกลุ่มเกเร

กลุ่มเกเร กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ไม่ตั้งใจเรียนชอบพูดคุยกันตลอดเวลาบางครั้งมีการเล่นการพนันกันในระหว่างที่มีการเรียน เมื่อมีเวลาว่างมักจับกลุ่มสูบบุหรี่หรือเสพยาบ้ากัน หลังเลิกเรียนจะไม่กลับบ้านทันที แต่ชอบไปเล่นสนุกเกอร์ ไปเดินเที่ยวห้าง หรือไปเล่นเกมส้อมพิวเตอร์ หรือไปหาสถานที่นั่งแช่ผู้หญิงกัน

กลุ่มผู้หญิง เมื่อเข้ามาใหม่ ๆ นักเรียนผู้หญิงเป็นกลุ่มที่จับกลุ่มกันไปไหนมาไหนเฉพาะกลุ่มผู้หญิงด้วยกัน ส่วนมากแล้วจะจับกลุ่มเฉพาะนักเรียนในแผนกเดียวกัน แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่งนักเรียนหญิงจะเริ่มจับกลุ่มกับนักเรียนผู้ชายมีทั้งอยู่ในกลุ่มที่เกเรและกลุ่มเรียนแต่โดยส่วนมากแล้วนักเรียนผู้หญิงมักอยู่ในกลุ่มเด็กเรียนมากกว่า

ในชั้นเรียนของนักเรียนเทคนิคนั้นนักเรียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนชาย นักเรียนผู้หญิงมีน้อยประมาณ 3-6 คน การแสดงออกถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อกันนั้นเมื่อตอนเข้ามาใหม่ ๆ ผู้ชายมีการแบ่งกลุ่มกับนักเรียนผู้หญิงทั้งในขณะเรียนหนังสือ หรือขณะนั่งรับประทานอาหาร การพูดคุยในกลุ่มผู้หญิงด้วยกันยังใช้คำพูดที่สุภาพ และมีความระมัดระวังในการใช้คำพูด แต่เมื่อเวลาผ่านไป 2-3 เดือนจึงเริ่มมีความสนิทสนมกันมากขึ้น ผู้หญิงจะแบ่งกลุ่มไปอยู่ในกลุ่มของนักเรียนชายมีการเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกัน เช่น การเล่นปิงปอง การคุยกัน การเข้าห้องสมุด ในระยะแรกของการศึกษานั้นในขณะที่อยู่ต่อหน้านักเรียนหญิงนักเรียนชายจะใช้คำพูดที่สุภาพไม่พูดเรื่องลามก ภายหลังเมื่อสนิทสนมกันมากขึ้น มีความคุ้นเคยกันมากขึ้น ทำให้มีความระมัดระวังคำพูดที่ไม่สุภาพต่อหน้าผู้หญิงน้อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งไม่ระมัดระวังคือใช้คำพูดกับเพื่อนผู้ชายด้วยกันอย่างไรและในขณะนั้นมีผู้หญิงหรือไม่มีผู้หญิงอยู่ด้วยก็จะใช้คำพูดที่ไม่แตกต่างกัน เช่น การเล่าถึงเรื่องประสบการณ์ทางเพศของตน ส่วนใหญ่ที่นักเรียนชายในห้องคิดว่าผู้หญิงเป็นเพื่อนมากกว่าที่จะจีบเป็นแฟนมีการชวนไปดื่มสุรา สังสรรค์กันเมื่อมีเทศกาลหรือวันเกิดเพื่อน นักเรียนหญิงหยอกล้อกับนักเรียนชายเหมือนกับนักเรียนชายหยอกล้อกัน เช่น มีการเตะ การตบศรีษะ บางครั้งผู้ชายก็จับแก้มผู้หญิง

การจีบหญิง

ที่ผ่านมานักเรียนในระดับ ปวช.หนึ่ง ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการจีบผู้หญิงมาก่อน แม้ว่าในปัจจุบันหลายคนยังไม่มีแฟนก็ตาม การจีบหญิงนั้นมีแบบจีบเล่น ๆ และจีบจริง ๆ นักเรียนเล่าว่าในการ

จีบหญิงเล่น ๆ จะมีความแตกต่างกับการจีบเพื่อต้องการเป็นแฟน “ จีบเล่น ๆ ก็จีบไป จีบมาเป็นแฟนก็จริงจึ่งหน่อย ก็โทรไปบอกทุกวันว่าฉันชอบเธอ ทุกวัน ทุกวัน” (ภาส)

ในกรณีจีบเล่น ๆ จะมีการแซวจะมีการขอเบอร์โทรศัพท์แต่ไม่ได้โทรไปหาในเรื่องการขอเบอร์โทรศัพท์นั้นวัยรุ่นจะแจกเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงที่ขอมารถได้ให้เพื่อนในห้องด้วยเพื่อให้เพื่อน ๆ ได้โทรศัพท์ไปคุยและนำกลับมาเล่าสู่กันฟังว่าเป็นอย่างไร นักเรียนผู้หญิงเล่าให้ฟังว่า “ตอนเย็นเลิกเรียนนั่งรอแซวเลยที่ นั่งกันเป็นกลุ่ม ๆ ส่วนมากจะขอเบอร์โทรศัพท์ผู้หญิงเมื่อได้มาแล้วจะนำไปแจกเพื่อน ๆ ให้โทรศัพท์ไปคุยกับผู้หญิง ส่วนมากไม่สำเร็จ” (แหม่ม) นักเรียนเล่าถึงวิธีการโทรศัพท์หาผู้หญิงว่า “จะโทรหาโทรคุย ทำความรู้จักก่อน อย่าผลิผลามมาก เรื่อย ๆ ครับ คุณลักษณะนิสัย” (เอก)

ขั้นตอนของการจีบหญิง เช่น เมื่อพบผู้หญิงที่สวย น่ารัก ถูกใจนักเรียนชายจะเข้าไปขอทำความรู้จักมีการแนะนำชื่อตนเองหรือถามชื่อผู้หญิง แล้วสังเกตท่าทางว่าผู้หญิงมีความสนใจตนเองหรือเปล่า จากนั้นจะมีการให้เบอร์โทรศัพท์ผู้หญิงถ้าผู้หญิงสนใจก็จะโทรกลับมาคุยเอง หรือจะขอเบอร์โทรศัพท์ผู้หญิงเอาไว้โทรไปหาโดยถ้ารู้สึกว่าคุณผู้หญิงน่ารักถูกใจก็จะโทรไปจีบ นักเรียนชั้นปีหนึ่งเล่าว่า “จะโทรหาโทรคุยทำความรู้จักก่อน อย่าผลิผลามมาก เรื่อย ๆ ครับ คุณลักษณะนิสัย” (ก้อง) บางกรณีใช้วิธีการขอเบอร์โทรศัพท์จากผู้หญิงในระหว่างการเดินทางกลับบ้าน “เจอกันในระหว่างขึ้นรถกลับบ้านในระหว่างทางมีการขอเบอร์โทรศัพท์ (กวิน) มีบ้างที่ใช้วิธีการแนะนำตนเองกับผู้หญิงก่อน “เข้าไปขอรู้จัก แนะนำตัวชื่ออะไร แล้วดูว่าเขาสนใจเราหรือเปล่า อาจให้เบอร์โทรศัพท์ หรือขอเบอร์โทรศัพท์ได้ไหมอยากรู้จัก” (เก้ง)

ในบางครั้งนักเรียนมีการจีบหญิงโดยการ “เล่นลาย” คือการโทรศัพท์ระบบอัตโนมัติที่มีบริษัทเอกชนเป็นผู้ให้บริการ นักเรียนต้องหมุนเบอร์โทรศัพท์ของบริษัทที่ให้บริการหลังจากติดต่อดีแล้วนักเรียนต้องแจ้งชื่อที่อยู่ไว้กับบริษัท ขั้นตอนต่อไปนักเรียนต้องกดปุ่มโทรศัพท์จนกระทั่งพบว่ามีผู้หญิงรับสายจึงเริ่มการสนทนากันโดยสนทนาในเรื่องทั่ว ๆ ไป เรื่องที่เป็นจริงบ้าง เรื่องที่แต่งขึ้นมาเองบ้าง ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนมักชอบหลอกผู้หญิงว่าตนมีฐานะร่ำรวยมีรถยนต์ใช้ทำให้ผู้หญิงที่สนทนากับตนมีความสนใจเป็นพิเศษ ในบางครั้งมีการนัดแนะให้ส่งรูปถ่าย และมีการนัดเจอกัน ข้อมูลจากวัยรุ่นที่ใช้บริการสื่อนัดนี้พบว่าส่วนมากเจอผู้หญิงที่ไม่สวย

การจีบหญิงด้วยการใช้โปรแกรม Chat หรือ ICQ ซึ่งเป็นวิธีการจีบหญิงที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่นเป็นวิธีที่วัยรุ่นในชั้นปวช.หนึ่งที่สามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตไม่่ว่าจากการเข้าใช้เป็นรายชั่วโมงหรือการมีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านใช้เป็นวิธีจีบหญิง รูปแบบของพวกเขามีการคุยกันในเรื่องทั่ว ๆ ไป เรื่องการเรียน เรื่องไปเที่ยว ไปดูหนัง หรือถามข้อมูลส่วนตัวกัน เช่น อายุเท่าไร เรียนอยู่ที่ไหน ซึ่งการสนทนากันนั้นมีทั้งเรื่องจริงและเรื่องที่แต่งขึ้น บางครั้งเมื่อได้คุยกันบ่อยครั้งและคุ้นเคยดีแล้วนักเรียนจะนัดเจอกันบางคนมีแฟนด้วยวิธีดังกล่าวนี้

ในการจีบหญิงนั้นนักเรียนชายมีความรู้สึกว่าการจีบหญิงที่เป็นนักเรียนมัธยมจะยากกว่าการจีบนักเรียนอาชีวด้วยกัน เนื่องจากนักเรียนมัธยมมีการเล่นตัวมากกว่า คุยเล่นไม่ได้ บางครั้งเมื่อนักเรียนชายแซวเล่นจะโดนนักเรียนมัธยมว่าด้วยคำพูดที่รุนแรง การจีบเด็ก ปวช. ด้วยกันจะง่ายกว่า เข้ากันได้ง่ายกว่า เข้ากันได้เร็วกว่าบางครั้งแซวเล่นก็ไม่โกรธ “ชอบแซวนักเรียนแผนกพาณิชย์การเพราะสนุกดี แซวแล้วไม่โกรธ” (อ๊อด)

การจีบผู้หญิงนั้นมีทั้งจีบผู้หญิงที่อยู่โรงเรียนเดียวกัน ห้องเดียวกัน หรือต่างโรงเรียน การเลือกจีบผู้หญิงจะเลือกจีบผู้หญิงที่ตนเองเห็นว่าสวย ซึ่งต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ เช่น รูปร่างดี น่ารัก ผิวขาว รูปร่าง

เช็กซี มีนิสัยดี ไม่เห็นแก่ตัว มีความรับผิดชอบเรื่องการเรียนรู้ ขั้นตอนของการจีบหญิง เช่น การเข้าไปขอรู้จัก การแนะนำตนเองแล้วสังเกตว่าผู้หญิงมีความสนใจตนเองหรือไม่ ในบางครั้งมีการให้หรือมีการขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิง บางครั้งใช้วิธีการจ้องมองโดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้หญิงรู้ว่าถูกมองด้วยความสนใจอยู่ แล้วพยายามเข้าไปพูดคุยด้วยโดยเข้าไปตีสนิทมีการพูดคุยดี ๆ ใช้คำพูดที่ไพเราะไม่ทำให้ผู้หญิงเกิดความรำคาญ ในการโทรศัพท์หาผู้หญิงที่ตนคิดว่าจีบนั่นบางครั้งสร้างความตื่นเต้นให้กับวัยรุ่นชายเช่นกันโดยนักเรียนชายคนหนึ่งเล่าว่า “ช่วงแรกเขิน ต่อไปก็ชิน ตอนแรก ๆ ใจเต้น” (เอก)

หลังจากที่ได้โทรศัพท์พูดคุยกับผู้หญิงแล้วนักเรียนมักนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปเล่าให้เพื่อนในห้องฟังการดังกล่าวสามารถสร้างความอิจฉาในกลุ่มเพื่อน

ในระหว่างที่เป็นแฟนกันนั้นนักเรียนได้แสดงความรักต่อกันเช่น การโทรศัพท์หากันทุกวัน การนัดพบกัน การซื้อของขวัญให้ในวันเกิด วันปีใหม่ โดยส่วนมากแล้วนักเรียนชายชอบซื้อตุ๊กตาให้ผู้หญิง ผู้ชายจะเป็นฝ่ายซื้อของขวัญให้ผู้หญิงมากกว่า นอกจากซื้อของขวัญแล้วการแสดงความรัก เช่น การใช้คำพูดที่หวาน ๆ การคอยตามรับตามส่ง คอยเป็นห่วงเป็นใย หรือมีความคิดถึง นักเรียนบางคนเล่าให้ฟังว่าเมื่อคิดถึงแฟนมาก ๆ ตนเองมักใช้วิธีการเล่นดนตรีเพื่อคลายความคิดถึงหรือไม่ก็ไปหาที่บ้านเลย

การมีนัด

การมีนัดเป็นขั้นตอนหนึ่งของกิจกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากมีการจีบหญิง ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนชายจะเป็นฝ่ายนัดโดยในการนัดนั้นนักเรียนชายจะใช้วิธีการโทรศัพท์ไปนัดนักเรียนหญิงให้ออกมาพบกัน บางครั้งการมีนัดทำได้ยากเนื่องจากฝ่ายหญิงปฏิเสธหรือผู้ปกครองของฝ่ายหญิงเข้มงวด หากผู้ปกครองเข้มงวดนักหากผู้หญิงต้องการออกมาพบกับนักเรียนชายจะต้องโกหกผู้ปกครองว่าไปบ้านเพื่อนผู้หญิง หรือนัดไปทำการบ้านทำรายงานบ้านเพื่อน โดยปกติแล้วนักเรียนจะนัดพบกันที่ห้างสรรพสินค้าที่อยู่ใกล้บ้าน หรือใกล้โรงเรียนด้วยเหตุผลที่ว่าเดินห้างสรรพสินค้ามีโอกาสใกล้ชิด ได้รับประทานอาหารด้วยกัน ได้เดินดูสินค้าต่าง ๆ ที่ร้านค้าน่าออกจำหน่าย การนัดไปดูภาพยนตร์นั้นเพื่อที่จะได้นั่งคุยกันโดยนักเรียนชายจะให้ผู้หญิงเป็นผู้เลือกที่ต้องการดูภาพยนตร์เรื่องอะไร ในช่วงนี้นักเรียนคิดว่าการมีนัดนั้นเป็นการทำให้ตนมีเวลาอยู่กับผู้หญิงมากขึ้นมีโอกาสที่จะพูดคุยหรือมีโอกาสได้จับมือถือแขนหรือมีโอกาสในการถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิง

นักเรียนชายเล่าว่าการนัดผู้หญิงนั้นต้องใช้จ่ายเงินมากในการเลี้ยงดูผู้หญิง เช่น การออกค่าอาหาร ค่าดูภาพยนตร์ ค่ารถ บางครั้งนักเรียนต้องเก็บเงินทั้งอาทิตย์เพื่อไว้ใช้ในเวลาที่ตนมีนัดกับผู้หญิง ซึ่งนักเรียนชายที่มีฐานะยากจนให้ข้อมูลว่าตนไม่ยอมมีนัดกับนักเรียนผู้หญิง หรือไม่ยอมมีแฟนเนื่องจากไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการมีนัดกับผู้หญิง นักเรียนที่มีฐานะดีกว่าเป็นผู้ที่ได้เปรียบในเรื่องของการมีนัด แต่ในบางครั้งมีผู้หญิงที่เข้าใจว่าต่างคนต่างยังต้องขอเงินผู้ปกครองใช้อยู่ดังนั้นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ต่างคนต่างออกค่าใช้จ่ายของตนเอง

ในกรณีที่นักเรียนอยู่บ้านใกล้กันนักเรียนมักใช้วิธีการหาซื้ออย่างต่าง ๆ กับผู้ปกครองในการออกมาจากบ้านมาพบกัน เช่น การนัดไปเจอกันที่ร้านสะดวกซื้อใกล้บ้านโดยมีข้ออ้างว่าต้องการออกไปซื้อของกินของใช้ เมื่อเจอกันแล้วนักเรียนมักมีการพูดคุย เดินคุยกันใกล้ ๆ เพื่อใช้เวลาอยู่ด้วยกันให้มากที่สุดจากนั้นจึงเดินไปส่งผู้หญิงกลับบ้านถ้าผู้ปกครองของฝ่ายหญิงเข้มงวดมักใช้วิธีส่งก่อนถึงหน้าบ้าน

การล่วงเกินทางเพศ

ในเรื่องของการล่วงเกินทางเพศในความคิดของนักเรียนชั้น ปวช.หนึ่ง นั้นยังถือว่าการจับมือถือแขนไม่เป็นการล่วงเกินทางเพศ การล่วงเกินทางเพศจะเกิดขึ้นเมื่อมีการไปปล้ำหรือสัมผัสอวัยวะเพศหรือการไปจับของลับของสวณของผู้หญิง หรือมีการโอบกอด หรือการหอมแก้มผู้หญิง การล่วงเกินทางเพศจะเกิดขึ้นเมื่อ โอกาสอำนวยให้ เช่น การเดินข้ามถนน การเดินคุยกันในระยะห่างกลับบ้าน เมื่อไปหาของรับประทานกัน การเดินคุยกันในห้างสรรพสินค้า ในระหว่างการเดินคุยกันอย่างไม่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการฆ่าเวลา ในขณะที่นั่งชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ เป็นต้น ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่าทราบแต่ที่ยังไม่มีการขัดขืนหรือการปฏิเสธจากผู้หญิงในขณะที่นักเรียนชายเริ่มมีการลวนลามโดยการเปิดกระโปรง มีการจับอวัยวะ หรือกอด จูบ แสดงว่ายังไม่มีการล่วงเกินทางเพศ ผู้ที่ไม่เคยล่วงเกินทางเพศคิดว่าการล่วงเกินทางเพศเกิดขึ้นได้ต้องถึงเวลาที่เหมาะสมถึงวัยที่เหมาะสมคือเรียนจบสามารถรับผิดชอบมีงานทำสามารถเลี้ยงดูตนเองได้แล้ว

ในเรื่องของความบริสุทธิ์ของผู้หญิงนั้นความคิดของนักเรียน ปวช.หนึ่ง คิดว่านักเรียนมัธยมที่สามารถรักษาความบริสุทธิ์ได้แสดงว่าไม่เป็นคนใจง่าย รักนวลสงวนตัว จะต้องเป็นคนที่ยึดมั่นและเรียนหนังสือเก่ง ส่วนนักเรียนหญิง ปวช. ยิ่งเก่งกว่าถ้ายังรักษาความบริสุทธิ์ได้ ส่วนใหญ่แล้วคนที่ยังบริสุทธิ์จะไม่สวย นักเรียนถือว่าความบริสุทธิ์เป็นเรื่องที่สำคัญของผู้หญิงแต่ไม่รังเกียจถ้าจะแต่งงานกับผู้หญิงที่ไม่บริสุทธิ์ ขอให้ผู้หญิงมีความรักพวกเขาจริง

การเรียน

เมื่อเข้ามาในวิทยาลัยเทคนิคการเรียนของนักเรียนเป็นแบบเดินเรียนคือมีการเปลี่ยนห้องเรียนเมื่อหมดวิชาเรียน ต่างคนต่างต้องมีความรับผิดชอบในเรื่องของการเข้าเรียนตนเองมากขึ้น ในระหว่างการเดินเรียนจะมีการแะสบหูหรือเสพยาบ้า

ในกรณีที่นักเรียนกลุ่มเรียนตั้งใจเรียนเกินไปจะสร้างความไม่พอใจให้นักเรียนกลุ่มที่ไม่ตั้งใจเรียน “ที่ยอมรับไม่ได้คือ เค้าตั้งใจเรียนเกินไป อย่างวิชาสังคมเข้าเรียนที่ยังแต่พวกเขาเร่งให้อาจารย์เข้าสอนตั้งแต่สิบเอ็ดโมง น้าเบือ” (เก่ง)

นักเรียนกลุ่มที่ไม่ตั้งใจเรียนจะขาดเรียนมากที่สุดตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบอาจารย์ที่สอนเต็มเวลาโดยให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่ายแต่ไม่ชอบอาจารย์ที่ไม่สอนหนังสือเช่นกัน “อาจารย์เอาแต่เล่นเกมส์ กินลูกชิ้นกันแล้วไม่สอนหนังสือผมไม่ชอบเลย” (ชัย)

ในบางครั้งจะมีการนัดกันไม่เข้าเรียนหรือไม่เข้าสอบในบางรายวิชาที่ไม่อยากเรียนหรือไม่อยากเข้าสอบหรือเป็นวิชาที่สอนโดยครูฝึกสอน โดยทั่วไปแล้วนักเรียนจะมีความสามัคคีกันเป็นอย่างดี ปัญหาที่พบคือนักเรียนที่ยันเรียนไม่ทำตามข้อตกลงไปเข้าชั้นเรียนเมื่อมีการเข้าชั้นเรียนครูจะสอนและจะเช็คชื่อผู้ที่ไม่มาเรียนทำให้ผู้ที่ไม่มาเรียนต้องโดนบันทึกการขาดเรียนซึ่งหากขาดเรียนเกินกำหนดนักเรียนจะได้รับ ขร ซึ่งต้องเรียนในรายวิชานี้ใหม่ทำให้สร้างความไม่พอใจแก่เพื่อนที่ไม่เข้าเรียน

ในความแตกต่างของการเรียนจากชั้นมัธยมคือต้องเรียนรู้ด้วยตนเองต้องคอยจดสิ่งที่อาจารย์สอน ไม่มีหนังสือเรียนในขณะที่เมื่อเรียนมัธยมจะมีหนังสือเรียนอาจารย์จะบอกให้อ่านมาก่อนล่วงหน้าทำให้นักเรียนกลุ่มเก่งต้องฟังพานักเรียนกลุ่มเรียนในเรื่องต่าง ๆ เช่น ในเรื่องการทำรายงานกลุ่ม ในเรื่องของการทำการบ้านการลอกข้อสอบ ส่วนใหญ่แล้วได้รับความร่วมมือจากนักเรียนกลุ่มเรียนด้วยดีเพราะคิดว่าเป็นเพื่อนกันต้องรักกันต้องช่วยเหลือกัน

การเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์

ภาคปฏิบัติการในการแสวงหาความรู้เรื่องเพศของวัยรุ่นในชั้น ปวช.1 ได้แก่ การดูสื่อที่มีภาพการร่วมเพศ หรือที่มีภาพผู้หญิงใส่เสื้อผ้าน้อยชิ้นหรือไม่ใส่เลย เช่น พวก วิดีโอ ซีดี หนังสือภาพ หนังสือเรื่อง การ์ตูน แหล่งที่มาของสื่อเหล่านี้ได้แก่ การเช่า การซื้อหาด้วยตนเอง ของพี่ชาย ยืมเพื่อน นักเรียนชั้น ปวช. 1 ชอบดูสื่อวิดีโอ ซีดีมากด้วยเหตุผลที่ว่าเป็นภาพเคลื่อนไหว ดูแล้วมีอารมณ์ ส่วนใหญ่แล้วนิยมดูภาพยนตร์จากทางตะวันตกด้วยเหตุผลที่ว่ามีผู้แสดงที่ความสวย เซ็กซี่ ส่วนที่ชอบดูภาพยนตร์ญี่ปุ่นเนื่องจากผู้แสดงที่เป็นผู้หญิงเป็นวัยรุ่นมีความน่ารักถึงแม้ว่าเนื้อหาจะซาร์ดิสก็มีความรุนแรงในการร่วมเพศ หรือมีการใช้อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการร่วมเพศ เช่น โซ แล เครื่องสั่นสะเทือน เทียนไข มากเกินไปอยู่บ้าง สำหรับวิดีโอลามกของคนไทยนั้นไม่เป็นที่นิยมดูเนื่องจากเหตุผลที่ว่ามีผู้แสดงไม่สวย ภาพไม่ชัด โดยส่วนมากแล้วนักเรียนชอบดูภาพยนตร์ที่มีการร่วมเพศเป็นคู่มากกว่าการร่วมเพศหลายคน ส่วนหนังสือนั้นต้องเป็นหนังสือที่มีภาพการร่วมเพศหรือมีภาพผู้หญิงโป๊ที่เป็นของไทยเนื่องจากมีผู้แสดงที่สวยในขณะที่หนังสือทางตะวันตกมักมีผู้แสดงที่ไม่สวย มีอวัยวะเพศหรือหน้าอกที่ไม่สวยไม่ดึงดูดใจจึงไม่เป็นที่นิยม ส่วนการ์ตูนญี่ปุ่นที่เป็นเนื้อเรื่องเป็นสื่อปลูกใจที่นิยมอ่านอย่างหนึ่งของวัยรุ่นชายชั้น ปวช.หนึ่ง การดูสื่อต่างๆ เหล่านี้ของนักเรียนชั้นปีหนึ่งนั้นมีทั้งรูปแบบที่เป็นส่วนตัว และไม่เป็นส่วนตัวแล้วแต่เวลาและโอกาสจะอำนวย อย่างเช่นหลังจากเลิกเรียนแล้วหรือมีวิดีโอ หรือ ซีดี ภาพยนตร์ประเภทปลูกใจให้อารมณ์เรื่องใหม่ ๆ ที่ได้ไปซื้อหา หรือ ยืมกันมา หรือมีเพื่อนชวนกันไปดูภาพยนตร์ดังกล่าวที่บ้านนักเรียนจะชวนกันไปเป็นกลุ่ม ในการดูภาพยนตร์ร่วมกันบางครั้งต้องคอยหลบผู้ปกครองที่จะกลับมาบ้านผิดเวลา มีบ้างที่ผู้ปกครองมาพบเข้าแต่ไม่ได้ทำอะไร นักเรียนชอบดูสื่อประเภทปลูกใจเป็นการส่วนตัวถ้าต้องการใช้เพื่อกระตุ้นหรือปลุกอารมณ์เมื่อต้องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การดูสื่อที่เป็นส่วนตัวนั้นถ้านักเรียนมีห้องส่วนตัวของนักเรียนเองจะเป็นสิ่งที่สะดวกนักเรียนมักดูก่อนเข้านอนหรือเมื่อยามว่างไม่มีอะไรทำ แต่ถ้าไม่มีห้องนอนส่วนตัวจะใช้การแอบดูในตอนที่ไม่มีคนอยู่ที่บ้าน หรือดูในห้องน้ำ นักเรียนในห้องเรียนเดียวกันจะมีการให้ยืมสื่อต่างๆ มีการแนะนำกันว่าเรื่องไหนดีน่าติดตามนักเรียนมักผลัดกันยืมไปดูหรือนำมาดูพร้อม ๆ กันที่บ้านเพื่อน หรือสื่อบางอย่างที่เป็นหนังสือสามารถนำมาดูพร้อมกันที่โรงเรียนได้เช่นกัน

ในการปรึกษาเรื่องเพศนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ปรึกษาจากครูหรือผู้ปกครองเนื่องจากมีความอาย โดยส่วนใหญ่แล้วจะปรึกษากันในกลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้ชายด้วยกันหรือจากเพื่อนผู้หญิงในห้องเรียน นักเรียนผู้หญิง ปวช.1 ให้ข้อมูลกับผู้วิจัยว่า “มีเพื่อนในห้องเขามาถามหนูว่าผู้ชายจับผู้หญิงตรงไหนถึงเสร็จ ยอมเราแน่ ๆ หนูก็บอกเขาเท่าที่หนูรู้” (แอน)

วัยรุ่นให้ความเห็นว่าในโรงเรียนมีการสอนและให้ความรู้เรื่องในเรื่องเพศศึกษาน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศของพวกเขาโรงเรียนจึงไม่ใช่แหล่งข้อมูลในการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ของตน ในขณะที่เพื่อนและสื่อต่างๆ เป็นแหล่งสำคัญที่ให้ความรู้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ได้มากที่สุดซึ่งนักเรียนคิดว่าเพศสัมพันธ์จากสื่อต่าง ๆ บางครั้งมีความรุนแรง บางครั้งเป็นเรื่องที่รับไม่ได้ เช่น เป็นเรื่องของผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับม้า หรือสุนัขเป็นต้น ในขณะที่มีสื่อบางอย่างสอนขั้นตอนการร่วมเพศโดยมีผู้บรรยายและมีภาพประกอบ แต่สื่อส่วนใหญ่แล้วมักเป็นภาพของการร่วมเพศโดยที่ไม่เน้นเนื้อหาสาระ

การเอาตัวรอดจากคู่อริ

นักเรียนรู้ว่าตัวบทของการเอาตัวรอดเมื่อเข้าสู่วิทยาลัยคือ ชีวิตของพวกเขาต้องเสี่ยงอยู่ตลอดเวลา โดยต้องคอยระมัดระวังเด็กนักเรียนโรงเรียนเทคนิคคู่อริจะมาทำร้าย บางครั้งอาจถูกตีฝาก หมายถึงการที่

นักเรียนถูกโรงเรียนคู่อริทำร้ายทั้งที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน นักเรียนชั้นปีหนึ่งยังไม่มีเวลามากล้าที่จะทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ การเอาตัวรอดของนักเรียนชั้นปีหนึ่งคือการรวมกลุ่มกัน การกลับบ้านเร็วหรือกลับเวลาที่โรงเรียนคู่อริยังไม่เลิกเรียน การนำเสื้อผ้ามาเปลี่ยนที่โรงเรียน การใช้พาหนะส่วนตัว การหลีกเลี่ยงเส้นทางที่ผ่านหน้าโรงเรียนเทคนิคคู่อริโดยยอมหลีกเลี่ยงไม่ใช้เส้นทางที่ต้องผ่านโรงเรียนที่เป็นคู่อริมีประวัติศาสตร์การทะเลาะวิวาทหรือการฆ่าฟันกันมายาวนาน การไม่ใส่เสื้อผ้าที่มีเครื่องหมายหรือเครื่องประดับที่มีสัญลักษณ์ของสถาบัน

ภาคปฏิบัติการทางสังคมของนักเรียน ปวช.หนึ่ง

ภาคปฏิบัติการทางสังคมนั้นเป็นอุดมการณ์ที่ถูกมอบหมายจากสังคมให้วิทยาลัยเทคนิคเป็นผู้ถ่ายทอดบรรทัดฐานต่าง ๆ ของสังคมให้นักเรียนปฏิบัติตามแนวทางของสังคมซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

โรงเรียนได้ตั้งจุดมุ่งหมายของนักเรียนเทคนิคไว้ว่าการเข้ามาเป็นนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคนี้วิทยาลัยมุ่งหวังหรือมีอุดมการณ์ให้นักเรียนมีความดีในทุก ๆ ด้าน ทั้งที่เป็นส่วนตัวและส่วนรวม เช่น ต้องเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวินัยในตนเอง มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงเหมาะต่อการปฏิบัติวิชาชีพ มีความรู้และทักษะเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพสามารถเลือกอาชีพได้เหมาะสม สามารถสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นของตน มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ เคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น มีพฤติกรรมที่ดีงามในสังคม มีความรับผิดชอบและอุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของงานศิลปะ วัฒนธรรม ตระหนักถึงและมีส่วนร่วมในการการแก้ไขปัญหาของประเทศในทุก ๆ ด้าน

ทั้งนี้โรงเรียนได้ยึดแนวทางในเรื่องของการกระทำเป็นที่ข้อห้ามของสังคม เช่น การประพาดดินสอไปในทางเกเรหรือเที่ยวเร่ร่อนในที่สาธารณะ การมั่วสุมให้เกิดความรำคาญแก่ชาวบ้านหรือผู้สัญจรไปมา ขอทานหรือการกระทำที่ส่อไปในทางขอทาน การเล่นการพนัน การเสพยา บุหรี่ หรือยาเสพติดให้โทษ หรือของมีเงินมา การประพาดดินสอของชู้สาวในที่สาธารณะ การเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน การจัดงานรับน้องใหม่ภายนอกสถานที่ มาสร้างระเบียบปฏิบัติเนื่องจากสิ่งดังกล่าวเป็นสิ่งที่วิทยาลัยไม่ต้องการให้นักเรียนของตนประพาดปฏิบัติ วิทยาลัยจึงมีวิธีการการควบคุมนักเรียนให้ประพาดปฏิบัติตามอุดมการณ์ของสังคมโดยวิธีการตัดคะแนนความประพฤติเป็นเครื่องมือโดยที่วิทยาลัยได้มีคะแนนความประพฤติ 30 คะแนนให้นักเรียนในแต่ละภาคการศึกษา นักเรียนที่ถูกตัดคะแนนรวมทั้งสิ้น 25 คะแนน ไม่มีสิทธิ์สอบในภาคเรียนนั้นถูกตัดคะแนนรวมทั้งสิ้น 30 คะแนนต้องพักการเรียน และถ้าหากถูกตัดคะแนน 30 คะแนน 2 ครั้งนักเรียนต้องถูกตัดชื่อออกจากการเป็นนักเรียน นอกจากนี้แล้วในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ทำตามบรรทัดฐานหรือทำตามกฎระเบียบที่วิทยาลัยได้วางไว้ทางวิทยาลัยจึงได้กำหนดโทษในความผิดต่าง ๆ เพิ่มเติมไว้ เช่น โทษที่ต้องตัดชื่อออกจากการเป็นนักเรียนเมื่อมีการการขโมยทรัพย์สิน การทำลายทรัพย์สิน การชกต่อย ก่อความสงบเรียบร้อย การกระทำความผิดอันธพาล การประพาดดินสออย่างรุนแรง การถูกตั้งข้อหาในคดีอาญาหรือถูกตัดสินลงโทษจำคุก การติดยาเสพติดให้โทษ การขาดเรียนติดต่อกัน 15 วันโดยไม่แจ้งสาเหตุ เป็นต้น

ในส่วนความประพฤติที่ต้องโทษทำทัณฑ์บน เช่น เล่นการพนัน ประพาดดินสอที่ไม่เหมาะสมกับวัย เช่น การไปเที่ยวสถานบริการทางเพศ สถานอาบอบนวด ในที่ลับ การดื่มสุราหรือของมีเงินมา การมีอาวุธร้ายแรงไว้ในครอบครอง การเป็นโรคที่สังคมรังเกียจ การลบหลู่ครูอาจารย์

ในส่วนความประพฤติที่ต้องตัดคะแนนความประพฤติ 5 คะแนน มีดังนี้ การแต่งการไม่สุภาพ

เข้าห้องเรียน และการสับสนหูในที่เปิดเผย การมีอุปกรณ์เพื่อเล่นการพนันในครอบครอง

ในส่วนของความประพฤติที่ต้องตัดคะแนนความประพฤติ 10 คะแนน มีดังนี้ แสดงกิริยาจาไม่สุภาพ ขัดคำสั่งที่ชอบของครูอาจารย์ เข้าไปในบริเวณที่หวงห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาต ขาดเรียนติดต่อกัน 7 วันโดยไม่แจ้งสาเหตุ เป็นต้น

ในส่วนของความประพฤติที่ต้องตัดคะแนนความประพฤติ 15 คะแนน มีดังนี้ การทะเลาะวิวาทและการทำให้เกิดการแตกแยกสามัคคี การยุยงให้เกิดการฝ่าฝืนระเบียบของวิทยาลัย การดื่มสุราหรือของมีเมา การมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดไว้ครอบครอง เป็นต้น

นอกจากนี้แล้วทางวิทยาลัยได้มีระเบียบเรื่องการแต่งตัวเพื่อให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติ เช่น เสื้อเชิ้ตคอตั้ง แขนสั้น ผ้าขาวไม่บาง มีสไบ กางเกงสีกรมท่า ทรงสุภาพ เข็มขัดหนังสีดำหัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีเงินไม่มีตราสถาบัน ผมทรงนักเรียน รองเท้าสีดำ รวมทั้งวิทยาลัยได้ประกาศยกเลิกการใส่เสื้อปฏิบัติ การเนื่องจากเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นวิทยาลัยเทคนิคแต่ละแห่งอันเป็นสาเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันได้

ในส่วนของวิทยาลัยนั้นได้ใช้วิธีการถ่ายทอดและสร้างบรรทัดฐานโดยการกำหนดกฎระเบียบในการประพฤติปฏิบัติ มีการสนับสนุนให้รางวัลและการลงโทษนักเรียนที่ไม่ทำตามกฎระเบียบที่วางไว้ วิทยาลัยได้กำหนดให้นักเรียนทุกคนต้องมาเข้าแถวหน้าเสาธงในช่วงแรกของวันเพื่อตรวจสอบในเรื่องของการแต่งกาย และเพื่อชี้แจงเรื่องต่างๆ หน้าเสาธง หรือการกำหนดให้ผู้ปกครองต้องนำนักเรียนมาด้วยในวันลงทะเบียนเพื่อมาทำความเข้าใจและรับทราบถึงสิ่งที่ต้องทำในการมีส่วนร่วมช่วยวิทยาลัยในการดูแลนักเรียน

ข. ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นจินตนาการ

การจินตนาการทางเพศ

การจินตนาการทางเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ซึ่งมีอิทธิพลต่อการสร้างความเป็นเพศเป็นอย่างยิ่ง การทำความเข้าใจในเรื่องของการจินตนาการทางเพศจะทำให้เกิดความเข้าใจในมิติของความเป็นเพศของวัยรุ่นกลุ่มนักเรียนเทคนิคว่ามีลักษณะอย่างไร จากการศึกษาถึงเรื่องการจินตนาการทางเพศในกลุ่มนักเรียนชั้นปีหนึ่งมีดังนี้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการจินตนาการทางเพศ

การจินตนาการทางเพศเป็นสิ่งที่เกิดจากการดู การอ่าน การฟัง และการสร้างภาพขึ้นมาในจิตใจ เมื่อนักเรียนได้พบผู้หญิงที่ตนคิดว่าสวย ถูกใจ ในเวลาเดินทางมาเรียนหนังสือ ขณะกลับบ้าน หรือในขณะที่เดินเที่ยวห้างสรรพสินค้า หรือเมื่อมีการคิดถึงภาพการร่วมเพศจากสื่อต่าง ๆ ที่ตนได้พบมา เช่น ภาพข่าวการข่มขืน หรือภาพผู้หญิงสวย ๆ แต่งตัวปลุกใจจากหนังสือพิมพ์ ภาพจากหนังสือต่าง ๆ ภาพจากวิดีโอจากแผ่นซีดี หรือภาพที่เกิดขึ้นขณะที่ดูสื่อปลุกใจต่าง ๆ การฟังเรื่องประสบการณ์ทางเพศของเพื่อนนักเรียนด้วยกัน สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนเกิดการคิดถึงเรื่องเพศหรือการจินตนาการทางเพศซึ่งเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียนการกระตุ้นอารมณ์เพศจากการจินตนาการทางเพศทำให้มีอารมณ์เพศ มีการการแข็งตัวของอวัยวะเพศ นอกจากสื่อต่าง ๆ ได้นำมาสู่การกระตุ้นอารมณ์เพศแล้ว นักเรียนกล่าวว่า การที่มีอารมณ์เพศนั้นนำมาสู่การจินตนาการทางเพศคือเมื่อนักเรียนมีความต้องการในการประสบความสำเร็จด้วยตัวเองในขณะที่ประสบความสำเร็จนั้นนักเรียนมีการสร้างภาพของการมีเพศสัมพันธ์ หรือการคิดถึงอวัยวะเพศของเพศตรงข้าม

นักเรียนให้ข้อมูลว่าไม่เคยคิดถึงอวัยวะเพศหรือคิดถึงการมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าการจินตนาการทางเพศมีอิทธิพลต่อการกระตุ้นอารมณ์เพศ และการกระตุ้นอารมณ์เพศนำมาสู่การจินตนาการทางเพศของนักเรียน

นักเรียนกล่าวว่าจินตนาการทางเพศของเขาเป็นเรื่องส่วนตัวไม่เคยเปิดเผยมาก่อนโดยปกติแล้วนักเรียนไม่เคยเล่าเรื่องการจินตนาการทางเพศของตนให้ใครฟังการเล่าเรื่องการจินตนาการทางเพศของนักเรียนครั้งนี้ให้ผู้วิจัยฟังจึงเป็นการเปิดเผยถึงการจินตนาการทางเพศของเขาเป็นครั้งแรกในชีวิต

เนื้อหาสาระของการจินตนาการทางเพศ

โดยปกติแล้วการจินตนาการทางเพศนั้นเราสามารถสร้างเหตุการณ์ต่างๆ ในทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกิดความจริง เรื่องที่ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรมจรรยา วิถีประชา และเนื้อหาของจินตนาการทางเพศจะแตกต่างกันตามอายุ วัย ประสบการณ์ ในการศึกษาถึงเนื้อหาของจินตนาการทางเพศนั้นนักเรียนเทคนิคชั้นปีที่หนึ่งนั้นเป็นประสบการณ์เรื่องเพศที่ผ่านมาในอดีต โดยส่วนมากแล้วการจินตนาการทางเพศของนักเรียนนั้นเพื่อต้องการสร้างความสุขและความสนุกในการมีกิจกรรมทางเพศ การจินตนาการทางเพศของพวกเขาเป็นเรื่องที่ปกติไม่เกินจริงหรือไม่ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม โดยพบว่านักเรียนมักคิดถึงเนื้อหาในสื่อที่ได้ดูได้ฟังมาและในบางครั้งนำภาพจากสื่อมาสร้างเรื่องราวตนเองได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงในสื่อ โดยส่วนมากแล้วนักเรียนมักคิดว่าตนเองเป็นฝ่ายกระทำ นักเรียนมีการจินตนาการว่าตนเองได้ร่วมเพศกับดาราที่มีชื่อเสียง เช่น นางเอกจากละครทีวียอดนิยมหลังข่าว ส่วนใหญ่นักเรียนในชั้นปีที่หนึ่งมักไม่ค่อยนึกถึงว่ามีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่เป็นแฟนของตนเองเพราะเป็นคนที่ยังรักและไม่ต้องการทำอะไรด้วย การนึกถึงการมีเพศสัมพันธ์นั้นชอบคิดว่ามีอะไรกับผู้หญิงสองต่อสอง

ผู้สัมภาษณ์ : “เวลาคิดถึงเรื่องพวกนี้คิดว่ามีอะไรกับผู้หญิงคนเดียวหรือมากกว่านั้น”

“แค่สองคนมากกว่า ทำกันแค่สองคน”

ผู้สัมภาษณ์ : “เช็ดห่มุ่ละ”

“ไม่ละ ผมว่ามันเวอร์เกินไป สองคนรู้สึกว่าร้อแล้ว”

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วผู้ชายคนเดียวกับผู้หญิงหลาย ๆ คน ละ”

“ผมว่าไม่ไหวมันเยอะไป” (นักเรียนชาย ปวช.1 อายุ 16 ปี)

จากการศึกษาไม่พบว่าวัยรุ่นในชั้นปีที่หนึ่งชอบคิดถึงเรื่องการร่วมเพศที่มีความแปลกพิสดาร วัยรุ่นในชั้นนี้ไม่คิดถึงวิธีการร่วมเพศดังกล่าวรวมทั้งไม่คิดถึงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน และไม่คิดถึงการร่วมเพศกับสัตว์หรือสิ่งแปลกประหลาดที่ไม่ใช่มนุษย์ แต่มีบางคนคิดถึงการร่วมเพศที่มีความรุนแรงหรือบางคนคิดว่าตนได้ไปข่มขืนผู้หญิงโดยให้เหตุผลว่าการคิดถึงการร่วมเพศที่ผู้หญิงมีการขัดขืนไม่ยินยอมนั้นทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

ผู้สัมภาษณ์ : “มีการคิดถึงการร่วมเพศที่รุนแรงบ้างหรือเปล่า”

“ เคยคิดเมื่อเห็นนักเรียนหญิงแต่งตัวไม่เรียบร้อย ชอบแต่งตัวโป๊ ๆ คิดว่า
ถูกคนข่มขืน สะใจดี (นักเรียนชาย ปวช .1 อายุ 15 ปี)

สรีระของบุคคลที่จินตนาการถึง

จากผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นชอบคิดถึงหรือจินตนาการถึงอวัยวะเพศ หน้าอก ของผู้หญิงที่ตนมี
เพศสัมพันธ์ด้วย หรือมีการคิดถึงอวัยวะของผู้หญิงทั้งเป็นเรื่องของการที่มีเพศสัมพันธ์ หรือไม่มีเพศสัมพันธ์
ด้วยตลอดทั้งร่างกายและคิดถึงผู้หญิงที่มีความสวย ความเซ็กซี่ ตามรสนิยมของตนเอง จากการศึกษาไม่พบ
ว่ามีนักเรียนที่คิดถึงสรีระของผู้ชายการคิดถึงอวัยวะต่าง ๆ ของผู้หญิงนั้นเพื่อเป็นการกระตุ้นอารมณ์เพศ ส่วน
ใหญ่แล้วเป็นอวัยวะที่ได้จากสื่อต่าง ๆ มากกว่าการเห็นจากของจริงเนื่องจากนักเรียนในชั้นปีที่หนึ่งมีประสบ
การณ์ในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์น้อยมาก

ช่วงเวลาของการจินตนาการทางเพศ

การจินตนาการทางเพศของนักเรียนเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนต้องการที่จะสร้างอารมณ์ทางเพศหรือ
กระตุ้นทางเพศ เมื่อมีเวลาว่าง เมื่อเห็นผู้หญิงสวย ๆ ระหว่างเดินทาง ในขณะที่ดูสื่อลามกต่าง ๆ ก่อนเข้านอน
ในขณะที่เข้าห้องน้ำ ขณะสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง จากการศึกษาพบว่านักเรียนไม่ชอบมีจินตนาการทางเพศ
ในระหว่างเวลาที่อยู่ในโรงเรียนเพราะไม่ค่อยมีความเป็นส่วนตัว ขณะที่อยู่กับเพื่อนนักเรียนมักมีกิจกรรมต่าง
ๆ เช่นการเล่นกีฬา การพูดคุยกัน ซึ่งเป็นเวลาที่มีความสนุกสนานจึงไม่มีเวลาในการคิดจินตนาการทางเพศ
ช่วงเวลาของการจินตนาการทางเพศของนักเรียนนั้นไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาและโอกาสโดยปกติแล้ว
นักเรียนกล่าวว่าในช่วงปิดเทอมตนเองจะมีการจินตนาการทางเพศมากกว่าช่วงเปิดเทอมเนื่องจากมีเวลาว่าง
มากกว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการจินตนาการทางเพศนั้นไม่แน่นอนเช่นกัน หากเป็นช่วงก่อนนอนหรือเมื่อ
ต้องการสำเร็จความใคร่จะใช้เวลานานกว่าการคิดจินตนาการทางเพศที่ไม่มีการสำเร็จความใคร่เข้ามา
เกี่ยวข้อง

กิจกรรมในระหว่างที่มีจินตนาการทางเพศ

การจินตนาการทางเพศเกิดขึ้นเมื่อย่างรุ่นมีความรู้สึกทางเพศ หรือเมื่อยังรุ่นเกิดความรู้สึกทางเพศ
จะมีการจินตนาการทางเพศ เช่นจากการดูสื่อประเภทโป๊ๆ ใจปลุกอารมณ์ต่าง ๆ หรือจากการที่ต้องการสำเร็จ
ความใคร่จึงมีการจินตนาการเพื่อสร้างอารมณ์ทางเพศแก่ตนเอง การจินตนาการทางเพศของวัยรุ่นนั้นถ้าเกิด
ในสถานที่เป็นส่วนตัวนักเรียนจะมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแต่ถ้าในสถานที่ที่ไม่เป็นส่วนตัวนักเรียนจะ
มีการระงับสติอารมณ์หรือปล่อยให้หมดอารมณ์ทางเพศไปเอง

ความรู้สึกผิด

จากการศึกษาถึงความรู้สึกผิดในการจินตนาการทางเพศพบว่ามักเกิดขึ้นเมื่อมีการคิดถึงการมี
เพศสัมพันธ์กับบุคคล ต่าง ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับ ญาติสนิท พี่น้อง การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่เป็น
แฟนและยังไม่แต่งงานด้วย การจินตนาการทางเพศของนักบวช การจินตนาการทางเพศในรูปแบบที่ไม่เป็น
ปกติ การจินตนาการทางเพศที่มีความรุนแรงหรือการจินตนาการทางเพศว่าได้ร่วมเพศกับเด็ก จากการศึกษา
ถึงจินตนาการทางเพศของนักเรียนเทคนิคในชั้นปีที่หนึ่งพบว่านักเรียนมีความรู้สึกผิดในกรณีที่จินตนาการ

ทางเพศว่าตนเองกำลังมีเพศสัมพันธ์กับแฟน หรือคิดถึงใบหน้าของแฟนในขณะที่ได้มีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ส่วนความรู้สึกผิดในกรณีอื่น ๆ นั้นไม่ปรากฏในนักเรียนกลุ่มนี้เนื่องจากไม่พบถึงการจินตนาการทางเพศที่ผิดปกติในนักเรียนกลุ่มนี้ ซึ่งทำให้สนับสนุนความคิดที่ว่าความรู้สึกผิดหลังจากการมีจินตนาการทางเพศจะเกิดขึ้นเมื่อมีการจินตนาการทางเพศถึงการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิด และการจินตนาการทางเพศในรูปแบบที่ไม่เป็นปกติ

จากการศึกษาความเป็นเพศของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคระดับ ปวช.หนึ่ง ทั้งในส่วนที่เป็นการปฏิบัติจริงและในส่วนที่เป็นการจินตนาการตามวิธีการวิเคราะห์วาทกรรมของแฟร์คลาฟนั้นทำให้เราเข้าใจถึงเอกลักษณ์ ระบบความสัมพันธ์ และระบบความรู้หรือความเชื่อในความเป็นเพศชายของนักเรียน ปวช.หนึ่ง ดังนี้

เอกลักษณ์

เอกลักษณ์ที่ปรากฏเด่นชัดประการแรกคือ ความเป็นเด็กช่าง เด็กช่างต้องมีบุคลิกลักษณะที่มีความโดดเด่นมีความเป็นตัวของตัวเอง ชอบแสดงความเป็นสถาบัน รักศักดิ์ศรี รักสถาบัน ไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม มีเอกลักษณ์ของการแต่งตัวที่ไม่เหมือนใคร

ประการต่อมาคือการยอมรับความเสี่ยงเป็นวิถีชีวิต ชีวิตของเด็กช่างคือชีวิตที่เสี่ยงต่อการถูกทำร้ายอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่วันแรกที่เข้ามาเป็นนักเรียนเทคนิค ความเสี่ยงในการเดินทางมาโรงเรียน และความเสี่ยงในการเดินทางกลับบ้านซึ่งจะโดนทำร้ายหรือโดนตีฝากตอนไหนเวลาไหนก็ได้ทำให้ชีวิตของพวกเขาต้องมีการระมัดระวังตัว มีวิธีหลบหลีกการปะทะหรือการทะเลาะวิวาท ตลอดจนวิธีที่จะไปปะทะหรือทะเลาะวิวาทกับนักเรียนสถาบันอื่น การยอมรับความเสี่ยงเป็นเรื่องของการท้าทาย เช่น การใส่เครื่องหมายสถาบัน ไม่ว่าจะเป็นแขน หัวเข็มขัด เข็มเครื่องหมายสถาบัน เสื้อปฏิบัติกร เสื้อยืด การพูดคุย ลักษณะท่าทางการเดินที่เสี่ยงดังไม่กลัวใคร

ความเป็นนักเรียนชายาว ความคิดที่ว่าเมื่อเข้าเทคนิคแล้วตนเองมีความเป็นผู้ใหญ่ไม่ใช่เด็กเหมือนนักเรียนมัธยมมาจากเครื่องแบบสถาบันที่กำหนดให้นักเรียนใส่กางเกงขายาวมาโรงเรียน เมื่อนักเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่ชีวิตต้องความรับผิดชอบต่อตนเองในเรื่องของการเรียน การเข้าชั้นเรียน การทำการบ้าน ทำให้วิธีการเรียนการสอนของนักเรียนเทคนิคต่างจากโรงเรียนมัธยม เช่น ไม่เข้มงวดกวดขันเรื่อง การเรียน การไม่มีการเรียนการสอนที่เต็มเวลาเป็นรูปแบบของเรียนการสอนนั้นอาจารย์มักสอนแต่ประเด็นสำคัญ ๆ แล้วให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากห้องสมุด นักเรียนต้องรับผิดชอบตนเองในเรื่องการเข้าเรียน จะเรียนหรือไม่เรียนก็ได้ แต่ถ้าขาดเรียนเกินกว่าที่ผู้สอนกำหนดจะต้องเรียนซ้ำในวิชานั้น การทำการบ้านหรือ การรายงานกลุ่มเป็นความรับผิดชอบของนักเรียนเอง การกินเหล้าสูบบุหรี่เป็นเรื่องที่ห้ามไม่ได้แต่ทำได้ในที่อันสมควรไม่ประเจิดประเจ้อ การเรียนจบแล้วสามารถทำงานได้ทันทีไม่เหมือนนักเรียนมัธยม เป็นความคิดว่าตนเองดีกว่าเด็กมัธยมแต่ข้อด้อยคือมีความรู้ทางวิชาการในการไปสอบเรียนต่อสู้นักเรียนมัธยมไม่ได้

ป๊อหนึ่งวัยชน นักเรียนชั้น ปวช.หนึ่ง มีเอกลักษณ์เรื่องความชน นักเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในกรอบในระเบียบของโรงเรียน พยายามไม่ทำผิดระเบียบของโรงเรียนขณะที่อยู่ในโรงเรียน เช่น การไม่ทำผิดระเบียบในเรื่องการแต่งกาย ชีวิตประจำวันของพวกเขาคือการจับกลุ่มหยอกล้อ พูดคุยกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน การหยอกล้อกันเหมือนเด็ก มีการเล่นหัว การพูดคุยเรื่องที่สนุกสนาน

ระบบความสัมพันธ์

สังคมแห่งพวกพ้อง แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีของนักเรียนแต่ละชั้นปีมีไม่มากนักแต่นักเรียนแต่ละแผนกรวมทั้งนักเรียนทั้งสถาบันจะมีความรักศักดิ์ศรีที่ผู้ใดจะหยามไม่ได้ ที่ผ่านมามาศักดิ์ศรีของนักเรียนเทคนิครักษากันไว้ด้วยชีวิต

เพื่อนคือชีวิต ระบบความสัมพันธ์ของนักเรียน ปวช. หนึ่ง เป็นระบบความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เนื่องจากไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นรุ่นพี่ รุ่นน้องเป็นเรื่องของต่างคนต่างอยู่ ไม่ยุ่งเกี่ยวกัน นักเรียนให้ความสำคัญต่อเพื่อนมาก เพื่อนเป็นผู้มีอิทธิพลต่อชีวิตของนักเรียนในทุก ๆ เรื่องไม่ว่าเป็นการแต่งกาย การเข้าเรียน เวลามีปัญหาต่าง ๆ มักปรึกษาเพื่อน เช่น ไม่มีเงินใช้ หรืออยากรู้เรื่องเพศ นักเรียนมีการรวมกลุ่มและอยู่ด้วยกันเกือบตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน ไปไหนไปด้วยกันเป็นกลุ่มไม่ชอบไปคนเดียว

ระบบความรู้และความเชื่อในความเป็นเพศชาย

นักเรียน ปวช. หนึ่ง มีระบบความรู้และความเชื่อในความเป็นเพศชายของเขาจากประสบการณ์ที่ผ่านมาจากช่วงโรงเรียนมัธยมซึ่งความเป็นเพศชายของเขาได้แก่การแสดงออกถึงความร่าเริงสนุกสนาน ความรับผิดชอบ การไม่ถอยตัว เข้าสังคมได้ดี ให้เกียรติผู้หญิง ไปไหนไปเป็นกลุ่ม และเมื่อเข้าสู่วิทยาลัยเทคนิคแล้วระบบความรู้และความเชื่อในความเป็นเพศบางอย่างเปลี่ยนไป เช่น ความสุภาพและการให้เกียรติเพศตรงข้ามนั้นส่วนใหญ่แล้วนักเรียนจะปฏิบัติต่อผู้อื่นที่ไม่ใช่นักเรียนผู้หญิงในแผนก การสูบบุหรี่ การใช้ยาเสพติด การดื่มของมึนเมานั้นเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล

การแต่งตัวที่สุภาพเรียบร้อยไม่ใช่คุณลักษณะของผู้ชาย นักเรียนชายต้องแต่งตัวที่ดูแล้วไม่เรียบร้อยเช่น แต่งชุดเดฟเพื่อความเท่ เพื่อความสด เพื่อความเพี้ยว ถ้าแต่งตัวเรียบร้อยจะดูว่าเป็นผู้ชาย นิ่ม ดูเป็นผู้ชายที่ไม่เหมือนผู้ชายหรือเป็นกะเทย

การยอมรับการขัดแย้งกับสถาบันอื่นอย่างไม่มีเหตุผล นักเรียนเทคนิคโดยส่วนใหญ่รู้ดีว่าเมื่อตนเข้ามาเป็นนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิคแห่งนี้นั้นหมายความว่าตนเองยอมรับการเป็นคู่ปรับกับวิทยาลัยเทคนิคอื่น ๆ โดยปริยาย

บทที่ 6

ปรุ่่งแต่งให้เข้ม้ขัน : อีกระดับหนึ่งของวาทกรรมความเป็นเด็กข่าง

ช่วงของการเข้าสู่ความเป็นเด็กข่างที่เวลาผ่านมานักเรียนวิทยาลัยเทคนิคซึ่งเป็นระยะที่นักเรียนเริ่มเข้าสู่สถาบันการศึกษาและเริ่มเรียนรู้ถึงแบบแผนธรรมเนียมปฏิบัติ กฎเกณฑ์ บทบัญญัติ ต่าง ๆ ที่ว่าเด็กข่างต้องเป็นอย่างไร จะปฏิบัติอย่างไรถึงเรียกว่าเด็กข่าง การปฏิเสธบรรทัดฐานที่ได้ถูกถ่ายทอดมาจากอุดมการณ์ของสังคมโดยผ่านระเบียบปฏิบัติของวิทยาลัยในรูปแบบที่เรียกว่าภาคปฏิบัติการทางสังคมในฐานะนักเรียนที่เพิ่งเข้าสู่สถาบันนั้นทำได้อย่างไร หลังจากที่นักเรียนเริ่มเรียนรู้และตีความตัวบทและเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ตนเห็นว่าเหมาะสม และสามารถแสดงออกถึงความเป็นเด็กข่างของตนได้ระดับหนึ่งแล้ว เมื่อเข้าสู่ช่วงกลางของการศึกษาจะมีรุ่นพี่ชั้นปีสามและมีนักเรียนที่เป็นรุ่นน้องที่เพิ่งเข้ามาใหม่ ตัวบทต่าง ๆ ในเรื่องของความเป็นเด็กข่างพบว่านักเรียนในชั้นปีสอง ยังยึดถือตัวบทเดิมของความเป็นเด็กข่างได้รับมาเมื่อเข้าเรียนในปีแรก นักเรียนได้ตีความและมีการปฏิบัติเพื่อแสดงออกถึงความเป็นเด็กข่างอย่างเข้มขันขึ้นอีกระดับหนึ่ง ในขณะที่นักเรียนบางส่วนยังยอมรับในกฎกติกาของโรงเรียนมีการประพฤติปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานของสังคมที่โรงเรียนได้กำหนดแนวทางไว้ นักเรียนส่วนใหญ่ยังคงตีรวาทกรรมของความเป็นเด็กข่างและพยายามต่อสู้ทางอุดมการณ์เพื่อปิดทับไม่ให้ภาคปฏิบัติการทางสังคมของวิทยาลัยเข้ามาช่วงชิงการเป็นผู้นำในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอถึงตัวบท ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรม และภาคปฏิบัติการทางสังคมของ นักเรียนในช่วงกลางของการศึกษา การนำเสนอผลการศึกษาในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวรวมถึงตัวบทและภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมของนักเรียนไว้ด้วยกัน เนื่องจากตัวบทในความเป็นเด็กข่างได้กล่าวไว้ในบทที่ 5 แล้วและจะไม่กล่าวถึงภาคปฏิบัติการทางสังคมเนื่องจากภาคปฏิบัติการทางสังคมของนักเรียนทั้งสามชั้นปีซึ่งเป็นอุดมการณ์ของสถาบันนั้นจะใช้ปฏิบัติเหมือนกันทั้งหมดและผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในบทที่ 5 แล้ว เช่นกัน

ตัวบทและภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมของนักเรียนชั้นปีที่สองซึ่งเป็นช่วงกลางของการศึกษามีดังนี้

ก. ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นการปฏิบัติจริง

1. คุณลักษณะของความเป็นเพศชาย

คุณลักษณะของความเป็นเพศชายเป็นสิ่งที่บุคคลแสดงออกถึงความเป็นผู้ชายจากความหมายที่สังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มได้สร้างขึ้นมาโดยการตัดสินจากคุณลักษณะทางสรีระ ลักษณะทางจิตใจ การแสดงออกในบทบาทของผู้ชาย การแต่งกาย โดยข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาตัวบทในคุณลักษณะของความเป็นเพศชายของนักเรียนในช่วงกลางของการศึกษามีดังนี้

ลักษณะทางสรีระ

ตัวบทของลักษณะทางสรีระของนักเรียนช่างในความคิดของนักเรียนปีสองนั้นยังเป็นตัวบทเดิมโดยที่นักเรียนในชั้นปีสองกลุ่มเกรียงเลือกปฏิบัติตามแนวทางของตัวบทของเด็กข่าง ในขณะที่กลุ่มเรียนยังคงมีลักษณะทางสรีระที่อยู่ในกรอบของสังคม

ในการตีความถึงตัวบทที่ว่านักเรียนช่างต้องดูเข้ม ดูน่าเกรงขามแล้ว ยังต้องดูสด นักเรียนชั้นปีที่สอง ที่ปฏิเสธบรรทัดฐานของสถาบันซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเกรียงคงมีการทำตัวให้ดูสกปรก ไว้ผมยาวมากขึ้นกว่าเดิมตอนเข้าเรียนใหม่ ๆ พยายามทำทรงผมแปลก ๆ เช่น การย้อมสีตามความนิยม และเพื่อเพิ่มความสด ความเข้มขันกว่านักเรียนชั้นปีหนึ่ง นักเรียนชายบางส่วนเริ่มมีการเจาะหู เจาะลิ้น เจาะสะดือ สักรูปต่าง ๆ ตามร่างกาย

ด้วยเหตุผลคือต้องการความโดดเด่นหรือต้องการสร้างความเข้าใจกับเพศตรงข้าม การทำเหล่านี้ได้รับอิทธิพลมาจากนักเรียนรุ่นพี่และจากเพื่อนด้วยกันที่ได้ไปเจาะหูและสักร่างกายมาก่อน การกระทำดังกล่าวเป็นที่นิยมในกลุ่มเด็กช่างมีการมาบอกต่อและพากันไปเจาะไปสัก เพราะคิดว่าสด นักเรียนที่นิยมการเจาะการสักส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ในกลุ่มที่เกรในขณะนี้นักเรียนบางกลุ่มบอกว่าการทำเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดีเป็นความทรนของร่างกายมากกว่าอีกทั้งยังต้องเอาชีวิตเข้าไปเสี่ยงกับการเป็นโรคมะเร็งหรือเสี่ยงจากโรคเอดส์เนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้ไม่มีความไม่สะอาดและความปลอดภัยเพียงพอ

นักเรียนกลุ่มเรียนเป็นกลุ่มที่รักความสะอาดของร่างกายด้วยเหตุผลที่ว่า การมีร่างกายที่สะอาดสามารถสร้างความเชื่อมั่นและยังเป็นการดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้ามได้อีกด้วย

“ทำตัวสะอาด ไม่ใส่โครก พุดจาสะอาด ภิรยาทำทางสะอาด ผู้ชายน่าจะทำได้ให้ ดูสะอาด ผู้หญิงดูแล้วไม่รังเกียจ พุดจาดี แต่งตัวสะอาด ผู้ชายที่เริ่มรักชอบผู้หญิงจะมีความรู้สึกที่เราทำตัวสกปรกเขาจะรังเกียจเราได้ ต้องรักความสะอาดหน่อย” (นักเรียน ชาย ปวช.2 อายุ 17 ปี)

โดยส่วนใหญ่ นักเรียนที่รักความสะอาดมักมีขั้นตอนการแต่งตัว เช่น หวีผม อาบน้ำ ทาหน้ายารับกลิ่น บางคนชอบใช้ครีมแต่งทรงผม ใช้ครีมทาหน้าโดยใช้ครีมทาหน้าซึ่งมีทั้งเฉพาะกลางวันและกลางคืน และ ชอบการสระผมทุกวันเนื่องจากการใช้ครีมแต่งทรงผมทำให้ผมเหนียวและมีฝุ่นละอองจับเส้นผม นักเรียนยังนิยม ใส่เครื่องประดับตามที่ตนชอบ เช่น กำไล ลูกปัด แต่นักเรียนบางคนที่ไม่พึงพิถันในการแต่งตัวมากนักด้วยเหตุผลที่ว่าตอนนี้ยังไม่คิดที่จะมีแฟนอยู่กับกลุ่มเพื่อนทำอะไรก็ได้ไม่ต้องสะอาดมากนักแต่ในขณะที่นักเรียนที่ต้องการรักษาสิริระของความเป็นเด็กช่างยังคงไม่สนใจในการดูแลความสะอาดของร่างกาย

ลักษณะทางจิตใจ

ตัวบทเรื่องของความใจกล้าในฐานะที่เป็นเด็กช่างยังเป็นสิ่งที่มีสำคัญเป็นอย่างมาก เมื่อต้องรวมกลุ่มกันออกไปทะเลาะวิวาทหรือหาเรื่องกับนักเรียนโรงเรียนอื่นนักเรียนชั้นปีสองเป็นชั้นปีที่ต้องพัฒนาตัวขึ้นมาอยู่ในแนวกลางระหว่างรุ่นพี่ปีสามและรุ่นน้องปีหนึ่ง ผู้ที่ใจกล้าต้องเข้าร่วมกับนักเรียนที่ออกไปทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่นด้วยทุกครั้งในขณะที่นักเรียนบางคนที่ไม่กล้าพอจะหลีกเลี่ยงไม่ไปด้วย และยังคงถูกเรียกว่าพวกปอด

ลักษณะทางจิตใจในด้านดีของนักเรียน ปวช.สอง ทั้งกลุ่มเรียนและกลุ่มเกรที่มีร่วมกัน เช่น มีจิตใจที่สุนทรียชอบดนตรีเมื่อมีเวลาว่างจะรวมกลุ่มกันไปซ้อมดนตรีบ้านเพื่อนที่พ่อแม่ให้การสนับสนุนโดยซื้อเครื่องดนตรีไว้ให้เล่นกัน นักเรียนกลุ่มเรียนคิดว่าการเล่นดนตรีทำให้มีความสุขไม่มีเวลาไปหมกมุ่นกับยาเสพติด ส่วนนักเรียนกลุ่มเกรคิดว่าการเล่นดนตรีเก่งจะทำให้ผู้หญิงสนใจ นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเล่นกีฬาโดยเฉพาะฟุตบอล ข้อดีด้านจิตใจอีกอย่างหนึ่งคือรู้จักกาลละ เทศะ เช่น รู้ตัวว่าต้องวางตัวต่อหน้าผู้ใหญ่ ครู อาจารย์ ต่อหน้าผู้หญิงอย่างไร ต้องแต่งตัวอย่างไรเมื่อมีนัดกับผู้หญิง ในเรื่องของการเล่นกีฬาเสพติดนั้นนักเรียนเล่าว่าตอนเข้ามามีหนึ่งเคยทดลองเสพยาบ้ามีเพื่อนหลายคนในห้องที่เสพยาและติดพอสองขวานกันเลิกเพราะคิดว่าไม่ดีมีหลายคนที่ไม่เลิกและไม่ยอมเลิก

“ ก็ลองเล่น ๆ ได้เทอมหนึ่ง ไม่ติด คิดว่าไม่ดี ไม่มีประโยชน์ ้วยรุ่นก็ลอง ทุกวัน นี่เลิกแล้ว ในห้องยังมีอยู่เลย บอกมันไม่เชื่อ”

“ห้องผมจะเดือนจะดิงกัน แรกเกือบครึ่งเลย ดิงกันมา เพื่อนเดือน ไม่มีเงินซื้อ ยาขอเพื่อน เพื่อนบอกไม่ให้มึงเอาเงินไปกินข้าวดีกว่า เขาเห็นเพื่อนไม่ทำแล้วเขาเลิกดีกว่า อดได้อาติดย หนึ่งก็ได้” (นักเรียนชาย ปวช.2 อายุ 17 ปี)

จากการศึกษาพบว่านักเรียนในชั้นเรียนเดียวกันมีการให้กำลังใจกันในการเลิกยาเสพติดแต่ทั้งนี้นักเรียน คิดว่าการสำนึกได้เองเป็นสิ่งที่สำคัญกว่า “มึงเลิกได้เจ๋งก๊วนับถือส่วนมากเขาคิดได้เองคนเป็นร้อยเป็นพันไม่สู้ สำนึกได้เอง” (โมน)

การแสดงออกในบทบาทของผู้ชาย

ตัวบทสำหรับการแสดงออกในบทบาทของผู้ชายของนักเรียนเมื่อเข้าสู่ชั้นปีที่ 2 นั้นนักเรียนยังคง เห็นว่าความเป็นอิสระทั้งทางร่างกายและทางจิตใจเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงออกถึงแบบแผนความเป็นผู้ชายของ พวกเขา เช่น การมีอิสระในการพูดคุยด้วยเสียงอันดังทั้งในเวลาเรียนหรือในที่สาธารณะอย่างไม่มีเหตุผล การพูดจา หยาบคายในกลุ่มเพื่อนรวมทั้งการพูดต่อหน้าเพื่อนผู้หญิง ความมีอิสระในการเข้าเรียนหรือในการแต่งกายโดยที่ครู และโรงเรียนไม่น่าที่จะมาห้ามหรือออกกฎต่าง ๆ ในการปฏิบัติ การปฏิบัติตนเพื่อแสดงออกถึงบทบาทของผู้ชายใน รูปแบบเด็กช่างจึงมีความเข้มข้นขึ้นมากกว่าเมื่อครั้งเรียนอยู่ในชั้นปีที่หนึ่ง นักเรียนชั้นปีที่สองมักคุยกันด้วยเสียง ดังทั้งขณะเรียนหนังสือหรือเมื่อออกไปเที่ยวเตร่ตามที่ต่าง ๆ อย่างไม่เกรงใจใคร เรื่องที่คุยมักเป็นเรื่องที่มีความ ตลกขบขัน เรื่องกีฬาที่สนใจ เรื่องการไปเที่ยว การจีบหญิง เรื่องประสบการณ์ทางเพศ เป็นต้น การพูดจาหยาบ คายของนักเรียนในช่วงปีที่สองนี้ยังเหมือนเมื่อตอนเข้ามาสิ่งที่เปลี่ยนแปลงคือนักเรียนจะไม่ระมัดระวังในการใช้คำ พูดเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้หญิงในห้องเรียนเดียวกัน นักเรียนสามารถพูดคำหยาบหรือพูดเรื่องเพศได้โดยที่ไม่รู้สึกว่ามี ผู้หญิงฟังอยู่ เนื่องจากในชั้นปีนี้นักเรียนมีความสนิทกับนักเรียนหญิงมากขึ้น มีความเป็นเพื่อนกันมากขึ้น สามารถ เล่นหัวกันได้ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องระมัดระวังในการใช้คำพูดที่ไม่สุภาพจนถือว่าเป็นเรื่องที่ปกติธรรมดา นอกจากนี้ แล้วจากการศึกษาพบว่าเมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านนักเรียนมักใช้คำพูดที่สุภาพกับผู้ปกครอง อาจารย์ผู้สอนท่านหนึ่ง บอกว่าเคยได้ยินนักเรียนกลุ่มเกรไทรศัพท์คุยกับผู้ปกครองที่บ้าน อาจารย์แทบไม่เชื่อหูเลยว่านักเรียนเหล่านี้ สามารถใช้คำพูดที่ไพเราะสุภาพมากเมื่อพูดกับผู้ปกครอง อาจารย์ก็กล่าวว่าโดยปกติแล้วนักเรียนจะพูดสุภาพกับ ครูอาจารย์ นักเรียนผู้ให้ข้อมูลหลักผู้หนึ่งกล่าวว่านอกจากนักเรียนกลุ่มเกรจะพูดสุภาพกับผู้ปกครอง ครูอาจารย์ แล้วเขายังพูดสุภาพกับผู้หญิงที่ต้องการจีบเป็นแฟน รวมทั้งผู้หญิงอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผู้หญิงในห้องของตัวเอง หากพูดไม่ สุภาพแล้วจะ หัว ผู้หญิงไม่สนใจ

นอกจากนี้แล้วยังมีการแสดงในบทบาทของผู้ชายด้วยการดื่มสุรา สูบบุหรี่ เสพยาบ้า การดื่มสุรามักดื่ม เมื่อมีเทศกาล นักเรียนกลุ่มเกรชอบดื่มสุราในโรงเรียนในระหว่างที่เชียร์นักกีฬาของแผนกเมื่อมีการแข่งขันฟุตบอล หรือดื่มสุราในโรงอาหารโดยนำสุราใส่ขวดน้ำอัดลมเพื่อหลีกเลี่ยงสายตาของอาจารย์ฝ่ายปกครองซึ่งนักเรียนชั้นปี หนึ่งไม่ชอบการดื่มสุราที่โรงอาหาร นักเรียนไม่นิยมดื่มเบียร์หรือสุราต่างประเทศเพราะเป็นการสิ้นเปลืองส่วนใหญ่ จะดื่มสุราไทยเนื่องจากมีราคาถูกดื่มได้นาน การสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นปีสองนั้นนักเรียนให้เหตุผลว่าเพื่อความ เป็นแมน และเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนหนังสือ การสูบบุหรี่ของนักเรียนเทคนิคเป็นเรื่องเฉพาะ บุคคลไม่มีการชักชวนกันใครใคร่สูบบุหรี่ นักเรียนส่วนใหญ่มักหาซื้อบุหรี่มาสูบเองไม่ค่อยขอกันสูบบุหรี่ที่สูบบัก

เป็นในโรงอาหารหรือในห้องน้ำ มีบางครั้งที่สูบบุหรี่ในห้องเรียนถ้าชั่วโมงนั้นนักศึกษาฝึกสอนเป็นผู้สอน ถึงแม้ว่าจะมีกฎของกรมอาชีวศึกษาในการห้ามนักเรียนสูบบุหรี่แต่อาจารย์ผู้สอนท่านหนึ่งกล่าวว่าไม่สามารถห้ามนักเรียนได้เนื่องจากอาจารย์ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ เช่นกัน เพียงแต่สอนนักเรียนว่าหากต้องการสูบบุหรี่ต้องไปสูบบุหรี่ในที่ลับตาคน ห้ามสูบบุหรี่ในห้องเรียนหรือสถานที่ที่สังเกตเห็นได้ง่าย นักเรียนในกลุ่มเรียนไม่ชอบการสูบบุหรี่เนื่องจากไม่มีประโยชน์อันใดและเป็นการสิ้นเปลืองเงินทอง

การแต่งกาย

ในเรื่องของการเลือกรับตัวบทเรื่องการแต่งกายนั้นนักเรียนในชั้นปีที่สองมีทั้งการยอมรับตัวบทตามแบบแผนการแต่งกายของเด็กช่างและการปฏิเสธตัวบทของเด็กช่าง และมีนักเรียนที่เลือกรับตัวบทของการแต่งกายแบบเด็กช่างในบางเรื่อง จากการวิจัยพบว่าในชั้นปวช. สอง วิทยาลัยส่วนใหญ่ชอบการแต่งกายที่ผิดระเบียบของวิทยาลัยมากขึ้นกว่าเดิมตอนที่ยังเรียนอยู่ชั้นปีที่หนึ่ง เนื่องจากมีความคิดว่าตนเองเป็นรุ่นพี่แล้วต้องแสดงความสด ความเก๋ ใหัรุ่นน้องและนักเรียนวิทยาลัยแห่งอื่นยอมรับ นักเรียนในชั้นปีที่สองจึงเริ่มสร้างความเป็นตัวตนด้วยการแต่งกายให้ดูสุดในสายตาของรุ่นพี่และรุ่นน้องมากขึ้นโดยการแต่งตัวผิดระเบียบของโรงเรียนหรือแต่งตัวชุดเดฟตามแบบของเด็กช่าง เช่น การใส่กางเกงยีนส์เข้าห้องเรียน การใส่เสื้อปฏิบัติการณ์ที่มีเครื่องหมายของสถาบันและมีการพิมพ์ลายพระวิษณุกรรมไว้ข้างหลัง ลักษณะของเสื้อปฏิบัติการณ์ที่นักเรียนใส่โดยปกติแล้วเป็นเสื้อสีเทามีการปักตราสัญลักษณ์ของแผนกไว้ที่กระเป๋าสีเสื้อแต่ไม่มีการพิมพ์รูปพระวิษณุกรรมไว้ข้างหลังเสื้อ นักเรียนบางคนยังเลือกใช้วิธีใส่กางเกงยีนส์ไว้ข้างในชุดนักเรียนหลังจากเลิกเรียนจึงถอดชุดนักเรียนออกไปเพื่อไปเที่ยวอยู่กับกลุ่มเพื่อนหรือเพื่อไปเที่ยวกับแฟน ในเรื่องของการใส่ชุดนักเรียนที่ผิดระเบียบของโรงเรียนนั้นนักเรียนให้เหตุผลว่าเป็นการทำให้ตนเองเป็นที่สนใจของผู้อื่น เช่น เพื่อนในห้อง หรือผู้หญิงอื่น

“ชุดนักเรียนธรรมดาออกไปข้างนอกจะเฉย ๆ ดูไม่เท่ หึงมาเห็นจะบอกว่า เป็นตุ๊ด ผู้ชายนี่ม ถ้าแต่งตัวไม่เรียบร้อยผู้หญิงมาเห็น นี่เด็กช่างนะ เข้มแข็ง ดูแมน ” (แอน นักเรียนหญิง ปวช.2)

“เสื้อ shop ใส่เรียนก็เท่ดีแต่อันตรายตอนกลับบ้าน มีความรู้สึกที่ใส่แล้วเป็นนักเรียนเต็มตัวว่าเราอยู่เทคนิคนี้ ใส่แล้วมีสัญลักษณ์ด้วย” (ขวัญ นักเรียนชาย ปวช.2)

นอกจากกลุ่มที่แต่งกายแบบเดฟแล้วนักเรียนปีสองบางกลุ่มยังคงนิยมการแต่งกายแบบอึปฮอปเมื่อไปเที่ยวกลางคืน การเที่ยวกลางคืนของนักเรียนในชั้นปีนี้เป็น การไปเที่ยวผับ การไปเที่ยวผับของนักเรียนนั้นนักเรียนจะชักชวนกันไปเป็นกลุ่มรวมเงินกันออกเงินค่าอาหารและเครื่องดื่มถ้าเพื่อนหนึ่งคนใดมีรถยนต์ขับก็จะขับรถไปถ้าไม่มีรถขับนักเรียนใช้การนั่งรถแท็กซี่ นักเรียนไม่นั่งรถโดยสารประจำทางไปเที่ยวตามสถานบันเทิงยามราตรีเนื่องจากทำให้ดูไม่ดีผู้หญิงไม่สนใจ การแต่งตัวต้องให้ดูดีในสายตาของผู้หญิง ในกลุ่มนี้ไม่ชอบใส่เดฟเนื่องจากมีความรู้สึกที่ไม่อยากใส่เดฟเพราะกลัวว่าจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทและเคยมีประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทจนต้องออกจากวิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งมาก่อนที่จะมาเรียนในวิทยาลัยแห่งนี้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเป็นประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญในการทำความเข้าใจในเรื่องความเป็นเพศของมนุษย์ นักเรียนในชั้นปีสองซึ่งเป็นระยะกลางของการศึกษานั้นจะมีตัวบทในเรื่องความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ เช่นความสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ชายด้วยกัน ความสัมพันธ์กับเพื่อนผู้หญิงในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนผู้หญิงภายนอกชั้นเรียน ตัวบทในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนนั้นเป็นตัวบทเดียวกับตัวบทของเด็กช่างและตัวบทที่เกิดจากภาคปฏิบัติทางสังคมโดยนักเรียนได้ตีความและเลือกปฏิบัติในเรื่องของการคบเพื่อน การจีบหญิง การมีนัด การมีเพศสัมพันธ์ การเป็นแฟน การตั้งครรภ์ การติจาก ตามลำดับดังนี้

การคบเพื่อน

เมื่อเข้าสู่ชั้นปีที่สองแบบแผนความสัมพันธ์ระหว่างเพศของพวกเขานั้นได้เริ่มการพัฒนาขึ้นโดยประกอบไปด้วยความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนผู้ชายและเพื่อนผู้หญิงในชั้นเรียนและเพื่อนผู้หญิงจากภายนอกชั้นเรียนหรือภายนอกโรงเรียน ในเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียนเนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีนักเรียนชายมากและนักเรียนหญิงน้อย นักเรียนชายมักมองว่านักเรียนหญิงเป็นเพื่อนมากกว่าที่คิดว่าจะจีบเป็นแฟน มีบ้างที่นักเรียนที่เป็นผู้หญิงสวย น่ารักมักถูกนักเรียนในห้องจีบเป็นแฟน นักเรียนผู้ให้ข้อมูลหลักคนหนึ่งบอกว่า “เขาเป็นผัวเมียกันที่มีอะไรกันแล้วล่ะ” การปฏิบัติตัวต่อผู้หญิงที่จีบเป็นแฟนจะแตกต่างจากการวางตัวต่อเพื่อนผู้หญิงในห้องคือใช้คำพูดที่สุภาพมากกว่า ในขณะที่การพูดกับผู้หญิงในห้องไม่ต้องคอยระมัดระวังการพูดจา ทำให้นักเรียนสามารถมีการเล่นหัวที่สามารถถูกเนื้อต้องตัวกันซึ่งดูเป็นเรื่องปกติ นักเรียนปีสองผู้ให้ข้อมูลหลักผู้หนึ่งกล่าวว่า “เด็กช่างที่เป็นผู้หญิง เอี้ยว กล้าเล่นกล้าเตะผม เลยไม่คิดอะไรกับเขา คือเป็นเพื่อน สนิทมาก เด็กช่างอยู่แบบสุด ๆ ชวนไปกินเหล้าวันเกิดเขาไปกับผมเลย” (บี) และในชั้นปีนี้ยังพบว่าการใช้คำสรรพนามระหว่างกันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ผู้หญิงใช้คำแทนตัวผู้ชายว่าเธอได้ถูกเปลี่ยนเป็นเรียกชื่อแทนหรือบางคนเรียกมึงกูกันเลยทีเดียว

ในขณะที่ตัวบทของผู้หญิงอื่น ๆ ในสายตาของนักเรียนปวช.สองนั้นยังคงต้องเป็นเพศที่มีความสุภาพเรียบร้อย ความเป็นกุลสตรี ต้องไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ มีบ้างที่นักเรียนผู้หญิงเทคนิคมีลักษณะที่นิสัยไม่เรียบร้อยชอบไปไหนมาไหนกับเพื่อนผู้ชาย หรือ ชอบแต่งตัวไม่เหมาะสม มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น เดินกับผู้ชายหลายคน บางครั้งมีการกอดจูบกันหรือหอมแก้มกันซึ่งนักเรียนคิดว่าเป็นเพียงส่วนที่ไม่ดีเพราะนักเรียนหญิงที่ดีเมื่อโรงเรียนเลิกจะรีบกลับบ้านทันที การปฏิบัติตัวต่อผู้หญิงของนักเรียนชั้น ปวช.สอง ยังคงเป็นการให้เกียรติ สุภาพ ในบางครั้งที่ตัวบทของความเป็นเพศหญิงสำหรับเพื่อนในห้องเรียนเดียวกันเปลี่ยนไป เช่น เมื่อเริ่มมีความสนิทสนมกันมากขึ้นนักเรียนหญิงจะแสดงออกใช้คำพูดที่เป็นกันเอง เช่น มึง กู หรือ มีการถูกเนื้อต้องตัว การปฏิบัติตนของนักเรียนชายที่มีต่อนักเรียนหญิงมีความแตกต่างไปจากการปฏิบัติตนต่อหน้าผู้หญิงโดยทั่วไป เช่น ใช้คำพูดที่เป็นกันเองมากขึ้นการปฏิบัติต่อหน้าผู้หญิงไม่แตกต่างจากการปฏิบัติในกลุ่มผู้ชายด้วยกัน เช่น การเล่าเรื่องเพศ เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ หรือการใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ เป็นต้น

การจีบหญิง

ตัวบทของการจีบหญิงยังในรูปแบบที่ว่า การจีบหญิงเป็นเรื่องธรรมดาของนักเรียนเมื่อขึ้นชั้นปีสองนักเรียนที่ยังไม่มีแฟนจะรู้สึกว่ามีค่ามากกว่าเพื่อนที่มีแฟนแล้ว และอยากมีแฟนบ้าง การหาแฟนของนักเรียนนั้นจะใช้วิธีจีบหญิงโดยลักษณะของการจีบจะมีแบบไม่จริงจังคือการจีบเพื่อความสนุกไม่คิดอะไรมากไม่ต้องเรียนรู้นิสัยใจคอกัน และมีการจีบเพื่อต้องการที่จะหาผู้หญิงเป็นแฟนจริง ๆ การจีบผู้หญิงที่เป็นแฟนจริง ๆ นั้นนักเรียนมักเลือกจีบผู้หญิงที่ตนคิดว่าน่ารักเห็นแล้วนึกชอบอยู่ในใจ การจีบผู้หญิงเพื่อเป็นแฟนนั้นนักเรียนใช้การ

เรียนรู้นิสัยใจคอซึ่งกันและกัน นักเรียนชายผู้หนึ่งกล่าวว่าในการปฏิบัติต่อแฟนและเพื่อนจะต่างกันโดยให้ความสำคัญกับแฟนมากกว่า “ผู้หญิงที่ไม่ใช่แฟนให้ความรู้สึกว่าเป็นเพื่อน พูดอะไรตรง ๆ แต่แฟนมีอารมณ์ไม่ตรง การกระทำเราเห่แค้นมากขึ้น เอาใจเราต้องให้ความสำคัญมากกว่าระดับความเป็นเพื่อน” (บี)

ในกรณีที่นักเรียนชายที่มีหน้าตาดีมักถูกผู้หญิงอื่นแสดงความสนใจก่อน นักเรียนชายจะรู้สึกว่าคุณเป็นต่อจึงมีการวางตัวที่แตกต่างกันกับการที่ตนเองต้องไปแสดงความสนใจผู้หญิงอื่นกล่าวคือสามารถวางตัวสบาย ๆ ไม่ต้องระมัดระวังตัวหรือต้องแสดงความสุภาพต่อหน้าผู้หญิงหรือไม่ต้องคอยเอาใจผู้หญิงมากนัก “ผู้หญิงที่มาชอบเราไม่ต้องวางตัวมากนัก เขาชอบ เราทำตัวดี ๆ ไว้ไม่ต้องอะไรมาก คนที่เราไปจีบต้องทำฟอร์มดี ๆ ดูดีดี ทำทางดีดี แต่งตัวดี ๆ พูดจาสุภาพ ให้เขาเห็นว่าเราดีในสายตาของเขา” (บอล)

ความคิดในเรื่องของความรักแบบโรแมนติกของนักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ได้จีบผู้หญิงเพื่อมุ่งการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายยังมีปรากฏให้เห็นเนื่องจากว่านักเรียนยังมีสำนึกเรื่องความให้เกียรติเพศหญิงอยู่ เช่นในกรณีนี้ของขวัญ นักเรียนชั้น ปวช.2 “ผมเป็นคนให้เกียรติผู้หญิงมาก จีบไม่จีบมีอนินี้ไม่จำเป็นผมไม่อยากทำหอมแก้มนี้ ไม่เคย อย่างมากพูดคุยกัน เข้าใจกัน กลับบ้านด้วยกันก็พอแล้ว”

ในการแสวงหุ้ญนั้นวัยรุ่นปีสองมีพฤติกรรมที่ไม่ต่างจากนักเรียนปีหนึ่งมากนักคือชอบจับกลุ่มกันแสวงหุ้ญทั้งที่สวยและไม่สวยถ้าเป็นผู้หญิงสวยจะมีการแสวงที่วัยรุ่นเรียกว่าแสวงแบบให้เกียรติ เช่น พูดจาสุภาพ เข้าไปแนะนำตัวดี ๆ ส่วนผู้หญิงที่ไม่สวยจะแสวงเรื่องปมด้อยของผู้หญิง เช่น ถ้ามีผิวดำ จะถูกนักเรียนผู้ชายเรียกว่าอึดดำ ถ้าแต่งตัวเข้ม ๆ จะถูกเรียกว่าปีศาจ

เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีนักเรียนชายมักซื้อของขวัญให้นักเรียนหญิงส่วนมากแล้วจะเป็นโอกาสในวันเกิดของนักเรียนหญิงโดยที่พยายามซื้อของที่นักเรียนหญิงชอบ ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนหญิงจะไม่ซื้อของขวัญให้นักเรียนชาย มีบ้างในบางครั้งที่ฝ่ายหญิงซื้อของขวัญให้นักเรียนชายเช่นกัน

“ภูมิใจเป็นผู้ชายมีผู้หญิงเอาของขวัญมาให้ มีความสุขดี”

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วเขาเลือกอะไรให้”

“ตามภาษาผู้หญิง อะไรที่แทนว่าเขารักเรา อะไรอย่างนี้ อย่างโหล พับรูปหัวใจมาให้”

(บอล นักเรียนชาย ปวช.2 อายุ 17 ปี)

การมีนัด

การมีนัดของนักเรียน ปวช.2 เป็นการกระทำที่ไม่มีความแตกต่างจากนักเรียน ปวช.1 มากนัก นักเรียนยังมีความคิดเห็นว่าการมีนัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญสำหรับการจีบผู้หญิงเนื่องจากถ้าผู้หญิงยอมรับในนัดครั้งแรกแล้วย่อมแสดงว่าผู้หญิงมีใจและจะนำมาสู่ความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อไป การมีนัดเป็นวิธีการที่ต้องใช้เทคนิคในบางครั้งนักเรียนจะให้เพื่อนทั้งผู้หญิงและผู้ชายนัดผู้หญิงให้มาเจอกันในครั้งแรกนักเรียนจะไปกันหลายคนโดยแต่ละคนจะพาเพื่อนไปด้วยโดยที่เพื่อนที่ไปจะรู้เห็นเป็นใจ เช่น การรับประทานอาหาร หรือการชมภาพยนตร์นักเรียนจะจัดให้นั่งติดกัน เมื่อพบกันครั้งแรกแล้วการนัดในครั้งต่อไปจะเป็นเรื่องของคนสองคนเพื่อน ๆ มักไม่ค่อยไปด้วยโดยมีเหตุผลว่าไม่อยากไปเป็น ก้างขวางคอเพื่อน นักเรียน ปวช.สอง ไม่ชอบการนัดพบกันที่หน้าโรงเรียนของนักเรียนหญิงเนื่องจากอาจโดนทำร้ายจากนักเรียนโรงเรียนอื่นได้หากจำเป็นนักเรียนจะเปลี่ยนชุดที่ดูแล้วไม่เหมือนเด็กช่างไปรอที่โรงเรียนของนักเรียนหญิง โดยปกติเมื่อมีนัดกับผู้หญิงนักเรียนชายไม่นิยมการแต่งกายแบบเดฟเนื่องจากทำให้ดูไม่ดีและผู้หญิงไม่ชอบไม่อยากจะเดินด้วย ในบางครั้งเมื่อนักเรียนมีนัดกับผู้หญิงและนักเรียนต้องมาโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือก่อน นักเรียนชายผู้หนึ่งเล่าว่าตนต้องกลับบ้านก่อนเพื่อเปลี่ยนชุดหรือเอาชุดมาเปลี่ยน

ที่โรงเรียนด้วยเหตุผลที่ว่าเพื่อให้ผู้หญิงเกิดความสนใจ “ต้องรีบกลับบ้านไปแต่งตัว ไปชุดนักเรียนไม่ได้ ใส่ชุดนักเรียนไม่เข้าใจ แต่ชุดนอกไม่ได้หมายความว่าปลอดภัย ” (โมน)

สถานที่นัดพบและกิจกรรมในการมีนัดของนักเรียนชั้นปีสองไม่มีความแตกต่างจากการมีนัดของนักเรียนในชั้นปีหนึ่ง เช่น การนัดไปชมภาพยนตร์ การไปเดินตามห้างสรรพสินค้า ในการชมภาพยนตร์นั้นวัตถุประสงค์หลักของการนัดคือการได้มีโอกาสคุยกันมีเวลาให้กันมากกว่าการต้องการชมภาพยนตร์จริง ๆ นักเรียนชั้นปีสองนั้นถ้ามีโอกาสมักจับมือถือแขนหรือลวนลามนักเรียนผู้หญิงไปด้วย

การล่วงเกินทางเพศ

เมื่อมีความสนิทสนมหรือมีความสัมพันธ์กันมากขึ้นแล้วนักเรียนชายมักคิดถึงเรื่องของการล่วงเกินทางเพศโดยในระยะแรกนักเรียนจะเริ่มต้นด้วยการจับมือถือแขนก่อน การจับมือถือแขนกันถือเป็นเรื่องปกติและเมื่อความสัมพันธ์ดีแล้วนักเรียนชายจะฉวยโอกาสในการสัมผัสผู้หญิงเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ เช่น เริ่มโอบกอดผู้หญิงอาจมีการปฏิเสธรหรือไม่ยินยอมก็จะใช้วิธีโอบไปเลยไม่ให้ทันตั้งตัวอาจมีหอมแก้มซึ่งต้องหาโอกาสทำด้วยความรวดเร็วเช่นกัน แต่ถ้าเป็นการสมยอมทั้งสองฝ่ายจนกระทั่งถึงขั้นของการมีเพศสัมพันธ์กันวัยรุ่นจะถือว่าไม่ใช่การลวนลามหรือล่วงเกินทางเพศ

ในเรื่องความบริสุทธิ์นักเรียน ปวช.2 ส่วนใหญ่แล้วรับได้กับการที่ผู้หญิงไม่บริสุทธิ์ แต่จะให้ความสำคัญกับผู้หญิงที่บริสุทธิ์มากกว่า ถ้าหากผู้หญิงที่ตนรักเคยผ่านผู้ชายมาก่อนจะต้องไม่โกหกหรือต้องมีการยอมรับจากฝ่ายหญิงไม่ใช่จากการที่นักเรียนชายรู้เอง “ถ้ามาบอกผมยอมรับนะ ยอมรับได้ ถ้าโกหกเรา แล้วให้เรารู้เองทีหลังจะเจ็บใจมากกว่า” (ขวัญ) นักเรียนบางคนบอกว่ายอมรับได้และพร้อมเสมอหากผู้หญิงที่ได้เสียมีเพศสัมพันธ์กันแล้วต้องการดีจากก็สามารถทำได้เช่นกัน

“ ผมไม่ค่อยคิดอะไร ถ้าเขาชอบผมและมีอะไรกับผมแล้ว เห็นคนอื่นดีกว่าผมไปเลย ไม่มีปัญหา เสียใจคงมีบ้าง แต่ยอมรับ ผมดีสู้เขาไม่ได้ถ้าเขาไปเจอคนที่ดีกว่า ไปแล้วเขามีความสุขกว่า เขิน ผมถือว่า ผมได้เปรียบ” (เต้ นักเรียนชาย ปวช.2 อายุ 17 ปี)

ในการถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิงนั้นบางครั้งนักเรียนชายให้ข้อมูลว่านอกจากที่ผู้ชายต้องใช้ความใจกล้าเริ่มก่อนแล้วลักษณะการแสดงออกของผู้หญิงที่มีต่อผู้ชายก็เป็นสิ่งสำคัญในความคิดหรือการตัดสินใจที่จะถูกเนื้อต้องตัวฝ่ายหญิง เช่น การให้ท่า การแต่งตัวที่ยั่วยวน เช่น ใส่เสื้อเอวลอย ใส่เสื้อเกาะอก หรือ เสื้อสายเดี่ยว เป็นต้น “ แล้วแต่ความกล้า แล้วแต่ผู้หญิงด้วย ผู้ชายต้องกล้าก่อน ดูผู้หญิงง่ายขนาดไหน ง่ายคือไม่ค่อยถือเนื้อถือตัวเท่าไร บางทีดูอย่างนั้นไม่ได้ ต้องดูที่แต่งตัวยั่วยวนหรือเปล่า แต่งตัวให้ผู้ชายรู้สึก” ซึ่งแสดงให้เห็นว่านอกจากลวนลามทางเพศมักเกิดขึ้นได้จากการที่ผู้ชายมีความตั้งใจในการลวนลามผู้หญิงแล้วผู้หญิงเองมีส่วนสำคัญในการแสดงให้เห็นว่าตนเองยั่วยวนผู้ชายก่อนที่จะความจริงแล้วผู้หญิงไม่ได้คิดเช่นนั้นแต่ต้องการแต่งตัวตามสมัยนิยมเท่านั้น

การมีเพศสัมพันธ์

การมีเพศเป็นสิ่งที่วัยรุ่นส่วนใหญ่อยากทดลองว่าเป็นอย่างไร วัยรุ่นมักไม่ค่อยพูดกันถึงการมีเพศที่สัมพันธ์ที่เข้าไปแต่จะพูดว่าใครมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่เร็วกว่าผู้อื่น ความรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ที่

ช้าคือเมื่อถึงเวลาอันควรที่เหมาะสมจะมีคู่ครองแล้วแต่ยังไม่มี หรือการที่จีบผู้หญิงมาสักกระยะหนึ่งแล้วยังไม่มีโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์กันเพื่อน ๆ ในห้องจะล้อเลียน หรือในกรณีที่มีความรู้สึกว่าคุณผู้หญิงให้ทำแล้วไม่ทำอะไรจะถูกเพื่อนที่อยู่ในเหตุการณ์ประณามว่าเป็นคนโง่

การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ปวช.สอง นั้นนักเรียนมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่เป็นแฟนของตนเอง ผู้หญิงต่างสถาบันที่จีบเพื่อหวังมีเพศสัมพันธ์เล่น ๆ ไม่จริงจังและผู้หญิงที่พบกันตามสถานเริงรมย์แล้วพากันไปร่วมหลับนอน นักเรียนไม่นิยมไปเที่ยวตามสถานที่ที่ขายบริการทางเพศเพราะคิดว่าเสี่ยงต่อโรคเอดส์ สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์นั้นโดยส่วนมากแล้วจะเป็นบ้านเพื่อนทั้งที่เป็นเพื่อนของผู้หญิงและเพื่อนของผู้ชาย หรือถ้าเป็นผู้หญิงที่ไปพบกันตามสถานบันเทิงในบางครั้งได้พากันไปหาห้องเช่าหรือไปนอนตามโรงแรม โดยบางครั้งฝ่ายชายเป็นผู้ชำระเงินค่าห้อง และบางครั้งผู้หญิงเป็นผู้ชำระเงินค่าห้องถ้าผู้หญิงมีอายุมากกว่าหรือเรียนในระดับที่สูงกว่า เช่น เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย มีบางครั้งก็ช่วยกันชำระเงินค่าเช่าห้องคนละครึ่ง

นักเรียนผู้ให้ข้อมูลหลักเล่าว่าตนเองได้มีเพศสัมพันธ์กับแฟนของตนเองโดยการพาแฟนไปบ้านเพื่อนในขณะที่ไม่มีใครอยู่ที่บ้านในครั้งแรกผู้หญิงที่เป็นแฟนปฏิเสธ ในครั้งต่อมาจึงเริ่มโอนเอียงยินยอมให้ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ด้วย “ครั้งแรกที่มีอะไรกันเขาไม่ยอมร้องไห้ ผมทำไม่เสร็จสงสารเขา ผมเลยไม่ทำไปอีกหลายเดือน คราวนี้เสร็จ” (บอกล)

เมื่อผู้หญิงที่ตนรักแบบแฟนยินยอมพร้อมใจในการมีเพศสัมพันธ์กับนักเรียนชายแล้วนักเรียนชายจะพาไปบ้านแล้วมีการแนะนำให้ผู้ปกครองของตนรู้ว่าเป็นเพื่อนสนิทของตนในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อ ๆ ไปจะมีที่บ้านของฝ่ายชายในขณะที่ผู้ปกครองไม่อยู่บ้าน

ในกรณีที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่นที่จีบเล่น ๆ บางครั้งเป็นความสมยอมของฝ่ายหญิง เช่น การชวนไปดื่มสุราที่บ้านเพื่อนของฝ่ายหญิงเมื่อเริ่มรู้สึกมีใจจึงมีเพศสัมพันธ์กันบางครั้งฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายเริ่มก่อน

“ไปบ้านเขา เขาให้ทำ ดูรู้ บอกไม่ถูก ไปบ้านเพื่อนเขา เพื่อนผู้หญิง เพื่อนเป็นใจ กินเหล้ากัน มีผมกับแฟนของเพื่อนเขา แล้วผู้หญิงคนนั้น เพื่อนเขากับแฟนเขาอยู่อีกห้องหนึ่ง เขาเริ่มก่อน เขาทำให้ผม เสื้อผ้าถอดกันเอง เขาเริ่มก่อนผมก็เลยทำ จูบปาก ไซร์” (นักเรียนชาย ปวช.2 อายุ 18 ปี)

นักเรียนชายคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลาย ๆ คนเป็นการหาประสบการณ์ทางเพศ นักเรียนไม่ชอบการใส่ถุงยางอนามัยเนื่องจากคิดว่าไม่เป็นธรรมชาติและคิดว่าผู้หญิงที่ตนมีเพศสัมพันธ์ด้วยดูดีคงไม่เป็นโรคเอดส์

นักเรียนชายคิดว่าเมื่อใกล้ถึงจุดสุดยอดแล้วการชักอวัยวะเพศออกมาหลังข้างนอกเป็นความปลอดภัยในเรื่องของการตั้งครรภ์แต่ไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์มักใช้วิธีดังกล่าวเมื่อมีเพศสัมพันธ์โดยที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย

ในเรื่องของเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์นั้นนักเรียน ปวช.สอง คิดว่าอยู่ที่ความพร้อม เช่น พร้อมทั้งวัยวุฒิ คุณวุฒิ การศึกษา พร้อมเมื่อไหร่ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้

“พร้อมทั้งวัยวุฒิ คุณวุฒิ สภาพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกันไหม บางคนวัยก็ยังไม่พร้อมการศึกษาก็ยังไม่พร้อม สภาพก็ยังไม่เหมาะสมกัน แล้วมาทำอย่างนั้นต้องลำบาก เมื่อมีอะไรตามมาจากหลังนี้ ต้องมารับผิดชอบ โอเค สนุกกันเล่น ๆ ต่างคนต่างไปมีเมื่อไหร่ก็ได้ แต่ถ้าต้องมารับผิด

ชอบกับผู้ชายก็จะเป็นห่วงคล้าย ๆ ห่วงที่ผูกคอเราตลอด เพราะเรายังเป็นเด็ก ชีวิตต้องไปอีกยาว มันไม่
 หน้าที่จะต้องมาจบแค่นี้” (นักเรียนชาย ปวช. 2 อายุ 17 ปี)

การตั้งครรภ์

เนื่องจากวัยรุ่นในกลุ่มนักเรียนเทคนิคนิยมการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยและมีความ
 คิดว่าในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหากใช้วิธีหลังภายนอกจะมีความปลอดภัยซึ่งในความเป็นจริงแล้วเป็นวิธีคิดที่
 ผิดเนื่องจากนักเรียนชั้นปีที่สองได้มีเพศสัมพันธ์กับแฟนด้วยการใช้วิธีการหลังภายนอกทำให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่
 พึ่งประสงค์ขึ้นโดยที่นักเรียนหญิงได้บอกนักเรียนชายว่าประจำเดือนของตนไม่มาตามปกตินักเรียนชายจึงรีบไป
 บริหารารุ่นพี่ที่มีประสบการณ์ในการพาผู้หญิงไปทำแท้งมาก่อน รุ่นพี่ได้ให้คำแนะนำและได้ให้เบอร์โทรศัพท์ของ
 คลินิกที่รับทำแท้งพร้อมทั้งได้แนะนำว่าสถานที่ที่ตนเคยนำผู้หญิงไปทำแท้งอยู่ที่ไหนหลังจากนั้นแล้วนักเรียนชาย
 ได้รับนำนักเรียนหญิงไปทำแท้งซึ่งต้องมียาใช้จ่ายประมาณ 5,000 บาท โดยเลือกชนิดของการทำแท้งที่มีราคาแพง
 เพราะคิดว่าดีและปลอดภัยกว่าเลือกราคาถูก ความรู้สึกในขณะที่มีการทำแท้งของนักเรียนชายนั้นเป็นความวิตก
 กังวลมีความห่วงใยกลัวว่านักเรียนหญิงจะเป็นอะไรไป “รุ่นพี่เลยส่งสารเขากลัวเขาเป็นไร เป๊ปปเดียวก็หาย
 ชั่วโง่งก็หายแล้ว หัวพันอย่างดี สามพันไม่ดี แขนเขียวหมดเลย ชั่วโง่งหนึ่งก็เหมือนคนธรรมดา เขามียา
 บำรุงให้ ยามารุงเลือด ยาฆ่าเชื้อ” (บอล)

หลังจากมีประสบการณ์จากการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของผู้หญิงแล้วนักเรียนชายจึงเริ่มมีความ
 ระวังในการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นโดยหันมาใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ การมีเพศสัมพันธ์กันยังคงมี
 ต่อไป นักเรียนมักนำเอาประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ไปเล่าให้เพื่อน นักเรียนในห้องด้วยกันฟังอย่างสนุกสนาน
 รวมทั้งประสบการณ์ในการทำแท้งด้วย เนื่องจากในการทำแท้งนั้นต้องปิดบังผู้ใหญ่ นักเรียนจึงต้องมาขอความช่วยเหลือ
 เรื่องการเงินจากเพื่อนในห้อง เมื่อเวลาผ่านไปนักเรียนชายได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ผู้ปกครองทราบผู้ปกครอง
 จึงได้แนะนำเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์และบางครั้งได้เตรียมถุงยางอนามัยไว้ให้นักเรียนชายใช้เมื่อมีเพศสัมพันธ์

การตีจาก

การตีจากนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดาสำหรับนักเรียนเทคนิค เนื่องจากการจีบเล่น ๆ หรือบางครั้งมี
 ผู้หญิงมาแสดงความสนใจแล้วการต้องแสดงถึงแสดงความสดด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเป็นสิ่งที่ทำหาย
 สำหรับวัยรุ่น เมื่อมีเพศสัมพันธ์หรือเกิดความเบื่อหน่ายแล้วนักเรียนชายเริ่มหาวิธีตีจากด้วยการหาข้ออ้างต่าง ๆ
 เช่นบอกว่าเห็นผู้หญิงคิดนอกใจไปสนิทกับผู้ชายคนซึ่งนอกจากจะใจง่ายกับตนเองแล้วจะต้องใจง่ายกับคนอื่นด้วย
 แล้วจึงหาเรื่องเล็กกัน นักเรียนชั้นปีที่สองซึ่งมีหน้าตาดีเป็นที่สนใจของผู้หญิงหลายคนกล่าวว่า “จีบเล่น ๆ ก็บอก
 เขาวัวรัก พอรักเสร็จก็หาข้ออ้างไปเรื่อย ๆ ว่าชอบไปมีอะไร ไปสนิทกับผู้ชายอื่น อะไรอย่างนี้” (เนตร)

หรือในกรณีที่จีบผู้หญิงแล้วมีความรู้สึกที่ผู้หญิงไม่ได้จริงใจเพียงแต่หวังในสิ่งของหรือหวังให้
 ผู้ชายดูแลเล่น ๆ และในขณะเดียวกันผู้หญิงคนนั้นมีแฟนหลายคน เมื่อไปพบด้วยตนเองหรือเพื่อนไปพบเข้าก็เป็น
 สาเหตุให้เกิดการตีจากขึ้น นอกจากผู้ชายเป็นฝ่ายตีจากแล้วในบางครั้งผู้หญิงเป็นฝ่ายตีจากเนื่องจากเมื่อคบกันสัก
 ระยะหนึ่งแล้วถูกนักเรียนชายหลอกลวงทางเพศซึ่งนักเรียนหญิงไม่ยินยอม หรือพบว่าตนไม่สามารถเข้ากับนักเรียน
 ผู้ชายได้และในบางกรณีเมื่อนักเรียนหญิงไปพบผู้ชายคนใหม่ที่มีหน้าตาดีกว่าน่ารักกว่านิสัยใจคอเข้ากันได้มาก
 กว่าถูกผู้หญิงตีจากนั้นนับว่าเป็นเรื่องใหญ่เป็นเรื่องที่เสียหน้าของนักเรียนบางครั้งนำมาซึ่งการทะเลาะวิวาทกัน
 อย่างรุนแรงเนื่องจากการเกิดความหึงหวง

3. การเรียน

ในเรื่องของการเรียนนักเรียนต้องรับผิดชอบตนเอง การเรียนการสอนในวิทยาลัยเทคนิคนอกเหนือจากวิชาพื้นฐาน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา ฯลฯ แล้วผู้สอนจะใช้เวลาไม่มากในการสอนแต่ละวิชา และอนุญาตให้นักเรียนเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าด้วยตนเอง

นอกจากนี้แล้วนักเรียนชั้น ปวช.สอง โดยส่วนใหญ่ไม่ชอบการเรียนหนังสือกับอาจารย์ที่เป็นนักศึกษาฝึกสอนด้วยเหตุผลที่ว่าสอนแล้วนักเรียนไม่รู้เรื่อง อาจารย์ฝึกสอนมักใช้เสียงเบา นักเรียนผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวว่าไม่กลัวอาจารย์ฝึกสอน ในขณะที่เรียนกับอาจารย์ฝึกสอนนักเรียนบางคนได้สูบบุหรี่ในห้องเรียนโดยมีเหตุผลว่าไม่กลัวอาจารย์เนื่องจากพวกเขามีผลต่อคะแนนในวิชาฝึกสอนของอาจารย์ฝึกสอน และเมื่อถึงเวลาที่อาจารย์ฝึกสอนต้องถูกนิเทศการสอนถ้าพวกเขาสวนก้นคุยหรือแสดงการไม่สนใจเรียนแล้วเป็นสิ่งทำให้อาจารย์ฝึกสอนผู้นั้นไม่มีทางได้เกรดเอ ดังนั้นนักเรียนจึงมีความคิดว่าอาจารย์ฝึกสอนต้องเกรงใจพวกเขา อีกประการหนึ่งอาจารย์ฝึกสอนได้ใช้เวลาสอนเต็มชั่วโมงเรียนทำให้นักเรียนเกิดความอึดอัดเบื่อหน่ายเนื่องจากไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนดังกล่าว และคิดว่าการเรียนแบบนี้เหมือนกับการเรียนของนักเรียนมัธยมมากกว่า เมื่อเข้ามาปีหนึ่งใหม่ ๆ นักเรียนมีความรู้สึกว่าการเรียนได้กับการเรียนเต็มเวลาในเวลานี้พวกเขารู้สึกไม่ชอบ ซึ่งขณะที่อาจารย์ประจำใช้เวลาในการสอนไม่มากเพียงแต่ชี้แนะแนวทางให้อ่านหนังสือแล้วจึงอนุญาตให้นักเรียนไปค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนโดยส่วนใหญ่ชอบวิธีการสอนแบบสอนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญเพียงอย่างเดียวที่เหลือเป็นการค้นคว้าด้วยตนเองเพื่อเป็นการฝึกฝนและรู้จักรับผิดชอบตนเอง

4. การเรียนรู้เรื่องการเมืองการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาพบว่าการเรียนรู้เรื่องการเมืองการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นปีสองนั้นส่วนใหญ่มักเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การดูวิดีโอ การดูหนังสือ การถามเพื่อน การฟังคนอื่นเล่า การฟังจากผู้ใหญ่ นักเรียนชั้นปีสองผู้หนึ่งกล่าวว่า “เพื่อนเล่าให้ฟังว่าเวลาทำถึงจุดสุดยอดอย่าข้างในนะ ข้างนอกซะ หรือใส่ถุงยาง หน้าเจ็ดหลังเจ็ดก็มี ใช้น้ำนี่ผมไม่รู้ รู้จักยาคุม ยาฆ่าไม่รู้ เพราะผมไม่สนใจเท่าไร” (โต้ง)

สื่อที่นิยมใช้เพื่อการเรียนรู้เรื่องเพศยังคงเป็น วิดีโอ หนังสือ สื่อวิดีโอซึ่งเป็นสื่อที่มีภาพเคลื่อนไหวมีเสียงเป็นที่นิยมของนักเรียนเป็นอย่างมาก นักเรียนชั้นปีสองส่วนมากยังนิยมดูภาพยนตร์ปลุกใจจากประเทศทางตะวันตกเนื่องจากผู้แสดงที่เป็นตัวเอกมีความสุข ในกรณีที่ดูหนังญี่ปุ่นเนื่องจากผู้หญิงสวย ชาว ตรงกับรสนิยมจะไม่เลือกดูภาพยนตร์ที่มีการร่วมเพศอย่างรุนแรง ไม่ดูภาพยนตร์ไทย โดยคิดว่าไม่เกิดอารมณ์ ชอบดูภาพยนตร์ที่มีการร่วมเพศแบบธรรมดาเป็นคู่ ๆ ไม่ชอบการร่วมเพศครั้งละหลาย ๆ คน ส่วนหนังสือนั้นจะเลือกแบบที่เปลือยไม่มากและใช้วิธีการยืมกันอ่านจากเพื่อน มีการดูการ์ตูนที่เป็นการ์ตูนญี่ปุ่น การเรียนรู้เรื่องการเมืองการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในชั้นปีที่สองยังคงมีรูปแบบสองลักษณะคือ ในลักษณะที่เป็นส่วนตัว นักเรียนมักจะหาซื้อสื่อต่าง ๆ ที่ตนชอบและมีความสนใจเฉพาะด้าน เช่นการเลือกซื้อ หรือเช่า วิดีโอ ซีดี หรือการเลือกซื้อหนังสือที่มีเนื้อหาที่ตนชอบ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วนักเรียนมักไปเลือกซื้อตามแหล่งที่มีการขายสื่อปลุกใจที่เป็นที่รู้จักกันดี เช่น ตลาดคลองถม สะพานควาย ตลาดนัดจตุจักร หรือถนนสีลม โดยรูปแบบการขายนั้น ผู้ขายจะนำโต๊ะมาตั้งมีแผ่นภาพโปสเตอร์ขนาด 6 x 8 นิ้ว ใส่อัลบั้มวางไว้ให้ผู้ซื้อเลือกตามใจชอบโดยจะแยกประเภท เช่นภาพยนตร์ตะวันตก ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ภาพยนตร์ไทย ภาพยนตร์รักร่วมเพศ สื่อวิดีโอ และซีดี นี้อาจมีราคาประมาณ 100 บาท ถ้าเป็นซีดีราคาแผ่นละ 150 บาทซื้อ 4 แผ่น แถมหนึ่งแผ่น ในกรณีที่เห็นวิดีโอถ้านักเรียนดูเบื่อแล้วสามารถนำมาเปลี่ยนเป็นเรื่องอื่นได้แต่ต้องเพิ่มเงินประมาณ 50 บาทต่อหนึ่งแผ่น ส่วนที่ตลาดนัดสวนจตุจักรซึ่งมักขายสื่อเหล่านี้ตามแผงขายหนังสือจะมีผู้ขายออกมาชักชวนให้ซื้อโดยเข้ามาถาม “โป๊ไหมพี่” ถ้านักเรียนสนใจจะพากันไปดูของหลังร้านส่วนใหญ่แล้วที่สวนจตุจักรมักขายหนังสือและวิดีโอราคาไม่แพงนักแล้วแต่การต่อรองราคากัน เมื่อได้สื่อมาแล้ว

นักเรียนจะหาเวลาส่วนตัวนักเรียนกล่าวว่าการศึกษาสื่อปลุกอารมณ์ทางเพศทำให้รู้ว่าผู้หญิงผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กันอย่างไร ใช้วิธีการอย่างไร ถึงแม้บางครั้งจะรู้สึกว่ารุนแรงและไม่สามารถทำได้ในความเป็นจริงก็ตาม นักเรียนได้ให้ข้อมูลว่าแต่ละคนชอบลักษณะของสื่อปลุกอารมณ์ทางเพศที่ไม่เหมือนกันบางคนชอบที่เป็นเนื้อเรื่อง บางคนชอบแต่เฉพาะที่มีฉากของการมีเพศสัมพันธ์กัน บางคนเน้นที่ผู้แสดงใหม่ ๆ เป็นวัยรุ่น เป็นนักเรียน หน้าตาสวย หุ่นดี

ในลักษณะการเรียนรู้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นส่วนรวม เช่น การชวนกันไปดูวิดีโอ ซีดี ที่บ้าน เพื่อนหรือการนำหนังสือปลุกอารมณ์ทางเพศ หนังสือที่มีภาพการร่วมเพศประเภทต่าง ๆ มาดูกันที่โรงเรียน หรือมีกรณีที่นักเรียนเคยมีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ หรือมีโอกาสไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงนักเรียนมักนำมาเล่าให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มฟังว่าตนไปทำอะไรกับผู้หญิงมาอย่างละเอียดเป็นที่สนุกสนานในกลุ่มนักเรียน

5. การเอาตัวรอดจากการถูกทำร้าย

การเอาตัวรอดเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนช่างเนื่องจากโดยทั่วไปแล้วทั้งนักเรียนกลุ่มเกเรและนักเรียนกลุ่มเรียนเข้าใจดีว่าชีวิตนักเรียนช่างเป็นชีวิตที่เสี่ยงต่อการถูกทำร้ายจากโรงเรียนคู่อริตลอดเวลา การเอาตัวรอดของนักเรียนชั้นปีที่สองไม่แตกต่างจากนักเรียนชั้นปีที่หนึ่งเนื่องจากการไปไหนมาไหนยังต้องไปกันเป็นกลุ่ม มีการนำเสื้อผ้ามาเปลี่ยนที่โรงเรียนตามคำแนะนำของผู้ปกครอง อาจารย์ หรือเพื่อนนักเรียนที่มีฐานะดีมักใช้รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ส่วนตัวเนื่องจากมีความปลอดภัยมากกว่าการใช้รถโดยสารประจำทาง การหลีกเลี่ยงการใส่เสื้อผ้าหรือเครื่องประดับที่มีสัญลักษณ์ของสถาบัน หลีกเลี่ยงการยืนรอผู้หญิงที่หน้าโรงเรียนของผู้หญิง หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้านักเรียนโรงเรียนคู่อริ ในบางครั้งนักเรียนกลุ่มเกเรชอบการเสี่ยงโดยมักจะใส่สิ่งต้องห้ามทั้งหลายออกไปเดินท้าทายนักเรียนคู่อริตามสถานที่สาธารณะที่เป็นทางผ่านของนักเรียนคู่อริโดยไปกันเป็นกลุ่ม มีทั้งไปกันเองในชั้นปี และรวมกันไปหลาย ๆ ชั้นปี มีบ้างที่นักเรียนชั้นปีสองเริ่มหัดใช้วิธีการเช็กที่ได้ดูตัวอย่างหรือเคยมีประสบการณ์ในการถูกเช็กเมื่อครั้งเรียนอยู่ชั้นปีหนึ่งมาใช้กับนักเรียนจากโรงเรียนอื่นที่ไปพบและมีความรู้สึกว่าได้เปรียบและเหนือกว่าถ้าเข้าไปเช็กนักเรียนคนนั้น มีการยึดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ถ้าหากมีการขัดขืนมักเกิดการทำร้ายกัน ในการเอาตัวรอดของนักเรียนชั้นปีที่สองนี้พบว่านักเรียนมีเทคนิคในการเอาตัวรอดที่ดีกว่านักเรียนชั้นปีที่หนึ่ง การเอาตัวรอดของเด็กเรียนและเด็กเกเรจะแตกต่างกัน เป็นที่ยอมรับกันว่าเด็กเกเรรู้จักการเอาตัวรอดได้ดีกว่าในขณะที่เด็กเรียนมักจะมีมติดระวังตัวน้อยกว่าบางครั้งถูกการ ตีจาก จากคู่อริถึงแก่ชีวิต ซึ่งสร้างความเสียใจแก่เพื่อน อาจารย์ และผู้ปกครองและเป็นปัญหาที่สังคมยังไม่สามารถหาทางออกได้ทุกวันนี้เราจึงพบนักเรียนในกลุ่มที่เรียนดีโดนนักเรียนคู่อริตีจากอยู่เป็นประจำ

ข. ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นจินตนาการ

การจินตนาการทางเพศ การศึกษาถึงเรื่องจินตนาการทางเพศของนักเรียน ปวช.สอง มีดังนี้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการจินตนาการทางเพศ

จากการศึกษาถึงแหล่งที่มาของการจินตนาการทางเพศของนักเรียนในชั้นปีที่สองพบว่าการจินตนาการทางเพศของนักเรียนนั้นเป็นการนึกถึงสิ่งที่ได้ดูได้เห็นจากสื่อที่มีภาพของการร่วมเพศหรือสื่อที่ปลุกอารมณ์เพศต่าง ๆ บางครั้งเมื่อนักเรียนได้พบกับผู้หญิงสวย ๆ หรือเมื่อมีการคิดถึงภาพดาราดังที่ตนชื่นชอบจากละครทีวี หลังข่าวรวมทั้งการคิดถึงหน้าแฟนของเพื่อนทำให้นักเรียนเกิดการจินตนาการทางเพศ นักเรียนในชั้นปีนี้มีการคิดถึงหน้าแฟนของตนเองบ้าง จากการสังเกตพบว่าสื่อที่เป็นแหล่งที่มาของการจินตนาการทางเพศของนักเรียนนั้นมักเป็นสื่อที่เข้าถึงสามารถจัดซื้อจัดหามาได้ง่าย ในบางกรณีที่นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อนนักเรียนมัก

คิดถึงภาพของการมีเพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาในอดีตและคิดถึงภาพของการที่จะมีเพศสัมพันธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อสร้างอารมณ์เพศของตนเป็นการแสดงให้เห็นว่าการมีจินตนาการทางเพศในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจนำมาซึ่งการปฏิบัติจริงในเรื่องนั้น ๆ แหล่งที่มาของการจินตนาการทางเพศจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ในกรณีนี้แหล่งที่มาของการจินตนาการทางเพศให้ภาพที่มีความรุนแรงทางเพศ การกระทำผิดทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก การมีเพศสัมพันธ์แบบหลาย ๆ คนในครั้งเดียวกัน อาจนำมาซึ่งการคิดที่จะปฏิบัติจริงในอนาคตซึ่งประเด็นดังกล่าวนี้ที่น่าที่จะนำมาศึกษาต่อไปว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดการจินตนาการทางเพศจะมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นจริงอย่างไรบ้าง

เนื้อหาสาระของการจินตนาการทางเพศ

เนื้อหาของจินตนาการทางเพศของนักเรียนในชั้นปีสองคือเขาจะสร้างภาพขึ้นมาโดยการสมมุติถึงเหตุการณ์ขึ้นมาว่าได้พบกับผู้หญิงสวยที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วยแล้วได้ร่วมเพศกันในเหตุการณ์ต่าง ๆ “ผมสมมุติเหตุการณ์ว่าเข้าไปอยู่ในห้องของเขา เขาอาบน้ำเสร็จกำลังแต่งตัว เราเข้าไปพอดี ขอโทษนะ เกิดผ้าหลุด แล้วจินตนาการเอาหน้าคนที่เห็นมาในภาพที่จำได้ หนังสือเราดูบ่อย” (นก)

ในการจินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์นั้นในขณะที่จินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์วัยรุ่นชั้นปีนี้คิดถึงขั้นตอนของการเล้าโลม และจะเปลี่ยนเนื้อหาการจินตนาการเพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ รวมทั้งมีการจินตนาการว่าผู้หญิงมีทั้งการขจีขึ้นและสมยอมเพื่อสร้างอารมณ์ทางเพศ

“คิดถึงการเล้าโลมบ้าง ไม่คิดซ้ำ หาเหตุการณ์ อื่น ๆ ไปเรื่อย ๆ เช่น ไปเที่ยว บ้านเพื่อน ไปหากัน ไม่ค่อยมีคนอยู่ จังหวะพอดี ก็เลยเล่นกัน มีขิ้นหน่อย ต้องขิ้นหน่อย ในที่สุดต้องยอม เพื่อปลุกอารมณ์ ถ้ายอมง่ายไปไม่ค่อยมัน” (นักเรียนชาย ปวช.2 อายุ 17 ปี)

“เป็นเรื่องเป็นราวครับ คือเป็นแบบหนังสือเรื่องหนึ่ง ผู้หญิงคนนี้เจอหน้าปุ๊บชอบไปเที่ยวด้วยกัน แล้วชวนเรากลับบ้าน ชวนเราเข้าบ้าน เขาจะทำอะไรให้เรา ก่อนเราทนไม่ได้เข้ามาลูบ มาทำให้เราก่อน เขาจะให้เกียรติมาทำให้เราก่อน มีใจให้เรา ไม่ได้ปลุกปล้ำเขา เราทนไม่ได้แล้ว เอาละวะ อยากรู้ก็เอา เสร็จกันไป” (นักเรียนชาย ปวช.2 อายุ 18 ปี)

ในการจินตนาการทางเพศถึงผู้หญิงของวัยรุ่นชายนั้นผู้หญิงที่จินตนาการถึงส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่าเพราะคิดว่ามีประสบการณ์ในเรื่องเพศดี นักเรียนบางคนไม่ชอบคิดว่ามีเพศสัมพันธ์กับเด็กเนื่องจากเมื่อคิดแล้วไม่เกิดอารมณ์ทางเพศ บางคนกลับชอบจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับเด็กเนื่องจากมีความบริสุทธิ์ วัยรุ่นที่มีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์แล้วมักคิดถึงเหตุการณ์ที่ตนมีเพศสัมพันธ์ในกรณีที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคนมักคิดถึงคนที่มีความชำนาญหรือสามารถให้ความสุขในการมีเพศสัมพันธ์ที่สุดและคิดถึงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลาย ๆ คนพร้อม ๆ กัน

“คิดถึงคนที่เราไปเจอมา เห็นทุกวัน เดินผ่าน ใส่กระโปรงสั้น ไปเที่ยว เจอใส่เกาเขากะไรอย่างนี้ คิดถึงเหตุการณ์ที่เราไปมีอะไรกับผู้หญิง คิดถึงคนที่เก่ง ๆ คนที่เขาทำอะไรกับเรา เขาทำอะไรให้เรา ... เคยคิดว่ามีเช็กหมู เคยคิดว่ามีอะไรกับเด็กเพราะบริสุทธิ์ดี กับคนอายุมากก็เคยมีประสบการณ์ ทำงานแล้วยิ่งดี เคยคิดว่ามีเพศสัมพันธ์แบบหวิวหว่า จำมาจากวิดีโอ สถานที่ที่เคยทำการเล้าโลม มีการดูดปาก ไข่” (นักเรียนชาย ปวช.3 อายุ 18 ปี)

“ไอโฮเยอะเหมือนกันมีเป็นกลุ่ม มาปลูกปล้ำเราคนเดียว คนเดียวกดี หลาย ๆ คนก็ดี คนละแบบ คนเดียวเป็นส่วนตัวดี หลายคนก็ไอโฮเยอะมันมากมาย” (นักเรียนชาย ปวช.3 อายุ 18 ปี)

บางครั้งในขณะที่ดูวิดีโออยู่นั้นนักเรียนได้เล่าว่าตนเองมีการจินตนาการว่ากำลังมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงชาวต่างชาติที่เป็นผู้แสดงบทรักอยู่ในขณะนั้น “เคยสร้างภาพจากวิดีโอว่าไปนอนกับฝรั่ง ดูไปคิด ไป” (ไก่)

นักเรียนบางคนไม่ชอบคิดถึงดาราโดยให้เหตุผลว่าไม่เห็นตัวจริง “ผมไม่ค่อยคิดถึงดาราเพราะมันสูงกว่าเรา มีบ้างแต่ดาราที่ดาราไม่เห็นตัวจริง สู้แฟน ๆ เห็นสุดยอดดีกว่า” (กอล์ฟ)

ในการจินตนาการทางเพศส่วนใหญ่แล้วนักเรียนในชั้นปีสองคิดว่าตนเป็นฝ่ายกระทำมีการคิดถึงการร่วมเพศที่โลดโผนโดยเริ่มต้นจินตนาการจากทำร่วมเพศพื้นฐานก่อนและจะเพิ่มความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จากการศึกษาพบว่าการจินตนาการทางเพศของนักเรียนนั้นทำให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์เพศ และในทางกลับกันการกระตุ้นอารมณ์เพศจากสื่อต่าง ๆ ทำให้เกิดการจินตนาการทางเพศเช่นกัน นักเรียนในชั้นปีนี้ไม่คิดถึงการมีเพศสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ใช่มนุษย์ หรือการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน

สรีระของบุคคลที่จินตนาการถึง

จากการศึกษาพบว่าเมื่อมีการจินตนาการทางเพศนั้นวัยรุ่นมักคิดถึงถึงภาพของอวัยวะเพศของผู้หญิงคิดถึงภาพผู้หญิงเปลือยตลอดทั้งร่างกาย รวมทั้งการคิดถึงหน้าอกและอวัยวะเพศของผู้หญิงเนื่องจากเป็นสิ่งที่สร้างอารมณ์ทางเพศได้มากที่สุดซึ่งเป็นรูปแบบที่เหมือนกันกับนักเรียนในชั้นปีหนึ่ง การจินตนาการถึงอวัยวะเหล่านี้ นักเรียนให้ข้อมูลว่าเขาได้คิดถึงอวัยวะที่สวยงาม เช่น ถ้าคิดถึงหน้าอกเขามักคิดถึงหน้าอกผู้หญิงที่ใหญ่ และมักคิดว่าตนเองได้ลูบคลำอวัยวะต่าง ๆ ของผู้หญิงในจินตนาการของตน

ช่วงเวลาของการจินตนาการทางเพศ

ช่วงเวลาที่นักเรียนมักจินตนาการทางเพศ เช่น การเห็นผู้หญิงที่สวยงาม ๆ แล้วเก็บมาคิดเมื่อมีเวลาว่าง การจินตนาการในขณะที่ดูภาพยนตร์และมีบทรักปรากฏอยู่ การดูวิดีโอประเภทปลูกใจขณะอยู่ที่บ้าน การจินตนาการทางเพศในเรื่องราวต่าง ๆ ก่อนเข้านอน ขณะที่เข้าห้องน้ำ หรือเมื่อมีการคิดถึงการร่วมเพศกับผู้หญิงที่ผ่านมา หรือคิดถึงภาพจากวิดีโอ หรือจากหนังสือที่ดูมา การจินตนาการมักเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนมีอารมณ์ทางเพศหรือถูกกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ รวมทั้งการต้องการสร้างอารมณ์ทางเพศ ระยะเวลาในการจินตนาการทางเพศนั้นกำหนดแน่นอนไม่ได้ขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องและอารมณ์เพศของนักเรียนในขณะนั้นส่วนใหญ่แล้วการจินตนาการทางเพศมักหยุดลงเมื่อนักเรียนได้สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแล้ว นักเรียนมักไม่จินตนาการทางเพศเมื่อตนอยู่ที่โรงเรียนเนื่องจากเป็นเวลาที่มักกิจกรรมร่วมกับเพื่อน เช่น การพูดคุย หรือการเล่นกีฬา การจินตนาการทางเพศของนักเรียนชั้นปีสองมักกระทำเมื่ออยู่ว่าง ๆ หรือเมื่ออยู่คนเดียว

กิจกรรมในระหว่างการมีจินตนาการทางเพศ

การจินตนาการทางเพศนั้นทำให้เกิดกิจกรรมทางเพศขึ้นจากการศึกษาพบว่าในขณะที่มีการจินตนาการทางเพศถ้านักเรียนอยู่คนเดียวหรืออยู่ในบรรยากาศที่เหมาะสม เช่น ขณะดู วิดีโออยู่ที่บ้าน หรือก่อนนอน หรือเข้าห้องน้ำ นักเรียนจะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง แต่เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานการณ์อื่น ๆ เช่น ในรถโดยสารประจำทาง หรืออยู่ที่อื่นที่ไม่ใช่ที่บ้านนักเรียนมักปล่อยให้หมดอารมณ์ทางเพศไปเอง

ความรู้สึกผิด

จากการศึกษาถึงนักเรียนชั้นปีที่สองในเรื่องความรู้สึกผิดจากการจินตนาการทางเพศพบว่านักเรียนที่ชอบจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับแฟนตนเองให้เหตุผลว่าไม่รู้รู้สึกผิดเนื่องจากไม่ได้ทำจริงไม่เหมือนกับความคิดของนักเรียนในชั้นปีที่หนึ่ง แต่นักเรียนไม่ชอบในการนำแฟนมาจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์ หรือคิดถึงหน้าแฟนในขณะที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองโดยให้เหตุผลที่ว่าเป็นคนรักเก็บไว้ดีกว่า นักเรียนในชั้นนี้ไม่มีความรู้สึกผิดหลังจากที่มีการจินตนาการทางเพศสาเหตุที่สำคัญคือเราสังเกตได้ว่าการจินตนาการทางเพศของนักเรียนมีรูปแบบที่เป็นปกติธรรมดาไม่ผิดบรรทัดฐานในเรื่องเพศ หรือในบางเรื่อง เช่น การจินตนาการถึงมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงครั้งละหลาย ๆ คน การจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่อายุน้อยกว่า การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่แฟนตนนั้นเป็นสิ่งที่พอรับได้และไม่มีความคิดว่าเป็นสิ่งที่ผิดเนื่องจากเป็นเรื่องที่คิดขึ้นมาไม่ได้กระทำจริง

จากการศึกษาความเป็นเพศของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคระดับ ปวช.สอง ทั้งในส่วนที่เป็นการปฏิบัติจริงและในส่วนที่เป็นการจินตนาการตามวิธีการวิเคราะห์วาทกรรมของแฟร์คลาฟนั้นทำให้เราเข้าใจถึงเอกลักษณ์ระบบความสัมพันธ์ และระบบความรู้หรือความเชื่อในความเป็นเพศชายของนักเรียน ปวช.สอง ดังนี้

เอกลักษณ์

การแสดงความสด ความสดคือการแสดงออกในทางที่ไม่ดี เช่น การพูดคุยกันดัง ๆ การเดินแบบมีท่าทางที่ไม่เกรงกลัวผู้ใด การแต่งตัวแบบแปลก ๆ เช่น การเจาะหู เจาะลิ้น เจาะจมูก การไว้ผมทรงแปลก ๆ การทำท่ายกย่นอื่น เช่น การด่าทอกัน การยึดสัญลักษณ์ของโรงเรียนอื่น การทะเลาะวิวาทกัน

การแสดงความเพี้ยว คือการแสดงความเท่ ความเด่น ไม่ว่าในเรื่องการแต่งตัว การจีบสาว การเดินที่มีลักษณะท่าทางแบบนักเลง การพูดคุยด้วยเสียงดัง

คนที่สด และเพี้ยวจะได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อน

ระบบความสัมพันธ์

ระบบความสัมพันธ์ของนักเรียนชั้น ปวช. สอง ยังคงเป็นความสัมพันธ์แบบเพื่อนในกลุ่มซึ่งเวลาที่ผ่านมาได้สร้างความสนิทสนมให้เพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์สร้างทั้งสิ่งที่ดี เป็นความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ เช่น การสนับสนุนให้เลิกยาเสพติด การรวมกลุ่มกันเล่นดนตรี การรวมกลุ่มกันเล่นกีฬา การช่วยเหลือกันเมื่อเพื่อนมีเงินไม่พอใช้ ความสัมพันธ์ที่ไม่ดี เช่น การรวมกลุ่มไปหาเรื่องกับนักเรียนนอกโรงเรียน การรวมกลุ่มกันไปแฉผู้หญิง การรวมกลุ่มกันไปเที่ยวกลางคืน การรวมกลุ่มไปแข่งรถซิ่ง

ระบบความสัมพันธ์ต่อผู้หญิงในห้องเรียนที่ว่าผู้หญิงในห้องเรียนเหมาะที่จะเป็นเพื่อนไม่เหมาะที่จะเป็นแฟน เนื่องจากผู้หญิงจะแสดงความกระด้างการใช้คำพูดคำจาที่ไม่สุภาพ การแสดงท่าทางเหมือนผู้ชายซึ่งโดยส่วนมากแล้วเพื่อเป็นการสร้างเกราะป้องกันตนเองจากผู้ชาย นักเรียนชายชอบจีบนักเรียนพาณิชย์และนักเรียนต่างสถาบันมากกว่าจีบนักเรียนหญิงในห้องตนเอง

ระบบความรู้และความเชื่อในความเป็นเพศชาย

เด็กเรียนจะมีปัญหา ประการแรกการเข้าเรียนทุกรายวิชาทุกชั่วโมงทำให้อาจารย์เช็คชื่อผู้เข้าเรียน นักเรียนที่นัดกันไม่เข้าเรียนหรือไม่ชอบเข้าเรียนจะถูกเช็คชื่อและเมื่อขาดเรียนเกินกำหนดเวลานักเรียนต้องเรียนซ้ำจึงทำให้เกิดปัญหาระหว่างเด็กเรียนและเด็กที่เกเรนักเรียนที่ขยันเรียนอาจถูกด่าทอหรือถูกทำร้ายได้

ประการที่สองเนื่องจากความเชื่อของนักเรียนเทคนิคในเรื่องของความเป็นศัตรูคู่อริกันนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียบร้อยจะมีความระมัดระวังตัวและเรียนรู้ในการเอาตัวรอดได้ไม่ดี ไม่เหมือนกลุ่มเกรที่มักเอาตัวรอดได้ดีและไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม นักเรียนที่เรียบร้อยอาจถูกตีผากหรืออาจถูกทำร้ายถึงแก่ชีวิตได้

การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย นักเรียนมีความเชื่อว่าการหลังข้างนอกเป็นวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์และมีความเชื่อว่าการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์จะให้ความรู้สึกที่ไม่เป็นธรรมชาติตลอดจนความเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่บุคลิกดี แต่งตัวดี หรือเป็นนักเรียนนักศึกษาเป็นการปลอดภัยจากการเป็นโรคเอดส์

ในเรื่องของการลวนลามทางเพศของนักเรียนเทคนิคนั้นการลวนลามทางเพศเกิดขึ้นได้เมื่อ

1. เมื่อใจคิดว่าจะมีอะไรกับผู้หญิง
2. การคิดว่าเป็นเพื่อนกันแล้วถูกเนื้อต้องตัวกันไม่เป็นการลวนลามแต่ถ้าคิดว่าการทำอะไรกับผู้หญิงแล้วไปถูกเนื้อต้องตัวกันถือว่าเป็นการลวนลาม
3. การลวนลามคือการถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิงโดยที่ผู้หญิงปฏิเสธเมื่อใดที่ถูกเนื้อต้องตัวแล้วผู้หญิงปฏิเสธนั้นคือการลวนลาม ถ้าผู้หญิงไม่ปฏิเสธถือว่าเป็นความยินยอมพร้อมใจกันถึงแม้ว่ามีเพศสัมพันธ์กันนักเรียนถือว่าไม่เป็นการลวนลามทางเพศ

การจับผู้หญิงนาน ๆ หรือการที่ผู้หญิงให้ทำแล้วไม่มีอะไรกันเป็นการเสียเหลี่ยม เป็นความเชื่อของนักเรียนชั้นปีที่สองที่มีความคิดว่าการจับผู้หญิงนั้นชักระยะหนึ่งเมื่อถึงเวลาที่ตนเห็นว่าเหมาะสมจึงเริ่มมีการลวนลาม จับมือถือแขน โอบกอด หอมแก้มผู้หญิง โดยการจูโจมไม่ทันให้ผู้หญิงระวังตัว ในบางครั้งถ้ามีผู้หญิงมาให้ทำแล้วไม่มีการตอบสนองถือว่าเป็นการเสียเหลี่ยมเสียเชิงในหมู่เพื่อนฝูง

มารยาทที่บ้านกับที่โรงเรียนไม่เหมือนกัน ในการพูดจาหรือการกระทำต่าง ๆ นั้น เช่นการพูดสบถ การพูดคำหยาบ การสูบบุหรี่ การกินยาบ้า พฤติกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในกลุ่มเพื่อนส่วนเมื่ออยู่ที่บ้านนั้นนักเรียนมีการแสดงกิริยามารยาทต่อหน้าผู้ปกครองอีกแบบหนึ่งส่วนใหญ่แล้วมักแสดงความสุภาพต่อหน้าผู้ปกครอง

บทที่ 7

เอกลักษณ์ของเด็กช่าง

นับตั้งแต่ที่นักเรียนได้เข้าสู่วิทยาลัยจนกระทั่งเรียนจนถึงชั้น ปวช.สาม ซึ่งเป็นชั้นปีสุดท้ายของการเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียน ตลอดเวลาที่ผ่านมานักเรียนได้เรียนรู้ในกฎเกณฑ์กติกาในความเป็นเด็กช่างโดยผ่านมิติของวาทกรรมนับตั้งแต่การตีความตัวบท การสร้าง การผลิตซ้ำและ การนำตัวบทไปใช้ตลอดจนการกระทำที่เรียกว่าการสร้างแบบแผนของเพศสภาพหรือสร้างพิมพ์เขียวของเด็กช่าง (Gender Stereotype) รวมทั้งการต่อสู้และช่วงชิงการนำสิ่งที่เรียกว่าเป็นอุดมการณ์หรือบรรทัดฐานของสังคมที่ได้ถูกสร้างผ่านกฎระเบียบธรรมเนียมปฏิบัติของสถาบันการศึกษา นักเรียนแต่ละชั้นปีได้สร้างสิ่งที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์ภายในของตัวบท (Inter-textual) ภายในเหตุการณ์ทางวาทกรรมต่าง ๆ (Discursive event) ไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะของความเป็นเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเรียน การเรียนรู้เรื่องเพศ และการเอาตัวรอดในสังคมเพื่อสร้างความเป็นตัวตนของพวกเขา จากการศึกษาพบว่าในชั้นปีสามซึ่งเป็นชั้นปีสุดท้ายของการศึกษานั้นนักเรียนกลุ่มเกรซึ่งคือนักเรียนกลุ่มใหญ่ของโรงเรียนจะแสดงความเป็นเด็กช่างอย่างเต็มตัวในขณะที่นักเรียนกลุ่มเรียนยังคงยึดแนวทางในการปฏิบัติตนตามแบบฉบับของนักเรียนในกลุ่มเด็กเรียน ในบทนี้เช่นกันผู้วิจัยขอเสนอในเรื่องของภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมซึ่งเป็นการสร้าง การผลิตซ้ำ และการนำแบบแผนของความเป็นเด็กช่างไปใช้และเผยแพร่เพื่อช่วงชิงการนำกับภาคปฏิบัติการทางสังคมรวมทั้งช่วงชิงการนำในความเป็นเด็กช่างกับนักเรียนเทคนิคในสถาบันอื่น ๆ ดังนี้

ก. ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นการปฏิบัติจริง

คุณลักษณะของความเป็นเพศชายของนักเรียนปีสุดท้ายของการศึกษา

ชั้นปีสุดท้าย (ชั้นปีที่สาม) เป็นชั้นปีที่นักเรียนแสดงคุณลักษณะในความเป็นเพศชายตามแนวทางของเด็กช่างให้เพื่อให้มีความเท่ สด เพี้ยว เจ๋ง เก๋ มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้เนื่องจากเป็นรุ่นพี่ชั้นปีสูงสุดจะต้องทำตัวให้รุ่นน้องที่เพิ่งเข้ามารวมทั้งรุ่นน้องในชั้นปีสองเกิดความเกรงใจและมีการยอมรับเอกลักษณ์และแนวทางในการดำเนินชีวิตในความเป็นเด็กช่างซึ่งในสายตาของพวกเขาเป็นสิ่งที่มีความค่า รวมทั้งทำตัวเป็นแบบอย่างให้นักเรียนรุ่นน้องปฏิบัติตามในทุกเรื่อง ในบางครั้งถึงแม้ว่านักเรียนรุ่นพี่ไม่ใช่วิธีการถ่ายทอดโดยการบอกกล่าวโดยตรงหรือไม่มีตัวบทที่กำหนดให้ปฏิบัติอย่างตายตัวว่าความเป็นเด็กช่างจะต้องเป็นอย่างไร ทำอย่างไรจึงได้รับการยอมรับว่าเป็นเด็กช่าง นักเรียนในแต่ละชั้นปีได้เรียนรู้และมีการผลิตซ้ำและนำความเป็นเด็กช่างไปเผยแพร่สืบต่อกันได้อย่างยาวนานโดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมของคุณลักษณะของเด็กช่างในเรื่องต่าง ๆ มีดังนี้

ลักษณะทางสรีระ

ลักษณะทางสรีระของนักเรียนเทคนิคได้ถูกพัฒนาจากกระบวนการทางวาทกรรมในการการสร้าง การผลิตซ้ำและการเผยแพร่ลักษณะทางสรีระซึ่งจากการวิจัยพบว่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจากกระยะเมื่อเริ่มแรกเข้านักเรียนกลุ่มเกรและต้องการทำตัวเป็นเด็กช่างจะเริ่มทำตัวให้สกรปรก เริ่มไว้เล็บ เมื่อเวลาผ่านมาในช่วงกลางของการศึกษาจึงเริ่มไว้ผมยาว ไว้เล็บให้ยาวขึ้น เริ่มมีการเจาะ และเริ่มสักอวัยวะต่าง ๆ เมื่อเข้าปีสามซึ่งเป็น

ปีสุดท้ายนักเรียนที่ทำตัวเป็นเด็กช่างจะพยายามทำทุกอย่างให้มีความเท่ สด เพี้ยว เจ๋ง เก๋ เพื่อต้องการให้เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนรุ่นน้อง และเป็นการทำให้ตนเองมีบุคลิกที่น่าเกรงขามของนักเรียนโรงเรียนเทคนิคอื่น ๆ โดยพยายามสร้างลักษณะทางสรีระให้ดูเข้ม มีการเจาะและสักตามอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายโดยเลือกสรรส่วนของอวัยวะให้มีความแปลกพิสดารกว่านักเรียนในชั้นปีอื่น ๆ เช่น เจาะสะดือ ลิ่น การสักในที่ลับ เป็นต้น

ลักษณะทางจิตใจ

ในชั้นปีสามเป็นชั้นปีของการมีจิตสำนึกในความเป็นเด็กช่างสูงสุด จิตสำนึกของการเป็นเด็กช่างคือการทำอะไรที่ไม่ใช้ความคิดใช้วิจารณ์ญาณ เมื่อไปไหนต้องให้คนรู้ว่านี่เป็นเด็กช่าง และการแสดงรักในความเป็นศักดิ์ศรีของสถาบันใครจะมาเหยียดหยามหรือมาดูถูกข่มเหงไม่ได้เด็ดขาด นักเรียนมีความคิดภายในจิตใจที่ว่านักเรียนช่างต่างสถาบันกันต้องเป็นศัตรูกัน ต้องไม่ชอบหน้ากัน หวาดระแวงซึ่งกันและกัน โดยปกติแล้วนักเรียนชอบทำในสิ่งที่คนทั่วๆ ไปเขาไม่ทำกัน นักเรียนชั้น ปวช.สาม ผู้หนึ่งกล่าวว่า“อะไรที่คิดว่าไม่อย่างทำก็ไม่ทำสิ่งที่คนธรรมดาไม่ทำก็ชอบทำ มันเข้าไปข้างในโดยไม่ รู้ตัว”

นักเรียนชั้น ปวช.สามมักแสดงความใจกล้าให้เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนรุ่นน้องโดยการแสดงออกในเรื่องของการไปทะเลาะหาเรื่อง หรือประกาศศักดิ์ศรี ประกาศความยิ่งใหญ่กับนักเรียนเทคนิคโรงเรียนอื่น ดังคติประจำใจที่ชอบใช้สืบทอดที่สาธารณะต่าง ๆ เช่น

ณ โลกนี้ที่ใดไม่ไหวหวั่น
จะฝ่าฟันอุปสรรคและขวากหนาม
เพื่อกอบกู้ชื่อเสียงและเรียงนาม
ให้โลกรู้สยามนาม ส.อ. (นามสมมุติ)

(นักเรียนชาย ปวช.3 อายุ 18 ปี)

เมื่อต้องมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับโรงเรียนอื่นนักเรียนชั้นปีสามจะเป็นแนวหน้านำนักเรียนรุ่นน้องออกไปทำหายนักเรียนโรงเรียนอื่น บางครั้งนักเรียนจะเตรียมอาวุธซึ่งมีทั้งปืนปากกา มีดหลาย ๆ แบบ ไม้ ไปด้วยการจัดหาอาวุธในบางครั้งเป็นเรื่องของนักเรียนที่เรียนเก่งคอยสนับสนุนอยู่กองหลัง หรือจากการซื้อหากันมา เมื่อรวมกลุ่มและเตรียมตัวกันพร้อมแล้วนักเรียนจะขึ้นรถโดยสารประจำทางไปยังสถานที่นัดพบหรือบุกไปยังโรงเรียนเทคนิคคูริ เมื่อนักเรียนทั้งกลุ่มขึ้นรถโดยสารผู้โดยสารอื่น ๆ จะรีบลงเพราะกลัวถูกหลอกหลอนทำให้ดูเหมือนว่านักเรียนยึดรถโดยสารประจำทางไปหาเรื่องไปทะเลาะวิวาทกันเมื่อไปถึงโรงเรียนคูริหรือเจอกันระหว่างทางจึงเริ่มต้นด้วยการด่าทอทำหยา การนำสัญลักษณ์ของอีกสถาบันหนึ่ง เช่น เสื้อปฏิบัติกร มาทำเป็นธงโบกให้อีกสถาบันหนึ่งเห็นเพื่อเป็นการเยาะเย้ย ถากถาง หรือมีการด่าถึงสถาบันว่าเป็นลูกหมา มีทำร้ายร่างกายกันทั้ง ชกต่อย และทำร้ายกันด้วยอาวุธต่าง ๆ การทะเลาะกันบางครั้งรุนแรงจนถึงมีการเสียชีวิต แต่บางครั้งจะถูกยุติตั้งแต่นักเรียนอยู่ในรถโดยสารประจำทาง นักเรียนจะถูกตำรวจควบคุมตัวเพื่อรอให้ครูและผู้ปกครองมารับกลับไป

โดยทั่วไปแล้วนักเรียนที่เป็นเด็กช่างซึ่งเป็นกลุ่มเกเรจะรับรู้กันว่าเด็กช่างต้องมีความกล้าตามสถานะของตนจะมีความกล้ามากหรือกล้าน้อยอย่างไรก็ตามเด็กช่างต้องแสดงความกล้าอย่างกล้ามากเท่าไรยิ่งมีความเป็นเด็กช่างอย่าง สด ได้มากเท่านั้น

การแสดงออกในบทบาทของผู้ชาย

นักเรียนชั้น ปวช.สาม เป็นชั้นปีที่ต้องสร้าง และดำรงเอกลักษณ์ในเรื่องการแสดงออกในความเป็นเด็กชายอย่างเช่น การทำอะไรให้เด่นกว่านักเรียนชั้นปีอื่น ๆ เช่น การแต่งตัวแปลก ๆ การแต่งตัวผิดระเบียบของโรงเรียน มีการไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม ๆ ลักษณะการพูดจาที่ไววายเสียงดังไปไหนต้องให้คนรู้ ทำตัวให้แปลก และมีเทคนิควิธีการแสดงความสนใจต่อเพศตรงกันข้ามที่มีลักษณะเฉพาะตัว เช่น การแซวหญิง การจีบหญิง

นักเรียน ปวช. สาม ยอมรับว่าการดื่มเหล้า หรือสูบบุหรี่เป็นสังคมของผู้ชาย แต่มีหลายคนที่ไม่ชอบการสูบบุหรี่ด้วยเหตุผลที่ว่าทำให้เสียบุคลิก เสียสุขภาพ และเป็นการสิ้นเปลืองเงินทอง มีการห้ามคนที่สูบบุหรี่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ผล “เขาบอกว่ามันติดแล้ว เลิกก็เลิกยาก” (เปิด) นักเรียนมีความคิดว่าการเป็นนักเรียนช่างนั้นต้องทำบทบาทของตนให้ดูแล้วเป็นผู้ยิ่งใหญ่กว่าสถาบันอื่น ๆ ยิ่งทำตัวได้ยิ่งใหญ่เท่าไรวิทยาลัยจะ “ได้เกิด” คำว่าได้เกิดคือวิทยาลัยจะมีชื่อเสียงในทางที่ไม่ดี เช่น มีความเกร่ พร้อมทั้งจะติดต่อกับโรงเรียนได้ตลอดเวลา นักเรียนทำในเรื่องเสื่อมเสียเช่นการพาผู้หญิงไปชมขึ้น การใช้อาวุธปืนหรืออาวุธอื่น ๆ ทำร้ายนักเรียนสถาบันอื่น อย่างไม่มีเหตุผล การเข้าไปเช็คนักเรียนโรงเรียนอื่นรวมทั้งการขู่และการยึดสัญลักษณ์และของมีค่าของนักเรียนจากวิทยาลัยเทคนิคแห่งอื่น การได้เกิดนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เป็นที่รู้จักของนักเรียนโรงเรียนเทคนิคอื่น และไม่ยอมให้มีเรื่องด้วยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนจากวิทยาลัยเอกชนมีชื่อเสียงในเรื่องดังกล่าว

การแต่งกาย

นักเรียน ปวช.สาม ยังมีการผลิตซ้ำถึงเอกลักษณ์ของการแต่งกายที่ว่าแต่งกายเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของนักเรียนอาชีวะคือการใส่กางเกงเดฟ ใส่เสื้อลายสก๊อต ใส่ถุงเท้าสีขาว ใส่รองเท้าผ้าใบคอนเวอร์สที่ไม่ใช่สีดำ นอกจากนี้ในการแต่งตัวมาโรงเรียนนักเรียนช่างที่สด เพี้ยว ต้องแต่งตัวให้ผิดระเบียบของโรงเรียนโดยการใส่กางเกงยีนส์ หรือใส่ชุดนักเรียนที่ตัดขาให้แคบแบบทรงเดฟ ใส่รองเท้าที่มีลวดลายเข้ามาเรียน โดยปกติแล้วนักเรียนในกลุ่มที่ไม่เรียบร้อยจะแต่งตัวดังกล่าว การแต่งตัวดังกล่าวทำได้โดยการใส่มาจากบ้านแล้วใส่เสื้อนักเรียนคลุม ส่วนนักเรียนที่เรียบร้อยจะปฏิเสธในการแต่งตัวตามลักษณะดังกล่าวด้วยเหตุผลที่ว่าเป็นการผิดระเบียบและการใส่กางเกงที่ขาแคบรัดรูปเป็นการสร้างความอึดอัดและกลัวโดนนักเรียนโรงเรียนอื่นทำร้าย การแต่งตัวดังกล่าวไม่มีความเรียบร้อย การแต่งตัวเรียบร้อยจะทำให้ดูดีในสายตาของเพื่อนกลุ่มเรียน ครูอาจารย์ หรือสายตาของผู้หญิง นักเรียน ปวช.สาม กลุ่มเกเรยังนิยมการใส่รองเท้าคอนเวอร์สซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของนักเรียนช่าง นักเรียนชั้นปีสามคิดว่าพวกเขาไม่มีความจำเป็นต้องแนะนำในเรื่องการแต่งตัวนักเรียนในชั้นปีหนึ่งหรือปีสองเพราะคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของตน รุ่นน้องจะเรียนรู้เองว่าถ้าอยากเป็นนักเรียนช่างจะต้องแต่งตัวกันอย่างไร โดยที่นักเรียนชั้นปีสามจะพยายามแต่งตัวให้ดูเท่ทำตามแฟชั่นของเด็กช่างเพื่อให้น้องรู้สึกว่ารุ่นพี่มีความสดความเพี้ยว และมีความต้องการแต่งตัวดังกล่าวตามรุ่นพี่

นอกจากการใส่ชุดเดฟแล้วการใส่เสื้อปฏิบัติการที่เรียกว่าเสื้อ Shop เป็นสิ่งที่นักเรียนชั้นปีสามนิยมชมชอบเป็นอย่างมากเนื่องจากเสื้อ Shop เป็นสิ่งที่แสดงความเป็นสถาบันโดยดูจากสีของเสื้อ สีของปกเสื้อ สัญลักษณ์ที่ปักไว้บริเวณกระเป๋าสีเสื้อ การพิมพ์ลายพระวิษณุกรรมไว้ข้างหลังเสื้อ นักเรียนชั้นปีสามจะรู้สึกภาคภูมิใจมากที่ได้ใส่เสื้อ shop บางวันไม่มีวิชาเรียนนักเรียนยังชอบในการใส่เสื้อ Shop มาเรียน นักเรียนชอบใส่เสื้อ Shop กับกางเกงยีนส์ การใส่เสื้อ Shop เป็นสิ่งที่มีความอันตรายสำหรับนักเรียนเนื่องจากอาจโดนทำร้ายจากนักเรียนคู่อริจึงทำให้ต้องไปไหนมาไหนกันเป็นกลุ่ม นักเรียนบางคนหลีกเลี่ยงโดยใช้วิธีเปลี่ยนเสื้อก่อนออกจากสถาบันหรือการใส่เสื้อตัวอื่นทับไว้ข้างใน ปัจจุบันกรมอาชีวศึกษาได้มีประกาศยกเลิกการใส่เสื้อปฏิบัติการของนักเรียนไปแล้วเนื่องจากการเสื้อปฏิบัติการดังกล่าวมีสาเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาทระหว่างนักเรียนเทคนิคที่เป็น คู่อริ

กันรวมทั้งกรณีที่มีนักเรียนที่เรียบร้อยไม่ทันได้ระวังตัวถูกทำร้ายเสียชีวิตเนื่องจากนักเรียนใส่เสื้อปฏิบัติการออกไปนอกโรงเรียนและโรงเรียนคู่อริมาทำร้ายที่เรียกว่า การตีฝัก นักเรียนในชั้นปีที่หนึ่งและชั้นปีที่สองมองว่าการใส่เสื้อปฏิบัติการนั้นเท่ดูแล้วเป็นผู้ใหญ่ ดูเป็นเด็กช่าง ดูเป็นสถาบัน ต้องการใส่แบบรุ่นพี่บ้าง ถึงแม้วิทยาลัยจะยกเลิกการใส่เสื้อปฏิบัติการไปแล้วแต่รุ่นน้องปีหนึ่งและปีสองจะขอรุ่นพี่ที่กำลังจะจบเพื่อเก็บไว้เป็นที่ระลึก และคิดว่าต้องการเก็บไว้ให้รุ่นน้องในแผนกรุ่นหลังต่อไป แต่การที่จะได้เสื้อ Shop ของรุ่นน้องต้องมีเงื่อนไข เช่น การทำอะไรตามความต้องการของรุ่นพี่ การที่ต้องเอาเสื้อ shop ของโรงเรียนอื่นมาแลก เป็นต้น

ในกรณีที่ต้องการความปลอดภัยหรือไปไหนมาไหนคนเดียวนักเรียน ปวช.สาม จะใส่เสื้อผ้าตามสมัยนิยม โดยใส่เสื้อยืดตัวใหญ่ ๆ ใส่กางเกงตัวใหญ่ ๆ “ ถ้าใส่กางเกงเดฟต้องไปหลายคน ถ้าไปคนเดียวอาจโดน ไปคนเดียวต้องใส่เสื้อผ้าตัวใหญ่ ๆ ดูไม่เหมือนเด็กอาชีวะ ไปไหนมาไหนสบาย” (บอล)

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

การคบเพื่อน

เพื่อนยังเป็นบุคคลสำคัญมากในชีวิตของนักเรียนช่าง ในชั้นปีสามนี้ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมีมากกว่าทุกชั้นปีเนื่องจากมีเวลาที่อยู่กันนานเรียนรู้ใจกันมานาน โดยปกติแล้วนักเรียนชั้นปีสามมีความสัมพันธ์ในกลุ่มระดับสูง นักเรียนมักไปไหนไปด้วยกันเป็นกลุ่มทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายนั้นมีความสนิทกันมากที่สุดกว่าช่วงที่เรียนปีหนึ่งและปีสอง นักเรียนมีความรู้ใจ รู้จักนิสัยใจคอซึ่งกันและกันไม่มีการทะเลาะหรือการขัดแย้งกันการพูดคุยเป็นแบบเป็นกันเองใช้คำพูดที่ไม่สุภาพได้ไม่ต้องคอยระมัดระวังในการใช้คำพูดหรือระมัดระวังในเรื่องของมารยาทของสังคมเหมือนกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เพื่อนในห้องเรียน นักเรียนชายผู้หนึ่งกล่าวว่า “กับผู้หญิงในห้องก็คุยสนิทเหมือนกับผู้ชาย คุยกันเล่นหัวกันได้ ไม่เหมือนกับห่าง ๆ กัน กับผู้หญิงอื่นเราไม่สนิทเราไม่กล้าคุยอะไรต้องคุยดี ๆ ต้องคอยระวัง” (โอ)

การมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นปีสามกับนักเรียนชั้นปีอื่น ๆ ยังเป็นระบบต่างคนต่างอยู่เนื่องจากความที่ไม่สนิท และคิดว่าการดูแลรุ่นน้องไม่ใช่หน้าที่ของตน ยกเว้นในกรณีที่ต้องออกไปทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่นรุ่นพี่ปีสามจะต้องปกป้องรุ่นน้องของตน เมื่ออยู่ภายในวิทยาลัยความรู้สึกที่มีต่อรุ่นน้องคือรุ่นน้องจะอย่างไรก็ได้แต่ต้องไม่แสดงกริยาในการดูถูกรุ่นพี่ต้องให้ความเคารพรุ่นพี่

ผู้สัมภาษณ์ : “ตอนนี้อยู่ปีสามแล้วแนะนำอะไรรุ่นน้องบ้างหรือเปล่า”

“ รุ่นน้องจะไม่สนิทกับรุ่นพี่ มันพูดยาก เค้าไม่เข้ามาหารุ่นพี่มึง ... โดยธรรมชาติแล้วรุ่นพี่ก็ไม่เข้าไปหารุ่นน้องเช่นกัน” (ชัชวาล ปวช.3 อายุ 18 ปี)

การสร้างและการผลิตซ้ำถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนปวช.ชั้นปีต่าง ๆ จึงเป็นแบบไม่มีปฏิสัมพันธ์กันเพียงแต่อยู่ในกฎเกณฑ์ของความเป็นอาวุโส ให้ความเกรงใจและเคารพกันในฐานะรุ่นพี่รุ่นน้อง

การจีบหญิง

ความคิดที่ว่าผู้ชายมีแฟนก็ไม่ได้ไม่เป็นเรื่องที่เสียหายทำให้นักเรียนเทคนิคมีพฤติกรรมในการจีบผู้หญิงพร้อม ๆ กัน หลาย ๆ คน การจีบหญิงของนักเรียนเทคนิคเป็นวิธีการเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ในบางครั้งจีบแล้วรู้สึกไม่ชอบหรือจีบแล้วมีเพศสัมพันธ์กันแล้วมักหาเรื่องในการตีจากผู้หญิงคนเก่าเพื่อไปจีบผู้หญิง

คนใหม่ ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนไม่ชอบการจับคู่หญิงในแผนกเดียวกันแต่ก็จับคู่หญิงต่างแผนก เช่นคู่หญิงแผนกพาณิชยกรรม จับนักเรียนมัธยม หรือบางครั้งจับนักเรียนมหาวิทยาลัย การจับหญิงของนักเรียนในชั้นปีสามยังใช้วิธีการเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงที่สนใจหรือการให้เบอร์โทรศัพท์หรือจากการแนะนำจากเพื่อนหรือจากการแนะนำของเพื่อนผู้หญิงในห้อง “ส่วนมากพวกเรามีขั้นตอนของพวกเรา เช่น ขอเบอร์โทร นัดเจอกัน ชวนกันไปเที่ยว ดูนิสัยกันไป เข้ากันไม่ได้ก็เลิกกันไป คบกันนาน ๆ ก็มี บางคนคบกันตั้งแต่ปีหนึ่งถึงปีสาม” (ต้น)

เมื่อเริ่มมีการติดต่อกันแล้วสักระยะหนึ่งจะมีการโทรศัพท์ไปนัดดูภาพยนตร์ตามห้างสรรพสินค้ากัน เมื่อเริ่มจับใหม่ ๆ ทั้งสองฝ่ายอาจชวนเพื่อนไปด้วยแต่นักเรียนที่จับกันจะนั่งติดกัน “ให้เพื่อนบอกว่าชวนไปดูหนัง และก็ไปกัน 5 ถึง 6 คน เราจะนั่งข้าง ๆ เพื่อน ๆ จะรู้กัน” (บีก)

ในการจับนั้นรูปแบบของนักเรียนชั้นปีสามไม่แตกต่างจากนักเรียนชั้นปีอื่น ๆ คือทั้งมีการจับเล่น ๆ และการจับเพื่อต้องการเป็นแฟนจริง ๆ การจับเล่น ๆ คือการโทรศัพท์ไปหาเมื่อว่าง ๆ ไม่มีอะไรทำ โทรศัพท์ไปคุยแบบไม่ต่อเนื่อง หากจับจริงจะโทรไปเพื่อนัดเจอกัน ส่วนใหญ่แล้วผู้หญิงที่ต้องการจับเป็นแฟนนั้นมักเลือกผู้หญิงที่มีความเรียบร้อย น่าตาดีเดินด้วยกันได้ หรือผู้หญิงที่ได้พิจารณาแล้วว่ามีนิสัยดีมีความรับผิดชอบไม่เป็นคนที่เห็นแก่ตัว การปฏิบัติต่อผู้หญิงที่ต้องการจับเป็นแฟน เช่น การป้อนอาหารให้กัน

นักเรียนแสดงความเอาอกเอาใจกันโดยมีการซื้อของขวัญส่วนใหญ่แล้วเป็นตุ๊กตาให้กับผู้หญิง ในโอกาสต่าง ๆ หรือเมื่อตอนเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้ากันโดยให้ผู้หญิงเป็นคนเลือกตามที่ตนเองชอบ เมื่อมีการจับหญิงนักเรียนชอบการเล่าสู่กันฟังในระหว่างกลุ่ม เอาจริงผู้หญิงมาให้เพื่อนดูว่าสวยหรือไม่ ในการจับผู้หญิงสถาบันเดียวกันมักมีการพูดถึงผู้หญิงที่จะจับว่าเป็นอย่างไร โดยทั่วไปนักเรียนรู้กันเองว่าผู้หญิงที่จะจับมีนิสัยอย่างไร ส่วนใหญ่แล้วเลือกจับผู้หญิงที่เรียบร้อย แต่งตัวสะอาด ผิวขาว หุ่นดี ส่วนการจับผู้หญิงที่ไม่เรียบร้อยเป็นที่รู้กันว่าสามารถหลับนอนกับใครก็ได้ นั่นเพื่อความสนุกสนานหรือเพื่อต้องการหลับนอนด้วยเท่านั้นและเมื่อได้หลับนอนด้วยแล้วจะนำมาเล่าให้เพื่อนในห้องฟังว่าเป็นอย่างไร

ในบางครั้งนักเรียนคิดว่าการวางตัวให้ผู้หญิงเห็นความสามารถ เช่น การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี การตั้งใจเรียนสามารถเป็นเครื่องมือที่ใช้ดึงดูดใจให้ผู้หญิงชอบตน

การมีนัด

การมีนัดถือเป็นเรื่องปกติของนักเรียนเมื่อจับหญิงได้แล้วต้องมีนัด การมีนัดของนักเรียนชั้นปีที่สามไม่แตกต่างจากนักเรียนในชั้นปีที่หนึ่งและชั้นปีที่สองมากนักโดยที่นักเรียนชายคิดว่าการนัดเป็นสิ่งที่ตนได้มีโอกาสใกล้ชิดกับผู้หญิง หรือได้มีโอกาสพูดคุย จับไม้จับมือกับผู้หญิง ได้ใช้เวลาอยู่ด้วยกัน มีเวลาให้กัน การปฏิบัติในเรื่องของการนัดของนักเรียนปีสามนั้นจะใช้วิธีการโทรศัพท์ หรือให้เพื่อนผู้หญิงนัดให้ นักเรียนมักจะนัดกันไปหาอาหารรับประทาน ไปเดินตามห้างสรรพสินค้า ไปดูหนัง เมื่อมีโอกาสมีนัดกับผู้หญิงนักเรียนจะมาเล่าให้เพื่อนในห้องฟังว่าเป็นอย่างไร ทำอะไรกันบ้าง ทำอะไรกันถึงขั้นไหน

การล่องเกินทางเพศ

รูปแบบของการล่องเกินทางเพศของนักเรียนเทคนิคนั้นได้ถูกพัฒนาขึ้นตามกาลเวลาในชั้นปีที่หนึ่งนั้นการล่องเกินผู้หญิงเป็นเรื่องของการจับมือถือแขน การหอมแก้ม การโอบกอด ในชั้นปีที่สองเริ่มมีเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้อง ในชั้นปีที่สามเช่นกันเป็นที่รู้กันในกลุ่มนักเรียน ปวช.สาม ว่าเมื่อตกลงเป็นแฟนกับผู้หญิงแล้วเมื่อสนิทกันสักระยะหนึ่งนักเรียนชายจะเริ่มจับมือถือแขนนักเรียนหญิงในครั้งแรกอาจขออนุญาตก่อนหรือฉวยโอกาสตอนข้ามถนน เมื่อผู้หญิงอนุญาตแล้วครั้งต่อไปก็สามารถจับมือถือแขนผู้หญิงได้ เช่น ขณะเดิน

เที่ยว ขณะชมภาพยนตร์ด้วยกัน ขณะเดินข้ามถนน หลังจากนั้นเมื่อสนิทกันได้สักกระยะหนึ่งฝ่ายชายจะเริ่มจับแก้ม หอมแก้ม โอบกอด ผู้หญิงถ้าผู้หญิงไม่ขัดขืนหรือไม่ปฏิเสธผู้ชายจะไม่หยุดการกระทำนั้นดังกล่าวดังกล่าวและพัฒนาต่อไป จนกระทั่งมีเพศสัมพันธ์กัน

การให้ความหมายการล่วงเกินของนักเรียนปีสามนั้นนักเรียนคิดว่าเป็นเรื่องของการล่วงเกินทางกาย เช่น การถือโอกาสหอมแก้ม โอบกอด กับการล่วงเกินทางใจ เช่น การพูดจาให้ร้าย หรือแสดงกิริยาที่ไม่สุภาพ และในเรื่องเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์นั้นบางคนมีความคิดว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมของการมีเพศสัมพันธ์ควรมีอายุสัก 15 เนื่องจากปัจจุบันนี้ความรวดเร็วของสื่อต่างๆ ทำให้มีการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ได้เร็วไม่จำเป็นต้องมีผู้อื่นมาให้ความรู้ วัยรุ่นบางคนมีความคิดว่าควรหลังจากที่บรรลุนิติภาวะเนื่องจากถ้ามีเพศสัมพันธ์กันแล้วจะไม่มีปัญหาตามมา เช่น ไม่มีการตั้งครรภ์ ในขณะที่วัยรุ่นบางคนมีความคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์ก็ได้หากมีความเข้าใจกันรู้ใจกัน

การเรียนรู้

จากการศึกษาเรื่องการเรียนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในเรื่องของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคพบว่ารูปแบบการเรียนของนักเรียนชั้นปีสามนั้นนักเรียนมักต้องรับผิดชอบตนเองเหมือนในทุกปี นับตั้งแต่เรียนปีหนึ่ง และปีสองที่ผ่านมา อาจารย์จะใช้รูปแบบการสอนเหมือนเดิมคือใช้เวลาสอนน้อยโดยให้ประเด็นสำคัญนักเรียนไปค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากห้องสมุดซึ่งมีหนังสือวิชาการน้อย นักเรียนกลุ่มเรียนในชั้นปีสามได้รับอิทธิพลจากการเรียนในรูปแบบนี้นักเรียนชั้นปีที่สามได้ให้ข้อมูลว่าเมื่อเข้ามาใหม่ ๆ ตนเองชอบเรียนเต็มชั่วโมงเรียน แต่เมื่อเรียนถึงชั้นปีสามตนเองมีความรู้สึกว่าการเรียนเต็มชั่วโมงเรียนเป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่ายที่สุด นักเรียนไม่ชอบอาจารย์ที่สอนเต็มชั่วโมงเรียน นักเรียนยังคงพูดคุยกันเสียงดัง มีการเล่นหมากรุก หรือเล่นการพนันภายในห้องเรียนเพื่อเป็นการฆ่าเวลา หากอาจารย์ในภาคเช้าดเรียนนักเรียนมักส่งตัวแทนไปขอจดเรียนวิชาของอาจารย์ในภาคบ่ายด้วยเพื่อที่จะได้ไปเที่ยวกันต่อหรือใช้เวลาไปเล่นเกมสกีที่ร้านเกมส์ เมื่อเข้าสู่ชั้นปีสามนักเรียนในกลุ่มที่ไม่ตั้งใจเรียนแล้วว่าการมาเรียนของตนคือการมาเจอเพื่อน การเปลี่ยนสังคม การเข้าห้องเรียนเป็นการรักษาสถานีในการสอบเพื่อที่ไม่ต้องเรียนซ้ำในรายวิชาที่ขาดเรียนเกินกำหนด ในกลุ่มที่สนใจเรียนมักตั้งใจเรียนมากขึ้นการตั้งใจเรียนไม่ได้หมายความว่าเรียนเต็มชั่วโมงความหมายของการตั้งใจเรียนคือการทำการบ้าน การทำรายงาน การทำคะแนนสอบให้ได้มาก ๆ การไม่ขาดเรียน เนื่องจากโรงเรียนมีโควตาในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจากสถาบันต่างๆ ที่มีชื่อเสียง ในช่วงปลายภาคของภาคการศึกษาปลายของนักเรียนชั้นปีสามนี้นักเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจเรียนมากที่สุดไม่ว่าจะเป็นเด็กเกเรหรือเด็กเรียนเพราะห่วงเรื่องอนาคตห่วงเรื่องการศึกษาต่อเมื่อจบชั้น ปวช.สาม ระยะเวลาเป็นระยะของการกลับตัวกลับใจ เป็นระยะที่นักเรียนมีความตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ

การเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาพบว่าการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นปีที่สามไม่แตกต่างจากนักเรียนชั้นปีที่หนึ่งหรือสองความรู้ในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นปีสามนั้นพบว่าเพื่อนเป็นแหล่งความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่ดีที่สุด

ผู้สัมภาษณ์ : “ปกติเรียนรู้เรื่องเพศอย่างไร”

“อย่างแรกเลยคือเพื่อน อย่างที่สองคือสื่อลามก”

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วเพื่อนทำอะไร”

“บางทีพูด ๆ อยู่มันก็คุยเรื่องกามขึ้นมา”

ผู้สัมภาษณ์ : “เรื่องอะไร”

“แบบเออเมื่อวานไปเที่ยวผับ ไปเจอผู้หญิงอะไรอย่างนี้ ผู้หญิงเขาอมอย่างไร มีอะไรกันอย่างไร” (นักเรียนชั้น ปวช.3 อายุ 18 ปี)

นอกจากเพื่อนแล้วยังหาความรู้เรื่องเพศการดูจากที่มีภาพการร่วมเพศหรือสื่อที่ปลุกใจนักเรียนเรียกสื่อเหล่านี้ว่า สื่อลามก เช่น วิดีโอ หรือ ซีดี นั้นนักเรียนจะดูวิดีโอ หรือ ซีดี ที่สาธิตการร่วมเพศ ดูภาพยนตร์จากทางตะวันตก ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ส่วนใหญ่แล้วเป็นการซื้อเพื่อดูส่วนตัว หรือไปดูรวมกันที่บ้านเพื่อนที่ไปได้ง่ายบ้านเพื่อนที่พ่อแม่ไม่อยู่ หรือบ้านเพื่อนที่อยู่ใกล้โรงเรียน หนังสือลามก และการดูที่มีภาพและเนื้อหาเกี่ยวกับการร่วมเพศเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่เป็นที่นิยมของนักเรียนเช่นกัน

ผู้สัมภาษณ์ : นอกจากวิดีโอแล้วดูอะไรบ้าง

“หนังสือครับ หนังสือก็เป็นแบบเล่าเรื่องราวเขาโดนมาอย่างไร จะมีภาพประกอบบ้างภาพล้น ๆ ก็มี การ์ตูนก็มี” (นักเรียน ปวช.3 อายุ 18 ปี)

นักเรียนรู้ว่าสื่อภาพการร่วมเพศเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ดีแต่ไม่สามารถที่จะห้ามกันได้เนื่องจากเป็นความอยากรู้อยากเห็นจากการศึกษาพบว่านักเรียนทุกชั้นปีรวมทั้งนักเรียนในชั้นปีที่สามไม่พูดคุยหรือหาความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองหรือครูแต่ชอบพูดคุยกันในกลุ่มเพื่อนฝูง เช่น การคุยเรื่องแฟน เรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง นักเรียนรู้สึกว่าการรู้เรื่องเพศที่ได้รับจากการเรียนวิชาสุขศึกษาในชั้นปีสองเพียงพอในฐานะความรู้แต่ไม่เพียงพอในเรื่องของประสบการณ์คืออยากลองมีเพศสัมพันธ์แต่มีความกลัวต่อความเสี่ยงในเรื่องของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ บางครั้งวัยรุ่นในชั้นปีนี้มีค่านิยมของการกระทำที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศ

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วผู้ชายจะใช้ถุงยางหรือว่าอย่างไร”

“ก็ประมาณแบบ เวลาใกล้ ๆ ก็ชักออก”

ผู้สัมภาษณ์ : “ถ้าพลาดต้องขึ้นมალ่ะ”

“ถ้าท้องก็ต้องทำแท้งครับ บางครั้งใช้ฝีมือ เวลาใกล้แตกก็เอาออกมา แล้วก็ไปชักต่ออะไรอย่างนี้” (นักเรียน ปวช.3 อายุ 18 ปี)

การเอาตัวรอดจากคู่อริ

นักเรียนชั้น ปวช. สาม ยังใช้วิธีการเอาตัวรอดจากการถูกทำร้ายจากนักเรียนต่างสถาบันโดยการไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม หรือไปไหนมาไหนด้วยกันทั้งห้อง ชั้นปีสาม เป็นชั้นปีที่มีความเสี่ยงมากที่สุดเนื่องจากยังสามารถใช้เล่ห์ปฏิบัติการณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่น่ากลัวที่เป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียน และมีเครื่องหมายของแผนกอยู่ที่กระเป๋าเสื้อ

นักเรียนชั้นปีนี้นชอบใส่เสื้อปฏิบัติการมาโรงเรียนเนื่องจากดูแล้วมีความเป็นสถาบัน และใส่แล้วดูเป็นผู้ใหญ่ นักเรียนหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท หรือการถูกทำร้ายโดยการนำเสื้อผ้าชุดไปรเวทมาเปลี่ยนโดยเปลี่ยนในห้องพักน้ำ ร้านเกมส์ที่บริการรับฝากเสื้อหรือในรถประจำทาง นักเรียนชั้น ปวช.สาม ที่มั่นใจว่าตนเองหน้าตาเหมือนนักเรียนที่เรียนเก่ง เป็นเด็กที่รักการเรียนมักไม่มีปัญหาจากการถูกทำร้าย ถ้าหน้าตาไม่ดีถึงแม้จะเรียนเก่งอาจโดนทำร้ายได้ หรือถ้าหน้าตาไม่ดีและไม่อยากโดนทำร้ายนักเรียนต้องมีเสื้อผ้ามาเปลี่ยน

ผู้สัมภาษณ์ : “น้องไม่กลัวโดนตีบ้างหรือครับ”

“ไม่กลัวครับเพราะหน้าตาผมเป็นเด็กเรียน มั่นใจว่าถ้าคนอื่นเห็นเขาก็คิดว่า เอ๊ะ ไอ้เด็กเรียนมันใจไม่ได้ด้วยพี่ หน้าตาต้องเป็นเด็กเรียนจริง ๆ ถ้าหน้าตาออกโจร ๆ ต้องเอามาเปลี่ยนเลย ” (บัณฑิต นักเรียนชาย ปวช.3 อายุ 18 ปี)

การขึ้นรถกลับบ้านนั้นต้องขึ้นรถเป็นเวลา เช่น ถ้าขึ้นรถกลับบ้านช่วงเย็นจะเจอนักเรียนโรงเรียนคู่อริ การเอาตัวรอดของนักเรียนชั้นปีสามนั้นมักเป็นไปด้วยความชำนาญ นักเรียนมักรู้สึทางในการหลบหลีกเป็นอย่างดี ดีกว่านักเรียนชั้นปีอื่น ๆ เนื่องจากมีประสบการณ์มากกว่า

การเอาตัวรอดของนักเรียนชั้นปีสามไม่แตกต่างจากนักเรียนชั้นปีอื่น ๆ กล่าวคือจะใช้วิธีการไปไหนมาไหนกันเป็นกลุ่มการไปไหนมาไหนเป็นกลุ่มเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและมีความรู้สึกว่าจะไม่กลัวใคร มีบางครั้งที่มีการหาเรื่องกับนักเรียนจากวิทยาลัยเทคนิคแห่งอื่นหรือมีการทำร้ายนักเรียนจากวิทยาลัยเทคนิคอื่น ๆ

ข. ความเป็นเพศในส่วนที่เป็นจินตนาการ

การจินตนาการทางเพศของนักเรียนชั้นปีสุดท้าย

การศึกษาถึงเรื่องจินตนาการทางเพศของนักเรียน ปวช.สาม มีดังนี้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการจินตนาการทางเพศ

จากการศึกษาถึงแหล่งที่มาของการสร้างจินตนาการทางเพศของนักเรียนชั้น ปวช.สาม นั้นพบว่าไม่มีความแตกต่างจากนักเรียนในชั้นปีอื่น ๆ มากนัก โดยนักเรียนได้ใช้แหล่งจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิดีโอ หนังสือ หนังสือพิมพ์ ในขณะที่นักเรียนได้ดูสื่อการร่วมเพศ หรือสื่อประเภทปลุกใจต่าง ๆ หรือหลังจากการดูสื่อเหล่านั้นนักเรียนมีการคิดจินตนาการถึงภาพเหตุการณ์ของการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อเหล่านั้น จากการที่เห็นผู้หญิงสวย ๆ แล้วเกิดความประทับใจ การเห็นผู้หญิงที่แต่งตัวยั่ววน นอกจากนี้แล้วยังมีแหล่งที่มาในการจินตนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ เช่น ในการได้ฟังเรื่องประสบการณ์ทางเพศที่เพื่อนในชั้นเรียนนำมาเล่าให้ฟังแล้วนักเรียนจึงนำไปคิดสร้างภาพของการร่วมเพศขึ้นมา

เนื้อหาสาระของการจินตนาการทางเพศ

เนื้อหาของความคิดถึงการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชั้นปีนี้เป็นความคิดถึงภาพจากสื่อต่าง ๆ การสร้างภาพขึ้นมาเอง นักเรียนมีความคิดว่าตนเองต้องสร้างภาพให้เหมือนจริงมากที่สุดเพื่อช่วยกระตุ้นอารมณ์เพศ “คิดว่าเรามีอะไรกับผู้หญิง แบบว่าคิดสร้างจินตนาการให้เหมือนจริงมากที่สุด” (มด)

นักเรียนชอบจินตนาการว่าตนมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงสองต่อสอง นักเรียนคิดว่าการคิดถึงตนเองเป็นฝ่ายกระทำและมีการคิดถึงในกรณีที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายกระทำ นักเรียนกล่าวว่าจินตนาการทางเพศเป็นการสร้างอารมณ์เพศของตนมีการคิดถึงคิดถึงการเล่าโลมกัน โดยส่วนมากแล้วนักเรียนในชั้นปีนี้ไม่ชอบคิดถึงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงครั้งละหลาย ๆ คน ไม่ชอบการจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับคนรักของตน แต่มักคิดว่าตนเองมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ได้จำหน้าตาจากหนังสือหรือวิดีโอ นักเรียนไม่ชอบคิดถึงการมีเพศสัมพันธ์ที่รุนแรง หรือการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ส่วนใหญ่แล้วมักคิดจินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่มีอายุมากกว่าหรือรุ่นเดียวกันเพราะคิดว่าสามารถตอบสนองเรื่องเพศได้ดีกว่าเนื่องจากมีประสบการณ์ชีวิตมากกว่าการคิดถึงผู้หญิงที่มีอายุน้อยและมักคิดว่าในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงนั้นมีตนเองเป็นผู้ชายที่อยู่ในเหตุการณ์เพียงคนเดียว นักเรียนในชั้นปีนี้ไม่คิดถึงการมีเพศสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ใช่มนุษย์ หรือการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เป็นที่สังเกตว่านักเรียนในชั้นปีนี้ไม่มีการคิดถึงการมีเพศสัมพันธ์ในรูปแบบที่ผิดปกติ ผิดบรรทัดฐานของสังคม หรือผิดกฎหมาย ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นเพศและจินตนาการทางเพศของเด็กช่วงนั้นพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศอย่างไร เช่น การไม่เป็นผู้รักร่วมเพศ การชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก การไม่ชอบมีเพศสัมพันธ์ครั้งละหลาย ๆ คน การไม่มีความรุนแรงทางเพศ มักปรากฏขึ้นในเรื่องของการจินตนาการทางเพศของนักเรียน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาว่าในกรณีที่นักเรียนเทคนิคที่มีการกระทำผิดทางเพศ เช่น การข่มขืนผู้หญิงว่ามีการจินตนาการทางเพศไปในเรื่องเหล่านั้นหรือไม่

สรีระของบุคคลที่จินตนาการถึง

จากการศึกษานักเรียนทั้งสามชั้นปีพบว่าเมื่ออายุเปลี่ยนไป เวลาเปลี่ยนไป การจินตนาการทางเพศบางอย่างยังคงรูปแบบที่เหมือนเดิม อาจมีรายละเอียดที่มากขึ้น เช่น นักเรียนทั้งสามชั้นปีมักจินตนาการถึงร่างกายอวัยวะเพศ และหน้าอกของผู้หญิงสวย ๆ ที่ได้ดูจากสื่อต่าง ๆ มากที่สุด แต่ในกรณีที่นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ นักเรียนมักจินตนาการทางเพศสรีระของผู้หญิงที่ตนมีเพศสัมพันธ์ด้วย นักเรียนในชั้นปีที่สามกล่าวเช่นเดียวกับนักเรียนในชั้นปีที่หนึ่งและสองว่าเมื่อตนได้คิดถึงอวัยวะของผู้หญิงทำให้สามารถสร้างอารมณ์เพศได้เป็นอย่างมาก

ช่วงเวลาของการจินตนาการทางเพศ

ช่วงเวลาในการจินตนาการทางเพศของนักเรียนทั้งสามชั้นปีไม่แตกต่างกันคือส่วนใหญ่แล้วมักมีจินตนาการทางเพศเมื่อมีเวลาว่าง ในขณะที่เดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า ในขณะที่นั่งรถโดยสารประจำทางแล้วเห็นผู้หญิงสวย ๆ ในขณะที่ดูหนังสือ ดูวิดีโอภาพการร่วมเพศ การจินตนาการทางเพศก่อนเข้านอน หรือเมื่อต้องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นที่สังเกตว่าช่วงเวลาของการจินตนาการทางเพศของนักเรียนมักเกิดขึ้นเมื่อมีเวลาว่างหรือต้องการสร้างอารมณ์เพศเมื่อต้องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง มีบ้างที่นักเรียนชั้นปีสามบอกว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงคนหนึ่งตนเองได้จินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่นที่ตนรักมากกว่า ระยะเวลาในการจินตนาการทางเพศนั้น เช่นเดียวกันอยู่ที่ว่าช่วงนั้นมีความสุนทรีย์ทางอารมณ์มากน้อยขนาดไหน นักเรียนทุกชั้นปีกล่าวว่าจินตนาการทางเพศของตนเป็นเรื่องลับที่ไม่เคยมีการบอกเล่าหรือการเปิดเผยมาก่อน

กิจกรรมในระหว่างการมีจินตนาการทางเพศ

ในกรณีที่นักเรียนเกิดมีการจินตนาการทางเพศในระหว่างการนั่งรถ หรือเดินเที่ยวก็จะระงับอารมณ์ แต่ถ้าเป็นการจินตนาการที่บ้านหรือก่อนนอนนักเรียนจะมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หรือเช่นเดียวกันเมื่ออยู่ที่บ้านและในเวลาที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนักเรียนมีการใช้การจินตนาการทางเพศเพื่อเป็นการสร้างอารมณ์เพศ

ความรู้สึกลึกซึ้ง

ในการคิดถึงว่าตนมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงทั่วไปที่ตนสร้างภาพขึ้นมา ผู้หญิงจากสื่อต่าง ๆ หรือจากการพบปะกันนั้นเป็นเรื่องปกติแต่นักเรียนคิดว่าการนำผู้หญิงที่เป็นแฟนมาคิดจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กันเป็นสิ่งที่ผิดซึ่งเป็นข้อสังเกตว่ากลุ่มนักเรียนเทคนิคไม่ชอบการจินตนาการในการมีเพศสัมพันธ์หรือมีจินตนาการถึงผู้หญิงที่ตนรักในขณะที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

การทำความเข้าใจในเรื่องของการสร้างความเป็นเพศของนักเรียนปวช. สาม ทำให้เราทราบถึงเอกลักษณ์ ความสัมพันธ์ และระบบความรู้และความเชื่อในความเป็นเพศของนักเรียนดังนี้

เอกลักษณ์

การทะเลาะกันระหว่างเด็กอาชีวะเป็นเรื่องธรรมดา ในขณะที่คนภายนอกดูว่าเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องที่มีความรุนแรงหรือเรื่องที่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม

ความอยากรู้ อยากลอง การทำหยา เป็นคุณสมบัติของเด็กช่าง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้เด็กเทคนิคมีความอยากรู้ และชอบทดลองในสิ่งที่สังคมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มเหล้า การเสพยาบ้ารวมทั้งการทำให้มีความทำหยา เช่น การหาเรื่องกัน การทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างสถาบันเป็นความสด ความเพี้ยว

ระบบความสัมพันธ์

ระบบความสัมพันธ์ของนักเรียน ปวช.สาม เป็นความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อน เช่นกัน ความสัมพันธ์ของนักเรียนในชั้นปีนี้มีความแนบแน่นเนื่องจากใช้เวลาสามปีซึ่งเป็นเวลานานพอสมควรในความเป็นเพื่อนกัน ความสัมพันธ์ระหว่างครู อาจารย์นั้นมีความเข้มข้นเนื่องจากเป็นระยะเวลาที่ต้องเรียนต่อนักเรียนจะสนใจในการเรียนมากขึ้นจะสนใจในการติดตามสอบถามอาจารย์ว่าตนจะไปเรียนต่อที่ไหนได้บ้าง ระบบความสัมพันธ์ต่อรุ่นน้องมีน้อยมากต่างคนต่างอยู่เช่นกัน แต่นักเรียนในชั้นปีสามพยายามแสดงความเป็นรุ่นพี่ เช่น การแต่งกายที่ผิดระเบียบ การใช้ชุดเดฟหรือการแสดง ความสด ความเพี้ยว เช่น การพูดคุยเสียงดัง การใช้ท่าเดินแบบนักเลงไม่กลัวใคร การเจาะหู เจาะลิ้น เจาะจมูก เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของรุ่นน้องตลอดจนมีการชมถ้รุ่นน้องสามารถแต่งตัวหรือปฏิบัติตัวได้สด ได้เพี้ยว

ระบบความรู้และความเชื่อในความเป็นเพศ

การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงระหว่างวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดา นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติธรรมดาถ้าหากผู้หญิงเป็นใจด้วยหรือยินยอมถือว่าไม่ใช่การล่วงเกิน เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงแล้วจะนำมาเล่าสู่กันในห้องว่าพาผู้หญิงไปที่ไหน ไปทำอะไรกันมาบ้าง การตอบสนองทางเพศของผู้หญิงเป็นอย่างไร นักเรียนจะไม่ใช้สถานบริการทางเพศแต่จะใช้วิธีไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนจะไปนั่งดื่มเหล้าและคอยมองดูผู้หญิงที่มาให้ทำหรือพร้อมที่จะหลับนอน ในบางครั้งผู้หญิงจะเป็นคนจ่ายเงินค่าห้อง หรือบางครั้งเป็นการแลกกับค่าอาหารหรือเครื่องดื่ม

การทำแท้งเป็นวิธีที่เลือกใช้ในกรณีที่เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ นักเรียนมีความคิดว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นทั้งที่มีการป้องกันหรือไม่มีการป้องกันการทำแท้งเป็นทางออกทางหนึ่งเนื่องคิดว่ายังไม่มี

ความพร้อมในการเลี้ยงดูลูก รวมทั้งการกลัวผู้ปกครองทราบ กลัวโรงเรียนให้ออกนักเรียนจึงมีความคิดหาหากมีการตั้งครรภ์จะหาทางออกโดยการพาผู้หญิงไปทำแท้ง

การจีบหญิงคือการทำตัวให้ดีจากนิสัยที่เป็นจริง เนื่องจากนักเรียนมีความคิดว่าการเป็นเด็กช่างในสายตาของผู้หญิงนั้นเป็นเรื่องที่น่ากลัว เป็นนักเลง หยาบกระด้าง การทำตัวสุภาพ การพูดจาสุภาพ การที่มีท่าทางที่สุภาพให้เกียรติผู้หญิง การพูดจาด้วยเสียงเบา ๆ การแต่งตัวสุภาพต่อหน้าผู้หญิงทำให้ผู้หญิงมีความสนใจและเมื่อคบกันไปแล้วจึงค่อยแสดงนิสัยที่แท้จริงออกมา

บทที่ 8

ข้อสรุปเชิงทฤษฎี และข้อเสนอแนะ

กระบวนการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศ เป็นกระบวนการ ที่เกิดขึ้นภายใต้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมเฉพาะแต่ละท้องที่ การศึกษาเรื่องความเป็นเพศจะทำให้เข้าใจในทุกรื่องของมนุษย์เนื่องจากเรื่องเพศเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุก ๆ ด้าน ปัญหาสังคมมากมายที่เกิดขึ้น เช่น ความรุนแรงในสังคม ความรุนแรงทางเพศ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม การกีดกันทางเพศ ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความเป็นเพศของมนุษย์

เท่าที่ผ่านมามีความรู้เรื่องความเป็นเพศในสังคมไทยมีน้อยมากการศึกษาเรื่องเพศของไทยส่วนใหญ่แล้วเป็นเรื่องของทัศนคติเรื่องเพศ การคุมกำเนิด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่ไม่ได้ให้คำตอบเรื่องปรากฏการณ์และกระบวนการของความเป็นเพศในสังคม

ความเป็นเพศชายเป็นประเด็นสำคัญในการนำศึกษาโดยการวิพากษ์เนื่องจากความเป็นเพศชายเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนมีความหลากหลาย มีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น แต่ละสังคม แต่ละวัฒนธรรมในบริบทของประเทศไทยเช่นกันเราจึงขาดองค์ความรู้และความเข้าใจในกระบวนการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศเนื่องจากไม่เคยมีการศึกษามาก่อนโดยเฉพาะในการศึกษาเรื่องความเป็นเพศของวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก

การวิจัยเรื่องการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชายจึงเป็นการทำความเข้าใจวาทกรรมที่เป็นสิ่งกำหนดถึงเอกลักษณ์ ระบบความสัมพันธ์ และโลกทัศน์ในความเป็นเพศชายของวัยรุ่นเพื่อตอบปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจว่าความเป็นเพศชายถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร กระบวนการผลิตซ้ำหรือสร้างความเป็นเพศของเขาถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร โดยมุ่งศึกษาถึงความเป็นเพศชายของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มที่เอกลักษณ์ของความเป็นเพศชายที่มีความโดดเด่นเพื่อทำความเข้าใจถึงกฎเกณฑ์กติกา การสร้าง การผลิตซ้ำ และการเผยแพร่อุดมคติของความเป็นเพศของนักเรียนในกลุ่มนี้ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มใหญ่ของประเทศ การหาคำตอบของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวลึกโดยให้ความสำคัญกับการเข้าใจปรากฏการณ์ในการสร้างความเป็นเพศของนักเรียนวัยรุ่นชายด้วยการเข้าไปคลุกคลีเพื่อสังเกตพฤติกรรมและใช้การสัมภาษณ์ระดับลึกผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งที่เป็นนักเรียนชาย นักเรียนหญิง อาจารย์ผู้สอน ศิษย์เก่าที่เคยเรียนในวิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน

เนื่องจากผู้วิจัยใช้แนวทางในการวิเคราะห์วาทกรรมของแฟร์คลาฟซึ่งมีมิติในการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมในมิติของ

ตัวบท คือแบบธรรมเนียม ประเพณี อุดมคติ ค่านิยม ความเชื่อ กฎเกณฑ์ กติกา ต่าง ๆ ทั้งที่ผ่านมามีในอดีตและในปัจจุบันที่ได้ถูกสร้างความชัดเจนจนกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ

ภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมคือกระบวนการสร้างผลิตซ้ำ เผยแพร่ตัวบทซึ่งจะมีความแตกต่างกันตามบริบทของสังคม

ภาคปฏิบัติการทางสังคมเป็นการถ่ายทอดอุดมการณ์ทางสังคมผ่านสถาบันการศึกษาเพื่อให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติเป็นไปตามบรรทัดฐานตามที่สังคมต้องการให้เป็น

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ความเป็นเพศของวัยรุ่นว่าเกิดจากมิติของตัวบท และ ภาวปฏิบัติทางวาทกรรมในการผลิตซ้ำ การเผยแพร่ และการใช้ตัวบท จากคุณสมบัติของความเป็นเพศชาย ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเรียน การเรียนรู้เรื่องเพศ และการเอาตัวรอดในสังคม ดังนี้

ประการแรกในเรื่องคุณสมบัติของความเป็นเพศชายนั้นประกอบไปด้วยคุณลักษณะของสรีระ คุณลักษณะของจิตใจ คุณลักษณะในการแสดงออกถึงความเป็นเพศชาย และลักษณะของการแต่งกาย คุณลักษณะของความเป็นเพศชายนับตั้งแต่จบจากโรงเรียนมัธยมจนกระทั่งเข้าสู่วิทยาลัยจากชั้นปีที่หนึ่งถึงชั้นปีที่สามวัยรุ่นได้สร้างความเป็นเพศชายของตนที่เรียกว่า เด็กช่าง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่มีความโดดเด่นไม่เหมือนใคร กล่าวคือวัยรุ่นกลุ่มนี้ชอบการทำลาย ชอบทำสิ่งที่คิดว่าเป็นการผิดกฎผิดระเบียบ มีรูปแบบการของแต่งกายที่ไม่เหมือนใคร เช่น การใส่กางเกงรัดรูปขาแคบ การใส่เสื้อลายสก๊อต หรือเสื้อลายที่มีสีสันสดใส การใส่รองเท้าหุ้มข้อสีต่าง ๆ ตามรสนิยมของแต่ละบุคคล ชอบทำสิ่งที่เรียกว่า ความสด ความเพี้ยว ความเก๋ ความเจ๋ง คือการทำอะไรที่ให้เกิดความเด่นในทางที่ไม่ดี หรือเป็นความเสี่ยง เช่น การเจาะหู การเจาะลิ้น เจาะจมูก การสักตามร่างกาย การแสดงท่าทางการเดินแบบไม่กลัวใคร การพูดท้าทายวิทยาลัยเทคนิคแห่งอื่น การพูดคุ้ยเสียงดัง การไว้ผมทรงแปลก ๆ การหาเรื่องทะเลาะวิวาท การแต่งตัวผิดระเบียบของโรงเรียน การเสพยาเสพติด การดื่มสุราของมีนเมา การสูบบุหรี่ในโรงเรียน เป็นต้น

ประการที่สองในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศถูกสร้างขึ้นในแบบแผนของความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียว จากปรากฏการณ์ที่ศึกษานักเรียนไม่มีความสนิทสนมกันในระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ต่างคนต่างอยู่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับ ชีวิตนักเรียนแต่ละชั้นปีมักอยู่รวมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การไปเที่ยว การดื่มเหล้า การเล่นกีฬา การพูดคุ้ย เป็นกิจกรรมที่อยู่ภายในห้องเรียนของตน ทำให้นักเรียนมีความสนิทสนมกับเพื่อนในห้องเรียนเป็นอย่างมาก เพื่อนเป็นชีวิตจิตใจ เพื่อนมีอิทธิพลในทุก ๆ เรื่อง เช่น การแต่งกาย การเข้าเรียน การจีบหญิง การมีเพศสัมพันธ์ การเรียนรู้เรื่องเพศ การขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น เป็นต้น ประกอบกับการที่ต้องไปไหนมาไหนเป็นกลุ่มทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนผู้หญิงในห้อง เนื่องจากเพื่อนผู้หญิงในห้องมีน้อยเมื่อเข้ามาใหม่ ๆ พฤติกรรมที่มีต่อกันยังเป็นแบบให้เกียรติกัน เมื่ออยู่ร่วมกันลักษณะหนึ่งความสนิทสนมมีมากขึ้น ช่องว่างระหว่างหญิงชายในห้องได้ลดลงเนื่องจากนักเรียนหญิงมีความคุ้นเคยกับพฤติกรรมบางอย่างของนักเรียนชาย เช่น การพูดจาที่ไม่สุภาพ โผงผาง พูดคำหยาบ การเล่นกันด้วยอาการหยามไล่น การถูกเนื้อต้องตัวกัน ในระยะแรกนักเรียนหญิงอาจสร้างเกราะป้องกันตนเองจากการหลอกลวงของนักเรียนชาย เช่น การพูดจาเสียงดัง การโต้เถียง การแต่งตัวแบบผู้ชายจนกระทั่งเป็นความเคยชินอาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปบ้าง นักเรียนชายมักคิดว่านักเรียนหญิงเป็นเพื่อนมากกว่าไม่ค่อยเป็นแฟนกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงอื่น ๆ นักเรียนชายมักแสดงตนเองให้ดูดี ให้ดูเรียบร้อยในสายตาของผู้หญิงคนเนื่องจากมีความคิดว่าเด็กเทคนิคในสายตาของผู้หญิงทั่วไปคือเด็กที่มีความเกเรชอบการทะเลาะวิวาท ชีวิตไร้สาระ น่ากลัว ชอบทำอะไรที่แปลก ๆ แต่งตัวแปลก ๆ ดังนั้นการที่จะทำความรู้จักหรือการทำให้ผู้หญิงสนใจนักเรียนต้องแสดงความสุภาพ การให้เกียรติ การพูดจาด้วยความสุภาพ นุ่มนวล หรือการแต่งกายที่ดูดีในสายตาผู้หญิงเมื่อมีนัดกัน เช่น การแต่งตัวตามแฟชั่นที่เป็นที่นิยมของวัยรุ่น เช่น ใส่เสื้อยืดตัวโตโต ใส่กางเกงตัวใหญ่ ๆ ทั้ง ๆ ที่การแต่งตัวดังกล่าวตรงข้ามกับเอกลักษณ์ในการแต่งตัวของเด็กช่างโดยสิ้นเชิง

ประการต่อมาคือการศึกษา นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคคิดว่าเมื่อตนเข้ามาสู่สถาบันเครื่องแบบนักเรียนของตนเหมือนกับนักศึกษามหาวิทยาลัย คือใส่เสื้อขาว กางเกงขาสีกาแฟ นักเรียนเทคนิคเรียกตนเองว่า เด็กขาสีกาแฟ และเรียกนักเรียนมัธยมว่า เด็กขาสี้น นักเรียนให้ความหมายว่าความเป็นเด็กขาสีกาแฟคือความเป็นผู้ใหญ่ คือการรับผิดชอบ

ชอบตนเองได้แล้ว วิธีการเรียนการสอนของตนต้องไม่เหมือนเด็กคือครูอาจารย์ไม่จำเป็นต้องสอนเต็มเวลาเพียงแต่บอกประเด็นสำคัญให้นักเรียนไปค้นคว้าด้วยตนเอง การเข้าเรียนหรือไม่ไม่ใช่สิ่งสำคัญ นักเรียนต้องรับผิดชอบในเรื่องการเรียนของตนเอง

ในเรื่องของการเรียนรู้เรื่องเพศนั้นเพื่อนและสื่อที่มีภาพการร่วมเพศและสื่อที่ปลุกอารมณ์ทางเพศต่าง ๆ เช่น วิดีโอ หนังสือลามก มีอิทธิพลมาก บางครั้งเพื่อนได้สร้างค่านิยมที่ผิดในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ที่ว่า การไม่ใส่ถุงยางอนามัยให้ความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติ ผู้หญิงที่เป็นนักเรียน หรือแต่งตัวดูดี มีฐานะไม่น่าเป็นพาหะของโรคเอดส์ หรือในเรื่องของการป้องกันการตั้งครรภ์ที่แนะนำให้ใช้วิธีการหลังภายนอกเป็นที่สังเกตว่าในเรื่องของการหลังภายนอกนั้นเป็นค่านิยมใหม่ที่ไม่เคยมีในสังคมไทยมาก่อนโดยเป็นการเข้าใจที่ผิดที่เกิดจากการรับสื่อด้วยเหตุผลที่ว่าภาพของการหลังภายนอกของสื่อที่มีภาพของการร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการแสดงให้ผู้รับสื่อเห็นว่าเป็นการร่วมเพศจนกระทั่งมีการบรรลุถึงจุดสุดยอดแต่ในความเข้าใจของวัยรุ่นแล้วคิดว่าวิธีการดังกล่าวเป็นการป้องกันการตั้งครรภ์ ในความคิดของนักเรียนนั้นหากเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นทางออกที่ดีที่สุดของพวกเขาคือการทำแท้ง จากการศึกษาในเรื่องของการเรียนรู้เรื่องเพศนั้นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อมีอิทธิพลต่อนักเรียนมากการจินตนาการทางเพศส่วนใหญ่ของวัยรุ่นมักคิดถึงภาพที่เห็นจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งศีลธรรม จริยธรรมไม่ต้องพูดถึงส่วนใหญ่แล้วมีความรุนแรง และการร่วมเพศในสื่อ นั้นไม่ใช้การมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกวิธี เช่น การร่วมเพศแบบชาริซิส การร่วมเพศกับผู้หญิงหลาย ๆ คน เป็นต้น

ประการสุดท้ายเป็นเรื่องการเอาตัวรอดในสังคม นักเรียนเทคนิคยังยอมรับเรื่อง ความเสี่ยงเป็นวิถีชีวิต เมื่อตัดสินใจเข้าสู่สถาบันแล้วทุกอย่างก้าวคือความเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายทั้งจากนักเรียนภายในสถาบันและจากภายนอกสถาบัน นักเรียนจะเรียนรู้ถึงการเอาตัวรอดในสังคมไม่ว่าจะเป็นการไม่ใส่เสื้อปฏิบัติการไปข้างนอกสถาบันโดยที่ไม่ไปเป็นกลุ่ม การไม่ใส่เข็ม เข็มกลัด เสื้อที่มีตราสถาบัน ออกไปข้างนอกสถาบัน การเปลี่ยนเสื้อผ้าทั้งเมื่อออกจากบ้านและเมื่อกลับบ้าน การเลือกเส้นทางในการเดินทางเพื่อไม่ให้เกิดการเผชิญหน้ากับนักเรียนคู่อริ เมื่อเข้ามาเป็นเด็กช่างแล้วหลีกเลี่ยงไม่ได้เลยในการยอมรับว่า โรงเรียนเทคนิคอื่นเป็นศัตรู อาณาเขตของข้าใครอย่าแตะ นักเรียนยอมรับว่านักเรียนอาชีวะอื่น ๆ เป็นคู่อริใครจะมาหยามศักดิ์ศรี เช่น มายึดเข็มขัด ยึดเสื้อปฏิบัติการที่มีตราสัญลักษณ์ของโรงเรียนไปยำยีไม่ได้ ความแค้นนี้นักเรียนยอมแลกกันด้วยชีวิต แม้ว่าไม่เคยรู้จัก เคยพบเจอกันมาก่อนเป็นความรุนแรงของนักเรียนที่นักเรียนสามารถทำร้ายกัน ฆ่ากันได้อย่างที่ไม่มีใครคาดหมาย ข้อความต่าง ๆ ที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของสถาบัน เช่น สถาบันนี้เป็นพ่อของสถาบันนี้ สถาบันนี้เป็นพ่อของทุกสถาบันจึงมีให้พบเห็นอยู่เสมอ ๆ

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าความเป็นเพศชายหรือความเป็นเด็กช่างของนักเรียนเทคนิคได้มีกระบวนการในการสร้างและการเปลี่ยนแปลงดังนี้

1. ระยะแรกของการศึกษา

นักเรียนเริ่มตีความตัวบทในเรื่องของคุณลักษณะของสรีระ คุณลักษณะของจิตใจ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ คุณลักษณะในการแสดงออกถึงความเป็นเพศชาย และลักษณะของการแต่งกาย การเรียน การเรียนรู้เรื่องเพศว่าในกรณีที่คุณต้องการประพฤติปฏิบัติตามแนวทางของเด็กเรียน หรือเด็กช่างตนจะต้องทำอย่างไร

ในกรณีของเด็กเรียนซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มน้อยของวิทยาลัยตัวบทและภาคปฏิบัติการทางวาทกรรมของนักเรียนเป็นดังนี้ นักเรียนได้ประพฤติตามภาคปฏิบัติการทางสังคมที่โรงเรียนเป็นผู้ถ่ายทอดโดยการแต่งกายสะอาด ไว้ผมทรงตรง ไม่ไว้เลียบยาว ทำร่างกายให้ดูสะอาดหลุดจาด้วยความสะดวกสบายเรียบร้อย ไม่พูดจาเสียงดัง มีท่าทางการเดินที่สวยงาม ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่ การปฏิบัติต่อผู้หญิงทั้งเรื่องการพูดจามารยาทด้วยความสะดวกสบาย การแต่งกายนั้นนักเรียนแต่งกายตามปกติที่วัยรุ่นโดยส่วนใหญ่นิยมกัน เช่นการใส่กางเกงยีนส์และเสื้อยืด

ตัวใหญ่ ๆ หรือใส่กางเกงขาสั้นตามสมัยนิยม ความสัมพันธ์ระหว่างเพศนั้นจะเลือกคบเพื่อนในกลุ่มเรียน การพูดจาสุภาพกับนักเรียนที่เป็นผู้หญิงทั้งในห้องเรียนเดียวกันหรือผู้หญิงคนอื่น ๆ หรือผู้หญิงที่ต้องการจีบเป็นแฟน นักเรียนกลุ่มเรียนไม่ชอบการจีบผู้หญิงแบบเล่น ๆ การเรียนรู้เรื่องเพศนั้นนักเรียนในกลุ่มเรียนไม่ชอบการดูสื่อภาพการร่วมเพศหรือสื่อปลุกใจต่าง ๆ มีบ้างที่สนใจในสื่อเหล่านี้นักเรียนในกลุ่มเรียนชอบความเป็นส่วนตัวมากกว่าเมื่อต้องดูสื่อเหล่านี้มักไม่ค่อยแสวงหา ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนในกลุ่มเราจะให้ยืม นักเรียนกลุ่มเรียนมักตั้งใจเรียนช่วยทำการบ้านและทำรายงานตลอดจนช่วยให้นักเรียนกลุ่มเรลดอกข้อสอบ

ในกรณีของเด็กเกร เด็กเกรเป็นนักเรียนกลุ่มใหญ่ของวิทยาลัยซึ่งเป็นกลุ่มที่เลือกในการแสดงเอกลักษณ์ของความเป็นเด็กช่างที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากนักเรียนรุ่นพี่จนเป็นเอกลักษณ์ที่เรียกว่า เด็กช่าง โดยนักเรียนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ปฏิเสธภาคปฏิบัติการซึ่งเป็นอุดมการณ์ของสังคมโดยที่นักเรียนเริ่มตีความตัวบทและมีภาคปฏิบัติทางวาทกรรมในเรื่องของคุณลักษณะของสรีระ คุณลักษณะของจิตใจ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ คุณลักษณะในการแสดงออกถึงความเป็นเพศชาย และลักษณะของการแต่งกาย การเรียน การเรียนรู้เรื่องเพศว่าควรทำอย่างไร จากการศึกษาพบว่าตัวบทของการเป็นเด็กช่างคือการทำทุกอย่างที่ผิดกฎระเบียบที่โรงเรียนวางไว้ ดังนี้ การทำร่างกายให้สกปรก ให้เข้าเพื่อซ่อมขวัญหรือดูนาเกรงขาม การไว้เล็บยาว การพูดจาไม่สุภาพเรียบร้อย พูดจาเสียงดัง พูดคำหยาบ ท่าทางการเดินแบบกวนโทสะ ดื่มสุรา สูบบุหรี่ หรือยาบ้า การแต่งการนั้นมีความเป็นเอกลักษณ์ เช่น ใส่กางเกงขาแคบ รัศรูป ใส่เสื้อลายสก๊อต หรือเสื้อลายสีสด ใส่รองเท้าผ้าใบหุ้มข้อสีสด มีการเจาะ การสักตามอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย การจีบผู้หญิงแบบจีบเล่นเล่น ไม่ได้จริงจัง การแสวงหาความรู้ในเรื่องเพศ การลวนลามทางเพศ การมีความใจกล้าในการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ความรักในศักดิ์ศรีของสถาบัน การเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี การไม่ตั้งใจเล่าเรียน การขาดเรียน การกระทำต่าง ๆ ของนักเรียนนั้นเพื่อต้องการให้เกิดความสด ความเพี้ยว ความเก๋ ความเจ๋ง ในสายตาของนักเรียนห้องเรียนเดียวกัน นักเรียนรุ่นพี่ นักเรียนรุ่นน้อง นักเรียนร่วมสถาบันเดียวกัน และในสายตาของนักเรียนจากภายนอกสถาบัน

2. ระยะกลางของการศึกษา

มิติทางวาทกรรมที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เป็นเด็กเรียนนั้นเด็กเรียนยังคงรักษาตัวบทและภาคปฏิบัติทางวาทกรรมตามภาคปฏิบัติทางสังคมมีบ้างที่เด็กเรียนเริ่มมีการปฏิเสธอุดมคติของสังคม เช่น การไม่ชอบการเรียนเต็มเวลา ภาวะจำยอมในการไม่เข้าเรียน การพูดคำหยาบ เป็นต้น

มิติทางวาทกรรมที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เป็นเด็กเกรหรือเด็กช่างในเรื่องของตัวบทและภาคปฏิบัติทางวาทกรรมเป็นไปด้วยระดับที่เข้มข้นมากขึ้นในทุกเรื่องเนื่องจากในระยะกลางนักเรียนเริ่มมีความคุ้นเคยเริ่มมีการปรุงแต่งเอกลักษณ์ความเป็นเด็กช่างของตนให้มีความเข้มข้น นักเรียนเริ่มซึมซับรับรู้ และเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้าง การผลิตซ้ำและการถ่ายทอดความเป็นเด็กช่างของนักเรียนในอีกระดับหนึ่ง

3. ระยะปลายของการศึกษา

มิติทางวาทกรรมที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เป็นเด็กเรียนนั้นเด็กเรียนยังคงรักษาตัวบทและภาคปฏิบัติทางวาทกรรมตามภาคปฏิบัติทางสังคมอย่างเคร่งครัดเนื่องจากระยะเวลาดังกล่าวเป็นระยะเวลาที่นักเรียนต้องหาสถานที่ศึกษาต่อ การปฏิบัติตามระเบียบของสถาบันเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการได้รับโควตาเพื่อการศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง

มิติทางวาทกรรมที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เป็นเด็กเกรหรือเด็กช่างในเรื่องของตัวบทและภาคปฏิบัติทางวาทกรรมเป็นไปด้วยระดับที่เข้มข้นมากที่สุดเนื่องจากในชั้นปีนี้เป็นชั้นปีสุดท้ายนักเรียนมีรุ่นน้องชั้นปีหนึ่งและปีสองที่ต้องแสดงเอกลักษณ์ของความเป็นเด็กช่างให้เป็นที่ยอมรับนับถือของนักเรียนรุ่นน้อง นักเรียนชั้นปีสุดท้าย

นี้ต้องสร้างสรรค์ ผลิตซ้ำ และแสดงออกถึงความสด ความเพียว ความเก่า ความเจ๋ง ให้เป็นที่ยอมรับของนักเรียน
รุ่นน้องและนักเรียนต่างสถาบัน นักเรียนในชั้นปีนี้ยังต้องสร้างการยอมรับจากสถาบันอื่น ๆ ด้วยการแสดงความ
สามารถในการสร้างชื่อเสียงในทางที่ไม่ดีอีกด้วย ข้อสรุปจากการศึกษาในครั้งนี้แสดงเป็นแผนภาพดังนี้

ตาราง 2 แสดงข้อผลจากการวิจัยการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย

	ระยะเริ่มต้นของการศึกษา (เด็กช่วงระดับพื้นฐาน)	ระยะกลางของการศึกษา (เด็กช่วงระดับกลาง)	สิ้นสุดท้ายของการศึกษา (เด็กช่วงระดับเข้มข้น)
คุณลักษณะความเป็นเพศ			
1. ลักษณะทางสรีระ	เริ่มไว้ผม ไว้เล็บ ทำตัวให้ดูสุกปรก	ไว้ผมยาว เริ่มเจาะ ลัก ตามร่างกาย เริ่มสร้างบุคลิกเหลี่ยมแบบเด็กช่าง	ไว้ผมยาว มีรายละเอียดในการเจาะ การลักมากขึ้น มีร่างกายตามแบบเด็กช่างอย่างสมบูรณ์
2. ลักษณะทางจิตใจ	ต้องมีจิตใจที่กล้า คอยตามรุ่นพี่เมื่อไปทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น	มีจิตใจที่กล้าเป็นผู้ตามรุ่นพี่และเป็นผู้นำรุ่นน้อง เมื่อออกไปทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น	ใจกล้าเป็นแนวหน้านำรุ่นน้องออกไปทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น
3. การแสดงออกในบทบาทของผู้ชาย	พูดคำหยาบ ด่าทอ เล้า สู้บู้หรือเสพยาบ้า	มีท่าทางการเดินที่มีลักษณะเฉพาะ เริ่มมีความรุนแรงทางสังคม	พูดจาไววาวย เสียงดัง มีเทคนิคในการเรียกร้อง
4. การแต่งกาย	ใส่กางเกงรัดรูป ใส่เสื้อลายสก๊อต หรือเสื้อลายสีสด รองเท้าผ้าใบหุ้มข้อแบบมีเชือกผูกรองเท้า	เพิ่มรายละเอียดของการแต่งกายให้ดูเท่ๆ แต่งเคฟ แต่งตัวมีระเบียบของวิทยาลัย ใส่สิ่งของที่มีสัญลักษณ์ของวิทยาลัย	แต่งเคฟ แต่งตัวมีระเบียบของวิทยาลัย ใส่เสื้อ Shop พิมพ์ลายพระวิษณุ
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ			
1. การคบเพื่อน	เริ่มมีการแบ่งกลุ่ม เป็นกลุ่มเรียน กลุ่มเกร แบ่งเพศ	มีความสนิทกันมากขึ้นไม่แบ่งเพศหญิงชาย	เพื่อนมีความสำคัญต่อชีวิตมากในทุกเรื่อง
2. การจีบหญิง	จีบเล่น ๆ จีบจริง ๆ เล่น line, ICQ โทรศัพท์	อยากมีแฟน ไม่มีแฟนอายุเพื่อน เริ่มหาแฟน ใช้เทคนิคเพิ่มขึ้น	ใช้วิธีจีบหญิงเฉพาะตัว ใช้เวลาส่วนใหญ่จีบหญิง
3. การมีนัด	เป็นการสร้างความสัมพันธ์ จับมือถือแขน	การมีโอกาสชวนลามผู้หญิง	เป็นหนทางไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
4. การล่วงเกินทางเพศ	จับมือถือแขน	โอบ กอด จูบ หอมแก้ม สูดคล้า	ทุกวิธีที่ทำได้
5. การมีเพศสัมพันธ์	อยากทดลอง	มีเพศสัมพันธ์กับแฟน หรือผู้หญิงอื่นที่ยินยอม	แข่งขันว่าใครมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนกัน
6. การตั้งครรภ์	เมื่อมีการตั้งครรภ์ต้องทำแท้ง	ป้องกันโดยการหลังภายนอก เมื่อมีการตั้งครรภ์ต้องทำแท้ง	ป้องกันโดยการหลังภายนอก เมื่อมีการตั้งครรภ์ต้องทำแท้ง
7. การตีจาก	เมื่อเบียดแล้วต้องตีจาก หาแฟนใหม่	หาข้ออ้างเพื่อหาแฟนใหม่ ได้แล้วทิ้ง	หาข้ออ้างต่าง ๆ ไม่ติดต่อกัน
การเรียนรู้			
การเรียนรู้เรื่องการเรียนรู้	เรียนรู้ด้วยตนเอง รับผิดชอบตนเอง	ไม่ชอบเรียน เบื่อเรียน ไม่ตั้งใจเรียน	ตั้งใจเรียนมากขึ้น
การเรียนรู้เรื่องการเรียนรู้	จากการดูวิดีโอ หนังสือประเภทปลุกใจ ตามจากเพื่อน	จากการดูวิดีโอ หนังสือประเภทปลุกใจ ตามจากเพื่อน	จากการดูวิดีโอ หนังสือปลุกใจ ตามจากเพื่อน
การเอาตัวรอดจากการถูกทำร้าย	ระวังการตีจาก กลับบ้านเร็ว ไม่ใส่สิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียน นำชุดมาเปลี่ยน	ระวังตัวมากขึ้นกลับบ้านเร็ว ๆ ไม่ใส่สิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียน นำชุดมาเปลี่ยน	ระวังตัวมากที่สุดไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม พกอาวุธ

ข้อสรุปเชิงทฤษฎี

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีฐานคิดว่าการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศของวัยรุ่นชายถูกสร้างขึ้นมาจากกระบวนการทางวาทกรรมโดยที่นักเรียนได้มีการตีความด้วยทซึ่งเป็นแบบธรรมชาตินิยมปฏิบัติที่มีความหลากหลายและได้เลือกสรรวิถีทางในการปฏิบัติตนเพื่อแสดงออกถึงความเป็นตัวตนในมิติที่เรียกว่าภาคปฏิบัติทางวาทกรรม การกระทำดังกล่าวของนักเรียนเป็นลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอำนาจเป็นการช่วงชิงการนำกับอุดมการณ์ของสังคมที่ได้ส่งผ่านสถาบันออกเป็นระเบียบกฎเกณฑ์บังคับให้นักเรียนยอมรับและปฏิบัติตามในรูปแบบที่เรียกว่าภาคปฏิบัติทางสังคม ในขณะที่การวิจัยในครั้งนี้พบว่าความเป็นเด็กชายของพวกเขาเกิดขึ้นจากการกระทำที่เป็นการปฏิเสธต่อระเบียบกฎเกณฑ์ที่สถาบันวางไว้โดยสิ้นเชิง ข้อสรุปเชิงทฤษฎีจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นดังนี้

1. เด็กชาย เป็นนิยามที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดยสะท้อนออกมาในลักษณะทางสรีระ การแสดงบทบาทความเป็นเพศชาย ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง การแต่งกาย การเรียน การเรียนรู้เรื่องการเมืองเพศสัมพันธ์ และรูปแบบของการเอาตัวรอดในสังคม เอกลักษณ์เหล่านี้ถูกกำหนดโดยกฎเกณฑ์ กติกาที่เป็นที่ยอมรับในหมู่นักเรียนที่เรียกว่าตัวบท
2. เอกลักษณ์ของเด็กชายมีแนวโน้มจะถูกสร้าง (Construct) แตกต่างจากนักเรียนอื่น ๆ โดยเฉพาะนักเรียนมัธยม
3. กระบวนการสร้างเอกลักษณ์ของเด็กชายโดยผ่านสิ่งที่เรียกว่าภาคปฏิบัติทางวาทกรรมได้แก่ การปฏิเสธการดำรงอยู่ของเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากสิ่งที่กำหนดไว้ในภาคปฏิบัติทางสังคม การผลิตซ้ำและการเผยแพร่เอกลักษณ์ของเด็กชายเป็นการปฏิเสธกฎเกณฑ์กติกาในระดับสังคมที่ใหญ่กว่า
4. การยอมรับความเสี่ยงเป็นวิถีชีวิตเป็นเอกลักษณ์สำคัญของเด็กชายเนื่องจากสังคมของเด็กชายมักมีข้อขัดแย้งระหว่างสถาบัน การใช้ความรุนแรงเพื่อช่วงชิงการนำและรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของสถาบันจึงเป็นเรื่องปกติของพวกเขา ชีวิตของเด็กชายจึงเป็นชีวิตที่มีความเสี่ยง
5. การตีฝักซึ่งหมายถึงการทำร้ายนักเรียนจากสถาบันอื่นทั้ง ๆ ที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน เพียงเพื่อต้องการข่มขู่หรือแสดงความยิ่งใหญ่สะท้อนถึงวิธีคิดของเด็กชายว่าเป็นกลุ่มที่นิยมใช้ความรุนแรงในสังคม
6. กระบวนการถ่ายทอดอุดมคติของสังคมในรูปแบบของระเบียบปฏิบัติ ข้อบังคับของสถาบันยังมีความเข้มงวดมากนักเรียนเทคนิคจะปฏิเสธและสร้างแบบแผนพฤติกรรมของตนในการต่อรองอุดมคติของสังคมไปในทางลบมากขึ้นเช่นกัน
7. ขั้นตอนของความเป็นเด็กชายจะถูกพัฒนาในสามระดับ โดยเริ่มจากระดับพื้นฐานเป็นระยะเริ่มแรกของการเรียนรู้ในการสร้างเอกลักษณ์ความเป็นเด็กชาย ระยะกลางเป็นระยะที่นักเรียนเริ่มปรุงแต่งเพื่อสร้างให้ตนเองมีความเป็นเด็กชายมากขึ้น และระยะสุดท้ายเป็นระยะที่นักเรียนสร้างความเป็นเด็กชายได้อย่างเข้มข้นสามารถเป็นแบบอย่างและผลิตซ้ำความเป็นเด็กชายให้ดำรงอยู่ในสถาบัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 สังคมโดยรวมควรให้ความสนใจในเรื่องของการใช้ความรุนแรงในสังคมของวัยรุ่นโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคที่แสดงออกถึงความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่เป็นความรุนแรงทางร่างกายและความรุนแรงทางจิตใจ โดยหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต้องหันมาสนใจและร่วมมือกันผลักดันให้เกิดการแก้ปัญหาในเชิงนโยบายของรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

1.2 สังคมควรให้ความสนใจถึงเรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นควรมีแนวทางในการสร้างความรู้ความเข้าใจตลอดจนการปลูกฝังเรื่องเพศให้กับเด็กและเยาวชนในสังคมอย่างถูกวิธี

1.3 กระทรวงศึกษาควรพิจารณาถึงวิธีการให้การให้ความรู้เรื่องเพศสภาพแก่นักเรียนอย่างเพียงพอโดยคำนึงถึงมิติเรื่องความเป็นเพศของวัยรุ่นและเพศศึกษาที่เหมาะสมแก่วัยรุ่น เราพบว่าเพศศึกษาของวัยรุ่นไทยคือสื่อที่แสดงถึงภาพการร่วมเพศประเภทต่าง ๆ ทำให้นักเรียนไม่ได้รับการเรียนรู้ในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง

1.4 หน่วยงานที่ให้คำปรึกษาในเรื่องเพศ และความสัมพันธ์ทางเพศควรมีการพิจารณาถึงความไม่ถูกต้องในการปฏิบัติการเรื่องเพศของวัยรุ่น ตัวอย่างเช่น การป้องกันการตั้งครรภ์โดยการหลั่งภายนอกซึ่งเป็นการเข้าใจเรื่องเพศที่ไม่ถูกวิธี

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 วิทยาลัยควรให้ความสนใจโดยเปลี่ยนวิธีคิดในความเป็นเด็กช่าง เช่น วิธีคิดในเรื่องของความเด่นในทางที่ไม่ดี ครูอาจารย์ต้องหันมาตั้งใจกับการเรียนการสอน การให้ความรู้ ด้วยความทุ่มเท มีการแนะแนวอย่างเป็นระบบในทุก ๆ เรื่อง มีการจัดบุคลากรเพื่อร่วมคิดร่วมแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

2.2 มีการปฏิบัติการลดความเสี่ยงหรือความรู้สึกลัวว่าชีวิตไม่ปลอดภัยของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยการขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน และองค์กรของรัฐ ชุมชน ประชาชน ให้มีส่วนร่วมคิดร่วมแก้ปัญหาเพราะปัญหาดังกล่าวไม่ใช่ปัญหาของวิทยาลัยเทคนิคหรือปัญหาของกระทรวงศึกษาเท่านั้นแต่เป็นปัญหาของสังคมโดยรวม

2.3 วิทยาลัยควรสร้างความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าของการดำเนินชีวิตของนักเรียน การไม่ทำร้ายผู้อื่นหรือการไม่ทำร้ายคนที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน การไม่ทำร้ายซึ่งกันและกัน

2.4 วิทยาลัยควรใช้วาทกรรมของความรักพวกพ้องของนักเรียนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสร้างอุดมการณ์ทางสังคมเพื่อช่วงชิงการนำวาทกรรมของเด็กช่าง

2.5 วิทยาลัยเทคนิคตั้งกฎระเบียบปฏิบัติของนักเรียนเข้มงวดเกินไปไม่ต้องให้มีความพอดี สถาบันควรลดความเข้มงวดของกฎระเบียบลงเพื่อทำให้ให้นักเรียนไม่เกิดการต่อต้านทำหาย

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการทบทวนครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาวิจัยปรากฏการณ์ที่นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคยอมรับความเสี่ยงเป็นวิถีชีวิตเพื่อสร้างความชัดเจนในการแก้ปัญหาวัยรุ่นทะเลาะกัน เพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิค

3.2 ควรศึกษาถึงความรุนแรงทางสังคมของวัยรุ่นทั้งความรุนแรงทางร่างกายและความรุนแรงทางจิตใจรวมทั้งความรุนแรงทางเพศเพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ของการใช้ความรุนแรงทางสังคมและลดปัญหาความรุนแรงในสังคมของกลุ่มวัยรุ่น

3.3 ควรมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ในเรื่องของการจินตนาการทางเพศว่าผู้ที่มีจินตนาการทางเพศในลักษณะที่มีการกระทำผิดทางเพศนั้นมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นจริงอย่างไร

3.4 นักพัฒนศึกษาศาสตร์ต้องให้ความสนใจในการสร้างองค์ความรู้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ในเรื่องเพศ และความเป็นเพศด้วยศาสตร์ของการบูรณาการซึ่งสังคมไทยยังขาดองค์ความรู้ในเรื่องเพศเป็นอย่างมาก

ภาคผนวก

แนวคำถามในการสัมภาษณ์นักเรียนวิทยาลัยเทคนิค

แนวคำถามในการสัมภาษณ์นักเรียนวิทยาลัยเทคนิค

ในเรื่องของการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ และการจินตนาการทางเพศ

1. เริ่มการสนทนา

เริ่มคำถามอุ่นเครื่องเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจ เช่น ฟุตบอล

แนะนำตนเอง และบอกวัตถุประสงค์ในการสนทนา

ขออนุญาตบันทึกแถบเสียง ถ้าผู้ให้สัมภาษณ์ปฏิเสธจึงขอจดบันทึกคำสนทนา

2. คำถามข้อมูลทั่วไป

- ชื่อ ชั้นเรียน อายุ
- ขอให้เล่าประวัติการศึกษาตั้งแต่ประถมถึงปัจจุบัน
- โรงเรียนที่เคยเรียนมาเป็นโรงเรียนแบบไหน (ชายล้วนหรือสหศึกษา)
- ชีวิตประจำวันเมื่อตอนที่เรียนชั้นประถมจนถึงวิทยาลัยเทคนิคทำอะไรบ้างในแต่ละวัน
- ตอนชั้นประถมได้เงินจากผู้ปกครองไปโรงเรียนเป็นรายวัน รายสัปดาห์ หรือรายเดือน ได้เงินเท่าไร
- ใช้จ่ายอะไรบ้าง
- ถ้าต้องการใช้เงินพิเศษ เช่น ซื้อของที่ต้องการ ไปเที่ยวกับแฟน ซื้อบุหรี่ยี่ห้ออะไร ได้เงินมาจากไหน
- เงินที่ได้พอใช้หรือเปล่า ถ้าไม่พอใช้ทำอะไร มีงานที่มีรายได้พิเศษหรือเปล่า
- ในกลุ่มกินเหล้าสูบบุหรี่ถือว่าจ๊าบหรือเปล่า
- กินเหล้า สูบบุหรี่หรือเปล่า ถ้ากินเหล้าหรือสูบบุหรี่ เริ่มเมื่อไหร่ เริ่มทดลองอย่างไร ใครเป็นคนชักชวนให้ทดลอง มีความรู้สึกอย่างไรเมื่อกินเหล้า หรือสูบบุหรี่ คิดอย่างไรกับการกินเหล้าสูบบุหรี่ ดีหรือไม่ดีอย่างไร
- เพื่อนๆ ในกลุ่มกินเหล้าสูบบุหรี่กันหรือเปล่า มีเพื่อนที่ไม่กินเหล้าหรือสูบบุหรี่หรือเปล่า ผู้ปกครองรู้ไหมว่ากินเหล้าสูบบุหรี่ ครูที่โรงเรียนรู้ไหม รู้แล้วผู้ปกครองหรือครูอย่างไร ห้ามหรือทำโทษหรือไม่
- ปกติสูบบุหรี่กันที่ไหน เมื่อไหร่ กินเหล้ากันที่ไหน เมื่อไหร่
- ในกลุ่มมีเพื่อนผู้หญิงหรือไม่ เพื่อนผู้หญิงกินเหล้า สูบบุหรี่หรือเปล่า น้องคิดอย่างไร
- แฟนน้องกินเหล้า สูบบุหรี่ด้วยหรือเปล่า แล้วมีแฟนของเพื่อนๆ กินเหล้าสูบบุหรี่บ้างหรือเปล่า
- ยอมรับได้ไหมกับการที่ผู้หญิงกินเหล้าสูบบุหรี่

3. คุณลักษณะของความเป็นชาย

- คิดว่าผู้ชายต้องเป็นอย่างไร ต้องมีลักษณะอย่างไร อย่างไรเรียกว่าผู้ชาย อย่างไรถึงไม่ใช่ผู้ชาย
- คิดว่าแตกต่างจากผู้หญิงตรงไหน รู้ได้อย่างไร ทำไมจึงคิดเช่นนั้น
- คิดว่าการกระทำอะไรที่ผู้ชายทำได้ และผู้หญิงทำไม่ได้
- คิดว่าการเป็นผู้ชายดีกว่าผู้หญิงหรือไม่ ดีกว่าตรงไหน
- ถ้าเลือกเกิดได้อยากเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย เพราะอะไร
- ผู้ชายที่เป็นแบบอย่างในการกระทำคือใคร เป็นแบบอย่างอย่างไร
- อนาคตอยากเป็นอะไร มีเหตุผลอะไร
- การเป็นผู้ชายที่ดึ้นต้องทำตัวอย่างอะไรบ้าง น้องกำลังดังกล่าวได้ทุกข้อหรือเปล่า
- Hero ในดวงใจเป็นใคร ทำไมถึงชอบเขา
- ตอนที่เป็เด็กมีกลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย เล่นรวมกันหรือแยกกัน เล่นอะไรบ้าง
- เวลาเล่นกับเพื่อนผู้หญิงจะมีการเล่น หรือการกระทำต่อเพื่อนหญิงแตกต่างกับเพื่อนผู้ชายหรือไม่
- เริ่มมีความรู้สึกที่เรามีความแตกต่างกับเพื่อนผู้หญิงตั้งแต่เมื่อไหร่ เราแตกต่างจากเพื่อนผู้หญิงอย่างไร
- ตอนเป็นเด็กผู้ปกครองให้ทำงานบ้านอะไรบ้าง

- งานอะไรที่เราทำแตกต่างจากงานของผู้หญิง
 - มีพี่น้องที่เป็นผู้หญิงหรือไม่
 - ผู้ปกครองเลี้ยงดูแตกต่างจากพี่น้องที่เป็นผู้หญิงหรือไม่
 - มีอะไรบ้างที่คิดว่าเราแตกต่างจากพี่น้องที่เป็นผู้หญิง หรือเพื่อนที่เป็นหญิง
4. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
- ตอนที่เป็นเด็กมีกลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย เล่นรวมกันหรือแยกกัน เล่นอะไรบ้าง
 - เวลาเล่นกับเพื่อนผู้หญิงจะมีการเล่น หรือการกระทำต่อเพื่อนผู้หญิงแตกต่างกับเพื่อนผู้ชายหรือไม่
 - เริ่มมีความรู้สึกที่เรามีความแตกต่างกับเพื่อนผู้หญิงตั้งแต่เมื่อไหร่ เราแตกต่างจากเพื่อนผู้หญิงอย่างไร
 - ตอนเป็นเด็กผู้ปกครองให้ทำงานอะไรบ้าง
 - งานอะไรที่เราทำแตกต่างจากงานของผู้หญิง
 - มีพี่น้องที่เป็นผู้หญิงหรือไม่
 - ผู้ปกครองเลี้ยงดูแตกต่างจากพี่น้องที่เป็นผู้หญิงอย่างไร
 - มีอะไรบ้างที่คิดว่าเราแตกต่างจากพี่น้องที่เป็นผู้หญิง หรือเพื่อนที่เป็นหญิง
 - มีเพื่อนที่เป็นผู้หญิงตั้งแต่เมื่อไหร่
 - วางตัวกับเพื่อนที่เป็นผู้หญิงแตกต่างกับเพื่อนผู้ชายหรือไม่ อย่างไร
 - มีแฟนแล้วหรือยัง มีกี่คน มีแฟนครั้งแรกเมื่อไหร่ แฟนเรียนที่เดียวกันหรือเรียนที่อื่น
 - มีวิธีจีบผู้หญิงอย่างไร แล้วเขายอมรับเราเป็นแฟนได้อย่างไร
 - คิดว่ามีแฟนแบบไหนจึงไม่เซย์และเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่ม
 - แสดงความรักกับแฟนอย่างไร
 - เพื่อนในกลุ่มมีแฟนกันทุกคนหรือไม่ แล้วต้องมีอะไรกับแฟนหรือเปล่า
 - แล้วแฟนของเพื่อนที่ยอมรับต้องเป็นอย่างไร
 - คิดว่าสำคัญไหมที่ผู้หญิงต้องบริสุทธิ์ ทำไมจึงคิดเช่นนั้น
 - ยอมรับได้หรือไม่ถ้าแฟนยังไม่บริสุทธิ์ จะรู้ได้อย่างไร
 - คิดว่าคนที่แต่งงานด้วยต้องเป็นอย่างไร ทำไมจึงคิดเช่นนั้น
 - แฟนคนปัจจุบันนี้คิดว่าในอนาคตจะแต่งงานด้วยหรือไม่ เพราะอะไร
 - เวลานั้นผู้หญิงไปเที่ยวทำอะไร
 - ไปที่ไหนกันบ้าง ทำไมจึงเลือกไปในที่ดังกล่าว
 - แล้วเพื่อน ๆ ในกลุ่มชอบนัดแฟนไปเที่ยวที่ไหน เพราะอะไร
 - เวลามีคนติดกันอยู่กับเขาหรือเปล่า ถ้ายุ่ง ยุ่งได้แค่ไหน
 - อย่างไรจึงเรียกว่าไม่เป็นการล่วงเกินแฟน
 - ผู้ปกครองรู้หรือเปล่าว่ามีแฟน แล้วมีข้อแนะนำอย่างไร
 - ผู้หญิงอย่างไรไหนผู้ปกครองถึงยอมรับ
 - เห็นด้วยกับผู้ปกครองหรือเปล่า
 - รุ่นพี่มีข้อแนะนำในเรื่องการจีบผู้หญิงหรือเปล่า
 - คิดว่าต้องทำอะไรจึงเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่ม
 - เวลาที่เพื่อนในกลุ่มไม่ยอมรับจะมีการกระทำอย่างไร
 - รู้สึกอย่างไรต่อการกระทำนั้น
 - คิดว่าต้องทำอะไรน้องจึงเป็นที่ยอมรับของเพื่อนผู้หญิง
 - เวลาที่เพื่อนในกลุ่มไม่ยอมรับจะมีการกระทำอย่างไร
 - รู้สึกอย่างไรต่อการกระทำนั้น

- คิดว่าต้องทำตัวอย่างไรน้องจึงเป็นที่ยอมรับของครู อาจารย์
- เวลาที่ครู อาจารย์ไม่ยอมรับจะมีการกระทำอย่างไร
- เคยมีข้อขัดแย้งอะไรกับเพื่อนในกลุ่ม แล้วแก้ปัญหาอย่างไร
- เคยมีข้อขัดแย้งอะไรกับแฟน แล้วแก้ปัญหาอย่างไร
- เคยมีข้อขัดแย้งอะไรกับรุ่นพี่ รุ่นน้อง แล้วแก้ปัญหาอย่างไร
- เคยมีข้อขัดแย้งอะไรกับครู แล้วแก้ปัญหาอย่างไร
- เคยมีข้อขัดแย้งกับนักเรียนโรงเรียนอื่นหรือไม่ เรื่องอะไร แก้ปัญหาอย่างไร
- คิดว่ากลุ่มของน้องมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ ในโรงเรียนหรือไม่ อย่างไร
- แตกต่างจากผู้ชายในโรงเรียนอื่นๆ เช่น โรงเรียนมัธยม โรงเรียนเตรียมทหารหรือไม่
- คิดอย่างไรกับผู้ชายโรงเรียนอื่นๆ
- มีอะไรที่คิดว่าในกลุ่มไม่เหมือนหรือเด่นกว่ากลุ่มอื่นๆ ในโรงเรียน หรือเด็กมัธยม หรือเตรียมทหาร
ทำไมจึงคิดเช่นนั้น
- มีหัวหน้ากลุ่มหรือเปล่า เลือกหัวหน้ากลุ่มกันอย่างไร
- หัวหน้ากลุ่มต้องทำอะไรจึงเป็นที่ยอมรับของทุกคนในกลุ่ม มีการเปลี่ยนหัวหน้ากลุ่มหรือเปล่า
เปลี่ยนเมื่อไหร่ อย่างไร
- ข้อตกลงหรือสัญญาที่ทุกคนในกลุ่มต้องกระทำมีอะไรบ้าง ทำอย่างไรจึงถือว่าจะมีข้อตกลงนั้น
- แล้วคนที่ละเมิดข้อตกลงหรือไม่ทำตามสัญญาของกลุ่มจะโดนอย่างไร มีการขับออกจากกลุ่มหรือเปล่า
- น้องคิดว่าเรียนชั้นนี้เป็นผู้ใหญ่แล้วหรือยัง แตกต่างจากเมื่อเรียนมัธยมหรือไม่ อย่างไร

5. การเรียน

- เรียนหนังสือวันละกี่ชั่วโมง
- วิทยาลัยจัดการเรียนการสอนแบบไหน
- อาจารย์สอนหนังสือเป็นอย่างไร
- คิดอย่างไรกับการเรียนที่นี่
- คิดเรียนต่อหรือเปล่า
- อนาคตอยากเป็นอะไร
- ชอบการเรียนการสอนแบบไหน
- คิดอย่างไรกับระบบการเรียนการสอนที่นี่

6. การเรียนรู้เรื่องเพศ

- ในกลุ่มมีเพื่อนที่กระตือรือร้นหรือเปล่า
- คิดอย่างไรกับกลุ่มนี้ ยอมรับหรือเปล่า เพื่อนในกลุ่มยอมรับหรือเปล่า
- เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับพวกนี้หรือเปล่า ทำอะไรกันบ้าง
- แล้วรู้หรือไม่ว่าเพื่อน เพื่อนในกลุ่มเคยมีประสบการณ์ทางเพศกับพวกนี้หรือไม่
- มีประสบการณ์อย่างไร
- โรงเรียนยอมรับนักเรียนที่กระตือรือร้นหรือเปล่า
- เขาวางตัวอย่างไรเมื่ออยู่โรงเรียน และนอกโรงเรียน
- เขารวมกลุ่มกันเองหรือไม่ อย่างไร
- เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิงหรือเปล่า เป็นเพื่อน หรือเป็นผู้หญิงขายบริการ

- ถ้าเป็นเพื่อนทำอะไรเขาถึงยอมมีอะไรกับเรา ใครเป็นคนเริ่มก่อน มีอะไรกันที่ไหน อย่างไร แล้วมีการป้องกันกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคอย่างไร รู้วิธีป้องกันมาจากไหน คิดว่าวิธีดังกล่าวปลอดภัยหรือเปล่า ถ้าเกิดท้องขึ้นมาจะทำอย่างไร
- ถ้าเป็นหญิงขายบริการ ไปเที่ยวครั้งแรกเมื่อไหร่ อย่างไร ใครเป็นคนชวนไป สถานที่ที่ไปเที่ยวเป็นสถานบริการแบบไหนบ้าง มีขั้นตอนการขายบริการอย่างไร ทำไมถึงเลือกใช้ที่เที่ยวดังกล่าว รุ่นพี่มีการแนะนำและพาไปหรือไม่ แล้วมีการแนะนำและพารุ่นน้องให้มาเที่ยวที่นี่หรือไม่ อย่างไร รู้สึกอย่างไรเมื่อมาเที่ยวครั้งแรก
- ป้องกันโรคหรือไม่ อย่างไร รู้วิธีการป้องกันจากไหน อย่างไร
- หลังจากไปเที่ยวมาแล้วนำมาเล่าให้เพื่อนๆ ในกลุ่มฟังหรือเปล่า
- เวลาที่อยากรู้อะไรเรื่องเพศน้องทำอะไร แหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศมาจากไหนบ้าง
- ดูหนัง x หรือไม่ ดูที่ไหน เป็นหนังแบบไหน เนื้อหาอย่างไร หามาได้อย่างไร ใครเป็นคนเลือกหนังดังกล่าว
- ดูหนังสือ x แบบไหนบ้าง เนื้อหาอย่างไร หามาได้อย่างไร ใครเป็นคนเลือกหนังดังกล่าว
- หนังสือที่สอนเรื่องเพศอย่างอื่นมีหรือไม่ เป็นอย่างไร
- ความรู้เรื่องเพศที่ได้จากหนัง หนังสือ และคำแนะนำต่างๆ มีอะไรบ้าง แล้วน้องนำสิ่งที่ได้ไปปฏิบัติอย่างไร
- โรงเรียนสอนเรื่องเพศหรือเปล่า สอนแบบไหน คิดว่าความรู้เรื่องเพศที่ได้จากโรงเรียนตรงตามความต้องการหรือไม่ ต้องการความรู้เรื่องเพศแบบไหน
- เคยคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองบ้างหรือเปล่า คุยกันเรื่องอะไร
- คิดว่าทำอะไรจึงเป็นที่ดึงดูดใจของเพศตรงข้าม
- คิดว่าอะไรในตัวน้องเป็นที่ดึงดูดใจเพศตรงข้ามได้ดีที่สุด
- แล้วในกลุ่มมีวิธีการที่ทำให้ผู้หญิงมีความสุขอย่างไร
- แล้วอย่างไรจึงเรียกว่าหล่อในความคิดของน้อง
- อย่างไรจึงเรียกว่าสวย
- ใช้เครื่องสำอางอะไรบ้าง ทำไมถึงเลือกใช้ ใช้เพื่ออะไร
- โดยปกติน้องมีความตื่นตัวทางเพศเมื่อไหร่บ้าง
- เวลาที่มีความต้องการทางเพศทำอะไร
- ช่วยตัวเองครั้งแรกตอนอายุเท่าไร ทำอย่างไร เรียนรู้วิธีการนั้นจากไหน มีคนสอนหรือเรียนรู้ด้วยตนเอง

7. การแต่งตัว

- ตอนเป็นเด็กแต่งตัวแบบไหน แตกต่างจากพี่น้องหรือเพื่อนที่เป็นผู้หญิงหรือไม่
- แล้วตอนนี้แต่งตัวแบบไหน แตกต่างจากเมื่อตอนเป็นเด็กอย่างไร ทำไมจึงชอบแต่งตัวแบบนี้
- แต่งตัวอย่างไรจึงเรียกว่า جذابเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่ม
- เพื่อนในกลุ่มแต่งตัวกันอย่างไร ลักษณะการแต่งตัวเหมือนกันหรือเปล่า
- รุ่นพี่แนะนำการแต่งตัวอย่างไร คิดว่าเหตุใดรุ่นพี่จึงแนะนำอย่างนั้น ทำตามคำแนะนำของรุ่นพี่หรือไม่
- ถ้าไม่ทำตามแล้วเป็นอย่างไร
- อาจารย์แนะนำการแต่งตัวอย่างไร คิดว่าเหตุใดอาจารย์จึงแนะนำอย่างนั้น ทำตามคำแนะนำของอาจารย์หรือไม่
- ถ้าไม่ทำตามแล้วเป็นอย่างไร
- คิดว่าแต่งตัวอย่างไรดึงดูดใจในสายตาของเพื่อน แฟน รุ่นพี่ ผู้ปกครอง ครู แล้วแต่งตัวอย่างนั้นหรือเปล่า

8. การจินตนาการทางเพศ

- เคยคิดถึงภาพเมื่อเวลาดูหนัง x หรือเห็นผู้หญิงสวยๆ เห็นดารา เพื่อน แฟน ครู ภาพจากหนังสือ เคยเก็บไปคิดถึงเหตุการณ์ หรือคิดว่าเรามีอะไรกับคนเหล่านั้นแล้ว ทำให้เกิดอารมณ์หรือไม่ อย่างไร
- ภาพเหตุการณ์ที่คิดว่าเรามีเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร เหตุการณ์ที่คิดถึงนั้นเกิดขึ้นที่ไหนบ้าง เนื้อหาเป็นอย่างไร คิดถึงการเล่าโลมหรือไม่ หรือคิดถึงภาพของการร่วมเพศอย่างเดียว
- ภาพที่คิดนั้นเราเป็นฝ่ายกระทำ หรือคนที่เราคิดถึงเป็นฝ่ายกระทำ
- ภาพเหตุการณ์ที่คิดนั้นคิดว่าได้ร่วมเพศกับคนสองต่อสอง หรือมากกว่านั้น
- เคยคิดว่าร่วมเพศกับเพศเดียวกันหรือเปล่า
- เคยคิดว่าตนเองมี Sex กับสิ่งอื่นๆ บ้างหรือเปล่า อะไรบ้าง แล้วรู้สึกอย่างไรต่อความคิดดังกล่าว
- เคยคิดถึงกรร่วมเพศที่แปลกพิศดารบ้างหรือเปล่า อย่างไร
- เมื่อมีการคิดถึงเรื่องเพศเกิดอารมณ์ทางเพศหรือไม่
- แล้วมีการปลดปล่อยอย่างไร
- โดยปกติแล้วคิดถึงเรื่องเพศตอนไหนบ้าง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤติยา อาชาวนิจกุล และคนอื่น ๆ (2538) *วัยรุ่นไทยกับการซื้อประเวณี : การศึกษาแนวทางเปลี่ยนแปลงค่านิยมการซื้อประเวณี*. รายงานการวิจัยนำเสนอต่อศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ ม.เชียงใหม่.
- คณิดา โพธิ์ชนะพันธ์ (2537) *การยอมรับของวัยรุ่นต่อการทำแท้ง : ศึกษากรณีนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพาณิชยกรรม*. วิทยานิพนธ์ ศศม. (สังคมวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัดสำเนา
- ชัยอนันต์ สมุทรวาณิชย์. (2523) *อุดมการณ์ทางการเมือง*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์
- ณัฐวดี วิจิธรรม (2539) *ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- นภาพรณ พะวานนท์. (2541) *เอกสารคำสอนวิชาพื้นฐานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. นิภา จิรภักดิ์ (2539) *การควบคุมเรื่องเพศในผู้หญิงไทยในปัจจุบัน : กรณีศึกษาการควบคุมเรื่องเพศในวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัดสำเนา
- นิภา จิรภักดิ์ (2539) *การควบคุมเรื่องเพศในผู้หญิงไทยปัจจุบัน : กรณีศึกษาการควบคุมเรื่องเพศในวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัดสำเนา
- นิมิตร มังมัททรัพย์. (2541) *ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานในวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- นิตารัตน์ ทองอุปการ. (2537) *ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ วส.ม. (วารสารศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัดสำเนา
- ปรางพร พงษ์ประเสริฐ. (2539) *ความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา
- ผ่องพักตร์ จิ๋ววิมุติพันธ์ (2540) *องค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเพศชาย และความเป็นเพศหญิงในวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- พรทิพย์ ศิริภักตราชัย (2539) *พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- ราชบัณฑิตยสถาน (2539) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

- สายสุนีย์ อุดมนา (2540) *ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี คณะพลศึกษา. มศว.ประสานมิตร กศ.ม. (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ :*
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- สุรศักดิ์ เอื้องเก็บ (2540) *ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วย ของนักศึกษามหาวิทยาลัย. ปรินญามหาบัณฑิต กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ :*
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา
- อุดมศิลป์ ศรีสงนาม.(2525) "เพศศึกษาประจำวัยรุ่น" ใน *เพศศึกษา. กรุงเทพฯ :* สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย.
- Albel, G.G., & Blanchard, E.E. (1974) " The role of fantasy in the treatment of sexual deviation," *Archives of General Psychiatry.* 30 (3) : 467-475
- Althusser, L., (1971) *Ideology and Ideological state apparatuses.* In L. Althusser (ed.) *Lenin and Philosophy and Other Essays.* London : New Left Books.
- Amara Soonthornhdhada. (1996) *Sexual Attitude and Behavior and Contraceptive use of Late Female Adolescents in Bangkok : A Comparative study of student and factory worker.* Nakhorn Pathom : Institute for Population and Social Research,
- Anselm, S. and Corbin Juliet. (1990) *Basic of Qualitative Research : Grounded Theory Procedures and Techniques.* California : Sage Publication,
- Arndt, W.B., Foehl, J. C. & Good, F.E., (1985) "Specific sexual fantasy theme : A multidimensional study," *Journal of personality and Social Psychology.* 48 (2) 472-480
- Bandarat, L. P. (1996) *Political Ideologies : Their origins and impact.* Prentice Hall,
- Berkovitz, I. H. (1985) "Healty development of sexuality in adolescents : The school's contribution," *Medical Aspect of Human Sexuality.* 19 (1) : 34-39
- Bruss, C. E. and Greenberg J. S., (1988) *Sexuality Education : Theory and practice.* New York : Macmillan Publishing,
- Cado, S. & Leitenberg, H. (1990) "Guilt reaction to sexual fantasies during intercourse," *Archives of Sexual Behavior.* 19 (1) : 49-63
- Carlson, E. R., & Havelock, C. E. (1977) "Experimental and motivational determinants of the richness of an induced sexual fantasy," *Journal of personality.* 45 (5) : 528-541
- Chilman, Catherine. (1990, April) "Promoting Healthy Adolescent Sexuality," *Family Relation.* 32 (1) : 123-132
- Crepault, C. & Couture, M. (1980) "Men's erotic fantasies." *Archives of Sexual Behavior.* 9 (5) : 565-581
- Elizabeth, Powell. (1996) *Sex on your term.* Massachusette : Simon & Schister.
- Ellis, B. J. & Symons. D. (1990) "Sex difference in sexual fantasy ; An evolutionary psychological approach," *Journal of Sex Research.* 27 (5) : 527-555

- Fairclough, Norman (1992) *Discourse and Social Change*. Oxford : Polity Press.
- Feinman, S. and Gill, G.W. (1978, June) "sex differences in Physical attractiveness Preferences," *Journal of Social Psychology*, 105 (1) : 43-52
- Focault, M. (1981) *The History of Sexuality*. Vol. 1 Harmondsworth : Penguin Book.
- Freud, S. "Creative writers and daydreaming," In J.of Strachy. (1962) *The standard edition of complete psychological work of sigmund Freud*.
- Gagnon, J.H. (1990) "The explicit and implicit use of scripting perspective in sex research," *American Review of Sex Research*. 1 (1) : 1-43
- Gardner, R. A. (1969) "Sexual fantasy in childhood," *Medical Aspects of Human Sexuality*. 3 (1) : 121-134
- Garrett, S. (1987) *Gender : Society now*. Grate Britain : The Chaucer Press.
- Giambra, L. M. (1973) "Adult daydreaming across the life span : late adolescent to senior citizen," *International Journal of Aging and Human Development*. 8 (3) : 197-228
- Glaser, Barney and Strauss, Anselm. (1967) *The discovery of grounded theory : Strategies for Qualitative Research*. New York : Aldine Publishing Company.
- Green, R. and J. money, Eds (1969) *Transsexuals and Sex Reassignment*. MD : John Hopkins University Press.
- Grendlinger, V. & Byrne, D. (1987) "Coercive sexual fantasies of college men as predictors of self-report likelihood to rape and overt sexual aggression," *Journal of Sex Research*. 23 (1) : 1 -11
- Hall, G.S. (1904) *Adolescence : Its psychology and its relations to psychology, anthropology, sociology, sex, crime, religion, and education*. Vols. I and II. New York : D. Applenton.
- Humphreys, L (1970) *Tearoom Trade : Impersonal sex in public places*. Chicago : Aldine.
- John, J.C., & Barlow, D, H. (1990) "Self report frequency of sexual urges, fantasies, and masturbatory fantasies in heterosexual males and females," *Archives of Sexual Behavior*. 19 (2) : 269-279
- Katchadourian, H (1977) *The biology of Adolescence*. San Francisco : Jossey- Base.
- Kimmel, M. and Messer, M. (1992) *Men's live*. New York : Macmillan.
- Leitenberg, H. and Henning, K. (1992) "Sexual fantasy," *Psychological bulletin*. 117 (3) : 469-496
- Leight, L. (1988) *Raising Sexuality Healthy Children : A loving guide for parents, teachers and care-givers*. New York. Avon Book.
- Loevinger, J. (1996) "The meaning and measurement of ego development," *American Psychologist*. 21 (2) : 195-206
- Maccoby, E. (1987) "The Varied Meaning of Masculinity and Feminine" in J.M. Reinish, L.A. Rosenblum and S.A. Sander (ed.) *Masculinity/ Femininity : Basic Perspectives*. New York : Oxford Press, p 237-239.

- Malamuth, N. M. (1981) "Rape fantasies as a function of exposure to violent sexual stimuli," *Archives of Sexual Behavior*. 10 (1) : 33-47
- Mead, M. (1928) *Comings of age in Samoa*. New York : Morow.
- Money, J. & Ehrhardt, A.A. (1972) *Man & Woman : boy & girl : The differentiation and dimorphism of gender identity from concept to maturity*. Baltimore, MD. : Johns Hopkins University Press.
- Moynihan, C. (1998 October) "Theory of Masculinity," *British Medical Journal*. 317 (7165) : 1072-1075
- Plaud, and Bigwood. (1997) "A multivariate analysis of sexual fantasy themes of college men," *Journal of sex marital therapy*. 23 (3) : 221-230
- Pleck, J.H. (1993) Masculinity ideology and its correlates In S.Oskamp & Costanzo (Eds) *Gender and Social Psychology*. (p. 85-110) Newbury Park CA : Sage.
- Price, J.H. & Miller, P.(1984) "Sexual fantasies of black and white college student," *Psychological Report*. 54 (8) : 1007-1040
- Reijai, M. *Political Ideologies (1991): A Comparative Approach*. New York : Sharpe.
- Rice, F.P.(1990) *The Adolescent : Development , Relationship, and Culture*. London : Allyn and Bacon.
- Sargent, L.T. (1972). *Contemporary Political Ideologies*. Homewood, IL : Dorsey Press
- Singer, J.L. (1966) *Daydreaming*. New York : Random House.
- Smith, D. & Oliver R. (1991) "Male sexual fantasies : Multidimensionality in content," *Behavior Research and therapy*. 29 (3) : 2517-2575
- Styker, S. Identity Theory. in E.F. Borgatta & M.L.(1991) *Encyclopedia of Sociology*. (Vol 2, pp 871-876) New York : Macmilan.
- Sue, D. "Erotic fantasies of college students during coitus," (1979). *Journal of Sex Research*. 15 (3) : 299-305
- Thompson, E.H. et all (1992) "Men and masculinity : A scale for masculinity ideology and masculinity related constructs, " *Sex role*. 27 (11/12) : 573-607
- Wade, J.C. (1998) "Male reference group identity dependence : A theory of male identity.." *The Counseling Psychologist*. 26 (3) : 349-398
- Weigert, A.J; Teitge, J.S; and Teitge, D.W. (1986) *Society and Identity*. Cambridge, UK : Cambridge University Press.
- Weitz, S. (1977) *Sex Role : Biological, Psychological and Social Foundations*. New York : Oxford University Press.
- Wilson, G.D. & Lang R. J. (1981) "Sex difference in sexual fantasy pattern," *Personality and Individual Differences*. 2 (4) 343-346

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายพิทักษ์ ศิริวงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	2 มิถุนายน 2508
สถานที่เกิด	เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	5/240 ซอยทางเข้า 5 ถนนป้อมปูล่า อาคารซี 8 เมืองทองธานี ปากเกร็ด นนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักองค์ประธาน สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราวุธจังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2530	อักษรศาสตรบัณฑิต (อ.บ.) บรรณารักษศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2535	อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (อ.ม.) บรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2537	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สารนิเทศทั่วไป จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2542	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

155.332

พ 573 1

5.2

การสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ
และจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชาย

บทคัดย่อ

ของ

พิทักษ์ ศิริวงศ์

10 พ.ค. 2543

135675

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขุฎิบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์

มีนาคม 2543

พิทักษ์ ศิริวงศ์. (2542). การสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศ
ในกลุ่มวัยรุ่นชาย. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรวุฒิ
ปัดไธสง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จิระเดชากุล.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการสร้างและการปรับเปลี่ยนความเป็นเพศ
และการจินตนาการทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นชายเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่ว่าความเป็นเพศชายถูกสร้างขึ้นมาได้
อย่างไร สถาบันทางสังคมมีกระบวนการผลิตซ้ำหรือสร้างความเป็นเพศและการจินตนาการทางเพศอย่างไร
การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และ ใช้วิธีการวิเคราะห์หาทฤษฎีตามแนวทางของแฟร์คลาฟ โดยเลือก
ศึกษานักเรียนชายที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในระดับ ปวช.1 ถึง ปวช. 3 ด้วยการ
สัมภาษณ์ในระดับลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก 4 กลุ่มคือ นักเรียนชาย ปวช. 1 ถึง ปวช. 3 จำนวน 31 คน กลุ่มนักเรียน
หญิง จำนวน 2 คน อาจารย์ จำนวน 3 คน ศิษย์เก่า จำนวน 2 คน รวมผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งสิ้น 35 คน

ผลการวิจัยพบความเป็นเพศชายของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคถูกสร้างมาจากทฤษฎีของความ
เป็นเด็กชังซึ่งเกิดจากการตีความกฎเกณฑ์ กติกา ธรรมเนียมปฏิบัติ ในมิติของตัวบท และจากการนำตัวบทที่
ได้ผ่านการตีความและคัดสรรแล้วมาปฏิบัติเพื่อสร้างเอกลักษณ์ความเป็นเด็กชังให้มีความสมบูรณ์แบบในมิติ
ที่เรียกว่าภาคปฏิบัติทางทฤษฎี ความเป็นเด็กชังเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นเพศรูปแบบหนึ่งเป็น
การปฏิเสธบรรทัดฐานตามอุดมการณ์ที่สังคมได้สร้างขึ้นเพื่อใช้ควบคุมนักเรียนให้มีความประพฤติที่พึงตามอยู่
ในกรอบของสังคมโดยมิติของภาคปฏิบัติทางสังคมในรูปแบบของระเบียบปฏิบัติ ข้อบังคับของสถาบัน
การศึกษา ความเป็นเด็กชังเป็นรูปแบบของความเป็นเพศชายที่แสดงออกถึงความรุนแรงทางสังคมรวมทั้ง
เป็นเอกลักษณ์ของความเป็นเพศชายที่ยอมรับความเสี่ยงเป็นวิถีชีวิตเป็นลักษณะความสัมพันธ์เชิงอำนาจรูปแบบ
หนึ่งในที่ที่มีการสร้าง การผลิตซ้ำ และการเผยแพร่เพื่อให้เอกลักษณ์ของพวกเขาดำรงอยู่อย่างฝังรากลึก
ในสังคมไทย จากการตีความข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจถึงการจินตนาการทางเพศของเด็กชังปรากฏว่าปัจจัยที่
สำคัญต่อการจินตนาการทางเพศของเด็กชังคือสื่อต่าง ๆ ที่มีภาพของการร่วมเพศ เช่น วิดีโอ แผ่นซีดี
หนังสือ เป็นต้น ในด้านเนื้อหาของการจินตนาการทางเพศของพวกเขาเป็นสิ่งที่อยู่ในบรรทัดฐานของสังคม
การจินตนาการทางเพศที่มีความรุนแรงหรือผิดศีลธรรมมีปรากฏอยู่น้อยมากแสดงให้เห็นว่าโดยความเป็นจริง
แล้วแม้ว่าการแสดงออกของเด็กชังเป็นรูปแบบของการใช้ความรุนแรงและเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ
ของสังคมในทุก ๆ เรื่องแต่จิตใต้สำนึกของพวกเขาแล้วยังคงเป็นเรื่องที่มีความพึงตามเป็นไปตามบรรทัดฐานของ
สังคม

SOCIAL CONSTRUCT AND TRANSFORMATION OF SEXUALITY
AND SEXUAL FANTASIES IN MALE ADOLESCENTS

AN ABSTRACT

BY

PITAK SIRIWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Doctor of Education degree in Development Education
At Srinakharinwirot University
March 2000

Pitak Siriwong. (2000) *Social Construct and Transformation of Sexuality and Sexual Fantasies in male Adolescents*. Ed.D (Development Study). Bangkok :

Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof Dr. Napaporn Havanon, Asso. Prof. Dr. Surawut Pudthaisong, Asst. Prof. Dr. Pensiri Jersdeejakul

The purpose of this study was gain to understanding of the processes of social construct and transformation of sexuality and sexual fantasies in male adolescents. The study was aimed at building knowledge on how male gender stereotype was constructed and how social institute produced and reproduced sexuality and sexual fantasies. Qualitative research was employed in the study. The site of study was selected from Technical College. The key informants consisted of 35 persons from 4 categories : male students, female students, teachers and alumni. In-depth interviews and observations were the major methods for data collection. The findings revealed that sexuality of Technical College students was constructed from regulations, rules and conventions that were identified in this study as the text. Discursive practice which was refused as the process of framing the identity of Technical boys (Dek Chang) including the forming of sexual symbols, physical characteristics and mental characteristics. The research also revealed that the sexual intercourse media, video, compact disk, magazine had the influence on sexual fantasies of Technical Boys. Technical boys were imposed to show a kind of social violent, which confined the risk as theirs ways of life.